

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ของจังหวัดเพชรบูรณ์

(พ.ศ. 2566 - 2570)

ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเพชรบูรณ์
สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
กรกฎาคม 2567

เอกสารเลขที่
กษ.พช 6/2567

คำนำ

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดเพชรบูรณ์ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ได้จัดทำขึ้นตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการเกษตร (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เนื่องจากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นกระทรวงหลักด้านเศรษฐกิจของประเทศ มีภารกิจที่สำคัญในด้านการวิจัยพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตร การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการผลิตทางการเกษตรการส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรและอาหาร และการส่งเสริมสนับสนุนเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรจึงกำหนดให้ทุกจังหวัดจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด ซึ่งเป็นแผนระยะปานกลาง เพื่อใช้เป็นแผนพัฒนาที่จะนำนโยบายของรัฐบาลและของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ไปแก้ไขปัญหาดังกล่าว ที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรและสหกรณ์ในระดับจังหวัดให้ตรงจุดหรือปัญหามากที่สุด รวมทั้งก่อให้เกิดการทำงานในแบบบูรณาการของหน่วยงานต่างๆ ซึ่งจะเกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาในภาพรวม

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเพชรบูรณ์ ได้ร่วมกับ หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดทำ “แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดเพชรบูรณ์ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙” เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา โดยในการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรดังกล่าว ได้นำข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรในทุกมิติจากผู้ที่มีส่วนได้ – ส่วนเสีย ทั้งในภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตร นำมาประมวลผลและวิเคราะห์ศักยภาพของจังหวัดตามหลักทฤษฎี และจากกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันระดมความคิดเห็นในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดย McKinsey ๗-S Framework และการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกโดย PESTEL Analysis ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ จะนำมาเป็นพื้นฐานในการกำหนดทิศทางการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ พร้อมทั้งได้กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจและยุทธศาสตร์ในการพัฒนา เพื่อให้การพัฒนาภาคการเกษตรของจังหวัด มีความสอดคล้องเชื่อมโยงกับแนวทางการพัฒนาประเทศในอนาคตตามกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ อย่างเป็นระบบ สามารถนำไปจัดทำรายละเอียดในการเสนอขอรับการสนับสนุนงบประมาณเพื่อการพัฒนาภาคการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดต่อไป

ทำยนี้ คณะผู้จัดทำขอขอบคุณผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ที่ให้การสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นอย่างดี และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด และผู้สนใจนำไปใช้ประโยชน์

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเพชรบูรณ์
กรกฎาคม ๒๕๖๗

สารบัญ

หน้า

คำนำ

สารบัญ

สารบัญตาราง

สารบัญภาพ

ส่วนที่ ๑ บทนำ

๑

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญของจังหวัดเพชรบูรณ์

๓๕

ส่วนที่ ๓ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดเพชรบูรณ์

๖๗

๑. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมโดย McKinsey ๗-S Framework

๖๗

๒. การกำหนดกลยุทธ์ โดยใช้ TOWS Matrix

๗๓

ส่วนที่ ๔ แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดเพชรบูรณ์

ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

๗๔

ส่วนที่ ๕ สรุปโครงการด้านการเกษตรและสหกรณ์ที่สำคัญ

ของจังหวัดเพชรบูรณ์ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

๘๑

ภาคผนวก

- คำสั่งคณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ที่ ๓/๒๕๖๒

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัด

ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

ผ - ๑

- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ ๑/๒๕๖๒

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการและผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการพัฒนาการเกษตร

และสหกรณ์จังหวัดเพชรบูรณ์ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

ผ - ๔

- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ ๑/๒๕๖๗

เรื่อง แต่งตั้งทำงานจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเพชรบูรณ์

ลงวันที่ ๒๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๗

ผ - ๕

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
๑	ปริมาณน้ำฝน ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕	๓๖
๒	อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์สูงสุด ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๖	๓๖
๓	การแบ่งเขตการปกครองของจังหวัด	๓๘
๔	ข้อมูลจำนวนประชากร และ จำนวนครัวเรือน	๓๘
๕	ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด	๔๐
๖	การขึ้นทะเบียนและปรับปรุงทะเบียนเกษตรกร	๔๒
๗	ข้อมูลทะเบียนเกษตรกร ปี ๒๕๖๗	๔๓
๘	ข้อมูลพื้นฐานจำนวนครัวเรือนเกษตรกร จำแนกตามที่อยู่ทะเบียนบ้าน เปรียบเทียบ ๕ ปี	๔๓
๙	ข้อมูลครัวเรือนเกษตรกร และแรงงานภาคการเกษตร	๔๔
๑๐	ภาพรวมข้อมูลพื้นที่ปลูกพืชตามชั้นความเหมาะสม	๔๕
๑๑	พื้นที่ปลูกข้าว	๔๕
๑๒	พื้นที่ปลูกข้าวโพด	๔๕
๑๓	พื้นที่ปลูกมันสำปะหลัง	๔๕
๑๔	พื้นที่ปลูกอ้อย	๔๖
๑๕	ข้อมูลการจัดสรรที่ดิน (ส.ป.ก.) ปี ๒๕๖๖	๔๖
๑๖	ข้อมูลการจัดสรรที่ดิน (ส.ป.ก.) ปี ๒๕๖๗	๔๗
๑๗	โครงการชลประทานขนาดกลางและฝาย	๔๘
๑๘	โครงการชลประทานอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	๔๙
๑๙	โครงการอ่างเก็บน้ำขนาดเล็ก (ถ่ายโอนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)	๔๙
๒๐	โครงการแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน ปี ๒๕๕๐ - ๒๕๖๖	๕๑
๒๑	ข้อมูลบ่อบาดาลพื้นที่จังหวัดเพชรบูรณ์	๕๑
๒๒	สถานการณ์การผลิตพืชจังหวัดเพชรบูรณ์	๕๒
๒๓	ด้านการปลูกพืชเศรษฐกิจของจังหวัด ปีการผลิต ๒๕๖๖	๕๒
๒๔	ครัวเรือนเกษตรกรด้านปศุสัตว์	๕๓
๒๕	ด้านการประมงของจังหวัด ปี ๒๕๖๗	๕๓
๒๖	ข้อมูลผู้ประกอบการเลี้ยงจระเข้	๕๔
๒๗	สรุปข้อมูลผู้ขึ้นทะเบียนผู้ทำการประมง (ทบ.๓) จังหวัดเพชรบูรณ์	๕๔
๒๘	การขึ้นทะเบียนเกษตรกร/การปรับปรุงข้อมูลทะเบียนเกษตรกร	๕๔
๒๙	ข้าวไร้ลิ้มผิว ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖	๕๕
๓๐	มะขามหวาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖	๕๕
๓๑	การรับรองมาตรฐานเกษตร GAP และ SL จังหวัดเพชรบูรณ์	๕๗
๓๒	การรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ และ PGS	๕๘
๓๓	ฟาร์มมาตรฐานด้านปศุสัตว์ (GAP) ปี ๒๕๖๗	๕๙
๓๔	สหกรณ์ภาคการเกษตร	๕๙

๓๕	กลุ่มเกษตรกร	๖๐
๓๖	ข้อมูลวิสาหกิจชุมชนและเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน ประจำปี ๒๕๖๗	๖๐
๓๗	ข้อมูลกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร จังหวัดเพชรบูรณ์ ประจำปี ๒๕๖๖	๖๐
๓๘	ข้อมูลกลุ่มยุวเกษตรกร จังหวัดเพชรบูรณ์	๖๑
๓๙	ข้อมูลสถาบันต่างๆ ในจังหวัดเพชรบูรณ์ ข้อมูลองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่น	๖๑
๔๐	จำนวนอาสาสมัครเกษตรของจังหวัดเพชรบูรณ์	๖๒
๔๑	ข้อมูลจุดเรียนรู้โครงการส่งเสริมแนวทางเกษตรทฤษฎีใหม่	๖๓
๔๒	ข้อมูลแปลงใหญ่จังหวัดเพชรบูรณ์	๖๓
๔๓	ข้อมูลศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) ศูนย์หลัก และ(ศพก.) ศูนย์เครือข่าย	๖๓
๔๔	ศูนย์เครือข่าย (ศูนย์จัดการดินปุ๋ยชุมชน)	๖๔
๔๕	ข้อมูล Smart Farmer และ Young Smart Farmer จังหวัดเพชรบูรณ์ ประจำปี ๒๕๖๖	๖๕
๔๖	ข้อมูลจุดเรียนรู้โครงการส่งเสริมแนวทางเกษตรทฤษฎีใหม่ ปี ๒๕๖๔	๖๖
๔๗	มูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP ของจังหวัดเพชรบูรณ์ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖)	๖๖
๔๘	ข้อมูลการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP มาก ๕ ลำดับแรก	๖๖
๔๙	ผลการคัดสรร OTOP แยกตามประเภทผลิตภัณฑ์	๖๗
๕๐	การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดย McKinsey ๗-S Framework	๖๘
๕๑	การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกโดย PESTEL Analysis	๗๑
๕๒	การกำหนดกลยุทธ์ โดยใช้ TOWS Matrix	๗๔

สารบัญญภาพ

ภาพที่		หน้า
๑	อาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง	๓๖
๒	แผนที่การใช้ประโยชน์ที่ดิน	๔๕
๓	แผนที่อ่างเก็บน้ำขนาดกลางและฝาย	๕๑

ส่วนที่ ๑

บทนำ

๑. ที่มา

๑.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๗๘ (๒) กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการสนับสนุนให้จังหวัดมีแผนและงบประมาณเพื่อพัฒนาจังหวัด เพื่อประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่ ประกอบกับมาตรา ๘๔(๘) กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจ คือ คุ้มครองและรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกรในการผลิตและการตลาด ส่งเสริมให้สินค้าเกษตรกรได้รับผลตอบแทนสูงสุด รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกรในรูปของสภาเกษตรกร เพื่อวางแผนการเกษตรและรักษาผลประโยชน์ร่วมกันของเกษตรกร และมาตรา ๘๔(๑๔) รัฐต้องส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มในทางเศรษฐกิจ รวมทั้งมาตรา ๘๕(๒) กำหนดให้รัฐดำเนินการกระจายการถือครองที่ดินอย่างเป็นธรรม และดำเนินการให้เกษตรกรมีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิในที่ดิน เพื่อประกอบเกษตรกรรมอย่างทั่วถึงโดยการปฏิรูปที่ดินหรือวิธีอื่น รวมทั้งจัดหาแหล่งน้ำเพื่อให้เกษตรกรมีน้ำใช้อย่างพอเพียงและเหมาะสมแก่การเกษตร

๑.๒ ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) มุ่งในการเสริมจุดแข็งและแก้ไขจุดอ่อนให้เอื้อต่อการพัฒนาภาคการเกษตรในระยะยาว เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ “เกษตรกรรมมั่นคง ภาคการเกษตรมั่งคั่ง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน” โดยสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน และพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

๑.๓ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้จัดทำแผนปฏิบัติการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ตามแนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ โดยทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้ร่วมกันพิจารณาภารกิจของหน่วยงานที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนในแต่ละระดับ รวมทั้งน่านโยบายสำคัญ และสถานการณ์สภาพแวดล้อมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับบริบทของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มากำหนดเป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการดำเนินงานในการขับเคลื่อนภารกิจให้ได้ผลลัพธ์ตามที่กำหนด ตลอดจนพิจารณาความต่อเนื่องในการบริหารราชการแผ่นดินควบคู่กับการขับเคลื่อนนโยบายของรัฐบาล เพื่อให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม โดยแผนปฏิบัติการฯ จะเป็นกรอบแนวทางในการดำเนินงานของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และองค์การมหาชน รวมทั้งเป็นเครื่องมือสำหรับผู้บริหารในการกำกับ ดูแล และติดตามผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมต่างๆ ในแต่ละผลผลิต ให้สามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการบริหารราชการแผ่นดินในภาพรวม เพื่อมุ่งสู่การบรรลุผลสัมฤทธิ์ของเป้าหมายระดับชาติร่วมกันต่อไป

๒. ทิศทาง นโยบาย และยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์

เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด เป็นไปตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ กรอบแผนพัฒนาภาค พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ แผนปฏิบัติการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) นโยบายรัฐบาล นโยบายสำคัญของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงกำหนดกรอบแนวคิดหลักในการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

โดยมุ่งเน้นให้มีความเชื่อมโยง สอดคล้องกับนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนพัฒนาในระดับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร และสหกรณ์ ดังนี้

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)^๑ มีวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศคือ “**ประเทศไทยมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน**” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่งและมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ โดยมีความเกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๕ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๐๑) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง (๐๒) **ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (หลัก)** (๐๔) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม (๐๕) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ (๐๖) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ การประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๒.๒ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ^๒ เป็นส่วนสำคัญในการถ่ายทอดเป้าหมายและประเด็นยุทธศาสตร์ของยุทธศาสตร์ชาติลงสู่แผนระดับต่างๆ ในลักษณะที่มีการบูรณาการและเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ชาติด้านที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้หน่วยงานสามารถนำไปใช้เป็นกรอบในการดำเนินการที่เกี่ยวข้องให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาประเทศตามที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติภายในปี ๒๕๘๐ โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ มีทั้งหมด ๒๓ ฉบับ เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำนวน ๑๕ ฉบับ ได้แก่ (๐๑) ความมั่นคง (๐๓) **การเกษตร (หลัก)** (๐๕) การท่องเที่ยว (๐๖) พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ (๐๗) โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล (๐๘) ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ (๐๙) เขตเศรษฐกิจพิเศษ (๑๕) พลังทางสังคม (๑๖) เศรษฐกิจฐานราก (๑๘) การเติบโตอย่างยั่งยืน (๑๙) การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ (๒๐) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ (๒๑) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (๒๒) กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม และ (๒๓) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม ในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็น (๐๓) การเกษตร จะให้ความสำคัญกับการยกระดับการผลิตให้เข้าสู่คุณภาพมาตรฐานความปลอดภัย การใช้ประโยชน์จากความโดดเด่นและเอกลักษณ์ของสินค้าเกษตร รวมถึงความหลากหลายทางชีวภาพในแต่ละพื้นที่ การพัฒนาสินค้าเกษตรและการแปรรูปสินค้าเกษตร เพื่อสร้างมูลค่าและคุณค่าให้กับสินค้าเกษตร การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ในการผลิตและการจัดทำฟาร์ม นอกจากนี้ ยังมีการสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาระบบนิเวศของภาคเกษตร เพื่อเสริมสร้างให้การพัฒนามีการเติบโตอย่างต่อเนื่องและเข้มแข็ง ประกอบด้วย ๖ แผนย่อย โดยสรุป ดังนี้

^๑ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (๒๕๖๑, ตุลาคม). ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐).

^๒ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (๒๕๖๖, มีนาคม). แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐).

๒.๒.๑ แผนย่อยเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญานวัตกรรมและเทคโนโลยีการพัฒนาระบบการผลิตและบรรจุภัณฑ์ ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคที่หลากหลาย

๒) ส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับความสามารถของเกษตรกรและชุมชนในการพัฒนาสินค้า เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เพื่อสร้างรายได้ให้กับเกษตรกร และผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

๓) สร้างอัตลักษณ์หรือนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดให้กับสินค้า สร้างความแตกต่าง และโดดเด่นของสินค้าในแต่ละท้องถิ่น และสร้างตราสินค้าของเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น รวมถึงการพัฒนา ระบบฐานข้อมูลเกษตรอัตลักษณ์ ตลอดจนใช้ประโยชน์จากเอกลักษณ์แต่ละพื้นที่ในการเชื่อมโยงไปสู่ภาคการผลิตอื่น เช่น การท่องเที่ยวและบริการ และส่งเสริมการบริโภคสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นในระดับประเทศ และเพื่อการส่งออกไปยังตลาดโลก

เป้าหมาย สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น (เฉลี่ยร้อยละ)

๒.๒.๒ แผนย่อยเกษตรปลอดภัย ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) สนับสนุนการบริหารจัดการฐานทรัพยากรทางเกษตรและระบบการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ตลอดจนส่งเสริมการผลิตในระบบเกษตรกรรมยั่งยืน อาทิ เกษตรผสมผสาน เกษตรธรรมชาติ เกษตรอินทรีย์ เกษตรทฤษฎีใหม่ และวนเกษตร เป็นต้น เพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ไม่มีการปนเปื้อนของ สารเคมีอันตรายในสินค้าเกษตรและอาหาร และสร้างความปลอดภัยและมั่นคงด้านอาหารในระดับครัวเรือน

๒) พัฒนาระบบคุณภาพมาตรฐานความปลอดภัยและระบบการตรวจรับรองคุณภาพจากสถาบันที่มีความน่าเชื่อถือ การพัฒนาระบบฐานข้อมูลผลผลิตเกษตรปลอดภัย สถาบันเกษตรกรและเกษตรกร ที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน รวมถึงการพัฒนาคุณค่าทางโภชนาการของสินค้าเกษตรและอาหาร ตลอดจนพัฒนาระบบการตรวจสอบย้อนกลับให้เป็นที่ยอมรับกับความต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๓) ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการ ให้เข้าถึงแหล่งทุน และสามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน ทั้งมาตรฐานที่เป็นขั้นพื้นฐานตามหลักการ ปฏิบัติที่ดีทางการเกษตร และพัฒนาต่อยอดไปจนถึงมาตรฐานขั้นสูง เช่น มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ เป็นต้น ตลอดจนส่งเสริมการวิจัยพัฒนาสินค้า พร้อมทั้งดูแลการผลิตอาหารภายใต้มาตรฐานความปลอดภัย และการคุ้มครองผู้บริโภคและการค้าระดับสากล

๔) สร้างความตระหนักรู้ของผู้ผลิตและผู้บริโภคถึงความสำคัญของความปลอดภัยเพื่อสุขภาพและโภชนาการที่เหมาะสม พัฒนาระบบฐานข้อมูลสินค้าด้านเกษตรปลอดภัย รวมถึงการส่งเสริมด้านการขยายตลาดการบริโภคสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย

๕) สนับสนุนการท าเกษตรอินทรีย์วิถีชาวบ้าน เพื่อต่อยอดสู่เกษตรอินทรีย์เชิงพาณิชย์ ควบคู่กับการขยายตลาดเกษตรอินทรีย์ทั้งในและต่างประเทศ

เป้าหมายที่ ๑ สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตร ปลอดภัยที่ได้รับการ รับรอง (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ ผลิตภัณฑ์เกษตรปลอดภัยของไทยได้รับการยอมรับด้านคุณภาพความปลอดภัย และคุณค่าทางโภชนาการสูงขึ้น

ตัวชี้วัด ดัชนีคุณภาพและความ ปลอดภัย ภายใต้ดัชนี ความมั่นคงทางอาหาร

๒.๒.๓ แผนย่อยเกษตรชีวภาพ ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) สนับสนุนการใช้ประโยชน์จากการอนุรักษ์ทรัพยากรชีวภาพ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ และเชื้อจุลินทรีย์ เพื่อนำไปสู่การผลิตและขยายผลเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ตลอดจนการเชื่อมโยงไปสู่ภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและบริการ

๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูป และการพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ จากฐานเกษตรกรรม และฐานทรัพยากรชีวภาพ มีการยกระดับให้เกษตรกรเป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจ การเกษตรขนาดกลางและเล็กบนฐานทรัพยากรชีวภาพ ตลอดจนมีการใช้ฐานจากการทำเกษตรกรรมยั่งยืน ซึ่งเป็นระบบการผลิตที่คำนึงถึงระบบนิเวศ สภาพแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อใช้ประโยชน์ และต่อยอดไปสู่สินค้าเกษตรชีวภาพ ตลอดจนสนับสนุนให้มีการนำวัตถุดิบเหลือทิ้งทางการเกษตรมาใช้ใน อุตสาหกรรมและพลังงานที่เกี่ยวข้องกับชีวภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓) ส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรให้เป็นพืชเศรษฐกิจตามความเหมาะสมของสภาพแวดล้อม ในแต่ละพื้นที่ มุ่งแปรรูปเพื่อป้อนในตลาดอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร สินค้าประเภทโภชนาเภสัช ผลิตภัณฑ์ประเภทเวชสำอาง และผลิตภัณฑ์กลุ่มเครื่องสำอาง รวมถึงการสร้างมูลค่าเพิ่มจากผลิตภัณฑ์ สมุนไพร เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

๔) ส่งเสริมการทำตลาดผ่านการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์จากเกษตรชีวภาพ ประโยชน์และสรรพคุณของสมุนไพรไทย โดยใช้โอกาสจากความต้องการของผู้บริโภคในปัจจุบันที่หันมาใส่ใจสุขภาพ และการรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อมทั้งตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ รวมถึงการพัฒนาระบบ ฐานข้อมูลด้านเกษตรชีวภาพ

เป้าหมายที่ ๑ สินค้าเกษตรชีวภาพมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรชีวภาพ (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ วิสาหกิจการเกษตรจากฐานชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่นมีการจัดตั้งทุกตำบล

เพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด จำนวนวิสาหกิจการเกษตรขนาดกลางและเล็ก และผลิตภัณฑ์จากฐานชีวภาพ

๒.๒.๔ แผนย่อยเกษตรแปรรูป ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าสูง โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานให้แก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

๒) ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงองค์ความรู้และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร รวมทั้งการผลักดันเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ และ ผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์

๓) สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในกระบวนการผลิตหลังการเก็บเกี่ยว และการแปรรูป อาทิ บรรจุภัณฑ์อัจฉริยะ ควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย ติดตามผลิตภัณฑ์ระหว่างขนส่ง และยืดอายุของอาหารและสินค้าเกษตรในบรรจุภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า

๔) ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างเครื่องหมายทางการค้าและการปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

เป้าหมาย สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์ (เฉลี่ยร้อยละ)

๒.๒.๕ แผนย่อยเกษตรอัจฉริยะ ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) ส่งเสริมการพัฒนาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ปัจจัยการผลิต เครื่องจักรกลและอุปกรณ์การเกษตร รวมทั้งเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตรแห่งอนาคต อาทิ เกษตรแม่นยำ เกษตรอินทรีย์ และเกษตรแนวตั้ง เพื่อนำมาใช้ในกระบวนการผลิต และเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตการเกษตรทั้งเชิงปริมาณและ คุณภาพ ตลอดจนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และทดแทน แรงงานภาคเกษตรที่ลดลงและเข้าสู่สังคมสูงอายุ

๒) พัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร การจัดการภาคเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงองค์ความรู้ด้านการผลิตและการตลาดต่างๆ ตลอดจนการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ เทคโนโลยีดิจิทัล ฐานข้อมูล สารสนเทศทางการเกษตรต่างๆ เพื่อการวางแผนการเกษตร และพัฒนาเกษตรกรให้เป็นเกษตรกรอัจฉริยะที่มีขีดความสามารถในการแข่งขัน

๓) สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาระบบฟาร์มอัจฉริยะ โดยการถ่ายทอดและสนับสนุนให้เข้าถึงองค์ความรู้และเทคโนโลยีแก่เกษตรกรในราคาที่สามารถเข้าถึงได้ ควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการวางแผนการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตสินค้าที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด เพื่อเพิ่มผลผลิตการผลิต เพิ่มผลผลิตทางการเกษตรในเชิงมูลค่าและปริมาณต่อพื้นที่สูงสุด และทดแทนการผลิตดั้งเดิม

เป้าหมายที่ ๑ สินค้าที่ได้จากเทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด มูลค่าสินค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะ (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ ผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์มหรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด ผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์มหรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะ (เฉลี่ยร้อยละ)

๒.๒.๖ แผนย่อยการพัฒนาระบบนิเวศการเกษตร ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) เพิ่มประสิทธิภาพและการจัดการฐานทรัพยากรทางการเกษตร อนุรักษ์และรักษาฐานทรัพยากรทางการเกษตรที่สำคัญ เพื่อสนับสนุนการสร้างมูลค่าและความมั่นคงอาหาร อาทิ ทรัพยากรน้ำ ทรัพยากรดิน ให้มีความอุดมสมบูรณ์ การคุ้มครองที่ดินทางการเกษตร การจัดการน้ำเพื่อการเกษตรและชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลทรัพยากรทางการเกษตร เพื่อนำมาวางแผนการผลิตให้สอดคล้องกับข้อมูลสารสนเทศทางการเกษตร และนำไปสู่การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมอย่าง เหมาะสม สอดคล้องกับแผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก

๒) สร้างความมั่นคงอาหารให้กับครัวเรือนเกษตรกรและชุมชน โดยสร้างความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการให้เกิดขึ้นในระดับครัวเรือน ชุมชน ท้องถิ่น และประเทศ สนับสนุนให้ชุมชนทำการเกษตรของท้องถิ่น เพื่อเป็นแหล่งอาหารของชุมชน ลดการพึ่งพาอาหารจากภายนอก ส่งเสริมการทำเกษตรตามหลักการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ครัวเรือนสามารถพึ่งพาตนเองได้ และเป็นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน สนับสนุนให้หน่วยงานของรัฐหรือท้องถิ่นในพื้นที่มีบทบาทดำเนินการให้เกิด ความมั่นคงด้านอาหารในมิติต่างๆ รวมถึงการดูแลโภชนาการของประชาชนในทุกช่วงวัย สร้างเสถียรภาพ ด้านรายได้ของเกษตรกรและประชาชน เพื่อให้สามารถเข้าถึงอาหารอย่างเพียงพอและเหมาะสม รวมทั้งการมีมาตรการรองรับสำหรับผู้มีรายได้น้อยให้สามารถเข้าถึงสินค้าเกษตรและอาหารได้อย่างทั่วถึง การติดตามการเปลี่ยนแปลงของราคาอาหารและผลกระทบ

๓) พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ และการเฝ้าระวังและเตือนภัยสินค้าเกษตร ส่งเสริมให้มีการพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศการเกษตรที่มีมาตรฐานและครบวงจร ทั้งเรื่องเกษตรกร ข้อมูลอุปสงค์ และ

อุปทานสินค้าเกษตรที่มุ่งเน้นการตลาดนำการผลิต ข้อมูลพื้นที่เกษตรกรรม และข้อมูลมูลค่าสินค้าเกษตร รวมทั้ง การพัฒนาระบบติดตามเฝ้าระวังและวางระบบเตือนภัย และกลไกการจัดการปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับ สินค้า เกษตรและผลิตภัณฑ์ในมิติต่างๆ ทั้งด้านอุปสงค์และอุปทาน อาทิ เสถียรภาพราคาสินค้า กฎระเบียบ การค้า ระหว่างประเทศ ภัยพิบัติธรรมชาติ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ความมั่นคงอาหาร โดยกำหนดมาตรการ รองรับ มาตรการเตือนภัย มาตรการการปรับตัว ระบบสำรองอาหารในภาวะวิกฤต และการประกันความเสี่ยง ให้ทันกับสถานการณ์ รวมทั้งให้เกษตรกรและผู้ประกอบการสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย ตลอดจนเชื่อมโยงข้อมูล ระหว่างหน่วยงานที่มีประสิทธิภาพ วิเคราะห์แนวโน้มการผลิตสินค้าเกษตร

๔) ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกร เพื่อสร้างความเข้มแข็งและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ ระหว่างวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ รวมถึงเชื่อมโยงไปถึงผู้ประกอบการ ภาคเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการพัฒนาด้านการผลิตและด้านการตลาดของสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ รวมทั้งสนับสนุนการขยายเครือข่าย ธุรกิจของวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ และสนับสนุนให้มีโอกาสในการเข้าถึงแหล่งทุนภายใต้เงื่อนไขที่ผ่อนปรน มากขึ้น เพื่อยกระดับการพัฒนาเกษตรกรไปสู่การเป็นผู้ประกอบการเกษตรที่มีความเข้มแข็ง ตลอดจนการให้มี กลไกในการดูแลให้เกษตรกรได้รับประโยชน์จากการรวมกลุ่มและการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรอย่างแท้จริง

๕) วิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมสนับสนุนภาคเกษตร สนับสนุนและส่งเสริมการวิจัย พื้นฐาน รวมถึงการวิจัยเชิงประยุกต์ในด้านต่างๆ เพื่อรองรับการพัฒนาการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ต่างๆ ทั้งในส่วนของปัจจัยการผลิต เทคโนโลยีการเกษตร เครื่องจักรกลและอุปกรณ์การเกษตร รวมถึงเทคโนโลยีและ นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ที่รองรับกับบริบทการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อภาคเกษตร และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในเชิงพาณิชย์ พัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการเข้าถึงองค์ความรู้และเทคโนโลยีด้าน การผลิตและการตลาด เทคโนโลยีดิจิทัล และข้อมูลสารสนเทศ โดยใช้ประโยชน์จากศูนย์เรียนรู้การเพิ่ม ประสิทธิภาพ การผลิตสินค้าเกษตรในท้องถิ่น เพื่อพัฒนาการผลิตและยกระดับเป็นผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร

๖) พัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้าและผลิตภัณฑ์ ยกระดับการผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์ให้ มีคุณภาพมาตรฐาน สอดคล้องกับความต้องการของตลาดหรือกลุ่มผู้บริโภค รวมทั้งจัดให้มีระบบการตรวจ รับรอง คุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรอย่างเพียงพอ มีขั้นตอนการตรวจสอบที่รวดเร็ว และมีราคาเหมาะสม รวมถึงการ วางระบบตรวจสอบย้อนกลับ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค

๗) ส่งเสริมด้านการตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์การเกษตร โดยใช้เทคโนโลยีและ เครื่องมือต่าง ๆ ในการส่งเสริมและขยายตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรในรูปแบบต่าง ๆ โดยการใช้ สื่อ แบบดั้งเดิมและบนอินเทอร์เน็ตทั้งในและต่างประเทศ การจัดนิทรรศการและงานแสดงสินค้า การรณรงค์ ให้ความรู้ความเข้าใจถึงคุณค่าหรือเรื่องราวของสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ และการสร้างตราสินค้าไทยให้เป็น ที่ยอมรับระดับสากล รวมทั้งสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีนวัตกรรมและแนวคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบ บรรจุ ภัณฑ์ให้มีความสวยงาม โดยคำนึงถึงประโยชน์ต่อการใช้งาน ความต้องการของผู้บริโภค และสิ่งแวดล้อม ตลอดจน ยกระดับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาทั้งในและต่างประเทศตลอดห่วงโซ่การผลิต

๘) อำนวยความสะดวกทางการค้าและพัฒนาระบบโลจิสติกส์การเกษตร เพิ่มประสิทธิภาพ การให้บริการทางการค้าและอ อำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการให้มีความรวดเร็วและไม่เป็นภาระค่าใช้จ่าย ในการทำธุรกรรมทางการค้า รวมทั้งการพัฒนาด้านโลจิสติกส์การเกษตร เพื่อลดการสูญเสียระหว่างการขนส่ง ลดขั้นตอนและระยะเวลาในการส่งสินค้า ตลอดจนเตรียมความพร้อมของสถานที่เก็บรวบรวม/รักษาคุณภาพ สินค้าและผลิตภัณฑ์เกษตรที่ได้คุณภาพและมาตรฐาน

เป้าหมายที่ ๑ ประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วยมีการปรับตัวเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด มูลค่าผลผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วย (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเป้าหมาย) ที่ขึ้นทะเบียน กับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐานเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเกษตรกร) ที่ขึ้นทะเบียนกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐาน (เฉลี่ยร้อยละ)

๒.๓ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)^๓ เป็นแผนระยะปานกลาง ๕ ปี รองรับการดำเนินการในห้วงที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ โดยนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติฉบับนี้มีความเชื่อมโยงและประสานสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นกรอบทิศทางการดำเนินการป้องกัน แจ่งเตือน แก้ไข หรือระงับยับยั้งภัยคุกคามเพื่อธำรงไว้ซึ่งความมั่นคงแห่งชาติ ถ้ายทอดยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคงไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมและเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และเพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นกรอบทิศทางการจัดทำและขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการด้านต่าง ๆ แผนปฏิบัติราชการของหน่วยงาน แผนพัฒนาในระดับพื้นที่ ที่เกี่ยวข้องกับด้านความมั่นคงได้อย่างสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ(พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) มีทั้งสิ้น ๑๗ นโยบาย แบ่งออกเป็น ๒ หมวด โดยมีส่วนเกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ดังนี้

๑. หมวดประเด็นความมั่นคง เป็นประเด็นภัยคุกคามที่มีผลกระทบและแนวโน้มความเสียหายสูงต่อความมั่นคงแห่งชาติและผลประโยชน์แห่งชาติ

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๙ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มีจุดมุ่งเน้นการจัดการความเสี่ยงสาธารณภัยที่สำคัญอันเกิดจากภัยธรรมชาติ และภัยที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์และ/หรือเป็นภัยซ้ำซ้อน ให้สามารถแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นได้รวดเร็ว ทันทต่อเหตุการณ์และยั่งยืน

เป้าหมาย การยกระดับการจัดการความเสี่ยงสาธารณภัยที่สำคัญอันเกิดจากภัยธรรมชาติและภัยที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ที่เกิดขึ้น และ/หรือ เป็นภัยซ้ำซ้อน (Compound Hazards) ไปสู่มาตรฐานตามหลักสากล

ตัวชี้วัด

๑ อัตราการเสียชีวิตจากภัยธรรมชาติ (อุทกภัย วาตภัย ภัยแล้ง) ต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน ลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยย้อนหลัง ๕ ปี

๒. จำนวนผู้ได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติ (อุทกภัย วาตภัย ภัยแล้ง) ต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน ลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยย้อนหลัง ๕ ปี

๓. อัตราการเสียชีวิตจากภัยที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ (อัคคีภัย) ต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน ลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยย้อนหลัง ๕ ปี

๔. การแจ้งเตือนสาธารณภัยล่วงหน้าได้ทันสถานการณ์ภายในระยะเวลาที่กำหนด (เฉพาะภัยธรรมชาติ ๔ ภัย ได้แก่ อุทกภัย วาตภัย น้ำป่าไหลหลากและดินโคลนถล่ม และสึนามิ) ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๙๘ ของการเกิดภัยดังกล่าวทุกปี

๒. หมวดประเด็นศักยภาพความมั่นคง เป็นประเด็นเสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาขีดความสามารถของประเทศในการป้องกันและแก้ไขประเด็นความมั่นคงให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น รวม ๒ นโยบายและแผน ความมั่นคง ดังนี้

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๑๔ การพัฒนาศักยภาพการเตรียมพร้อมแห่งชาติ และการบริหารจัดการวิกฤตการณ์ระดับชาติ มีจุดมุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพการเตรียมพร้อมเพื่อป้องกันและตอบสนองต่อภัยคุกคาม รวมทั้งการบูรณาการทรัพยากรของประเทศเพื่อใช้ในการเผชิญกับวิกฤตการณ์ระดับชาติ

เป้าหมายที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพการเตรียมพร้อมสำหรับการระดมทรัพยากรที่จำเป็นเพื่อใช้ในกรณีประเทศเผชิญกับภัยคุกคามหรือวิกฤตการณ์ระดับชาติ

^๓ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ. (๒๕๖๖, มีนาคม). นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ตัวชี้วัด การพัฒนาศักยภาพของกลไก การบริหารจัดการ และความพร้อมของทรัพยากรที่จำเป็น เพื่อใช้สำหรับการระดมทรัพยากรในกรณีประเทศเผชิญกับภัยคุกคามหรือวิกฤตการณ์ระดับชาติ ร้อยละ ๘๕ ภายในปี ๒๕๗๐

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๑๗ การเสริมสร้างความมั่นคงเชิงพื้นที่ มีจุดมุ่งเน้นการป้องกันและแก้ไขปัญหาคความมั่นคงในพื้นที่เป้าหมายระดับตำบลเพื่อให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนโดยขยายแนวคิดของการพัฒนาพื้นที่เพื่อเสริมความมั่นคงของชาติและแผนตำบล มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ให้เป็นรูปธรรม

เป้าหมาย พื้นที่เป้าหมายระดับตำบลที่มีปัญหาความมั่นคงสำคัญเร่งด่วนลดลง ผลสัมฤทธิ์พื้นที่เป้าหมายระดับตำบลได้รับการแก้ไขปัญหาคและพัฒนาให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีและชุมชนมีความเข้มแข็ง นำไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

ตัวชี้วัด พื้นที่เป้าหมายระดับตำบลทั้งประเทศตามที่จังหวัดประกาศมีปัญหาคความมั่นคงสำคัญเร่งด่วนลดลงร้อยละ ๘๐ ภายในปี ๒๕๗๐

๒.๔ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)^๔ มุ่งหมายที่จะเร่งเพิ่มศักยภาพของประเทศในการรับมือกับความเสี่งที่อาจส่งผลกระทบต่อฐานแรงและเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทันท่วงที การกำหนดทิศทางพัฒนาประเทศ ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ **พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน”** ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้างนโยบายและกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้าพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูง และคำนึงถึงความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม ดังนั้น เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่การขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนา (Agenda) ที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาในเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม จึงได้กำหนด **หมุดหมายการพัฒนา จำนวน ๑๓ ประการ** ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” มุ่งหวังจะ “มี” หรือต้องการจะ “ขจัด” เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” และการบรรลุเป้าหมายหลักในช่วงระยะเวลา ๕ ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ โดยมีหมุดหมายที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำนวน ๑๑ หมุดหมาย ได้แก่

หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง โดยสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูป พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการเพื่อคุณภาพ ความมั่นคงอาหาร และความยั่งยืนของภาคเกษตร และเพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน โดยเปลี่ยนการท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพอื่น ปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พึ่งพานักท่องเที่ยวในประเทศและมีการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจมากขึ้น และการท่องเที่ยวไทยต้องมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

หมุดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค โดยทำให้ประเทศไทยเป็นประตูการค้าและการลงทุน เป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค และเป็นศูนย์กลางคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

หมุดหมายที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน โดยอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เป็นอุตสาหกรรมสำคัญของประเทศไทย ปัจจุบันประเทศไทยส่งออกเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เป็นอันดับที่ ๑๓ ของโลก และเป็นอันดับที่ ๔

^๔ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (๒๕๖๕, พฤศจิกายน). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐).**

ของอาเซียน อีกทั้งความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว มีผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม รูปแบบธุรกิจ และนวัตกรรมใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง ทำมูลค่าเศรษฐกิจดิจิทัล ภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศ เพิ่มขึ้น และ มูลค่าอุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถ แข่งขันได้ โดยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้ของ SME SME มีศักยภาพสูงในการดำเนิน ธุรกิจ สามารถ Scale up และปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่ และ SME สามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมี ประสิทธิภาพจากภาครัฐ

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน โดยการเจริญ เติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น ความไม่เสมอภาคในการกระจาย รายได้ของภาคลดลง และการพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อ การเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่ เพียงพอ เหมาะสม โดยครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นมีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม และคนไทย ทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ โดยการเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจ หมุนเวียนและการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ อย่างยั่งยืน และการสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ โดยการลดความเสียหายและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการสร้างภูมิคุ้มกันและการฟื้นตัวจาก การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่ง อนาคต โดยคนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่ มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉม ฉับพลันของโลก สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข กำลังคนมีสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการ ของภาคการผลิตเป้าหมาย และสามารถสร้างงานอนาคต ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน โดยบริการบริการ ภาครัฐมีคุณภาพเข้าถึงได้ และภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูงและคล่องตัว

๒.๕ แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐^๕ โมเดลเศรษฐกิจ BCG เป็นกลไกเร่งให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายภายใต้ Thailand ๔.๐ ที่ ต้องการปรับเปลี่ยนรูปแบบการพัฒนาเศรษฐกิจจากการใช้ความได้เปรียบด้านทรัพยากรและแรงงาน ไปสู่เศรษฐกิจ ที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมประสบความสำเร็จได้เร็วขึ้น ด้วยการระดมทรัพยากรและความสามารถของทุกภาคส่วน ในการมุ่งไปสู่เป้าหมายเดียวกัน การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ เป็นการพัฒนาภายใต้ ๔ + ๑ สาขายุทธศาสตร์ คือ เกษตรและอาหาร สุขภาพและการแพทย์ พลังงาน วัสดุ และเคมีชีวภาพ การท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และเศรษฐกิจหมุนเวียน ซึ่งมีศักยภาพจะเพิ่ม ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้น ๑ ล้านล้านบาท จากฐานความหลากหลายของทรัพยากรชีวภาพ (Nature) วัฒนธรรม (Culture) และความเอื้อเพื่อเอื้อแม่ (Nurture) ภายใต้กลไกจตุภาคี ซึ่งประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันวิจัย/สถาบันการศึกษา และภาคประชาชน โดยมีวิสัยทัศน์ คือ เศรษฐกิจ

^๕ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. (๒๕๖๕, กุมภาพันธ์). แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการ พัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐.

เติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ประชาชนมีรายได้ดี คุณภาพชีวิตดี รักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรจากความหลากหลายทางชีวภาพให้มีคุณภาพที่ดี ด้วยการใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ โดยเกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ทั้ง ๔ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างความยั่งยืนของฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพด้วยการจัดสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์

เน้นการนำความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ไปบริหารจัดการให้เกิดความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ และการใช้ประโยชน์เพื่อความยั่งยืนของฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพ ซึ่งเป็นทุนพื้นฐานต่อการพัฒนาเศรษฐกิจให้เติบโตเพื่อส่งต่อสู่คนรุ่นต่อไป รวมถึงส่งเสริมให้เกิดการปรับเปลี่ยนทัศนคติจากการมองว่า “Nature as Resource” เป็น “Nature as Source” ดังนั้น ธรรมชาติจึงไม่ใช่แค่เพียงทรัพยากรหรือปัจจัยการผลิตเท่านั้น แต่ธรรมชาติคือแหล่งกำเนิดของชีวิตและทุกสรรพสิ่งบนโลก เป็นพื้นฐานของความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์ ด้วยเหตุนี้ จึงต้องรักษาสมดุลระหว่างการมีอยู่และใช้ไป รวมถึงการนำกลับมาใช้ซ้ำตามหลักการหมุนเวียน โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑. การพัฒนาคลังข้อมูลดิจิทัลความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรมเพื่อการบริหารจัดการให้เกิดความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์
๒. การอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรด้วยนวัตกรรมทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางสังคม
๓. การบริหารจัดการน้ำให้เกิดความยั่งยืนด้วยการอนุรักษ์ป่าต้นน้ำ และการพัฒนาแพลตฟอร์มเพื่อลดการใช้ ลดการสูญเสีย การนำกลับมาใช้ซ้ำ และยกระดับคุณภาพน้ำดื่ม น้ำใช้ให้สูงขึ้น
๔. การสร้างนักวิจัยรุ่นใหม่ในสาขาที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางชีวภาพ และการเพิ่มทักษะการบริหารจัดการทรัพยากรให้แก่ชุมชนและคนรุ่นใหม่

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งด้วยทุนทรัพยากร อัตลักษณ์ ความคิดสร้างสรรค์ และเทคโนโลยีสมัยใหม่

ใช้ศักยภาพของพื้นที่โดยการระเบิดจากภายใน เน้นการตอบสนองความต้องการในแต่ละพื้นที่เป็นอันดับแรก ควบคู่ไปกับการสร้างความเข้มแข็งในระดับพื้นที่ การดำรงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ รวมถึงการใช้ประโยชน์จากความเข้มแข็งจากภายในอันประกอบด้วย “ความหลากหลายทางชีวภาพ” “ความหลากหลายทางวัฒนธรรม” และ “ความเอื้อเพื่อเอื้อแก่” มาต่อยอดและยกระดับมูลค่าในห่วงโซ่การผลิตสินค้าและบริการให้มีมูลค่าสูงขึ้น ด้วยการใช้ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการยกระดับมาตรฐาน สร้างคุณค่าใหม่ รวมถึงการนำหลักการของเศรษฐกิจหมุนเวียนมาใช้เพื่อการลดการใช้ทรัพยากร การดำเนินการดังกล่าวมุ่งหวังให้เกิดการพัฒนาที่นำไปสู่การเดินหน้าไปด้วยกัน และไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง เป็นการเติบโตของทุกภาคส่วนไปพร้อมๆ กัน เพื่อเพิ่มโอกาสของชุมชนและผู้ประกอบการที่อยู่ในภูมิภาคได้รับการพัฒนา รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรได้อย่างทัดเทียมกันมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังให้ความสำคัญกับการนำความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมมาเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงบริการหรือแก้ปัญหาสุขภาพ ปัญหามลพิษ ยกระดับคุณภาพ ความปลอดภัยของอาหาร ตลอดจนการเสริมสร้างความสามารถในการพึ่งพิงแหล่งพลังงานทางเลือกในพื้นที่ได้เพิ่มขึ้น โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑. การพัฒนาเศรษฐกิจภูมิภาคให้เติบโตด้วยรูปแบบของระเบียบเศรษฐกิจ BCG
๒. การนำทุนทางทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรมไปสร้างอัตลักษณ์ของชุมชนเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก
๓. การใช้ทรัพยากรด้านเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียวในพื้นที่เพื่อสร้างเศรษฐกิจให้ชุมชน
๔. การพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าและบริการมูลค่าสูงจากความหลากหลายทางชีวภาพด้วยการยกระดับมาตรฐาน การสร้างนวัตกรรม ตลอดจนการจัดการวัตถุดิบเหลือทิ้งจากการผลิตให้เป็นศูนย์

๕. การพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้เติบโตด้วยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบบูรณาการด้วยกลไกตุลาการ เช่น กลไกมหาวิทยาลัยสู่ตำบล อุทยานวิทยาศาสตร์ และคลัสเตอร์

๖. การพัฒนาตลาดและศักยภาพในการเข้าถึงตลาดทั้งในและนอกพื้นที่ด้วยการใช้อัตลักษณ์ความคิดสร้างสรรค์ และแพลตฟอร์มการเชื่อมโยงตลาด

๗. การยกระดับคุณภาพ ความปลอดภัยและมาตรฐานของอาหารท้องถิ่น (Street food/ วิสาหกิจชุมชน) ด้วย Food machinery และมาตรฐานการประกอบการที่ดี

๘. การสร้างและพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะที่เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากทั้งระบบ เช่น การยกระดับประสิทธิภาพการผลิต การควบคุมความปลอดภัย ความคิดสร้างสรรค์ ระบบประกันคุณภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้เศรษฐกิจ BCG ให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

เน้นการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการเดิมให้สามารถเติบโตได้อย่างต่อเนื่องด้วยการนำความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมมายกระดับประสิทธิภาพการผลิต ลดความสูญเสียในกระบวนการผลิตให้เป็นศูนย์ การหมุนเวียนทรัพยากรกลับมาใช้ หรือการนำไปสร้างมูลค่าเพิ่มตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน ยกระดับมาตรฐานสู่การเป็นแหล่งผลิตและให้บริการที่มีคุณภาพ มีความปลอดภัย มีสุขอนามัยที่ดีให้ความสำคัญกับระบบการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มาตรการผลิตที่ยั่งยืนเทียบเท่ามาตรฐานสากล รวมถึงการยกระดับผลิตภัณฑ์หรือบริการด้วยการใช้นวัตกรรมเข้มข้น เช่น ระบบการผลิตพีซีในโรงงานอัจฉริยะ (Plan factory) การให้บริการด้านสุขภาพที่มีความแม่นยำสูง หรือการแพทย์เฉพาะบุคคล โดยมีเป้าหมายเพื่อเป็นผู้นำในการผลิตและการให้บริการทั้งในระดับประเทศและเวทีโลก โดยมีแนวทางการดำเนินการในแต่ละสาขายุทธศาสตร์ ดังนี้

๑. สาขาการเกษตรและอาหาร

๑) การปรับเปลี่ยนระบบการเกษตรสู่ประสิทธิภาพสูง มาตรฐานสูง และมูลค่าสูงด้วยการใช้การวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรม (วทน.) สนับสนุนการยกระดับประสิทธิภาพการผลิตให้สูงขึ้น การผลิตสินค้าเกษตรพรีเมียม เกษตรปลอดภัย และเพิ่มความหลากหลายชนิดสินค้า

๒) การขับเคลื่อนเกษตรสู่การเป็นทั้ง B, C และ G ด้วยการบูรณาการในพื้นที่ (Area based)

๓) การแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูง ด้วยการแปรรูปเป็นอาหารสุขภาพ อาหารทางการแพทย์ สารออกฤทธิ์ สำคัญเพื่อเป็นวัตถุดิบของอุตสาหกรรมต่อเนื่อง รวมถึงโปรตีนจากแมลงหรือพืช

๔) การยกระดับประสิทธิภาพการผลิตด้วยการนำแพลตฟอร์มดิจิทัล เทคโนโลยีขั้นสูง ระบบอัตโนมัติมาบริหารจัดการกระบวนการผลิต และการกระจายสินค้าสู่ผู้บริโภค

๕) ปรับปรุงกระบวนการผลิตสู่ระบบการผลิตสีเขียวและการผลิตที่ยั่งยืน ลดการสูญเสียระหว่างการผลิตและขยะอาหาร และการยกระดับกระบวนการผลิตด้วยเทคโนโลยีขั้นสูง

๖) การสร้างแบรนด์อาหารไทยในตลาดโลกด้วยการส่งเสริมการใช้วัตถุดิบไทย อัตลักษณ์วัฒนธรรมไทยและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยว

๗) การลงทุนและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานด้านนวัตกรรมอาหาร เช่น หน่วยวิเคราะห์ทดสอบด้านอาหารฟังก์ชัน โรงงานต้นแบบผลิตอาหารฟังก์ชันและสารประกอบ Functional ingredient มาตรฐาน GMP

๒. สาขาสุขภาพและการแพทย์

๑) การสร้างและยกระดับความสามารถในการพัฒนาและผลิตวัคซีน ยา และชีววัตถุในการป้องกันและควบคุมโรคจากไวรัสและการเข้าสู่ตลาดสากล

๒) การยกระดับคุณภาพการรักษาสู่ระบบการแพทย์แม่นยำ ด้วยการส่งเสริมให้มีการให้บริการการแพทย์จีโนมิกส์ ผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ขั้นสูง (Advanced Therapy Medicinal Products, ATMPs)

๓) การเร่งรัดการพัฒนาเครื่องมือ และวัสดุทางการแพทย์ด้วยกลไกนวัตกรรมแบบวิศวกรรมย้อนกลับ

- ๔) การส่งเสริมการวิจัยทางคลินิก เพื่อรองรับการขึ้นทะเบียนผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์และสุขภาพ ได้แก่ ยา วัคซีน อาหารสุขภาพ อาหารการแพทย์ เครื่องสำอาง เครื่องมือแพทย์ และวัสดุทางการแพทย์
- ๕) การส่งเสริมการสร้างตลาดด้วยกลไกการขึ้นทะเบียนนวัตกรรม Sandbox การจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ และปรับรูปแบบการจัดซื้อจากรายปีเป็น Multi-year procurement
- ๖) การสร้างบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเพื่อรองรับอุตสาหกรรมและบริการการแพทย์และสุขภาพ

๓. สาขาพลังงาน วัสดุ และเคมีชีวภาพ

- ๑) การสร้างโอกาสทางการตลาดแก่ผลิตภัณฑ์ชีวภาพให้แข่งขันอย่างเป็นธรรมด้วยกลไกการกำหนดราคาคาร์บอน การจัดสรรคาร์บอนเครดิต และการลดอุปสรรคในการเข้าสู่ตลาด
- ๒) การส่งเสริมการนำพืช ผลผลิต และวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรไปสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม
- ๓) การใช้นวัตกรรมชีวภาพเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์และบริการ และการสร้างธุรกิจนวัตกรรมให้แก่ SMEs และการเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของโลก

๔. สาขาการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์

- ๑) การผลักดันให้เกิดการนำโมเดลการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ เช่น Happy Model เพื่อกระจายรายได้อย่างทั่วถึงไปสู่เมืองท่องเที่ยวรอง ลดความเหลื่อมล้ำ และมุ่งสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน
- ๒) การส่งเสริมการท่องเที่ยวยั่งยืนและการท่องเที่ยวสีเขียว เพื่อรักษาสีเขียวเพื่อรักษาสิ่งแวดล้อมตามแนวทาง Happy Model
- ๓) การกระจายนักท่องเที่ยวสู่เมืองท่องเที่ยวรองด้วยการพัฒนาสินค้าและบริการในเมืองท่องเที่ยวรอง โดยใช้อัตลักษณ์ท้องถิ่น วัฒนธรรม พัฒนาเรื่องราว และการอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยและพัฒนาองค์ความรู้ด้วย Digital Technology
- ๔) การขยายตลาดการท่องเที่ยวด้วยการส่งเสริมพัฒนาระบบการจ่ายเงินแบบ One Payment System เพื่ออำนวยความสะดวกและรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมค่าใช้จ่าย รวมถึงพัฒนาดิจิทัลคอนเทนต์ที่นำเสนอจุดเด่นของประเทศไทยในด้านต่างๆ เช่น วัฒนธรรม
- ๕) การส่งเสริมการท่องเที่ยวคุณภาพสูงผ่านการจัดงานประชุมและนิทรรศการ กีฬา และอีเวนต์ (Event) ขนาดใหญ่

๕. เศรษฐกิจหมุนเวียน

- ๑) การพัฒนาเศรษฐกิจด้วยโอกาสการลงทุนและการสร้างตลาดด้วยโมเดลธุรกิจเศรษฐกิจหมุนเวียน
- ๒) การส่งเสริมงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้เกิดการคิดค้นผลิตภัณฑ์และบริการใหม่จากการนำของเสียกลับมาใช้ใหม่
- ๓) การพัฒนาแพลตฟอร์มและโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อส่งเสริมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมุนเวียนอย่างเป็นระบบ
- ๔) การสร้างระบบกลไกการบริหารจัดการที่เอื้ออำนวยต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมุนเวียนของประเทศ
- ๕) การสร้างกำลังคนที่มีความรู้และความเข้าใจ ผ่านการถ่ายทอดองค์ความรู้จากการอบรมหรือหลักสูตร รวมทั้งสร้างความตระหนักในการผลิตและบริการที่ยั่งยืนเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมุนเวียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเสริมสร้างความสามารถในการตอบสนองต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก

เน้นการสร้างภูมิคุ้มกัน และสร้างความสามารถในการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอย่างเท่าทันเพื่อบรรเทาผลกระทบ รวมถึงเข้าถึงโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงของบริบทโลกที่เกิดขึ้นได้รวดเร็วยิ่งขึ้น เป็นการปูทางสู่อนาคตด้วยการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานในด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐานด้านคุณภาพ เพื่อการสร้างคุณค่าใหม่ในอนาคตด้วยการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและ

นวัตกรรมไปเพิ่มศักยภาพของชุมชน ผู้ประกอบการ ปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิต/บริการเพื่อตอบสนอง ต่อความต้องการของตลาด รวมถึงสร้างการเติบโตอย่างมีคุณภาพ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เพื่อนำไปสู่สังคมคาร์บอนต่ำ นอกจากนี้ ต้องพัฒนากำลังคนเพื่อรองรับเศรษฐกิจ BCG ในอนาคต รวมถึงการวิจัยพัฒนาขั้นแนวหน้าเพื่อลดการพึ่งพาการนำเข้าเทคโนโลยีจากต่างประเทศ โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑. การยกระดับความสามารถของกำลังคนในสาขา BCG
๒. การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
๓. การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานทางด้านคุณภาพ
๔. การพัฒนาเทคโนโลยีขั้นแนวหน้า

๒.๖ เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค พ.ศ. ๒๕๖๖ -๒๕๗๐^๖

ภาคเหนือ

มุ่งสู่การพัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศ เชื่อมโยงกับอนุภูมิภาค และเติบโตอย่างยั่งยืน เพื่อพัฒนาไปสู่ การเป็น “ฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศ” เชื่อมโยงกับอนุภูมิภาค และเติบโตอย่างยั่งยืน โดยใช้ทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอัตลักษณ์ นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในภาค ให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ โดยมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑. ส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC-Creative LANNA) ในจังหวัด เชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจหลักของภาคและฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศ

๒. ยกระดับการท่องเที่ยวและบริการที่มีศักยภาพของภาคให้มีคุณภาพ สนับสนุนเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และกระจายประโยชน์สู่ชุมชน

๓. พัฒนาการผลิตตามระบบเกษตรกรรมยั่งยืน เชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรมแปรรูปมูลค่าสูง

๔. เสริมศักยภาพของเมือง พื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และระบบโครงสร้างพื้นฐานโลจิสติกส์สำคัญของภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจ และเอื้อต่อการอยู่อาศัย

๕. พัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิต เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน พัฒนาผู้สูงอายุ สู่การเป็นผู้สูงอายุที่มีศักยภาพ (Active Aging) และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน เพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์

๖. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดความยั่งยืน

สภาพเศรษฐกิจสาขาเกษตรของภาคเหนือ

๑. พื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรส่วนใหญ่อยู่ในภาคเหนือตอนล่าง ในปี ๒๕๖๓ ภาคเหนือมีพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร ๓๒.๕๒ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๘ ของพื้นที่ ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรทั้งประเทศ โดยพื้นที่เกษตรของภาคเหนือส่วนใหญ่อยู่ในภาคเหนือตอนล่างซึ่งเป็นพื้นที่ราบ ๒๑.๘๓ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖๗.๑ ของพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรภาคเหนือ ทำการผลิต พืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว อ้อยโรงงาน และมันสำปะหลัง ส่วนพื้นที่เกษตรของภาคเหนือตอนบน ๑๐.๖๘ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๓๒.๙ ของพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรภาคเหนือ ทำการผลิตพืชผัก และผลไม้ เป็นหลัก

๒. ภาคเหนือมีการขยายพื้นที่ชลประทานต่อเนื่อง ลดความเสี่ยงจากภาวะภัยแล้ง โดยในปี ๒๕๖๓ ภาคเหนือมีพื้นที่ชลประทานครอบคลุมพื้นที่ ๑๐.๑๓ ล้านไร่ เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๙ จำนวน ๑.๑๐ ล้านไร่ คิดเป็นสัดส่วนพื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรของภาคเหนือร้อยละ ๓๑.๑ ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศที่มีสัดส่วนร้อยละ ๒๓.๔ โดยพื้นที่ชลประทานของภาคส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๖๕.๗ ของพื้นที่ชลประทานทั้งภาค

^๖ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (๒๕๖๕, พฤศจิกายน). เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค พ.ศ. ๒๕๖๖ -๒๕๗๐.

๓. **ผลิตภาพแรงงานภาคเกษตรต่ำ เมื่อเทียบกับผลิตภาพแรงงานในสาขาการผลิตอื่น** โดยผลิตภาพแรงงานภาคเกษตรภาคเหนือในปี ๒๕๖๓ เท่ากับ ๓๕,๑๒๖.๐๕ บาทต่อคน ขณะที่ภาคอุตสาหกรรมเท่ากับ ๒๖๐,๓๓๔.๒๐ บาทต่อคน และภาคบริการเท่ากับ ๑๕๘,๓๓๐.๔๑ บาทต่อคน รวมทั้ง

มีมูลค่าทางเศรษฐกิจต่ำ โดยในปี ๒๕๖๓ ผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรของภาคเหนือมีมูลค่า ๓๐๑,๐๔๑ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๒๔.๕ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเหนือ

๔. **กระบวนการผลิตการเกษตรเริ่มปรับเปลี่ยนสู่การเกษตรสร้างมูลค่า** เกษตรกรมีการปรับกระบวนการผลิตสู่เกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์มากขึ้น ตามพฤติกรรมของผู้บริโภค ที่ใส่ใจในสุขภาพและสิ่งแวดล้อม และมีการใช้เทคโนโลยีในกระบวนการผลิต อาทิ การใช้โดรน (Drone) การใช้แอปพลิเคชัน (Application) ทดแทนแรงงานเกษตรที่สูงวัย ซึ่งจะเป็นการพัฒนาสู่ระบบเกษตรอัจฉริยะที่มีการบริหารจัดการการผลิตอย่างประสิทธิภาพ โดยในปี ๒๕๖๕ มีพื้นที่เกษตรอินทรีย์ ๔๘,๑๐๖.๙๐ ไร่ เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๔ ร้อยละ ๘.๔

๒.๗ **ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)^๗** กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้จัดทำยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) เพื่อเป็นกรอบการพัฒนาการเกษตรของประเทศในระยะยาว ซึ่งสอดคล้องกับการพัฒนาที่สำคัญ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) แผนปฏิรูปของสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ (สปท.) และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ซึ่งเป็นเป้าหมายพัฒนาในระดับโลกขององค์การสหประชาชาติ โดยยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) มุ่งในการเสริมจุดแข็งและแก้ไขจุดอ่อนให้เอื้อต่อการพัฒนาภาคการเกษตรในระยะยาว เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ “เกษตรกร มั่นคง ภาคการเกษตรมั่นคง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน” โดยมียุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร โดยสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร Smart Farmer, Smart Group, Smart Enterprise เสริมสร้างความภาคภูมิใจและความมั่นคงในอาชีพเกษตรกร บริหารจัดการแรงงานภาคเกษตรโดยนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร โดยพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพมาตรฐานสินค้า และส่งเสริมการเกษตรตลอดโซ่อุปทานสอดคล้องกับความต้องการของตลาด

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม โดยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการขับเคลื่อนเกษตรให้สอดคล้องกับไทยแลนด์ ๔.๐ บริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเกษตร และพัฒนาผลงานวิจัยด้านการเกษตรนำไปสู่การผลิตนวัตกรรมเชิงพาณิชย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรอย่างยั่งยืน และฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรการเกษตรให้สมดุลและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ โดยพัฒนาบุคลากรเป็น Smart Officer และ Smart Researcher เชื่อมโยงระบบการทำงานของทุกหน่วยงานในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และปรับปรุงและพัฒนากฎหมายด้านการเกษตร

๒.๘ **แผนปฏิบัติการราชการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)^๘** เป็นแผนหลักในการขับเคลื่อนภารกิจของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไปสู่การปฏิบัติที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ และนำไปใช้ในการติดตามและ

^๗ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. (๒๕๖๐, เมษายน). ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙).

^๘ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. (๒๕๖๕, เมษายน). แผนปฏิบัติการราชการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐).

ประเมินผลโครงการสำคัญประจำปีงบประมาณ ตลอดจนผู้บริหารสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการกำกับดูแล และติดตามผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมต่างๆ ในแต่ละผลผลิตให้สามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการบริหารราชการแผ่นดินในภาพรวม **มีวิสัยทัศน์คือ “เกษตรไทยสู่เกษตรมูลค่าสูง เกษตรกรมีความมั่นคงในการประกอบอาชีพ ภาคเกษตรเติบโตอย่างยั่งยืน”** โดยมีเป้าหมายผลิตภัณท์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรและเกษตรแปรรูปเพิ่มขึ้น ดัชนีความผาสุกของเกษตรกรเพิ่มขึ้น รายได้เงินสดสุทธิครัวเรือนเกษตรกรเพิ่มขึ้น ทรัพยากรการเกษตรได้รับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า รวมทั้งปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของภาคเกษตรลดลง ประกอบด้วย ๔ ประเด็นการพัฒนา ๒๒ แนวทางการพัฒนา ได้แก่

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ยกระดับศักยภาพเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรสู่ผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร สมัยใหม่ มุ่งเน้นการพัฒนาองค์ความรู้และกระบวนการทางความคิดของเกษตรกรเพื่อไปสู่การเป็นเกษตรกรมืออาชีพ (Smart Farmer) รวมทั้งสนับสนุนคนรุ่นใหม่เข้าสู่ภาคการเกษตร (Young Smart Farmer) และยกระดับศักยภาพเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรให้เป็นผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร (Start up) และ SMEs เกษตร โดยส่งเสริม และสนับสนุนการเข้าถึงปัจจัยแหล่งเงินทุน และการปรับโครงสร้างหนี้สิน เพื่อสร้างความเข้มแข็งและ ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมตลอดจนนางานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมมาต่อยอดความคิดในการพัฒนาการผลิตไปสู่การแปรรูปขั้นต้น/ขั้นสูง เพื่อสร้างเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร และเพิ่มศักยภาพของเกษตรกรให้มีขีดความสามารถเป็นผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรชั้นนำที่พร้อมสำหรับรองรับการแข่งขันรวมทั้ง การเปลี่ยนแปลงและความท้าทายในอนาคต

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรและบริการมูลค่าสูง ให้ความสำคัญกับการยกระดับการผลิตและการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรสู่ผลิตภัณท์และบริการ มูลค่าสูง ที่มีศักยภาพการตลาดในอนาคต ปรับโครงสร้างการผลิตจากผลิตมากแต่สร้างรายได้น้อย (More for Less) ไปสู่การผลิตน้อยแต่สร้างรายได้มาก (Less for More) ด้วยการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ในการเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่คุณค่า ให้ได้คุณภาพ มาตรฐาน และปลอดภัย สามารถแข่งขันในตลาดได้ โดยการสนับสนุนปัจจัยการผลิตที่มีคุณภาพ ยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร และการตรวจสอบย้อนกลับ การสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับการผลิตและการบริโภคสินค้าเกษตรปลอดภัย รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการนำผลผลิตทางการเกษตรมาเป็นวัตถุดิบตั้งต้นในอุตสาหกรรมต่อเนื่องและอุตสาหกรรมขั้นสูงแห่งอนาคต ตลอดจนนำข้อได้เปรียบด้านความหลากหลายทางชีวภาพมาสร้างอัตลักษณ์ตราสินค้า และนำเสนอเรื่องราวแหล่งที่มาให้กับสินค้าเกษตรและบริการ เพื่อเชื่อมโยงสู่ภาคการผลิตและบริการอื่น การส่งเสริมการท่องเที่ยว รวมถึงการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยเฉพาะพื้นที่ที่เป็นพื้นที่อุตสาหกรรมแห่งอนาคต

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรทางการเกษตร เน้นการรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพ และการสร้างความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน การสร้างความมั่นคงทางอาหาร โดยส่งเสริมการทำเกษตรกรรมยั่งยืน ด้วยการผลิตและบริการสินค้าเกษตรที่รักษาระบบนิเวศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้เกษตรกรใช้สารเคมีทางการเกษตรอย่างถูกต้อง เหมาะสม และมีความปลอดภัย รวมทั้งการบริหารจัดการวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรอย่างคุ้มค่ามีประสิทธิภาพ เพื่อสร้างความสมดุลในการบริหารจัดการให้มีการใช้ทรัพยากรทางการเกษตรอย่างเหมาะสม รวมทั้งลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและลดการเผาในพื้นที่เกษตร เพื่อนำไปสู่การสร้างการเติบโตได้อย่างมีคุณภาพ ตลอดจนสามารถบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรทางการเกษตรได้อย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการเกษตร มุ่งเน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบนิเวศการเกษตรที่สนับสนุนการผลิต การแปรรูป การตลาด และการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรตลอดโซ่อุปทาน ทั้งการบริหารจัดการระบบโลจิสติกส์เกษตร รวมถึงการเพิ่ม

ความสามารถในการแข่งขันภาคเกษตรด้วยงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมด้านการเกษตร โดยส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ให้มีความหลากหลาย การสร้างหลักประกัน เพื่อความมั่นคงทางการเกษตร อาทิ เกษตรพันธสัญญา การประกันภัยสินค้าเกษตร การส่งเสริมและพัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตร รวมทั้งการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศการเกษตรและเชื่อมโยงข้อมูลอย่างเป็นระบบ ตลอดจนการพัฒนาและปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ ให้ทันสมัย เอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาภาคเกษตร

๒.๙ นโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์^๙

นายเศรษฐา ทวีสิน นายกรัฐมนตรี แถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๖ โดยคณะรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาให้ทราบถึงแนวทางการบริหารราชการแผ่นดินที่รัฐบาลจะดำเนินการสร้างความสามัคคี ประองตอง ให้เกิดขึ้นในสังคมไทยซึ่งนำไปสู่ความร่วมมือกันในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองการปกครองของประเทศให้ก้าวหน้าเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนชาวไทยทุกคน โดยมีนโยบายประกอบด้วย นโยบายระยะสั้น นโยบายระยะกลาง และนโยบายระยะยาว ที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ดังนี้

๑) นโยบายระยะสั้น กระตุ้นเศรษฐกิจ เร่งแก้ไขปัญหาเร่งด่วน ประกอบด้วย

- การแก้ปัญหาหนี้สินทั้งในภาคเกษตร ภาคธุรกิจ และภาคประชาชน รัฐบาลจะลดภาระพี่น้องเกษตรกรด้วยการพักหนี้เกษตรกรตามเงื่อนไขและคุณสมบัติที่เหมาะสม รวมถึงมาตรการช่วยประคองภาระหนี้สินและต้นทุนทางการเงินสำหรับภาคประชาชนที่ครอบคลุม
- ส่งเสริมการผลิตและการใช้พลังงานสะอาดและพลังงานหมุนเวียน เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๒) นโยบายระยะกลางและระยะยาว สร้างรายได้ ขยายโอกาส สร้างคุณภาพชีวิต ประกอบด้วย

๒.๑) สร้างรายได้

- การทูตเศรษฐกิจเชิงรุกเพื่อเปิดประตูการค้าสู่ตลาดใหม่ๆ ให้สินค้าและบริการของประเทศไทย เร่งการเจรจากรอบความร่วมมือทางการค้าระหว่างประเทศ (FTA)
- รัฐบาลจะส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจใหม่ อาทิ การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล อุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูง อุตสาหกรรมสีเขียว ต่อยอดเขตเศรษฐกิจพิเศษและระเบียงเศรษฐกิจทั้ง ๔ ภาค ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
- การพัฒนาเศรษฐกิจการค้าที่ถูกกฎหมายตามแนวชายแดน

สำหรับประชาชนในภาคการเกษตร รัฐบาลจะสร้างรายได้ในภาคการเกษตร โดยใช้หลักการ ตลาดนำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้ โดยการสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพ และผลิตภาพของภาคการเกษตรควบคู่ไปด้วยกัน จะมีการบูรณาการองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการน้ำ ให้มีประสิทธิภาพเพื่อตอบสนองต่อความต้องการน้ำในแต่ละพื้นที่ ใช้การบริหารจัดการแปลงเกษตรด้วยนวัตกรรมเกษตรแม่นยำ (Precision Farming) การวิจัย พัฒนาพันธุ์ เพื่อเพิ่มผลผลิตและเพิ่มมูลค่าผลตอบแทนต่อไร่ให้สูงขึ้น ตลอดจนการหาตลาดให้สินค้าเกษตรได้ขายในราคาที่เหมาะสม สนับสนุนให้เปลี่ยนแปลงการปลูกพืชให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและเศรษฐกิจ และการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรให้มีมูลค่าสูงขึ้น รัฐบาลจะฟื้นฟูชีวิตอุตสาหกรรมประมงให้กลับมาเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญของประชาชนอีกครั้งด้วยการแก้ไขกฎหมาย และการบังคับใช้กฎหมายให้เหมาะสม การบริหารจัดการภาคการเกษตรที่ครบถ้วนทุกด้านตั้งแต่ดิน น้ำ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ กลไกราคา แหล่งเงินทุน นวัตกรรม และกรรมสิทธิ์ที่ดินของเกษตรกรผู้ปลูกพืช ผู้เลี้ยงปศุสัตว์ และกลุ่มประมง มีเป้าหมายทำให้รายได้ของเกษตรกรทั่วประเทศเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญภายในระยะเวลา ๔ ปี

^๙ คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี นายเศรษฐา ทวีสิน นายกรัฐมนตรี แถลงต่อรัฐสภา วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๖. (๒๕๖๖, ๑ กันยายน). ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๔๐ ตอนพิเศษ ๒๑๔ ง.

๒.๒) ขยายโอกาส

- การให้ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์เพื่อสร้างโอกาสในการมีอาชีพ รายได้ และความมั่นคงในชีวิต โดยรัฐบาลจะเร่งดำเนินการให้ประชาชนมีสิทธิในที่ดิน มีชีวิตที่มั่นคง พิจารณา เอกสารสิทธิการใช้ประโยชน์ให้เป็นโฉนด เพื่อให้สามารถนำไปต่อยอด ให้เข้าถึงแหล่งทุนได้ นำมาพัฒนาที่ดิน เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นในระยะยาว

- รัฐบาลจะส่งเสริมแนวทางที่สร้างรายได้จากผืนดินและส่งเสริมสิ่งแวดล้อม ไปพร้อมกัน โดยกำหนดให้มีสัดส่วนการปลูกไม้ยืนต้นให้เหมาะสมกับประเภทและลักษณะของพื้นที่ และส่งเสริมให้เจ้าของที่ดินหรือชุมชนโดยรอบได้รับประโยชน์จากการเพิ่มพูนของระบบนิเวศ การขายคาร์บอน เครดิตอย่างยุติธรรม และได้รับการยอมรับจากระดับสากล

๒.๓) สร้างคุณภาพชีวิต

- นำพื้นที่ของหน่วยทหารที่เกินความจำเป็นมาใช้ให้เป็นประโยชน์ ต่อประชาชน โดยเฉพาะการใช้เพื่อการเกษตร การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณสุข ฝึกอบรมเพิ่มพูนความ สมบูรณ์ของระบบนิเวศ และการใช้เป็นแหล่งเรียนรู้เพื่อสนับสนุนการสร้างรายได้ การสร้างโอกาสทาง เศรษฐกิจและการสร้างความเข้มแข็งด้านสังคมของประเทศ

- ส่งเสริมและเร่งฟื้นฟูความสมบูรณ์ของดินและน้ำคืนสู่ธรรมชาติ แก้ไขปัญหา ความเสื่อมโทรมและมลภาวะเพื่อคืนสิ่งแวดล้อมที่ดีให้แก่คนไทย พร้อมทั้งวางแผนรับมือและป้องกันวิกฤต ด้านสิ่งแวดล้อมที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคต รัฐบาลจะแก้ปัญหา ด้านสิ่งแวดล้อมที่เป็นวาระแห่งชาติโดยเฉพาะ เรื่องฝุ่นควัน PM๒.๕ ที่ทวีความรุนแรงขึ้นทุกปี และส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนทุกคนด้วยการสร้าง แรงจูงใจทางเศรษฐกิจทั้งทางบวกและทางลบในภาคเกษตรกรรม ใช้ข้อมูลจากดาวเทียมเพื่อประเมินผลและ ติดตามการบังคับใช้กฎหมาย รวมถึงการสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

๒.๑๐ นโยบายสำคัญของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์^{๑๐}

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ร้อยเอก ธรรมนัส พรหมเผ่า) ได้มอบนโยบาย และหลักการงานสำคัญให้กับผู้บริหาร หัวหน้าส่วนราชการ หัวหน้าหน่วยงานรัฐวิสาหกิจและองค์การมหาชน รวมทั้งบุคลากรหน่วยงานทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และต่างประเทศ ในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รวมกว่า ๗,๓๐๐ คน สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๒.๑๐.๑ ขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับด้านการเกษตร ตามที่นายกรัฐมนตรี ได้แถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๑ - ๑๒ กันยายน ๒๕๖๖ ไปสู่การปฏิบัติให้เป็นผลสำเร็จ

๑) นโยบายพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ สร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง และ เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติพระราชกรณียกิจของสถาบันพระมหากษัตริย์ โดยเน้นโครงการพระราชดำริ

๒) นโยบายแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า

- เร่งเตรียมมาตรการรองรับภัยแล้ง รวมถึงภัยพิบัติที่จะเกิดขึ้นในอนาคต
- สร้างรายได้ เสริมอาชีพระหว่างการพักหนี้ เพื่อสนับสนุนนโยบายพักหนี้

เกษตรกรของรัฐบาล และมาตรการช่วยประคองภาระหนี้สิน

- ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการนำวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรมาใช้ประโยชน์ และเพิ่มมูลค่า สร้างรายได้ รวมทั้งสนับสนุนนโยบายเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (BCG Economy Model)

- ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานสินค้าเกษตร โดยส่งเสริมให้เกษตรกรเข้าสู่ระบบ การตรวจรับรอง GAP และสามารถต่อยอดไปสู่คาร์บอนเครดิตในภาคการเกษตร

๓) นโยบายระยะกลางและระยะยาว : สร้างรายได้ สร้างโอกาส และสร้างคุณภาพชีวิต

^{๑๐} สรุปการประชุมมอบนโยบายขับเคลื่อนงานกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและ สหกรณ์ (ร้อยเอก ธรรมนัส พรหมเผ่า) วันพุธที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๖ ณ ห้องประชุมธารทิพย์ ๐๑ ชั้น ๔ อาคาร ๙๙ ปี หม่อมหลวงชูชาติ กำภู กรมชลประทาน สามเสน

โดยเน้นการบริหารจัดการภาคเกษตรที่ครบถ้วนทุกด้าน ตั้งแต่ดิน น้ำ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ กลไกราคา แหล่งเงินทุน นวัตกรรม และกรรมสิทธิ์ที่ดินของเกษตรกรผู้ปลูกพืช ผู้เลี้ยงปศุสัตว์ และกลุ่มประมง ได้แก่

๓.๑) การสร้างรายได้ภาคการเกษตร โดยใช้หลักการ ตลาดนำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้ ด้วยการ

- ลดต้นทุน เพิ่มผลผลิต สร้างมูลค่าเพิ่ม เพิ่มอาชีพบริการทางการเกษตร (Service Provider)

- แก้ไขปัญหาประมง รวมทั้งแก้ไขข้อกฎหมาย และการบังคับใช้กฎหมาย ที่เกี่ยวข้องกับผู้ประกอบการประมงให้เหมาะสม

- ส่งเสริมการบริหารจัดการแบบแปลงใหญ่ด้วยเกษตรสมัยใหม่/เกษตรแม่นยำ (Precision Farming)

- สนับสนุนให้การปลูกพืชให้เหมาะสมกับพื้นที่

- เน้นการวิจัย พัฒนาพันธุ์ที่ตอบโจทย์ความต้องการของเกษตรกร การใช้สารชีวภัณฑ์ลดการใช้สารเคมี และใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการเพิ่มผลผลิตและแก้ไขปัญหาภาคการเกษตร ภายใต้อำนาจตลาดนำการวิจัย

- สนับสนุนความร่วมมือกับหน่วยงานนอก กษ. ในการหาตลาดเพื่อรองรับผลผลิต สินค้าเกษตร

๓.๒) การสร้างและขยายโอกาส

- เร่งดำเนินการให้ประชาชนมีสิทธิในที่ดิน และพิจารณาเอกสารสิทธิการใช้ประโยชน์ให้เป็นโฉนด รวมทั้งยกเลิกและปรับปรุงกฎหมายที่ไม่จำเป็น

- ยกระดับห้องปฏิบัติการเพื่อให้บริการและตอบสนองต่องานวิจัยที่ใช้เทคโนโลยี ขั้นสูง (Future Lab)

๓.๓) สร้างคุณภาพชีวิตที่ดี

- บริหารจัดการน้ำทั้งระบบให้มีประสิทธิภาพ

- ส่งเสริมและเร่งฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรดิน

- สนับสนุนการขายคาร์บอนเครดิต และลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์

๒.๑๐.๒ ขับเคลื่อนงานกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ให้เกิดผลเป็นรูปธรรม "เกษตรกรกินดี อยู่ดี มีรายได้ มีอาชีพที่มั่นคง สินค้าเกษตรมูลค่าสูง ทรัพยากรเกษตรยั่งยืน และภาคเกษตรไทยคือผู้นำสินค้าเกษตร ในตลาดโลก" โดยมีนโยบายและงานสำคัญที่จะเร่งดำเนินการในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

๑) เน้นการสร้างวิธีการทำงานสู่การปฏิบัติ ได้แก่

๑.๑) จัดตั้งศูนย์บริการประชาชนภาคการเกษตร โดยเป็นศูนย์บริการร่วมที่ครอบคลุมทุกจังหวัดเพื่ออำนวยความสะดวกแก่เกษตรกรและประชาชน เพื่อให้สามารถติดต่อสอบถาม และรับเรื่องร้องเรียนคล้ายทุกซีให้แก่เกษตรกร ณ ศูนย์บริการร่วมเพียงแห่งเดียว

๑.๒) สร้างครอบครัวเกษตรกร บูรณาการงานเข้มแข็ง เน้นการทำงานแบบครอบครัว กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่เข้มแข็ง ซึ่งทุกคนทุกหน่วยงาน ต้องทำงานเป็น Team Work เพื่อการทำงานแบบบูรณาการที่มีประสิทธิภาพ ด้วยความมุ่งมั่น ร่วมแรงร่วมใจเพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน

๑.๓) ขับเคลื่อนภารกิจการกำกับดูแลสินค้าเกษตรด้วยการยกระดับ MR. สินค้าเกษตร โดยสินค้าเกษตรทุกชนิดต้องมีผู้รับผิดชอบหลักที่สามารถทำงานเชิงรุก แก้ปัญหาได้ถูกจุดตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง

๒) การรับมือกับภัยธรรมชาติ จะต้องวางแผนมาตรการต่าง ๆ อย่างชัดเจน เพื่อรับมือ ตั้งแต่การป้องกัน การแก้ไข และการฟื้นฟู เมื่อประสบเหตุภัยแล้ง หรือภัยพิบัติทางธรรมชาติทุกชนิด

๓) ประกาศสงครามกับสินค้าเกษตรเถื่อนอย่างจริงจัง โดยปราบปรามการค้าลักลอบนำเข้า สินค้าเกษตรผิดกฎหมายให้เข้มงวดยิ่งขึ้น เพื่อไม่ให้กระทบต่อราคาผลผลิตในประเทศ รวมถึงการตรวจสอบสต็อก สินค้าเกษตรในประเทศ เพื่อควบคุมการนำเข้า การกักตุน และเก็งกำไร โดยเฉพาะช่วงก่อนที่ผลผลิตออกสู่ตลาด

๔) การยกระดับสินค้าเกษตร เสริมศักยภาพเกษตรกร ได้แก่

๔.๑) ผลักดันสินค้าเกษตรและบริการมูลค่าสูง ด้วยการสร้าง ๑ ท้องถิ่น ๑ สินค้า เกษตรมูลค่าสูงสร้าง Band หรือ Story ของจังหวัด/อำเภอ โดยเน้นการผลิตสินค้าที่มีคุณภาพ ซึ่งจะเป็นการเพิ่ม มูลค่าให้กับสินค้าเกษตร

๔.๒) ส่งเสริมเกษตรกร/สถาบันเกษตรกรเป็นผู้ให้บริการทางการเกษตรครบวงจร โดยเกษตรกร/สถาบันเกษตรกรมีเครื่องมือ เครื่องจักรกลของตนเอง พร้อมเป็นผู้ให้บริการด้านธุรกิจเกษตรด้วย เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัย ซึ่งตอบโจทย์กลุ่มประชากรภาคเกษตรยุคใหม่

๕) การจัดการทรัพยากรทางการเกษตร ทำการเกษตรที่ใส่ใจสิ่งแวดล้อม (Go Green) ด้วย BCG/Carbon Credit จะต้องทำการเกษตรที่ลดภาระต่อสิ่งแวดล้อม เกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การใส่ ปุ๋ยที่เหมาะสม การลดการเผาซังข้าว/ตอซัง การกำจัดแมลงศัตรูพืชที่ถูกต้อง การลดปริมาณปุ๋ยเคมีและยาฆ่า แมลงและส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรที่ปลอดภัย

๖) การอำนวยความสะดวกด้านการเกษตร ด้วยการพัฒนาระบบการประกันภัย ภาคการเกษตร ซึ่งเป็นอีกหนึ่งนโยบายสำคัญของการพัฒนาภาคการเกษตรอย่างยั่งยืน เป็นการบริหารจัดการความเสี่ยงเพื่อช่วยให้เกษตรกรมีรายได้ที่แน่นอน โดยจะเดินหน้าต่อยอด พัฒนาสร้างระบบประกันภัยให้แก่เกษตรกรไทย

๒.๑๑ ประเด็นการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

๒.๑๑.๑ แผนพัฒนาจังหวัดเพชรบูรณ์ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) รอบทบทวนประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

เป้าหมายการพัฒนา

ดินแดนแห่งความสุขของคนอยู่และผู้มาเยือน

พันธกิจ

“จังหวัดเพชรบูรณ์มุ่งมั่นส่งเสริมการเกษตรปลอดภัยและสร้างสรรค์มูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร พัฒนา และยกระดับการท่องเที่ยวทุกมิติ พร้อมยกระดับคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างความมั่นคงของสังคม รวมทั้งรักษา ความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และยกระดับขีดความสามารถทางเศรษฐกิจและการบริการ ภาครัฐ เพื่อมุ่งไปสู่การเป็นเมืองแห่งความสุขของคนอยู่และผู้มาเยือน”

ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์

๑. เกษตร : การพัฒนาเกษตรปลอดภัย และเกษตรมูลค่าสูง
๒. ท่องเที่ยว : ท่องเที่ยวธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และธรณีวิทยา
๓. สังคม/คุณภาพชีวิต : ประชาชนชาวเพชรบูรณ์มีคุณภาพชีวิตที่ดี
๔. การค้า การลงทุน ศูนย์กลางเชื่อมโยงผ่านแนว : EWEC และ LIMEC
๕. อุตสาหกรรม : อุตสาหกรรมการเกษตร และอุตสาหกรรมสีเขียว

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : การส่งเสริมเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์อย่างครบวงจร

แผนงาน

- (๑) พัฒนาองค์ความรู้เกษตรกร
- (๒) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการผลิต

(๓) ส่งเสริมการตลาด

ตัวชี้วัด

- (๑) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตร เพิ่มขึ้น (ร้อยละ)
- (๒) จำนวนเกษตรกรที่เข้ากระบวนการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์เพิ่มขึ้น (ราย)
- (๓) จำนวนเกษตรกรที่ผ่านการรับรองมาตรฐานเกษตรปลอดภัย (GAP) เพิ่มขึ้น (ราย/แปลง)
- (๔) จำนวนเกษตรกรที่ได้รับส่งเสริมด้านการตลาดตามนโยบาย “ตลาดนำการผลิต” เพิ่มขึ้น (กลุ่ม)
- (๕) จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมด้านการสร้างอาชีพเพิ่มขึ้น (กลุ่ม)

ประเด็นการพัฒนาค ๒ : ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อสร้างสรรมูลค่าเพิ่ม

แผนงาน

(๑) ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว

ตัวชี้วัด

- (๑) รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)
- (๒) มูลค่าจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP ผลิตภัณฑ์ชุมชน และของฝากของที่ระลึกเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)

ประเด็นการพัฒนาค ๓ : ยกระดับคุณภาพชีวิตและสรรมั่นคงอย่างเท่าเทียม

แผนงาน

- (๑) ส่งเสริมการเรียนรู้ของประชากรวัยเรียน
- (๒) ยกระดับคุณภาพการศึกษา
- (๓) ส่งเสริมการประกันสังคมของประชากรวัยแรงงาน
- (๔) ยกระดับมาตรฐานระบบการบริการสาธารณสุข
- (๕) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
- (๖) ส่งเสริมรายได้ผู้มีรายได้น้อย
- (๗) พัฒนาและส่งเสริมด้านความปลอดภัยทางถนน
- (๘) ส่งเสริมการทำงานและการหารายได้ของผู้สูงอายุ
- (๙) ส่งเสริมการทำงานและการหารายได้ของผู้พิการ
- (๑๐) ความมั่นคง
- (๑๑) การเตรียมพร้อมและตอบโต้การระบาดใหญ่ของโรคอุบัติใหม่

ตัวชี้วัด

- (๑) ประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง (ร้อยละ)
- (๒) อัตราการเข้าเรียนรวมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษา (เทียบกับประชากรวัยเรียน อายุ ๑๕ - ๑๗ ปี) (ร้อยละ)
- (๓) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรอายุ ๑๕ - ๕๙ ปี (ปี)
- (๔) คะแนนเฉลี่ยรวมผลการทดสอบ O-NET ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)
- (๕) สัดส่วนแรงงานในระบบประกันสังคมต่อจำนวนแรงงานทั้งหมดเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)
- (๖) โรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขทุกแห่ง มีการพัฒนาคุณภาพตามมาตรฐาน HA อย่างต่อเนื่อง ร้อยละ ๑๐๐
- (๗) ร้อยละของหมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้การได้ตลอดปี (ร้อยละ)
- (๘) จำนวนผู้มีรายได้น้อยลดลง (ร้อยละ)
- (๙) จำนวนผู้เสียชีวิตจากเหตุอุบัติเหตุทางถนนลดลง (ต่อประชากรแสนคน) (ร้อยละ)
- (๑๐) จำนวนผู้สูงอายุมีอาชีพและรายได้เพิ่มขึ้น (ร้อยละ)
- (๑๑) จำนวนคนพิการมีอาชีพเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)

(๑๒) จำนวนคดียาเสพติดลดลง (ร้อยละ)

(๑๓) ร้อยละความสำเร็จของการเตรียมพร้อมและตอบโต้การระบาดใหญ่ของโรคอุบัติใหม่

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

แผนงาน

- (๑) พื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
- (๒) ยกระดับการบริหารจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม
- (๓) ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน
- (๔) ส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๕) ป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยแล้ง
- (๖) ป้องกันและแก้ไขปัญหาอุทกภัย

ตัวชี้วัด

- (๑) อัตราการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)
- (๒) สัดส่วนปริมาณขยะที่กำจัดถูกต้องต่อปริมาณขยะที่เกิดขึ้น (ร้อยละ)
- (๓) อัตราการใช้พลังงานทดแทนแต่ละประเภทเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)
- (๔) ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลดลง (ร้อยละ)
- (๕) จำนวนของประชากรที่ประสบภัยแล้งลดลง (ร้อยละ)
- (๖) จำนวนของประชากรที่ประสบอุทกภัยลดลง (ร้อยละ)
- (๗) มูลค่าความเสียหายจากการเกิดอุทกภัยลดลง (ร้อยละ)
- (๘) มูลค่าความเสียหายจากการเกิดภัยแล้งลดลง (ร้อยละ)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ : ยกระดับขีดความสามารถทางการแข่งขันทางเศรษฐกิจ

แผนงาน

- (๑) ยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าและบริการ
- (๒) ยกระดับมาตรฐานคุณภาพแรงงาน
- (๓) เพิ่มศักยภาพระบบการคมนาคมและโลจิสติกส์
- (๔) ยกระดับการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ

ตัวชี้วัด

- (๑) ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น (ร้อยละ)
- (๒) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมนอกภาคเกษตรเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา (ร้อยละ)
- (๓) ผลิตภัณฑ์มวลรวมเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)
- (๔) ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการขนส่งสถานที่เก็บสินค้าเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)
- (๕) ร้อยละของประชาชนที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)

๒.๑๑.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน

ประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

เป้าหมายการพัฒนา

“เป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงระเบียงเศรษฐกิจเหนือ – ใต้ (NSEC) กับระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก – ตะวันตก (EWEC) ที่เข้มแข็ง”

ตัวชี้วัด

๑. อัตราการขยายตัวผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด ร้อยละ ๒ ต่อปี
๒. อัตราการขยายตัวรายได้ท่องเที่ยว ร้อยละ ๕ ต่อปี

ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 ส่งเสริมการค้า การลงทุน โครงข่ายคมนาคมและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการพัฒนา

เป้าประสงค์ : เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันการค้า บริการ และการลงทุนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑

ตัวชี้วัด

- ๑) อัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด ร้อยละ ๒ ต่อปี
- ๒) อัตราการขยายตัวภาคบริการ ร้อยละ ๑ ต่อปี

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ผลักดันกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ เป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์และการคมนาคมในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจ NSEC และ EWEC LIMEC และอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ
- ๒) เสริมสร้างความร่วมมือด้านการค้า การบริการและการลงทุน พัฒนาผู้ประกอบการและธุรกิจ SMEs
- ๓) ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและเมืองคูมิตร์ เพิ่มช่องทางการค้าระหว่างประเทศ
- ๔) สนับสนุนการนวัตกรรมการ เทคโนโลยีดิจิทัล เข้ามาใช้ในการเพิ่มศักยภาพการค้า การลงทุนและบริการ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาการท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานและยั่งยืนเป็นศูนย์กลางการประชุมและจัดนิทรรศการ ตลอดจนพัฒนาบริการ สุขภาพครบวงจรที่มีคุณภาพและมาตรฐาน

เป้าประสงค์ : ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันการท่องเที่ยวคุณภาพสูงและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด

- ๑) จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕
- ๒) รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕

แนวทางการพัฒนา

๑) ยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยว สินค้า และบริการ ส่งเสริมการท่องเที่ยวคุณภาพสูง และเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนด้วยความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

๒) ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ ครอบคลุมการจัดประชุมและนิทรรศการ การจัดงานแสดงสินค้า การจัดการกิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นรางวัล การจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ การท่องเที่ยวเชิงกีฬา เพื่อดึงดูดกลุ่มนักท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ

- ๓) ส่งเสริมการนวัตกรรมการ เทคโนโลยีดิจิทัล เข้ามาใช้ในภาคการท่องเที่ยว ธุรกิจบริการ
- ๔) สนับสนุนและผลักดันการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยการเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์
- ๕) เสริมสร้างศักยภาพคนรองรับการพัฒนาในทุกมิติ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตร สอดคล้องกับการตลาดด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี

เป้าประสงค์ : เพิ่มมูลค่าทางการเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูงด้วยโมเดลเศรษฐกิจ (BCG Model)

ตัวชี้วัด

- ๑) อัตราการขยายตัวภาคเกษตรเฉลี่ยร้อยละ ๕ ต่อปี
- ๒) จำนวนมาตรฐานการรับรอง GAP (๓,๕๘๐ แปลง)

แนวทางการพัฒนา

- ๑) การพัฒนาแหล่งน้ำทางการเกษตร และขยายระบบชลประทานให้ครอบคลุมทั้งภายในและภายนอกเขตชลประทาน
- ๒) พัฒนาการเกษตรด้วยนวัตกรรม และการตลาดที่ครบวงจร
- ๓) ยกระดับภาคเกษตรกรรมแบบครบวงจรตั้งแต่การผลิตที่มีคุณภาพ ตามมาตรฐานเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ เกษตรแปรรูปมูลค่าสูงด้วยโมเดลเศรษฐกิจใหม่ (BCG Model) เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและภัยพิบัติ
อย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์ : เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และภัยพิบัติอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัด

- ๑) สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้เทียบกับพื้นที่กลุ่มจังหวัด เฉลี่ยร้อยละ ๔๙.๓๐
- ๒) สัดส่วนมูลค่าความเสียหายทางเศรษฐกิจที่เกิดจาก ภัยธรรมชาติ ต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมฯ แบบปริมาณลูกโซ่ เฉลี่ยร้อยละ ๐.๐๑๑

แนวทางการพัฒนา

- ๑) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการรับมือกับสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลง
- ๒) ส่งเสริมการตระหนักรู้การอนุรักษ์ป่าไม้ และธรรมชาติ

๑.๑๒ แผนปฏิบัติการด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

๑.๑๒.๑ แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ภาคการเกษตร (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

วิสัยทัศน์ : ประเทศเป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์เกษตรของภูมิภาคอาเซียน

เป้าหมาย : ลดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพโลจิสติกส์ภาคการเกษตร

ตัวชี้วัด

๑. ต้นทุนโลจิสติกส์สินค้าเกษตรที่สำคัญต่อยอดขายลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓ ต่อปี
๒. มูลค่าการดำเนินธุรกิจรวมของสหกรณ์เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓ ต่อปี
๓. การอำนวยความสะดวกและให้บริการด้านโลจิสติกส์เกษตรเป็นไปตามระยะเวลา ที่กำหนดร้อยละ ๑๐๐

ประเด็นและแนวทางการพัฒนา ๑ : สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และผู้ประกอบการในการบริหารจัดการโลจิสติกส์เกษตร

ตัวชี้วัดย่อย

- ๑.๑ สหกรณ์มีความเข้มแข็งในระดับ ๑ และ ๒ อย่างน้อย ร้อยละ ๙๕
- ๑.๒ วิสาหกิจชุมชนและกลุ่มเกษตรกรมีความเข้มแข็ง ร้อยละ ๓๐
- ๑.๓ อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปขยายตัวร้อยละ ๔ ต่อปี

แนวทางการพัฒนา

๑) ยกระดับสถาบันเกษตรกรที่มีความเข้มแข็งให้เป็นผู้ประกอบการโลจิสติกส์เกษตร โดยสามารถประกอบธุรกิจรวบรวมผลผลิต เคลื่อนย้ายวัตถุดิบด้วยบรรจุภัณฑ์ที่เหมาะสม ให้บริการแปรรูปผลผลิต จัดเก็บและกระจายสินค้าเกษตรได้อย่างรวดเร็ว เป็นไปตามมาตรฐาน ที่ได้รับการยอมรับ รวมถึงส่งเสริมให้สถาบันเกษตรกรที่เป็นผู้ประกอบการโลจิสติกส์เกษตรสร้างแบรนด์ เป็นของตนเอง และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยให้ภาคเอกชน เข้ามามีส่วนร่วมสนับสนุนการเป็นผู้ประกอบการโลจิสติกส์เกษตร

๒) สนับสนุนองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการโลจิสติกส์เกษตรให้กับเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร โดยให้ความสำคัญกับกิจกรรมการรวบรวม คัดแยก เคลื่อนย้าย จัดเก็บและกระจายสินค้า รวมถึงการพัฒนาบรรจุภัณฑ์เพื่อลดการสูญเสีย การพัฒนาทักษะ การบริหารจัดการฟาร์ม ตั้งแต่กิจกรรมหลังการเก็บเกี่ยว การแปรรูปสินค้าเกษตร และการขนส่งผลผลิตจนถึงมือผู้บริโภคปลายทาง เพื่อลดต้นทุนและเพิ่มมูลค่าให้กับผลผลิตสินค้าเกษตร

๓) สร้างและพัฒนาเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรต้นแบบ ให้เป็นผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการโลจิสติกส์เกษตรตั้งแต่กิจกรรมการรวบรวม การเคลื่อนย้าย การคัดแยก การจัดเก็บสินค้าเกษตรให้ได้คุณภาพมาตรฐาน กระบวนการยืดอายุสินค้าเกษตรด้วยบรรจุภัณฑ์ การแปรรูปสินค้าเกษตร การขนส่งและกระจายสินค้าอย่างถูกวิธีเพื่อลดการสูญเสียระหว่างทาง เพื่อให้เกษตรกร สถาบันเกษตรกร และผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร เข้าใจและเข้าถึงองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการโลจิสติกส์เกษตรอย่างแพร่หลาย ซึ่งสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้เพื่อลดต้นทุนการสูญเสียระหว่างทางและสร้างมูลค่าเพิ่มของธุรกิจเกษตรได้อย่างยั่งยืน

๔) พัฒนาบุคลากรด้านโลจิสติกส์ให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจกรรมโลจิสติกส์เกษตร ความจำเป็นด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านโลจิสติกส์เกษตร รวมถึงกระบวนการวางแผน และการบริหารจัดการโซ่อุปทานโลจิสติกส์สินค้าเกษตร เพื่อนำองค์ความรู้ที่ได้มาปรับปรุงและพัฒนากระบวนการทำงานด้านโลจิสติกส์เกษตรให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น โดยร่วมมือกับภาคเอกชนที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการโลจิสติกส์เป็นอย่างดีมาสนับสนุนและต่อยอดทางความคิดให้กับบุคลากรภาครัฐและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับโลจิสติกส์เกษตร

ประเด็นและแนวทางการพัฒนา ๒ : พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการอำนวยความสะดวกด้านโลจิสติกส์เกษตร

ตัวชี้วัดย่อย

๑. ด้านสินค้าเกษตร (พืช ประมง ปศุสัตว์) ได้รับการพัฒนาให้ได้มาตรฐานและเป็นที่ยอมรับจากต่างประเทศ จำนวน ๑๓๔ แห่ง

แนวทางการพัฒนา

๑) สนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านโลจิสติกส์เกษตร อาทิ ห้องเย็น โกดังเก็บสินค้า และรถโฟล์คลิฟท์ ให้แก่สถาบันเกษตรกร เพื่อสนับสนุนให้เป็นผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร

๒) ยกระดับศูนย์รวบรวมและกระจายสินค้าเกษตรของสถาบันเกษตรกร และสร้างเครือข่ายสถาบันเกษตรกรให้เป็นฐานการรวบรวม กระจาย และเป็นจุดเชื่อมต่อการขนส่งสินค้าเกษตร ที่สำคัญในภูมิภาค โดยพัฒนาสถาบันเกษตรกรที่มีความพร้อมให้เป็นศูนย์รวบรวมและกระจายสินค้าเกษตร ที่สามารถติดตามสินค้าเกษตรได้ตลอดการขนส่ง พร้อมทั้งขยายเครือข่ายสถาบันเกษตรกรให้เป็นจุดรับส่งสินค้าเกษตร (Drop – off) ของจังหวัดและชุมชน เพื่อกระจายสินค้าไปยังผู้บริโภคปลายทางได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพรองรับการเป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์ของประเทศและเป็นจุดเชื่อมต่อที่สำคัญของภูมิภาคอาเซียน

๓) พัฒนาตลาดกลางและเชื่อมโยงตลาดระดับต่าง ๆ โดยสนับสนุนให้มีการใช้ประโยชน์จากตลาดกลางของสหกรณ์ที่มีอยู่ให้เต็มประสิทธิภาพ และสร้างกลไกเชื่อมโยงเครือข่ายตลาดระดับต่าง ๆ ของภาครัฐและเอกชนทั้งในรูปแบบออนไลน์และออฟไลน์ให้กับเกษตรกร อาทิ ตลาดสหกรณ์ ตลาดเกษตรกร ตลาดท้องถิ่น ตลาดชุมชน พร้อมทั้งส่งเสริมให้เอกชนลงทุนพัฒนาตลาดกลางรองรับผลผลิตทางการเกษตร

๔) บูรณาการและผลักดันการใช้กลไกภาครัฐ อาทิ องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร องค์การคลังสินค้า ทำหน้าที่ด้านการตลาดและให้บริการด้านโลจิสติกส์เกษตร ตลอดจนส่งเสริมการขายสินค้าเกษตรแบบออนไลน์ และจัดงานแสดงสินค้าทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๕) ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านโลจิสติกส์เกษตรเพื่อรองรับ การเป็น ศูนย์กลางการค้าของภูมิภาคอาเซียน โดยเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ ณ ด่านสินค้าเกษตร ด้วยการลด ขั้นตอน-กระบวนการด้านพิธีการศุลกากร และลดระยะเวลาการเคลื่อนย้ายสินค้าผ่านด่าน ตลอดจนพัฒนา สิ่งอำนวยความสะดวกด้านโลจิสติกส์เกษตรให้เชื่อมโยงไร้รอยต่อ จัดตั้งศูนย์บริการ ด้านการเกษตร (Agricultural Service Provider: ASP) และสนับสนุนให้มีศูนย์กลางโลจิสติกส์สินค้าเกษตรครบวงจรของภูมิภาค (Hub & Spoke) เพื่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายและการขนส่งสินค้าเกษตรอย่างต่อเนื่อง หลหลายรูปแบบ (Multimodal Transportation) ครอบคลุมการขนส่งทางน้ำ ทางบก ทางรถไฟ และทางอากาศภายในประเทศและเชื่อมโยง ระหว่างประเทศให้เป็นไปได้ด้วยความสะดวก รวดเร็ว และลดการสูญเสีย ระหว่างทางได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๖) เจรจาและปรับปรุงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับโลจิสติกส์สินค้าเกษตร ตลอดจนส่งเสริม ความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่ออำนวยความสะดวกด้านการขนส่งสินค้าข้ามพรมแดนรองรับการเป็นศูนย์กลาง โลจิสติกส์ของประเทศ เช่น การเพิ่มด่านในพิธีสารว่าด้วยการนำเข้าส่งออกสินค้าเกษตรรายสินค้า และความ ร่วมมือในการสร้างจุดตรวจร่วม เพื่อตรวจปล่อยสินค้าบริเวณชายแดนไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน เป็นต้น

ประเด็นและแนวทางการพัฒนา ๓ : ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ ในการขับเคลื่อนโลจิสติกส์ภาคการเกษตร

ตัวชี้วัดย่อย

๑. มูลค่าผลผลิตของฟาร์ม/แปลงที่นำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ทั้งพืช ปศุสัตว์ ประมงเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔ ต่อปี

แนวทางการพัฒนา

๑) จัดทำระบบฐานข้อมูลที่ครอบคลุมทุกมิติและสอดคล้องกับการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ ของประเทศ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการวางแผนและการบริหารจัดการโลจิสติกส์ภาคการเกษตร โดยสนับสนุน เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรจัดเก็บข้อมูลต้นทุนโลจิสติกส์เกษตร รวมทั้งการพัฒนาแอปพลิเคชันรองรับ การจัดเก็บข้อมูล

๒) พัฒนาระบบการให้บริการโลจิสติกส์เกษตรผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยบูรณาการ การทำงาน ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในกระบวนการด้านการนำเข้า-ส่งออกสินค้าเกษตร การพัฒนาระบบ National Single Window (NSW) ที่เชื่อมโยงข้อมูลหน่วยงานภาครัฐและเอกชนทั้งในและต่างประเทศในรูปแบบภาครัฐสู่ ภาครัฐ (Government to Government : G2G) ภาครัฐสู่ภาคธุรกิจ (Government to Business : G2B) และภาคธุรกิจสู่ภาคธุรกิจ (Business to Business : B2B) เพื่อให้สามารถดำเนินพิธีการข้ามพรมแดนแบบ เบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียว (Single Stop Inspection – SSI) ทั้งในเรื่องของพิธีการศุลกากรการตรวจกักกันพืชและสัตว์ (Custom Immigration Quarantine – CIQ) ซึ่งเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการให้สามารถ เคลื่อนย้ายสินค้าผ่านแดนได้อย่างรวดเร็วและไม่เป็นภาระค่าใช้จ่าย ในการทำธุรกรรมทางการค้า

๓) ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสมมาใช้ในการอำนวยความสะดวก ด้านโลจิสติกส์เกษตร อาทิ การขนส่งด้วยระบบควบคุมอุณหภูมิด้วยโซ่ความเย็น (Cold Chain) และระบบติดตาม (Global Positioning System : GPS) การนำปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence : AI) และแอปพลิเคชันต่าง ๆ

มาใช้ในการบริหารจัดการคลังสินค้าและการขนส่ง การพัฒนาตลาดออนไลน์เชื่อมโยงกับกระทรวงพาณิชย์ รวมทั้ง สนับสนุนให้ภาคเอกชนใช้ระบบดิจิทัลในการโอนเงินซื้อขายสินค้า การตรวจสอบย้อนกลับสินค้าเกษตร เช่น Blockchain เป็นต้น

๔) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับโลจิสติกส์เกษตร รวมทั้งการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการหลังการเก็บเกี่ยว การพัฒนาบรรจุภัณฑ์ การขนส่ง และการเก็บรักษา เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในลดการสูญเสีย และเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

๒.๑๒.๒ แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวง ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

วิสัยทัศน์ : “ชุมชนบนพื้นที่สูงอยู่ดีมีสุข ด้วยการพัฒนาย่างมีส่วนร่วม มุ่งสู่การสร้างเศรษฐกิจชุมชนเป็นฐานรากพร้อมทั้งดูแลสุขภาพเกษตรกรชาติ สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน”

พันธกิจ

๑. การวิจัยเพื่อสนับสนุนการพัฒนาชุมชนบนพื้นที่สูง
๒. การพัฒนาและส่งเสริมอาชีพแก่เกษตรกร ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๓. การพัฒนาสังคมให้มีความเข้มแข็ง และพึ่งพาตนเอง ภายใต้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๔. ฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ของดิน รักษาคุณภาพน้ำและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
๕. ประสานและร่วมมือกับภาคราชการและเอกชน ในการพัฒนาด้านต่างๆ

เป้าหมาย

๑. ชุมชนมีอาชีพที่มั่นคงและมีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีพ
๒. ชุมชนเข้มแข็ง สามารถบริหารจัดการชุมชนได้ด้วยตนเอง
๓. ชุมชนสามารถอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ด้วยชุมชนเอง และอยู่ร่วมกับป่าได้อย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัด

๑. กลุ่มบ้านในพื้นที่พัฒนาแบบโครงการหลวงอย่างสมบูรณ์ ที่ประชาชนเป้าหมายส่วนใหญ่ มีรายได้สูงกว่าเส้นความยากจน ร้อยละ ๗๕
๒. คริวเรือนเกษตรกรในพื้นที่โครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวงได้รับการรับรองมาตรฐานอาหารปลอดภัย เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐๐
๓. ชุมชนในพื้นที่โครงการพัฒนา พื้นที่สูงแบบโครงการหลวงมีการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ ได้ในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาของชุมชน ร้อยละ ๑๐๐
๔. ยกระดับการพัฒนากลุ่มบ้านไม่ต่ำกว่าระดับ B ได้ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๐
๕. ชุมชนในพื้นที่โครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวง สามารถจัดทำแผนชุมชนและนำไปใช้พัฒนาร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงาน ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๕๐ ของพื้นที่ทั้งหมด เพื่อให้ชุมชนเข้มแข็ง และสามารถบริหารจัดการชุมชนได้อย่างยั่งยืน
๖. ชุมชนได้รับการเพิ่มพื้นที่สีเขียวจากการกำหนดขอบเขตพื้นที่ป่าและพื้นที่ทำกิน ร้อยละ ๑๐๐ ของกลุ่มบ้าน

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การวิจัยสนับสนุนการพัฒนาชุมชนบนพื้นที่สูง

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละองค์ความรู้หรือนวัตกรรมจากงานวิจัยตามแผนแก้ปัญหาสำคัญรายประเด็น
๒. ร้อยละของโครงการวิจัยที่มีการนำไปใช้ประโยชน์ได้ตามเป้าหมาย

แนวทางการพัฒนา

๑. การวิจัยและพันธุ์พืชและสัตว์ใหม่ รวมถึงพันธุ์พืชท้องถิ่น และเทคโนโลยีการผลิต เพื่อเพิ่มโอกาสในการประกอบอาชีพ เพิ่มรายได้ และสร้างความสามารถในการแข่งขัน และรองรับการเปลี่ยนแปลง เช่น ความแปรปรวนภูมิอากาศบนพื้นที่สูงและการปรับตัว การแข่งขันด้านการตลาดสินค้าเกษตรบนพื้นที่สูง เป็นต้น
๒. การวิจัยเพื่ออนุรักษ์ พันธุ์พืช ใช้นวัตกรรม และแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพ รวมทั้งยกระดับพืชท้องถิ่นที่สำคัญให้เป็นพืชเศรษฐกิจที่สามารถสร้างมูลค่าและรายได้ให้กับเกษตรกรบนพื้นที่สูง และการวิจัยพืชควิถีชีวิตชุมชน เช่น บุกที่อยู่กับป่า
๓. การวิจัยแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาความเข้มแข็งของชุมชนและสังคมแห่งการเรียนรู้บนพื้นที่สูงวิจัยและพัฒนาสร้างภูมิคุ้มกันให้กับสังคมบนพื้นที่สูงต่อผลกระทบการเปลี่ยนแปลงของสังคมต่อวัฒนธรรมท้องถิ่น และการวิจัยเพื่อเสริมสร้างและแก้ไขปัญหาของชุมชนบนฐานของทุนท้องถิ่น
๔. การยกระดับการดำเนินงานวิจัยและพัฒนาไปใช้ประโยชน์อย่างกว้างขวางด้วยกลไกและความร่วมมือของทุกภาคส่วน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาส่งเสริมอาชีพและการตลาด

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของครัวเรือนที่ได้รับการพัฒนาและส่งเสริมอาชีพ
๒. ร้อยละของครัวเรือนที่มีรายได้สูงกว่าเส้นความยากจน
๓. จำนวนครัวเรือนเกษตรกรที่ประกอบอาชีพในระบบที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมและยกระดับการผลิตสู่ระบบเกษตรเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ประณีต แม่นยำสูง และมูลค่าสูงด้วยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม
๒. ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพทางเลือก เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง และบริบทใหม่ๆ รวมทั้งการจัดทำฐานข้อมูลเกษตรกรและผลผลิต เพื่อกำหนดเป้าหมายการกระจายการพัฒนาและการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และควบคุมการเคลื่อนย้ายแรงงาน
๓. ยกระดับคุณภาพสินค้าการเกษตร และผลิตผลิตภัณฑ์ สู่มาตรฐานความปลอดภัย และความเชื่อมั่นของผู้บริโภค
๔. เสริมสร้างความเข้มแข็งด้านการผลิตและตลาด ด้วยพัฒนาศักยภาพด้านการวางแผนการผลิตและการตลาด การสร้างเครือข่ายการตลาด พัฒนาช่องทางตลาดออนไลน์และการจัดการโลจิสติกส์ บนพื้นที่สูง

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของกลุ่มแม่บ้านที่สามารถจัดทำแผนชุมชนที่มีคุณภาพ และขับเคลื่อนไปสู่การปฏิบัติ
๒. ร้อยละของกลุ่มบ้านที่มีผู้นำชุมชน เกษตรกรที่เข้มแข็ง
๓. ร้อยละของกลุ่มบ้านที่สถาบันเกษตรกรเข้มแข็ง

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติและประยุกต์ใช้ในระดับชุมชนให้ชุมชนอยู่ได้ในกรณีภัยพิบัติ และสร้างเครือข่ายกับชุมชนอื่นๆ
๒. ยกระดับการจัดทำแผนพัฒนาชุมชนที่มีคุณภาพด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาตำบล อำเภอ จังหวัด และกลุ่มจังหวัด และส่งเสริมการนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาชุมชนร่วมกับหน่วยงานและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

๓. เสริมสร้างศักยภาพของผู้นำชุมชน ผู้นำเกษตรกร สตรี และเยาวชน
๔. ยกกระดับสถาบันเกษตรกรสู่มาตรฐาน เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาชุมชนและการตลาด
๕. เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนด้วยภูมิปัญญา วัฒนธรรม ประเพณีของชุมชน
๖. ส่งเสริมการศึกษาต่อเนื่องและการเสริมสร้างสุขภาวะที่ดีและเสริมสร้างสวัสดิการสังคม
๗. เสริมสร้างจิตอาสา และความรับผิดชอบต่อสังคมและชุมชนและความมั่นคงของชาติ
๘. การรักษาป่าต้นน้ำพุสมรณะผู้ติดยาเสพติดและส่งเสริมอาชีพแก่ผู้ผ่านการบำบัดยาเสพติดที่ไม่กลับไปเสพซ้ำ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของกลุ่มบ้านที่มีการกำหนดขอบเขตพื้นที่ป่าและพื้นที่ทำกิน และจัดทำผังชุมชน
๒. ร้อยละของกลุ่มบ้านที่มีการใช้ประโยชน์พื้นที่ถูกต้องตามผังชุมชน หลักวิชาการ และกฎหมาย
๓. ร้อยละของกลุ่มบ้านที่มีระเบียบและคณะกรรมการและแผนการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการกำหนดขอบเขตพื้นที่ป่าและพื้นที่ทำกิน และจัดทำผังชุมชนอย่างมีส่วนร่วมและเป็นไปตามหลักวิชาการ และกฎหมาย
๒. ปลูกและฟื้นฟูป่าต้นน้ำลำธาร และระบบนิเวศ เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวบนพื้นที่สูง โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
๓. อนุรักษ์ดินและน้ำและฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ของดินที่เสื่อมโทรม
๔. ฟื้นฟูแหล่งอาหารและความหลากหลายทางชีวภาพของชุมชน และพืชท้องถิ่นของชุมชน
๕. ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยการวางแผน สร้างระเบียบและคณะกรรมการในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖. การพัฒนาพลังงานทางเลือก เพื่อสร้างความมั่นคงด้านน้ำ อาหาร พลังงาน และลด CO2

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของกลุ่มบ้านที่มีโครงสร้างพื้นฐาน (ไฟฟ้า น้ำ ถนน) ตามแผนการขอรับสนับสนุน
๒. ร้อยละของกลุ่มบ้านที่มีโครงสร้างพื้นฐานรองรับ Logistic และการตลาด (โรงรวบรวม ผลผลิต คัดบรรจุ ห้องวิเคราะห์สาร ฯลฯ) ตามแผนการขอรับสนับสนุน
๓. ร้อยละของกลุ่มบ้านที่มีสัญญาณอินเทอร์เน็ตและโทรศัพท์ ตามแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวง ระยะ ๕ ปี(๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ที่ตั้งไว้

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต ได้แก่ ถนน ไฟฟ้า และพลังงานทางเลือกในชุมชน
๒. พัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็ก ระบบน้ำบาดาล และระบบกระจายน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและการเกษตรที่สะอาดและเพียงพอ และการบริหารจัดการน้ำที่มีประสิทธิภาพ
๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการจัดการผลผลิตให้ได้คุณภาพมาตรฐานและลดต้นทุนการผลิต
๔. พัฒนาระบบโลจิสติกส์เพื่อสนับสนุนและลดต้นทุนการจัดการผลผลิต

๕. พัฒนาโครงข่ายและโครงสร้างพื้นฐานและอุปกรณ์รองรับระบบเทคโนโลยีดิจิทัลและโลจิสติกส์เพื่อกระจายองค์ความรู้ได้อย่างทั่วถึง สนับสนุนการตลาดออนไลน์และโลจิสติกส์บนพื้นที่สูง
๖. การประสานความร่วมมือกับภาคเอกชนในการลงทุนขยายเครือข่ายอินเทอร์เน็ตและโทรศัพท์
๗. พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานให้ชุมชนใช้ประโยชน์ได้ รวมทั้งสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการและบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของกลุ่มบ้านที่ได้รับการพัฒนาภายใต้แผนแม่บทการพัฒนา
๒. ร้อยละของงบประมาณที่ได้รับจัดสรรตามแผนปฏิบัติ
๓. ร้อยละของกลุ่มบ้านที่มีฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ที่จำเป็นต่อการขับเคลื่อนการพัฒนา

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการทำและขับเคลื่อนแผนแม่บทการพัฒนาของพื้นที่และกลุ่มบ้าน
๒. ยกกระดับการบริหารจัดการการพัฒนาแบบเชิงพื้นที่อย่างบูรณาการของทุกภาคส่วน
๓. พัฒนาและยกระดับฐานข้อมูลกลางเชิงพื้นที่เพื่อเป็นเครื่องมือบูรณาการหน่วยงานเข้าทำงานในพื้นที่ และรองรับการพัฒนาแบบบูรณาการ
๔. ขับเคลื่อนระบบสารสนเทศในการติดตามและประเมินผลสัมฤทธิ์การดำเนินงาน รวมทั้งการถอดบทเรียนเผยแพร่และส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้
๕. การเสริมสร้างศักยภาพบุคลากรในการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวง

๑.๒.๓. แผนปฏิบัติการด้านเกษตรอินทรีย์ พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐

สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านเกษตรอินทรีย์ พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ดังนี้

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยเป็นผู้นำเกษตรอินทรีย์ของภูมิภาคอาเซียน บนพื้นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืนภายในปี ๒๕๗๐”

วัตถุประสงค์

(๑) เพื่อส่งเสริมระบบการผลิตเกษตรอินทรีย์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับวิถีธรรมชาติรักษาความสมดุลให้กับระบบนิเวศ มีความปลอดภัย นำไปสู่ความเป็นอยู่และสุขภาพที่ดีของผู้ผลิตและผู้บริโภค

(๒) เพื่อยกระดับการผลิตเกษตรอินทรีย์ให้ได้มาตรฐานในระดับชุมชน ระดับประเทศ และระดับสากลให้เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร

เป้าหมาย

สินค้าเกษตรอินทรีย์ของไทยมีคุณภาพและมาตรฐาน เป็นที่ยอมรับทั้งในระดับชุมชน ระดับประเทศและระดับสากล สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรและยกระดับรายได้ให้เกษตรกร นำไปสู่ความเป็นอยู่และสุขภาพที่ดีอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย คือ อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรอินทรีย์ที่ได้รับการรับรองเฉลี่ยร้อยละ ๕ ต่อปี

ประเด็นการพัฒนา**ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาศักยภาพการผลิต และการบริหารจัดการตลอดโซ่อุปทาน เกษตรอินทรีย์****เป้าหมาย**

(๑) เกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจกระบวนการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และปรับเปลี่ยนไปสู่การทำเกษตรอินทรีย์เพิ่มขึ้น

(๒) การผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และผลิตภัณฑ์ตลอดโซ่อุปทานมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายประเด็นการพัฒนา

(๑) จำนวนเกษตรกรที่ผ่านการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ ไม่น้อยกว่า ๒๕๐,๐๐๐ ราย ในปี ๒๕๗๐

(๒) พื้นที่เกษตรอินทรีย์เพิ่มขึ้นเป็น ๒.๐ ล้านไร่ ในปี ๒๕๗๐

แนวทางการพัฒนา

(๑) ถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับเกษตรอินทรีย์ตลอดโซ่อุปทานให้แก่เกษตรกรสถาบันเกษตรกร และผู้เกี่ยวข้อง

(๒) เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพด้านเกษตรอินทรีย์ให้กับบุคลากรผู้นำเกษตรกรในระดับชุมชนและท้องถิ่น

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดทำหลักสูตรความรู้พื้นฐานด้านเกษตรอินทรีย์

(๔) พัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่สู่เกษตรอินทรีย์

(๕) สร้างความเข้มแข็งให้กลุ่มเกษตรกรผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์

(๖) ส่งเสริมและสนับสนุนปัจจัยการผลิตเกษตรอินทรีย์แบบครบวงจร

(๗) พัฒนาและยกระดับการผลิต การแปรรูปสินค้าเกษตรอินทรีย์

(๘) สนับสนุนการบริหารจัดการระบบโลจิสติกส์ของสินค้าเกษตรอินทรีย์และผลิตภัณฑ์

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงกลาโหม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สถาบันเกษตรกร ภาคีเครือข่ายเกษตรอินทรีย์และภาคเอกชน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ยกกระดับมาตรฐานและระบบการตรวจสอบรับรองเกษตรอินทรีย์**เป้าหมาย**

มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ไทย (มกช. ๙๐๐๐) เป็นที่ยอมรับในระดับประเทศและระดับสากล

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายประเด็นการพัฒนา

(๑) มาตรฐานและระบบการตรวจสอบรับรองด้านเกษตรอินทรีย์ของไทย เท่าเทียมกับมาตรฐานและระบบการตรวจสอบรับรองเกษตรอินทรีย์ของอาเซียน ภายในปี ๒๕๗๐

(๒) จำนวนหน่วยตรวจสอบรับรองเกษตรอินทรีย์ที่ได้รับการรับรองระบบงานตามระบบสากลเพิ่มขึ้นอย่างน้อย ๕ แห่ง ภายในปี ๒๕๗๐

(๓) จำนวนหน่วยตรวจสอบรับรองของไทยขึ้นทะเบียนอยู่ในรายชื่อหน่วยตรวจสอบรับรองด้านเกษตรอินทรีย์กับประเทศคู่ค้าหลักอย่างน้อย ๒ แห่ง ภายในปี ๒๕๗๐

แนวทางการพัฒนา

(๑) ยกกระดับมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ไทยให้เทียบเท่ามาตรฐานเกษตรอินทรีย์ระดับภูมิภาคหรือระดับสากล

(๒) ยกระดับการตรวจสอบรับรองตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์

(๓) พัฒนาระบบตรวจสอบย้อนกลับสินค้าเกษตรอินทรีย์

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงการอุดมศึกษาวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม กระทรวงการและสถาบันเกษตรกร ภาคีเครือข่าย ภาคประชาสังคม และภาคเอกชน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาการตลาดและสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับเกษตรอินทรีย์

เป้าหมาย

สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรอินทรีย์ไทย เพิ่มช่องทางการตลาด และสร้างความเชื่อมั่นให้สินค้าเกษตรอินทรีย์และผลิตภัณฑ์ของไทยให้เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายประเด็นการพัฒนา

(๑) มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรอินทรีย์เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ต่อปี

(๒) ตลาดเกษตรอินทรีย์ที่ได้มาตรฐานหรือมีช่องทางยกระดับสู่มาตรฐานอินทรีย์อย่างน้อยจังหวัดละ ๑ แห่ง

แนวทางการพัฒนา

(๑) ส่งเสริมและเชื่อมโยงตลาดสินค้าเกษตรอินทรีย์

(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการส่งออกสินค้าเกษตรอินทรีย์และผลิตภัณฑ์ในประชาคมอาเซียน และประเทศคู่ค้าที่สำคัญ

(๓) ส่งเสริมการสร้างตราสินค้าเกษตรอินทรีย์ (Branding)

(๔) ประชาสัมพันธ์แหล่งผลิตและจำหน่ายสินค้าเกษตรอินทรีย์ของไทยทั้งในประเทศ

(๕) สร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับเกษตรอินทรีย์

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงการอุดมศึกษาวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงการคลังสำนักงานกฤษฎีกา สถาบันเกษตรกร ภาคีเครือข่ายเกษตรอินทรีย์และภาคเอกชน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ส่งเสริมการวิจัย พัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรม และฐานข้อมูลเกษตรอินทรีย์

เป้าหมาย

ผลงานวิจัย เทคโนโลยี นวัตกรรมด้านเกษตรอินทรีย์ และฐานข้อมูลเกษตรอินทรีย์กลางได้รับการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเป็นรูปธรรม

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายประเด็นการพัฒนา

(๑) จำนวนงานวิจัยและนวัตกรรมเกี่ยวกับเกษตรอินทรีย์ถูกนำไปใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี

(๒) ฐานข้อมูลสินค้าเกษตรอินทรีย์กลางที่ครอบคลุมตลอดโซ่อุปทาน ๑ ระบบ ในปี ๒๕๗๐

แนวทางการพัฒนา

(๑) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเกษตรอินทรีย์แบบมีส่วนร่วมตลอดโซ่อุปทาน

(๒) พัฒนาและจัดการฐานข้อมูลเกษตรอินทรีย์

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงมหาดไทย เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร ภาคีเครือข่าย ภาคประชาสังคม และภาคเอกชน

๑.๑๒.๔ แนวทางการส่งเสริมการเกษตรที่เหมาะสมตามฐานข้อมูลแผนที่ เกษตรเชิงรุก (Agri-Map) จังหวัดเพชรบูรณ์

แนวทางการส่งเสริมการเกษตรที่เหมาะสมตามฐานข้อมูลแผนที่เกษตรเชิงรุก (Agri-Map) ๗๗ จังหวัด เพื่อใช้กำหนดทิศทางการดำเนินงานด้านบริหารจัดการด้านการเกษตรของแต่ละจังหวัด โดยมีรายละเอียดสำคัญ ดังนี้ (๑) ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ ลักษณะทั่วไปของจังหวัด เช่น การแบ่งเขตการปกครอง สภาพพื้นที่ ทรัพยากรดิน การใช้ที่ดิน ภูมิอากาศ การขึ้นทะเบียนเกษตรกร เป็นต้น (๒) การวิเคราะห์พืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญ พิจารณาจากพืชที่มีพื้นที่ปลูกมากของจังหวัด ๔ ลำดับแรก ในพื้นที่เกษตรกรรมนอกเขตป่าไม้ ตามกฎหมาย โดยพิจารณาระดับความเหมาะสมของพื้นที่สำหรับพืชแต่ละชนิด ร่วมกับพื้นที่ปลูกปัจจุบัน (๓) พืชเศรษฐกิจอนาคตไกล พิจารณาจากพืชทางเลือกที่แต่ละจังหวัดมีศักยภาพในการปลูก ปัจจุบัน ยังมีพื้นที่ปลูกน้อย แต่ตลาดมีความต้องการสูง ราคาดีทั้งนี้รวมถึงพืช GI ของแต่ละจังหวัดด้วย (๔) แนวทางการส่งเสริมการปลูกพืชเศรษฐกิจ กำหนดกิจกรรมหรือมาตรการส่งเสริมตามระดับ ความเหมาะสมของที่ดินโดยมีความสอดคล้องกับนโยบายที่สำคัญของกระทรวงเกษตรฯ เช่น โครงการแปลงใหญ่ โครงการเกษตรอินทรีย์หรือโครงการปรับเปลี่ยนการผลิต (Zoning by Agri-Map)

จังหวัดเพชรบูรณ์ พื้นที่ประมาณ ๑๒,๖๖๘.๔๑๖ ตารางกิโลเมตร หรือ ๗,๙๑๗,๗๖๐ ไร่ ตั้งอยู่ในภาคเหนือของประเทศไทย ประกอบด้วย ๑๑ อำเภอ ๑๑๖ ตำบล มีเนื้อที่ชลประทาน ๘๗,๖๓๗ ไร่ (ร้อยละ ๑.๑๓ ของพื้นที่จังหวัด) กระจายอยู่ใน ๗ อำเภอ มีอ่างเก็บน้ำที่สำคัญ ๑๐ อ่าง มีศักยภาพในการเก็บกักน้ำได้รวม ๑๘๐.๙๓ ล้านลูกบาศก์

เขตปฏิรูปที่ดินในพื้นที่จังหวัดเพชรบูรณ์มีเนื้อที่ ๑,๗๔๒,๓๓๙ ไร่ (ร้อยละ ๒๒.๐๑ ของพื้นที่จังหวัด) โดยอำเภอที่มีพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดินมากที่สุด ได้แก่ อำเภอวิเชียรบุรี อำเภอ빙สามพัน และอำเภอศรีเทพตามลำดับ

พืชเศรษฐกิจสำคัญที่ปลูกมาก ๔ ลำดับแรก ได้แก่ ได้แก่ ข้าว อ้อยโรงงาน ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ และมันสำปะหลัง ตามลำดับ พืชเศรษฐกิจอนาคตไกลของจังหวัด ได้แก่ มะขามหวานเพชรบูรณ์ ข้าวไร้ลิ้มผิว ถั่วเขียว ถั่วเหลือง ข้าวโพดหวาน ข้าวโพดฝักสด มะม่วงน้ำดอกไม้ ส้มโอ และพืชสมุนไพร

๑.๑๒.๕ แผนพัฒนาการชลประทานระดับจังหวัดเพชรบูรณ์

ยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง

๑) แผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

แผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำดำเนินการโดยคณะกรรมการกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เดิมเรียกว่าแผนยุทธศาสตร์จัดการทรัพยากรน้ำมีระยะเวลาของการดำเนินแผนงานตามยุทธศาสตร์ ๑๒ ปี(พ.ศ.๒๕๕๘- พ.ศ.๒๕๖๙) ปัจจุบันได้ทำการปรับปรุงเป้าหมายตามแผนยุทธศาสตร์เดิมให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี(พ.ศ.๒๕๖๑ - พ.ศ.๒๕๘๐) โดยสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติใช้ชื่อว่า แผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแต่ยังคงมี ๖ ด้าน ได้แก่

- (๑) การจัดการน้ำอุปโภคบริโภค
- (๒) การสร้างความมั่นคงของน้ำภาคการผลิต
- (๓) การจัดการน้ำท่วมและอุทกภัย
- (๔) การจัดการคุณภาพน้ำ
- (๕) การอนุรักษ์ฟื้นฟูป่าต้นน้ำ

(๖) การบริหารจัดการ

ยุทธศาสตร์กรมชลประทาน ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐- พ.ศ.๒๕๗๙)

กรมชลประทานมีวิสัยทัศน์คือ “องค์กรอัจฉริยะ ที่มุ่งสร้างความมั่นคงด้านน้ำ (Water Security) เพื่อเพิ่มคุณค่าการบริการ ภายในปีพ.ศ.๒๕๗๙” โดยมีพันธกิจ ดังนี้

- (๑) พัฒนาแหล่งน้ำและเพิ่มพื้นที่ชลประทานตามศักยภาพของกลุ่มน้ำให้เกิดความสมดุล
- (๒) บริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการให้เพียงพอ ท่วถึงและเป็นธรรม
- (๓) ดำเนินการป้องกันและบรรเทาภัยอันเกิดจากน้ำตามภารกิจอย่างเหมาะสม
- (๔) เสริมสร้างการมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาแหล่งน้ำและการบริหารจัดการน้ำ

ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

- (๑) การพัฒนาแหล่งน้ำและเพิ่มพื้นที่ชลประทานตามศักยภาพลักษณะลุ่มน้ำ (Basin-based Approach)
- (๒) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ ตามวัตถุประสงค์การใช้น้ำ
- (๓) การป้องกันความเสียหายและสนับสนุนการบรรเทาภัยอันเกิดจากน้ำ
- (๔) การสร้างเครือข่าย และการมีส่วนร่วม (Networking and Participation) ของทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการน้ำชลประทานในระดับพื้นที่ (Networking Collaboration Participation)
- (๕) การปรับเปลี่ยนสู่องค์กรอัจฉริยะ (Turnaround to Intelligent Organization)

๒) แผนการพัฒนาการชลประทานระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑- พ.ศ.๒๕๘๐)

ในการจัดทำแผนการดำเนินการระดับจังหวัด ได้นำโครงการที่มีผลการศึกษา สํารวจ ออกแบบ และโครงการที่มีศักยภาพในการดำเนินการ มาทำการจัดเป็นแผนงานและงบประมาณ โดยจังหวัด เพชรบูรณ์มีโครงการพัฒนาแหล่งน้ำที่มีศักยภาพตามแผนการพัฒนาการชลประทานระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑- พ.ศ.๒๕๘๐) ที่อยู่ในแผนดำเนินการจำนวน ๑๔๙ โครงการ เป็นโครงการขนาดกลาง ๓๓ โครงการ และ ขนาดเล็ก ๑๑๖ โครงการ หากดำเนินการแล้วเสร็จตามแผนทั้งหมดจะสามารถเก็บกักน้ำได้เพิ่มอีก ๑๗๐.๓๖ ล้าน ลูกบาศก์เมตร และจะมีพื้นที่ชลประทานเพิ่มขึ้น ๒๘๒,๓๘๐ ไร่ วงเงินรวม ๑๒,๖๐๐.๘๘ ล้านบาท โดยสามารถสรุปตามระยะดำเนินการได้ดังนี้

(๑) โครงการตามแผนระยะสั้น (พ.ศ.๒๕๖๑ - พ.ศ.๒๕๖๕) มีโครงการที่ดำเนินการตามแผนระยะสั้น ๗๐ โครงการ เป็นโครงการขนาดกลาง ๑๘ โครงการและขนาดเล็ก ๕๒ โครงการ หากก่อสร้างแล้วเสร็จจะสามารถเก็บกักน้ำได้เพิ่มอีก ๖๑.๒๒ ล้านลูกบาศก์เมตร และเพิ่มพื้นที่ชลประทาน ๑๖๕,๓๘๐ ไร่ ใช้เงินงบประมาณสำหรับโครงการในแผนระยะสั้น ๖,๔๖๐.๙๐ ล้านบาท

(๒) โครงการตามแผนระยะกลาง (พ.ศ.๒๕๖๕ - พ.ศ.๒๕๗๐) มีโครงการที่ดำเนินการตามแผนระยะกลาง ๗๔ โครงการ เป็นโครงการขนาดกลาง ๑๐ โครงการ และขนาดเล็ก ๖๔ โครงการ หากก่อสร้างแล้วเสร็จจะสามารถเก็บกักน้ำได้เพิ่มอีก ๗๗.๙๔ ล้านลูกบาศก์เมตร และเพิ่มพื้นที่ชลประทาน ๙๓,๕๐๐ ไร่ ใช้เงินงบประมาณสำหรับโครงการในแผนระยะกลาง ๕,๒๕๓.๙๘ ล้านบาท

(๓) โครงการตามแผนระยะยาว (พ.ศ.๒๕๗๑ - พ.ศ.๒๕๘๐) มีโครงการที่ดำเนินการตามแผนระยะยาว ๕ โครงการ เป็นโครงการขนาดกลาง ๕ โครงการ หากก่อสร้างแล้วเสร็จจะสามารถเก็บกักน้ำได้เพิ่มอีก ๓๑.๒๐ ล้านลูกบาศก์เมตร และเพิ่มพื้นที่ชลประทาน ๒๓,๕๐๐ ไร่ ใช้เงินงบประมาณสำหรับโครงการในแผนระยะยาว ๘๘๖.๐๐ ล้านบาท

จังหวัดเพชรบูรณ์ ได้มีการดำเนินงานตามมาตรการรองรับฤดูแล้ง ปี ๒๕๖๕/๖๖ และการเตรียมรับสถานการณ์ฝนทิ้งช่วง ปี ๒๕๖๖ ดังนี้

โครงการชลประทานเพชรบูรณ์ได้สรุปการบริหารน้ำฤดูแล้ง ปี ๒๕๖๕/๖๖ และเตรียมรับมือฤดูฝน ปี ๒๕๖๖ โดยปฏิบัติตาม ๑๐ มาตรการรองรับฤดูแล้ง ปี ๒๕๖๕/๖๖ ตามนโยบายของกระทรวง

เกษตรและสหกรณ์ คือ บริหารจัดการน้ำที่มีอยู่อย่างจำกัดรัดกุม โดยจัดลำดับความสำคัญในการจัดสรรน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภค และรักษานิเวศเป็นหลัก พร้อมเตรียมการให้การช่วยเหลือ จาก ๑๐ มาตรการฤดูแล้งสู่ ๖ แนวทางปฏิบัติ ดังนี้

๑) บริหารน้ำในอ่าง โดย ณ วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๖ น้ำในอ่างเก็บน้ำจังหวัดเพชรบูรณ์ มีอยู่ร้อยละ ๓๙.๓๗ คาดการณ์การใช้น้ำในช่วงเดือนพฤษภาคม-กรกฎาคม ประมาณ ๑๓.๓๓ ล้านลูกบาศก์เมตร หากคาดการณ์ว่าไม่มีฝนตกจนถึงต้นเดือนสิงหาคม คาดว่าจะมีน้ำอยู่ที่ร้อยละ ๓๒.๔๙ ประเมินว่าสามารถบริหารจัดการได้

๒) จัดหาแหล่งน้ำสำรอง ปัจจุบันมีแหล่งน้ำสำรอง ๔ แห่ง ได้แก่ แก้มลิงห้วยน้ำก้อ แก้มลิงห้วยขอนแก่น หนองนารี แก้มลิงศูนย์วิจัยอาหารสัตว์เพชรบูรณ์ ปัจจุบันมีน้ำสำรองประมาณ ๓ ล้านลูกบาศก์เมตร

๓) ตรวจสอบความต้องการ โดยมีแผนการใช้น้ำในช่วงเดือนพฤษภาคม - กรกฎาคม ๒๕๖๖ ของอ่างเก็บน้ำขนาดกลางจังหวัดเพชรบูรณ์ ประมาณ ๑๓.๓๓๐ ล้านลูกบาศก์เมตร ใช้เพื่อการเกษตร ๕.๕๕๐ ล้านลูกบาศก์เมตร เพื่ออุปโภค-บริโภค ๖.๓๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร และเพื่อรักษาระบบนิเวศ ๑.๔๘๐ ล้านลูกบาศก์เมตร มีการตรวจคุณภาพน้ำเพื่อใช้ในการประปา คือ อ่างเก็บน้ำห้วยป่าแดงและอ่างเก็บน้ำห้วยป่าเลา

๔) จัดสรรตามกิจกรรมหลัก เพื่อการอุปโภคบริโภคและรักษาระบบนิเวศเป็นหลัก

๕) สำรองน้ำเก็บกักไว้ต้นฤดูฝน ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนกักเก็บน้ำสำรอง

๖) ประเมินผลและประชาสัมพันธ์ มีการประชุมกลุ่มผู้ใช้น้ำตามแผนดำเนินการ มาตรการรับมือฤดูฝน ปี ๒๕๖๖ จาก ๑๒ มาตรการ สู่ ๖ แนวทางปฏิบัติ ดังนี้

๑) เก็บกักเต็มประสิทธิภาพ ในปี ๒๕๖๖ เร่งเก็บกักน้ำให้ได้มากที่สุด มีการระบายน้ำเพื่อการรักษาระบบนิเวศเพียงเล็กน้อย

๒) คาดการณ์พื้นที่เสี่ยง พื้นที่เสี่ยงน้ำท่วมเป็นประจำ จำนวน ๕ จุด ได้แก่ ๑) ตำบลท่าแดง อำเภอหนองไผ่ ๒) ตำบลนายม อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ ๓) ตำบลดงขุย อำเภอชนแดน ๔) ตำบลตาลเดี่ยว ๕) ตำบลปากดุก อำเภอหล่มสัก มีการวางแผนติดตั้งเครื่องสูบน้ำ เครื่องผลักดันน้ำ

๓) หลีกเลี่ยงสิ่งกีดขวาง ดำเนินการจัดการสิ่งกีดขวางทางน้ำ ทั้งวัชพืชที่กีดขวางทางน้ำ

๔) ระบบชลประทานเร่งระบาย อ่างเก็บน้ำทั้ง ๑๑ แห่ง สามารถกักเก็บน้ำได้จะไม่มี การระบายน้ำออก หากเกิดปัญหาพื้นที่ไหนเกิดน้ำท่วมจะเร่งระบายน้ำทันที

๕) Standby เครื่องมือเครื่องจักร โดยมีเครื่องสูบน้ำ เครื่องดันน้ำ รถบรรทุก เพื่อเตรียมการช่วยเหลือ และตรวจสอบความมั่นคงแข็งแรงของอาคารต่างๆ ให้พร้อมใช้งาน เช่น การปิด-เปิด ทำนบดิน

๖) แจ้งเตือนและประชาสัมพันธ์ มีการประชุมกลุ่มผู้ใช้น้ำ เพื่อชี้แจงสร้างการรับรู้ ความเข้าใจกับเกษตรกร และประชาสัมพันธ์ผ่าน Facebook ของหน่วยงาน

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญของจังหวัดเพชรบูรณ์

๑. ข้อมูลทั่วไปของจังหวัดเพชรบูรณ์

๑.๑ ข้อมูลด้านกายภาพของจังหวัด

๑.๑.๑ ลักษณะทางภูมิศาสตร์

๑) ที่ตั้ง ขนาดพื้นที่

จังหวัดเพชรบูรณ์ มีลักษณะภูมิประเทศเป็นเทือกเขารูปเกือกม้ารอบพื้นที่ด้านเหนือของจังหวัดและมีแนวขนานกันไปทั้งสองข้างทั้งทิศตะวันออกและทิศตะวันตก พื้นที่ราบส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ที่อยู่ตอนกลางและอำเภอด่านไต้ของจังหวัด เป็นพื้นที่ลาดชันมีแม่น้ำป่าสักเป็นแม่น้ำสายสำคัญที่สุดของจังหวัดที่ไหลผ่านตอนกลางของจังหวัดจากทิศเหนือไปทิศใต้ยาวประมาณ ๓๕๐ กิโลเมตร ซึ่งต้นน้ำเกิดจากภูเขาผาหลาในจังหวัดเลยมีห้วยลำธารหลายสายเกิดจากภูเขาเพชรบูรณ์ แม่น้ำป่าสักไหลผ่านอำเภอหล่มเก่า อำเภอหล่มสัก อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ อำเภอหนองไผ่ อำเภอบึงสามพัน อำเภอวิเชียรบุรี และอำเภอศรีเทพ

๒) อาณาเขต

เป็นจังหวัดที่มีแนวเขตติดต่อระหว่างภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคกลาง ประมาณเส้นรุ้งที่ ๑๖ องศาเหนือ กับเส้นแวงที่ ๑๐๑ องศาตะวันออก มีพื้นที่ประมาณ ๗,๙๑๗,๗๖๐ ไร่ ส่วนที่กว้างที่สุดของจังหวัดจากด้านตะวันออกถึงตะวันตกกว้าง ๕๕ กิโลเมตร ส่วนที่ยาวที่สุดวัดจากเหนือสุดถึงใต้สุดยาว ๒๙๖ กิโลเมตรและสูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ ๑๑๔ เมตร โดยอยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ๓๔๙ กิโลเมตร ตามทางหลวงหมายเลข ๒๑

จังหวัดเพชรบูรณ์ มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับ จังหวัดเลย

ทิศใต้ ติดต่อกับ จังหวัดลพบุรี

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ จังหวัดขอนแก่น และจังหวัดชัยภูมิ

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดนครสวรรค์ และจังหวัดพิจิตร

ภาพที่ ๑ อาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง

๓) สภาพพื้นที่และลักษณะดิน

ทรัพยากรดินของจังหวัดเพชรบูรณ์ แบ่งตามภูมิสัณฐาน ลักษณะทางธรณีวิทยา และวัตถุต้นกำเนิดดิน ได้ดังนี้

๓.๑) ที่ราบน้ำท่วมถึง (Flood plain) ที่ราบริมแม่น้ำหรือลำธาร หน้าฝนหรือหน้าน้ำมักมีน้ำท่วมเป็นครั้งคราว เป็นสภาพพื้นที่ที่เกิดจากการทับถมของตะกอนน้ำพา และมีตะกอนเพิ่มมากขึ้นหลังน้ำท่วม

๓.๒) ที่ราบตะกอนน้ำพา (Alluvial plain เป็นบริเวณที่ได้รับอิทธิพลของแม่น้ำ หรือลำน้ำสาขาวัตถุต้นกำเนิดดินเป็นตะกอนน้ำพา (Alluvium) มีสภาพพื้นที่เป็นที่ราบขนาดใหญ่สองฝั่งแม่น้ำ

๓.๓) ที่ลาดเชิงเขา (Piedmont) เขา (Hill) ภูเขา (Mountain) มีสภาพพื้นที่เป็นลูกคลื่นลอนลาด ถึงเนินเขา ที่เกิดจากการที่หินผุพังสลายตัวอยู่กับที่ หรือถูกเคลื่อนย้ายโดยแรงโน้มถ่วงของโลกเป็นระยะทางใกล้ ๆ และถูกควบคุมด้วยลักษณะของโครงสร้างทางธรณีวิทยา ส่วนใหญ่มีหินที่เป็นวัตถุต้นกำเนิดดินปะปน ให้เห็นทั้งในหน้าตัดดินและลอยหน้า

๓.๔) พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อน เป็นพื้นที่ที่มีความลาดชันมากกว่าร้อยละ ๓๕ ส่วนใหญ่เป็นภูเขาและเทือกเขาสูงสลับซับซ้อน ทรัพยากรดินมีความแตกต่างกันออกไปในแต่ละพื้นที่

๑.๑.๒ ลักษณะภูมิอากาศ

๑) ฤดูกาล

จังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นจังหวัดที่มีภูเขาล้อมรอบ ทำให้อากาศร้อนจัดในฤดูร้อน หนาวจัดในฤดูหนาว โดยเฉพาะพื้นที่อำเภอน้ำหนาว อำเภอเขาค้อ และอำเภอหล่มเก่า จะมีอากาศหนาวที่สุด และบนพื้นที่ภูเขาจะมีอากาศเย็นตลอดทั้งปี ฤดูร้อนเริ่มเดือนมีนาคม ถึง เมษายน ฤดูฝนเริ่มเดือนพฤษภาคม ถึง ตุลาคม และฤดูหนาว เริ่มเดือนพฤศจิกายน ถึง กุมภาพันธ์ ของทุกปี

๒) ปริมาณน้ำฝน

ตารางที่ ๑ ปริมาณน้ำฝน ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๗

ปี	ปริมาณน้ำฝน (มม.)
๒๕๖๒	๑,๓๗๖.๒๐
๒๕๖๓	๙๓๙.๔๐
๒๕๖๔	๑,๐๘๐.๗๐
๒๕๖๕	๑,๑๙๒.๓๐
๒๕๖๖	๑,๑๐๐.๘๐
๒๕๖๗	๓๘๓.๕๐

ที่มา : สถานีอุตุนิยมวิทยาเพชรบูรณ์ ณ เดือนกรกฎาคม ๒๕๖๗

๓) อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์สูงสุด

ตารางที่ ๒ อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์สูงสุด ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๗

ปี	อุณหภูมิ (°C)			ความชื้นสัมพัทธ์ (%)		
	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ยทั้งปี	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ยทั้งปี
๒๕๖๒	๒๕.๖๒	๔๒.๖๐	๑๒.๑๐	๒๙.๒๒	๙๗.๐๐	๒๑.๐๐
๒๕๖๓	๒๕.๖๓	๔๑.๓๐	๑๕.๖๐	๒๘.๓๕	๙๖.๐๐	๒๒.๐๐
๒๕๖๔	๔๑.๒๐	๑๑.๖๐	๒๘.๘๓	๙๘.๐๐	๑๘.๐๐	๖๗.๕๘
๒๕๖๕	๓๘.๗๐	๑๓.๕๐	๒๗.๒๐	๙๙.๐๐	๒๕.๐๐	๖๒.๐๐
๒๕๖๖	๔๑.๕๐	๑๒.๘๐	๒๗.๑๕	๘๖.๓๘	๔๖.๓๘	๖๗.๙๖
๒๕๖๗	๔๔.๑๐	๑๖.๒๐	๓๐.๑๕	๙๖.๘๓	๓๓.๐๐	๖๙.๕๕

ที่มา : สถานีอุตุนิยมวิทยาเพชรบูรณ์ ณ เดือนกรกฎาคม ๒๕๖๗

๑.๑.๓ แหล่งน้ำธรรมชาติ (ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัด และ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบูรณ์)

แหล่งน้ำธรรมชาติ ประกอบด้วยแหล่งน้ำประเภทต่าง ๆ ดังนี้

๑) แหล่งน้ำผิวดิน ได้แก่ แม่น้ำ ลำธาร ห้วย คลอง บึงกระจัดกระจายอยู่ทั่วไปในพื้นที่จังหวัดเพชรบูรณ์ และมีแม่น้ำที่สำคัญเพียงสายเดียว คือแม่น้ำป่าสัก ต้นกำเนิดจากเขาผาสา จังหวัดเลย เป็นแม่น้ำสำคัญที่สุดของจังหวัด ไหลผ่านอำเภอหล่มเก่า อำเภอหล่มสัก อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ อำเภอหนองไผ่ อำเภอ빙สามพัน อำเภอวิเชียรบุรี และอำเภอศรีเทพ คิดเป็นระยะทางประมาณ ๓๕๐ กิโลเมตร เดิมแม่น้ำป่าสักมีความอุดมสมบูรณ์เพราะมีน้ำใช้ในการเกษตรได้ตลอดทั้งปี แต่ปัจจุบันมีสภาพตื้นเขินมีน้ำเฉพาะฤดูฝน ส่วนฤดูแล้งน้ำจะแห้งขาดเป็นตอน ๆ ไม่เพียงพอแก่การเพาะปลูก และมีห้วย ลำธาร คลอง ๑,๑๘๖ สาย มีสระ หนอง บึง ประมาณ ๒๖๒ แห่ง

๒) แหล่งน้ำใต้ดิน มีสภาพน้ำใต้ดินดังนี้

๒.๑) สภาพน้ำใต้ดินให้ปริมาณน้ำปานกลาง (๑๐๐ - ๒๐๐ แกลลอน/นาที่) โดยทั่วไปน้ำมีคุณภาพดีแต่บางพื้นที่มีหินปูนเจือปนอยู่ด้วย ครอบคลุมพื้นที่บางส่วนของอำเภอ빙สามพัน อำเภอชนแดน และอำเภอวิเชียรบุรี

๒.๒) สภาพน้ำใต้ดินให้ปริมาณปานกลาง (๑๐๐ - ๒๐๐ แกลลอน/นาที่) แต่ น้ำมีคุณภาพต่ำ ครอบคลุมพื้นที่บางส่วนของอำเภอหล่มเก่า อำเภอหนองไผ่ อำเภอหล่มสัก และ อำเภอเมืองเพชรบูรณ์

๒.๓) สภาพน้ำใต้ดินที่ให้ปริมาณน้ำน้อย (๑๐ - ๑๐๐ แกลลอน/นาที่) โดยทั่วไปน้ำมีคุณภาพดีใช้ดื่มได้ครอบคลุมพื้นที่บางส่วนของอำเภอชนแดน อำเภอศรีเทพ อำเภอหนองไผ่ อำเภอหล่มสัก และอำเภอเมืองเพชรบูรณ์

๓) แม่น้ำป่าสัก ต้นน้ำเกิดจากภูขวางในเขตอำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย (ตอนต้นน้ำเรียก น้ำสัก) ไหลเข้าเขตจังหวัดเพชรบูรณ์ ผ่านเขตอำเภอหล่มเก่า อำเภอหล่มสัก อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ อำเภอหนองไผ่ อำเภอ빙สามพัน อำเภอวิเชียรบุรี และอำเภอศรีเทพ เข้าเขตจังหวัดลพบุรี ความจุลำน้ำแม่ น้ำป่าสักตอนบน อำเภอหล่มเก่า ๓๖๖ ลูกบาศก์เมตร/วินาที อำเภอหล่มสัก ความจุลำน้ำ ๘๕ ลูกบาศก์เมตร/วินาที ตอนกลาง อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ ความจุลำน้ำ ๑๙๐ ล้านลูกบาศก์เมตร/วินาที และตอนล่าง อำเภอวิเชียรบุรี ความจุลำน้ำ ๒๗๙.๑๐ ล้านลูกบาศก์เมตร/วินาที

๑.๑.๔ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ (ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัด และ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบูรณ์)

๑) ป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน ๔ แห่ง ได้แก่ ป่าสงวนแห่งชาติป่าห้วยหินและป่าคลองตึบ (อำเภอเมือง และอำเภอหนองไผ่) ป่าสงวนแห่งชาติห้วยน้ำโจนและป่าวังสาร (อำเภอเมืองเพชรบูรณ์) ป่าสงวนแห่งชาติลุ่มน้ำป่าสักฝั่งซ้าย (อำเภอหล่มสัก) และป่าสงวนแห่งชาติป่าวังโป่ง-ป่าชนแดน และป่าวังกำแพง (อำเภอชนแดน และ อำเภอวังโป่ง)

๒) อุทยานแห่งชาติ จำนวน ๔ แห่ง ได้แก่ อุทยานแห่งชาติตาเดหมอก อุทยานแห่งชาติทุ่งแสลงหลวง อุทยานเขื่อน้ำหนาว และอุทยานแห่งชาติเขาค้อ

๑.๒ ข้อมูลด้านการปกครองของจังหวัด

๑.๒.๑ การแบ่งเขตการปกครอง

ตารางที่ ๓ การแบ่งเขตการปกครองของจังหวัด

อำเภอ	พื้นที่ ตร.กม.	ที่ว่าการอำเภอห่าง จากศาลากลาง จังหวัด (กม.)	จำนวน					
			ตำบล	หมู่บ้าน	เทศบาล เมือง	เทศบาล ตำบล	อบต.	อบจ.
๑. เมืองเพชรบูรณ์	๒,๒๘๑.๐๐	-	๑๗	๒๒๑	๑	๓	๑๕	๑
๒. หล่มสัก	๑,๕๓๕.๓๕	๔๔	๒๓	๒๕๑	๑	๑	๑๙	-
๓. หล่มเก่า	๙๒๗.๐๑	๕๗	๙	๙๙	-	๑	๙	-
๔. เขาค้อ	๘๒๐.๓๗	๔๗	๔	๖๑	-	๑	๔	-
๕. น้ำหนาว	๙๒๙.๕๔	๑๔๑	๔	๓๐	-	-	๔	-
๖. ชนแดน	๑,๑๕๗.๐๐	๕๒	๙	๑๓๙	-	๔	๘	-
๗. วิังโป่ง	๕๔๓.๐๐	๗๐	๕	๖๔	-	๒	๕	-
๘. หนองไผ่	๑,๔๐๘.๖๐	๕๘	๑๓	๑๔๒	-	๖	๙	-
๙. บึงสามพัน	๔๘๙.๘๐	๘๔	๙	๑๒๓	-	๑	๙	-
๑๐. วิเชียรบุรี	๑,๖๓๒.๐๐	๑๐๗	๑๔	๑๙๒	๒	๑	๑๔	-
๑๑. ศรีเทพ	๘๑๐.๐๐	๑๒๒	๗	๑๐๖	-	๒	๖	-
รวม	๑๒,๕๓๓.๖๗	-	๑๑๔	๑,๔๒๘	๔	๒๒	๑๐๒	๑

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดเพชรบูรณ์ พฤษภาคม ๒๕๖๗

๑.๒.๒ ข้อมูลจำนวนประชากร และ จำนวนครัวเรือน

ตารางที่ ๔ ข้อมูลจำนวนประชากร และ จำนวนครัวเรือน

ที่	อำเภอ	จำนวนประชากร (คน)			จำนวนครัวเรือน
		ชาย	หญิง	รวมทั้งสิ้น	
๑	เมืองเพชรบูรณ์	๙๘,๘๗๒	๑๐๒,๑๔๒	๒๐๑,๐๑๔	๘๗,๖๑๐
๒	หล่มสัก	๗๔,๔๔๔	๗๙,๐๐๙	๑๕๓,๔๕๓	๕๗,๖๗๙
๓	หล่มเก่า	๓๑,๓๒๖	๓๓,๑๗๐	๖๔,๔๙๖	๒๒,๓๓๒
๔	เขาค้อ	๒๐,๗๗๘	๒๐,๙๐๐	๔๑,๖๗๘	๑๖,๓๖๐
๕	น้ำหนาว	๙,๕๒๙	๙,๑๖๔	๑๘,๖๙๓	๗,๕๕๒
๖	ชนแดน	๓๗,๔๙๙	๓๗,๗๓๘	๗๕,๒๓๗	๓๒,๗๑๒
๗	วิังโป่ง	๑๗,๑๕๐	๑๗,๘๑๙	๓๔,๙๖๙	๑๒,๒๓๘
๘	หนองไผ่	๕๓,๕๘๒	๕๔,๙๗๖	๑๐๘,๕๕๘	๓๙,๓๕๓
๙	บึงสามพัน	๓๔,๗๕๐	๓๕,๕๙๙	๗๐,๓๔๙	๓๑,๘๔๙
๑๐	วิเชียรบุรี	๖๒,๖๑๖	๖๕,๑๗๗	๑๒๗,๗๙๓	๔๖,๗๗๗
๑๑	ศรีเทพ	๓๔,๐๖๙	๓๔,๘๗๘	๖๘,๙๔๗	๒๕,๕๘๑
	รวม	๔๗๔,๖๑๕	๔๙๐,๕๗๒	๙๖๕,๑๘๗	๓๘๐,๐๓๘

ที่มา: สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ณ กรกฎาคม ๒๕๖๗

<https://stat.bora.dopa.go.th/stat/statnew/statMONTH/statmonth/#/mainpage>

๑.๓ ข้อมูลด้านสังคมและวัฒนธรรม

จังหวัดเพชรบูรณ์ มีประชากรที่เป็นคนพื้นถิ่น พูดภาษาถิ่นที่แตกต่างกันแต่ละท้องถิ่น นอกจากนี้ยังมีประชากรที่อพยพจากส่วนต่างๆ ของประเทศไทยใช้ภาษาถิ่นเดิมของตน และชาวไทยภูเขาที่พูดภาษาของเผ่าม้ง จึงทำให้วัฒนธรรมทางภาษาถิ่นของเพชรบูรณ์มีความหลากหลาย ภาษาถิ่นที่ใช้กันในจังหวัดเพชรบูรณ์ ดังนี้

๑) กลุ่มภาษาหล่ม (ลาวหลวงพระบาง) เป็นภาษาถิ่น ที่ใช้กันในเขตอำเภอตอนบน ได้แก่ อำเภอหล่มเก่า อำเภอหล่มสัก อำเภอน้ำหนาว ประชากรในเขตพื้นที่นี้ส่วนใหญ่เป็นคนท้องถิ่นเดิม ภาษาพูดเป็นภาษาถิ่นดั้งเดิมครั้งอพยพมาจากเมืองหลวงพระบาง ประเทศลาว ภาษาหล่มมีการใช้ศัพท์คล้ายกับภาษาไทยอีสาน แต่แตกต่างกันที่สำเนียง ภาษาหล่มจะมีสำเนียงคล้ายกับภาษาลาวที่ใช้พูดในเมืองหลวงพระบาง ในตำบลต่าง ๆ ในแต่ละอำเภอ สำเนียงพูดจะแตกต่างกันเล็กน้อย แต่สามารถสื่อสารกันได้เพราะใช้ศัพท์ใกล้เคียงกัน ปัจจุบันความสะดวกทางการคมนาคมและการใช้ภาษาไทยถิ่นกลาง จึงทำให้ภาษาไทยถิ่นกลางปะปนกับภาษาหล่ม เช่น พูดสำเนียงภาษาหล่มโดยใช้ศัพท์ภาษาไทยถิ่นภาคกลาง

๒) กลุ่มภาษาเพชรบูรณ์ กลุ่มภาษานี้จะพูดกันในเขตอำเภอเมืองเป็นภาษาที่มีสำเนียงเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว คำศัพท์ที่ใช้มีทั้งภาษาถิ่นไทยกลาง และภาษาลาวหล่ม

๓) กลุ่มภาษาเพชรบูรณ์ตอนใต้ คือ ภาษาที่ใช้กันในเขตอำเภอตอนใต้ซึ่งได้แก่ อำเภอบึงสามพัน อำเภอวิเชียรบุรี อำเภอศรีเทพ ภาษาที่ใช้พูดจะแบ่งเป็น ๒ กลุ่ม คือ ภาษาถิ่นไทยภาคกลาง ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นคนท้องถิ่นเดิม และภาษาพูดอีกกลุ่มหนึ่งคือ ภาษาสืง ผู้พูดภาษานี้ส่วนใหญ่เป็นประชากรที่อพยพมาจากจังหวัดต่างๆ ของภาคอีสาน แต่ประชากรส่วนใหญ่สามารถพูดภาษาเพชรบูรณ์ตอนใต้ได้ทั้งสองกลุ่มภาษา คือ ภาษาไทยกลางและภาษาอีสาน

๑.๔ ข้อมูลโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค

๑.๔.๑ การคมนาคมขนส่ง

๑) เส้นทางถนน

จังหวัดเพชรบูรณ์ มีเส้นทางคมนาคมทางรถยนต์หลายเส้นทาง แต่ยังไม่มีเส้นทางคมนาคมรถไฟ สำหรับเส้นทางคมนาคมทางรถยนต์สายหลัก คือ ทางหลวงหมายเลข ๒๑ (สายสระบุรี-หล่มสัก) ซึ่งสามารถเชื่อมโยงจุดผ่านแดนถาวรสะพานมิตรภาพแม่น้ำโขงไทย - ลาว หรือด่านพรมแดน บ้านนากระเซิง ที่ตั้งอยู่ในอำเภอท่าลี่ จังหวัดเลย โดยสามารถเชื่อมต่อกับเส้นทางกับทางหลวงหมายเลข ๔ Route ๔ (Laos) ของ สปป.ลาว ในแขวงไชยบุรี และสามารถเดินทางไปยังเมืองเมืองแก่นท้าวและ เมืองหลวงพระบาง อีกทั้งยังเป็นประตูไปสู่เมืองต่างๆ เพื่อการค้าและท่องเที่ยว ทั้งในลาว เวียดนามและจีน

ส่วนเส้นทางคมนาคมทางรถยนต์หลักอีกเส้นทางหนึ่ง คือ ทางหลวงหมายเลข ๑๒ ซึ่งเป็นทางหลวงและเป็นเส้นทางคมนาคมแนวพื้นที่เศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor) เชื่อมโยงประเทศพม่า-ไทย-ลาว-เวียดนาม ตามโครงการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจ ในอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงหรือ GMS (Greater Mekong Sub region: GMS) ซึ่งสร้างโอกาสในการพัฒนาและได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยเชื่อมต่อกับเมืองศูนย์กลางในกลุ่มจังหวัด (พิษณุโลก) ทั้งด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว ในลักษณะ Supply และ/หรือ Value Chain โดยเชื่อมต่อกับแนวพื้นที่เศรษฐกิจเหนือ-ใต้ (North-South Economic Corridor) ไปยังประเทศจีน-พม่า/ลาว-ไทย ระยะทางประมาณ ๑,๒๘๐ กิโลเมตร ซึ่งผ่านสี่แยกอินโดจีนในพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก

สำหรับเส้นทางเดินรถโดยสารประจำทางและรถขนาดเล็กในจังหวัดเพชรบูรณ์ มีเส้นทางเดินรถโดยสารและรถขนาดเล็กจำนวน ๘๗ เส้นทาง ดังนี้

เส้นทางเดินรถหมวด ๑ จำนวน ๒ เส้นทาง

เส้นทางเดินรถหมวด ๒ จำนวน ๒ เส้นทาง

เส้นทางเดินรถหมวด ๓ จำนวน ๒๘ เส้นทาง

เส้นทางเดินรถหมวด ๔ จำนวน ๒๘ เส้นทาง

เส้นทางเดินรถขนาดเล็ก จำนวน ๒๗ เส้นทาง ๑๑

๒) สนามบิน

จังหวัดเพชรบูรณ์ มีสนามบินอยู่ห่างจากตัวเมืองเพชรบูรณ์ไปทางเหนือ ประมาณ ๓๐ กิโลเมตร ซึ่งมีศักยภาพในการควบคุมการขนส่งทางอากาศในเขตรับผิดชอบให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ การให้บริการ และอำนวยความสะดวกความปลอดภัยแก่อากาศยาน ผู้โดยสาร และบุคคลอื่นที่ใช้บริการท่าอากาศยาน รวมทั้งการขนส่งสินค้า สัมภาระ และไปรษณีย์ภัณฑ์ทางอากาศ แต่ปัจจุบันสนามบินดังกล่าวยังไม่มีเอกชนทำการขอเปิดใช้เชิงพาณิชย์ ทำให้ไม่มีเที่ยวบินพาณิชย์ให้บริการในพื้นที่

๑.๔.๒ ไฟฟ้า

จังหวัดเพชรบูรณ์ มีสำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จำนวน ๑๖ แห่ง ดังนี้

๑) การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จังหวัดเพชรบูรณ์ ๑ แห่ง

๒) การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคระดับอำเภอ จำนวน ๑๐ แห่ง ได้แก่ อำเภอเขาค้อ อำเภอชนแดน อำเภอมังป่อง อำเภอหนองไผ่ อำเภอวิเชียรบุรี อำเภอบึงสามพัน อำเภอศรีเทพ อำเภอหล่มสัก อำเภอหล่มเก่า และอำเภอน้ำหนาว

๓) การไฟฟ้าระดับตำบล จำนวน ๕ แห่ง ได้แก่ ตำบลวังชมพู ตำบลพุเตย ตำบลบ้านกลาง ตำบลแคมป์สน และตำบลตาดกLOY

๑.๔.๓ ประปา

จังหวัดเพชรบูรณ์ มีการประปาส่วนภูมิภาคจำนวน ๕ สาขา ได้แก่ การประปาส่วนภูมิภาค สาขาเพชรบูรณ์ การประปาส่วนภูมิภาคสาขาหล่มสัก การประปาส่วนภูมิภาคสาขาชนแดน การประปาส่วนภูมิภาคสาขาหนองไผ่ และการประปาส่วนภูมิภาคสาขาวิเชียรบุรี มีประปาหมู่บ้านขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด ๒,๐๑๓ แห่ง

๑.๕ ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

๑.๕.๑ สภาพเศรษฐกิจ

ปี ๒๕๖๕ จังหวัดเพชรบูรณ์ มีผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) จำนวน ๘๔,๒๔๙ ล้านบาท แยกเป็น ภาคการเกษตร ๒๖,๕๔๒ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๕๐ และ นอกภาคเกษตร ๕๗,๗๐๗ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๖๘.๕๐

๑.๕.๒ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP)

ตารางที่ ๕ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด

สาขาการผลิต	มูลค่า (ล้านบาท)		
	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕
ภาคการเกษตร	๒๗,๐๘๙	๒๖,๘๑๔	๒๖,๕๔๒
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	๒๗,๐๘๙	๒๖,๘๑๔	๒๖,๕๔๒
ภาคนอกเกษตร	๕๗,๑๖๐	๕๗,๔๓๕	๕๗,๗๐๗
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๖๙๘	๙๓๕	๑,๑๘๑
การผลิตอุตสาหกรรม	๘,๖๑๒	๙,๙๘๓	๑๒,๕๕๕
การไฟฟ้า ก๊าซ และระบบปรับอากาศ	๑,๔๒๒	๑,๔๗๑	๑,๔๘๔
การประปา และการจัดการของเสีย	๑๙๖	๒๘๘	๒๙๔
การก่อสร้าง	๓,๑๖๒	๓,๑๒๔	๓,๐๗๗
การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยายนต์	๑๐,๔๖๖	๙,๗๖๕	๙,๗๕๖
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	๙๒๔	๑,๑๔๐	๑,๒๖๕
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๔๖๖	๔๓๒	๔๕๕

สาขาการผลิต	มูลค่า (ล้านบาท)		
	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๖๕๓	๗๓๕	๖๔๑
การเงินและการประกันภัย	๕,๔๖๓	๕,๑๘๔	๕,๘๑๐
กิจกรรมเกี่ยวกับก่อสร้างหิรัญทรัพย์	๔,๑๒๖	๓,๗๑๓	๓,๗๕๑
กิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และกิจกรรมทางวิชาการ	๒๘	๓๐	๓๐
กิจกรรมการบริหารและบริการสนับสนุนอื่นๆ	๘๗	๖๕	๘๔
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศฯ	๕,๖๒๖	๕,๕๙๔	๕,๗๓๑
การศึกษา	๗,๔๖๔	๗,๗๒๒	๘,๑๖๒
กิจกรรมด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	๒,๒๒๗	๒,๑๙๙	๒,๓๗๕
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	๓๓๕	๓๗๙	๔๒๒
การบริการด้านอื่นๆ	๗๗๔	๖๖๙	๖๓๒
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Products)	๗๙,๘๑๘	๘๐,๒๔๓	๘๔,๒๔๙
ผลิตภัณฑ์จังหวัดเฉลี่ยต่อคน (GPP Per Capita, Baht)	๘๗,๕๙๖	๘๘,๕๓๔	๙๓,๔๖๕
จำนวนประชากร (๑,๐๐๐ คน)	๙๑๑	๙๐๖	๙๐๑

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

https://www.nesdc.go.th/main.php?filename=gross_regional

๑.๕.๓ แรงงานในจังหวัด (ที่มา : สำนักงานแรงงานจังหวัดเพชรบูรณ์)

จากข้อมูลเบื้องต้นปี ๒๕๖๖ จังหวัดเพชรบูรณ์ มีผู้ทำงานอยู่ในแรงงานนอกระบบจำนวน ๓๑๖,๑๕๒ คน ร้อยละ ๖๕.๗๔ ของประชากรที่มีงานทำที่อยู่ในแรงงานในระบบและนอกระบบ โดยส่วนใหญ่เป็นแรงงานในภาคเกษตร โดยเป็นแรงงานภาคเกษตรกรรม จำนวน ๒๑๒,๕๘๙ คน ร้อยละ ๖๗.๒๔ (ของแรงงานนอกระบบทั้งหมด) และนอกภาคเกษตร จำนวน ๑๐๓,๕๖๔ คน ร้อยละ ๓๒.๗๖ ในขณะที่นอกภาคเกษตรนั้นพบว่าสาขาที่มีจำนวน แรงงานนอกระบบสูงสุด ได้แก่ สาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ และรถจักรยานยนต์จำนวน ๓๙,๓๑๘ คน ร้อยละ ๓๗.๙๗ (ของแรงงานนอกระบบนอกภาคเกษตร) รองลงมาคือกิจกรรมโรงแรม และการบริการด้านอาหาร จำนวน ๑๖,๖๖๘ คน ร้อยละ ๑๖.๐๙ ส่วนอาชีพที่มีการทำงานนอกระบบสูงสุด คือ ด้านการเกษตรกรรม และการประมง จำนวน ๑๙๙,๐๓๘ คน ร้อยละ ๖๒.๙๖ รองลงมาเป็นอาชีพพนักงาน บริการและพนักงานในร้านค้า และตลาด จำนวน ๔๘,๒๘๔ คน ร้อยละ ๑๕.๒๗

๑.๕.๔ รายได้ของประชากรจังหวัดเพชรบูรณ์ (พ.ศ.๒๕๕๙ - ๒๕๖๕)

จังหวัดเพชรบูรณ์ ได้จัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ปี ๒๕๖๖ จะเห็นได้ว่ารายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีของประชาชน จังหวัดเพชรบูรณ์ ในปี ๒๕๖๖ คือ ๘๒,๗๕๘ บาท ในระดับอำเภอ พบว่า อำเภอที่มีรายได้เฉลี่ยมากที่สุด คือ อำเภอวิเชียรบุรี มีรายได้เฉลี่ย ๙๒,๕๐๓. ๙๓ บาท/คน/ปี และอำเภอที่มีรายได้เฉลี่ยน้อยที่สุด คือ อำเภอน้ำหนาว มีรายได้เฉลี่ย ๗๐,๙๗๖.๕๐ บาท/คน/ปี

รายได้เฉลี่ย (ต่อคน/ต่อปี)

ปี ๒๕๖๒	=	๗๕,๕๗๔ บาท
ปี ๒๕๖๓	=	๗๕,๕๗๔ บาท
ปี ๒๕๖๔	=	๗๑,๔๙๖ บาท
ปี ๒๕๖๕	=	๗๘,๐๘๕ บาท
ปี ๒๕๖๖	=	๘๒,๗๕๘ บาท

รายได้เฉลี่ย ปี ๒๕๖๖ ของแต่ละอำเภอ จากที่มีรายได้เฉลี่ย มากที่สุด ไปหา น้อยที่สุด

ลำดับที่ ๑	อำเภอวิเชียรบุรี	๙๒,๕๐๓ บาท/คน/ปี
ลำดับที่ ๒	อำเภอบึงสามพัน	๘๗,๔๙๒ บาท/คน/ปี
ลำดับที่ ๓	อำเภอเมืองเพชรบูรณ์	๘๗,๓๕๕ บาท/คน/ปี
ลำดับที่ ๔	อำเภอศรีเทพ	๘๕,๑๖๐ บาท/คน/ปี
ลำดับที่ ๕	อำเภอเขาค้อ	๘๔,๕๒๖ บาท/คน/ปี
ลำดับที่ ๖	อำเภอวังโป่ง	๘๒,๗๗๒ บาท/คน/ปี
ลำดับที่ ๗	อำเภอหนองไผ่	๘๒,๕๘๑ บาท/คน/ปี
ลำดับที่ ๘	อำเภอชนแดน	๘๑,๓๖๘ บาท/คน/ปี
ลำดับที่ ๙	อำเภอหล่มเก่า	๗๖,๘๘๕ บาท/คน/ปี
ลำดับที่ ๑๐	อำเภอหล่มสัก	๗๒,๑๒๕ บาท/คน/ปี
ลำดับที่ ๑๑	อำเภอน้ำหนาว	๗๐,๙๗๖ บาท/คน/ปี

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเพชรบูรณ์ ณ พฤษภาคม ๒๕๖๗

๒. ข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญของจังหวัด

๒.๑ การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร

สภาพการใช้ที่ดินปัจจุบันของจังหวัดเพชรบูรณ์ พื้นที่ทั้งหมด ๗.๙๑๗ ล้านไร่ เป็นพื้นที่เกษตรกรรม ๔.๕๖๖ ล้านไร่ (ร้อยละ ๕๗.๔๑ ของพื้นที่ทั้งหมด) แยกเป็น พื้นที่นา ๑.๓๐๖ ล้านไร่ พืชไร่ ๒.๓๖๑ ล้านไร่ ไม้ยืนต้น ๐.๔๕๐ ล้านไร่ ไม้ผล ๐.๓๗๘ ล้านไร่ พืชสวน ๐.๐๑๔ ล้านไร่ ไร่หมุนเวียน ๐.๐๑๖ ล้านไร่ สถานที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ๐.๐๐๗ ล้านไร่ และเกษตรผสมผสาน/ไร่นาสวนผสม ๐.๐๐๒ ล้านไร่ พื้นที่ป่าชุมชนและสิ่งปลูกสร้าง ๐.๓๗๐ ล้านไร่ (ร้อยละ ๔.๖๘ ของพื้นที่ทั้งหมด) พื้นที่ป่า ๒.๗๓๕ ล้านไร่ (ร้อยละ ๓๔.๖๖ ของพื้นที่ทั้งหมด) พื้นที่น้ำ ๐.๐๗๑ ล้านไร่ (ร้อยละ ๑.๒๔ ของพื้นที่ทั้งหมด) พื้นที่เบ็ดเตล็ด ๐.๑๕๓ ล้านไร่ (ร้อยละ ๒.๐๑ ของพื้นที่ทั้งหมด)

ที่มา : สำนักงานจังหวัดเพชรบูรณ์

๑) ประเภทพื้นที่การเพาะปลูก

ตารางที่ ๖ การขึ้นทะเบียนและปรับปรุงทะเบียนเกษตรกร จำแนกตามประเภทการถือครอง (ตามที่ตั้งแปลง) ปี ๒๕๖๖

กลุ่มพืช	รวม		ของตนเองหรือครัวเรือน		เช่า		อื่นๆ	
	ครัวเรือน	เนื้อที่ปลูก (ไร่)	ครัวเรือน	เนื้อที่ปลูก (ไร่)	ครัวเรือน	เนื้อที่ปลูก (ไร่)	ครัวเรือน	เนื้อที่ปลูก (ไร่)
ข้าว	๘๐,๐๙๓	๑,๑๘๙,๘๒๕.๕๗	๕๐,๓๔๑	๕๘๓,๙๐๐.๑๒	๒๗,๑๕๒	๓๙๑,๕๗๘.๕๕	๑๘,๘๘๑	๒๑๔,๓๔๖.๙๐
พืชไร่	๔๑,๙๓๓	๑,๐๐๘,๕๖๕.๓๐	๒๔,๘๒๗	๔๗๕,๒๙๑.๓๕	๗,๒๖๓	๑๒๕,๒๙๐.๘๕	๑๖,๘๔๓	๔๐๗,๙๘๓.๑๐
พืชผัก	๒,๙๐๙	๑๐,๒๘๒.๖๘	๑,๗๓๓	๕,๕๓๐.๕๒	๔๗๐	๑,๖๗๑.๙๖	๗๗๖	๓,๐๘๐.๒๐
ไม้ผล	๖,๓๑๖	๖๙,๖๓๑.๕๗	๒,๖๗๖	๒๕,๔๓๔.๑๒	๑๓๒	๑,๐๔๗.๒๐	๓,๕๐๘	๔๓,๕๕๐.๒๖
ไม้ยืนต้น	๓,๕๐๐	๕๕,๙๗๘.๕๓	๘๐๙	๘,๐๘๕.๑๓	๔๕	๔๕๓.๔๖	๒,๖๔๖	๔๗,๔๓๙.๙๕
ไม้ดอก	๑๗	๓๐.๑๓	๑๐	๑๕.๗๕	๓	๖.๒๕	๔	๘.๑๓
ไม้ประดับ	๑๖๖	๔๕๕.๘๔	๑๒	๑๕.๙	๑	๐.๕	๑๕๕	๔๓๙.๔๔
สมุนไพรและเครื่องเทศ (อายุสั้น)	๓๒	๕๑.๓๑	๑๒	๑๐.๗๕	๓	๐.๗๖	๑๘	๓๙.๘
สมุนไพรและเครื่องเทศ (อายุยาว)	๑๒๗	๓๑๔.๗๕	๕๔	๑๒๙.๖๒	๘	๒๔	๖๕	๑๖๑.๑๓
ปศุสัตว์	๓๓	๑๑๕.๙๓	๑๓	๗๐.๕๓	๒	๘.๗๕	๑๘	๓๖.๖๕
เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	๕๘	๖๔.๘๑	๑๘	๓๕.๔๔	๐	๐	๔๐	๒๙.๓๘
แมลงเศรษฐกิจ	๔	๑.๗๙	๐	๐	๐	๐	๔	๑.๗๙
รวม	๑๓๕,๑๘๘	๒,๓๓๕,๓๑๘	๘๐,๕๐๕	๑,๐๙๘,๕๑๙	๓๕,๐๗๙	๕๒๐,๐๘๒	๔๓,๒๐๔	๗๑๖,๗๑๗

ตารางที่ ๗ ข้อมูลทะเบียนเกษตรกร ปี ๒๕๖๗ ณ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๗

กลุ่มพืช	รวม		ของตนเองหรือครัวเรือน		เช่า		อื่นๆ	
	ครัวเรือน	เนื้อที่ปลูก (ไร่)	ครัวเรือน	เนื้อที่ปลูก (ไร่)	ครัวเรือน	เนื้อที่ปลูก (ไร่)	ครัวเรือน	เนื้อที่ปลูก (ไร่)
ข้าว	๘๐,๑๒๓	๑,๑๙๘,๐๙๐.๖๑	๕๐,๓๘๗	๕๘๘,๙๗๙.๔๓	๒๗,๑๗๘	๓๙๔,๔๑๐.๗๑	๑๘,๘๗๕	๒๑๔,๗๐๐.๔๘
พืชไร่	๔๕,๐๐๔	๑,๐๕๔,๗๐๙.๓๗	๒๗,๑๒๕	๕๐๐,๖๗๙.๒๐	๘,๗๑๑	๑๔๒,๐๓๕.๑๔	๑๗,๑๖๘	๔๑๑,๙๙๕.๐๓
พืชผัก	๒,๙๐๙	๑๐,๒๘๘.๖๘	๑,๗๓๔	๕,๕๓๖.๕๒	๔๗๐	๑,๖๗๑.๙๖	๗๗๕	๓,๐๘๐.๒๐
ไม้ผล	๖,๓๒๒	๖๙,๖๘๑.๕๗	๒,๖๗๙	๒๕,๔๖๖.๖๒	๑๓๒	๑,๐๔๗.๒๐	๓,๕๑๑	๔๓,๑๖๗.๗๖
ไม้ยืนต้น	๓,๕๐๓	๕๕,๙๘๐.๕๓	๘๑๒	๘,๐๙๘.๑๓	๔๕	๔๕๓.๔๖	๒,๖๔๖	๔๗,๔๒๘.๘๕
ไม้ดอก	๑๗	๓๐.๑๓	๑๐	๑๕.๗๕	๓	๖.๒๕	๔	๘.๑๓
ไม้ประดับ	๑๖๖	๔๕๕.๘๔	๑๒	๑๕.๙	๑	๐.๕	๑๕๕	๔๓๙.๔๔
สมุนไพรและเครื่องเทศ (อายุสั้น)	๓๒	๕๑.๓๑	๑๒	๑๐.๗๕	๓	๐.๗๖	๑๗	๓๙.๘
สมุนไพรและเครื่องเทศ (อายุยาว)	๑๒๗	๓๑๔.๗๕	๕๔	๑๒๙.๖๒	๘	๒๔	๖๕	๑๖๑.๑๓
ปศุสัตว์	๓๒	๑๑๔.๙๓	๑๒	๗๖.๕๓	๒	๘.๗๕	๑๘	๓๖.๖๕
เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	๕๘	๖๔.๘๑	๑๘	๓๕.๔๔	๐	๐	๔๐	๒๙.๓๘
แมลงเศรษฐกิจ	๔	๑.๗๙	๐	๐	๐	๐	๔	๑.๗๙
รวม	๑๓๘,๒๙๗	๒,๓๘๙,๗๘๔	๘๒,๘๕๕	๑,๑๒๙,๐๔๔	๓๖,๕๕๓	๕๓๙,๖๕๙	๔๓,๘๘๘	๗๒๑,๐๘๙

ตารางที่ ๘ ข้อมูลพื้นฐานจำนวนครัวเรือนเกษตรกร จำแนกตามที่อยู่ทะเบียนบ้าน เปรียบเทียบ ๕ ปี

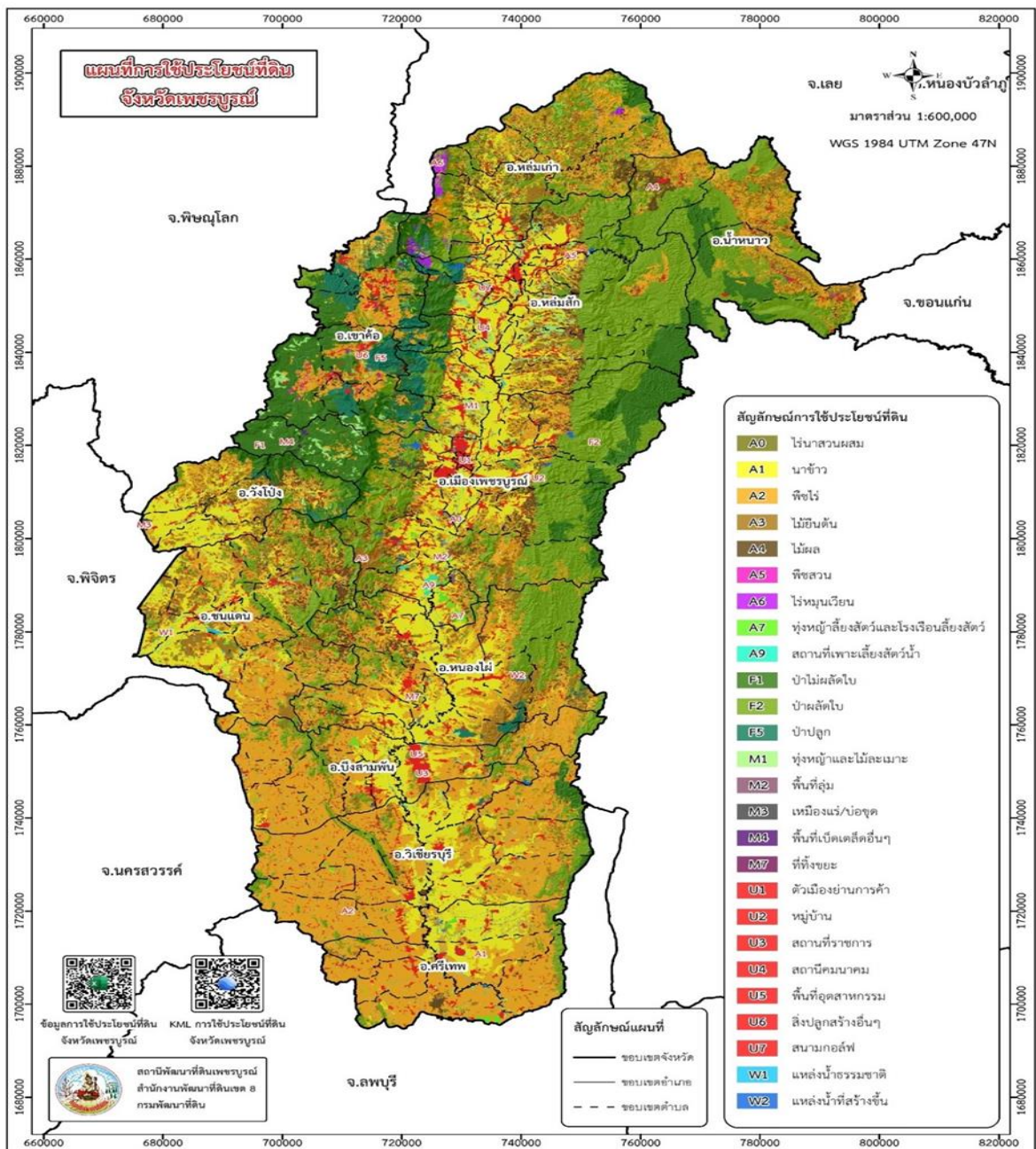
ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือนเกษตรกร		
		ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖
๑	เมืองเพชรบูรณ์	๒๑,๓๔๓	๒๑,๐๙๑	๑๙,๗๓๑
๒	ชนแดน	๑๑,๗๖๙	๑๑,๔๕๑	๑๐,๘๘๒
๓	หล่มสัก	๑๘,๔๙๙	๑๘,๑๔๔	๑๖,๘๑๒
๔	หล่มเก่า	๑๐,๖๑๗	๑๐,๔๖๘	๙,๘๑๕
๕	วิเชียรบุรี	๑๗,๖๕๒	๑๗,๔๘๐	๑๖,๘๘๗
๖	ศรีเทพ	๑๐,๗๔๑	๑๐,๖๕๔	๑๐,๑๙๓
๗	หนองไผ่	๑๔,๖๖๑	๑๔,๔๗๕	๑๓,๘๖๓
๘	บึงสามพัน	๘,๖๕๙	๘,๖๙๑	๘,๑๑๔
๙	น้ำหนาว	๔,๐๑๔	๔,๐๔๐	๓,๘๖๓
๑๐	วังโป่ง	๔,๘๓๖	๔,๘๐๗	๔,๕๔๘
๑๑	เขาค้อ	๔,๖๓๕	๔,๓๓๐	๓,๕๙๓
รวม		๑๒๗,๔๒๖	๑๒๕,๖๓๑	๑๒๘,๓๐๑

ตารางที่ ๙ ข้อมูลครัวเรือนเกษตรกร และแรงงานภาคการเกษตร ปี ๖๖
 หัวหน้าครัวเรือนเกษตรกร จำแนกช่วงอายุ

ช่วงอายุ (ปี)	ครัวเรือน	ร้อยละ
๖๕ ปีขึ้นไป	๓๑,๐๙๔.๐๐	๒๖.๒๘
๕๖ - ๖๕ ปี	๓๗,๓๖๑.๐๐	๓๑.๕๘
๔๖ - ๕๕ ปี	๓๐,๗๑๐.๐๐	๒๕.๙๖
๓๖ - ๔๕ ปี	๑๓,๔๒๙.๐๐	๑๑.๓๕
๒๖ - ๓๕ ปี	๕,๒๙๔.๐๐	๔.๔๘
๑๘ - ๒๕ ปี	๔๑๓.๐๐	๐.๓๒
รวม	๑๑๘,๓๐๑.๐๐	๑๐๐.๐๐

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดเพชรบูรณ์ ข้อมูล ๓๐ เม.ย.๖๗

๒) ข้อมูลพื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจตามชั้นความเหมาะสมต่างๆ จังหวัดเพชรบูรณ์
 ภาพที่ ๒ แผนที่การใช้ประโยชน์ที่ดิน

ตารางที่ ๑๐ ภาพรวมข้อมูลพื้นที่ปลูกพืชตามชั้นความเหมาะสม

ที่	ชนิดพืช	ชั้นความเหมาะสม				รวม
		S๑	S๒	S๓	N	
๑	ข้าว	๖๙,๓๘๕	๙๔๑,๗๙๓	๑๕๕,๓๘๖	๑๐๐,๑๔๐	๑,๒๖๖,๗๐๔
๒	ข้าวโพด	๑๑๙,๘๑๒	๑,๐๔๓	๑๘๙,๒๑๘	๑๕๖,๔๘๘	๔๖๖,๕๖๐
๓	มันสำปะหลัง	๕,๗๙๖	๓๔,๙๘๕	๗๙,๕๓๙	๑๕๑,๖๒๖	๒๗๑,๙๔๕
๔	อ้อย	๖,๖๙๒	๒	๙,๒๔๘	๓๐,๕๖๙	๔๖,๕๑๑
รวม ๔ ชนิด		๒๐๑,๖๘๕	๙๗๗,๘๒๓	๔๓๓,๓๙๑	๔๓๘,๘๒๓	๒,๐๕๑,๗๒๐

ตารางที่ ๑๑ พื้นที่ปลูกข้าว

ข้อมูลพื้นที่ปลูกข้าวตามชั้นความเหมาะสมต่างๆ จังหวัดเพชรบูรณ์					
ชั้นความเหมาะสม	S๑	S๒	S๓	N	รวม
จังหวัดเพชรบูรณ์	๖๙,๓๘๕	๙๔๑,๗๙๓	๑๕๕,๓๘๖	๑๐๐,๑๔๐	๑,๒๖๖,๗๐๔
อ.เขาค้อ	๑๕	๑,๐๕๕	๑๒๙	๓๗๒	๑,๕๖๑
อ.เมืองเพชรบูรณ์	๒๓,๖๖๕	๒๑๕,๔๕๓	๑๒,๖๒๘	๗,๓๖๕	๒๕๙,๑๑๑
อ.ชนแดน	๐.๑๒	๖๑,๕๒๘	๔๒,๕๗๓	๔๒,๘๕๕	๑๔๖,๙๖๘
อ.บึงสามพัน	๐.๐๕	๕๖,๖๑๘	๗,๒๖๘	๑,๒๕๗	๖๕,๑๔๘
อ.วังโป่ง	๒,๒๗๙	๕๒,๓๑๐	๓๓,๐๐๔	๕,๒๕๕	๙๒,๘๔๘
อ.วิเชียรบุรี		๑๓๐,๘๖๓	๙,๓๗๐	๘,๒๘๕	๑๔๘,๕๑๘
อ.ศรีเทพ		๗๖,๔๔๐	๑๗,๑๖๙	๖,๕๕๗	๑๐๐,๑๖๖
อ.หนองไผ่		๑๗๕,๙๙๒	๖,๓๔๑	๔,๘๖๘	๑๘๗,๒๐๑
อ.หล่มเก่า		๔๒,๒๑๕	๑๕,๕๘๕	๑๑,๖๔๐	๖๙,๔๔๐
อ.หล่มสัก	๔๓,๔๒๕	๑๒๙,๓๑๗	๑๑,๓๑๙	๑๑,๖๘๖	๑๙๕,๗๔๗

ตารางที่ ๑๒ พื้นที่ปลูกข้าวโพด

ข้อมูลพื้นที่ปลูกข้าวโพดตามชั้นความเหมาะสมต่างๆ จังหวัดเพชรบูรณ์					
ชั้นความเหมาะสม	S๑	S๒	S๓	N	รวม
จังหวัดเพชรบูรณ์	๑๑๙,๘๑๒	๑,๐๔๓	๑๘๙,๒๑๘	๑๕๖,๔๘๘	๔๖๖,๕๖๐
อ.เขาค้อ	๑,๗๕๙		๑๒	๒๙๗	๒,๐๖๘
อ.เมืองเพชรบูรณ์	๑๓,๖๕๗	๑๐	๕๕,๔๗๓	๑๒,๖๖๔	๘๑,๘๐๔
อ.ชนแดน	๑๒,๓๓๙	๖๒๘	๑๔,๒๓๕	๕๔,๔๖๑	๘๑,๖๖๓
อ.น้ำหนาว	๓		๐.๑		๓
อ.บึงสามพัน	๕,๖๕๘	๑๐๙	๑๔,๖๙๖	๑๑,๑๙๕	๓๑,๖๕๘
อ.วังโป่ง	๙,๘๑๘		๑๒,๓๔๐	๑๗,๖๓๗	๓๙,๗๙๕
อ.วิเชียรบุรี	๑๐,๑๔๙	๑๗๕	๘,๙๕๓	๖,๒๖๒	๒๕,๕๓๙
อ.ศรีเทพ	๒๘	๑๕	๑๐๐	๑๓๙	๒๘๒
อ.หนองไผ่	๑๙,๘๐๐		๔๙,๘๘๐	๓๒,๕๙๘	๑๐๒,๒๗๘
อ.หล่มเก่า	๓๘,๗๗๑		๑๑,๙๔๓	๑๐,๓๒๗	๖๑,๐๔๑
อ.หล่มสัก	๗,๘๓๑	๑๐๕	๒๑,๕๘๕	๑๐,๙๐๘	๔๐,๔๒๙

ตารางที่ ๑๓ พื้นที่ปลูกมันสำปะหลัง

ข้อมูลพื้นที่ปลูกมันสำปะหลังตามชั้นความเหมาะสมต่างๆ จังหวัดเพชรบูรณ์					
ชั้นความเหมาะสม	S๑	S๒	S๓	N	รวม
จังหวัดเพชรบูรณ์	๕,๗๙๖	๓๔,๙๘๕	๗๙,๕๓๙	๑๕๑,๖๒๖	๒๗๑,๙๔๕
อ.เมืองเพชรบูรณ์	๒๙	๑๙๐	๒,๑๖๖	๒๙๖	๒,๖๘๑
อ.ชนแดน	๓๓๘	๒,๐๗๑	๕,๘๓๘	๑๕,๒๗๓	๒๓,๕๒๐
อ.วังโป่ง	๘๗	๓๒	๑,๐๒๖	๒,๙๓๘	๔,๐๘๓
อ.วิเชียรบุรี	๒,๖๐๐	๑๙,๐๙๗	๒๓,๔๒๗	๖๒,๐๗๐	๑๐๗,๑๙๕
อ.ศรีเทพ	๖๖๑	๑,๒๓๕	๑๙,๗๕๘	๒๔,๓๒๖	๔๕,๙๗๐

ข้อมูลพื้นที่ปลูกมันสำปะหลังตามชั้นความเหมาะสมต่างๆ จังหวัดเพชรบูรณ์					
ชั้นความเหมาะสม	S๑	S๒	S๓	N	รวม
อ.หนองไผ่	๑,๑๗๕	๘,๔๐๘	๑๒,๒๒๕	๒๕,๗๐๓	๔๗,๕๑๑
อ.หล่มเก่า	๗๘		๑๐	๗๙	๑๖๖
อ.หล่มสัก			๖๙๕	๕๔๘	๑,๒๔๓

ตารางที่ ๑๔ ข้อมูลพื้นที่ปลูกอ้อย

ข้อมูลพื้นที่ปลูกอ้อยตามชั้นความเหมาะสมต่างๆ จังหวัดเพชรบูรณ์					
ชั้นความเหมาะสม	S๑	S๒	S๓	N	รวม
จังหวัดเพชรบูรณ์	๖,๖๙๒	๒	๙,๒๔๘	๓๐,๕๖๙	๔๖,๕๑๑
อ.เขาค้อ	๔๓๒		๕	๒๙๑	๗๒๘
อ.เมืองเพชรบูรณ์	๖๕๓		๘๓๖	๔,๙๐๓	๖,๓๙๒
อ.ชนแดน	๓๗๒		๑,๑๖๗	๓,๐๙๓	๔,๖๓๒
อ.บึงสามพัน	๓๓๘		๔๔๗	๑,๗๑๗	๒,๕๐๒
อ.วังโป่ง	๓๙๓		๘๓๑	๒,๓๐๙	๓,๕๓๓
อ.วิเชียรบุรี	๑๐๕		๗๗๔	๒,๘๙๗	๓,๗๗๖
อ.ศรีเทพ			๑๑๗	๕๑๔	๖๓๑
อ.หนองไผ่	๔๘๑		๕,๐๖๑	๔,๑๑๑	๙,๖๕๓
อ.หล่มเก่า	๓,๘๑๗		๓	๒,๔๑๔	๖,๒๓๓
อ.หล่มสัก	๑๐๑	๒	๘	๘,๓๒๑	๘,๔๓๒

ที่มา : สถานีพัฒนาที่ดินเพชรบูรณ์ พฤษภาคม ๒๕๖๗

๒.๒ การจัดสรรที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม

ตารางที่ ๑๕ ข้อมูลการจัดสรรที่ดิน (ส.ป.ก.) ปี ๒๕๖๖

อำเภอ	ตำบล	พื้นที่ประกาศเขต (ไร่)	พื้นที่กันออก (ไร่)	พื้นที่ดำเนินการ (ไร่)	จัดสรรแล้ว(แปลงเกษตร)			จัดสรรแล้ว (แปลงชุมชน)		
					ราย	แปลง	ไร่	ราย	แปลง	ไร่
รวมทั้งสิ้น		๑,๘๗๗,๕๐๔	๓๕๒,๑๐๖	๑,๕๒๕,๓๙๘	๖๖,๓๐๔	๗๙,๔๘๓	๑,๓๒๖,๑๓๐	๒๒,๕๔๒	๒๔,๖๒	๑๗,๐๓๒
ชนแดน	๘	๒๘๑,๓๑๑	๖,๐๙๖	๒๗๕,๒๑๖	๙,๔๑๐	๑๐,๙๐๗	๒๑๕,๗๐๔	๑,๕๗๙	๑,๗๑๙	๑,๒๗๓
บึงสามพัน	๙	๓๐๒,๔๗๐	๘๖,๙๒๕	๒๑๕,๕๔๕	๑๐,๑๑๐	๑๒,๓๕๒	๒๐๕,๐๒๖	๓,๑๒๐	๓,๔๙๐	๒,๘๙๘
เมืองฯ	๑๑	๘๘,๕๑๐	๓๒,๖๘๔	๕๕,๘๒๖	๒,๙๘๕	๓,๗๐๐	๔๓,๗๙๙	๙๓	๑,๐๕๕	๘๐๕
วังโป่ง	๕	๑๔๗,๕๓๘	๓๐๓	๑๔๗,๒๓๕	๕,๐๐๗	๕,๙๒๕	๑๐๖,๔๓๕	๒,๗๗๙	๒,๙๙๙	๑,๘๒๔
วิเชียรบุรี	๑๔	๕๑๓,๓๔๕	๗๗,๔๕๓	๔๓๕,๘๙๒	๑๘,๘๖๑	๒๒,๒๐๖	๓๘๔,๘๖๑	๗,๙๖๖	๘,๖๘๕	๕,๕๓๓
ศรีเทพ	๗	๒๕๓,๒๑๐	๑๐๗,๗๗๒	๑๔๕,๔๓๘	๗,๖๑๕	๙,๑๗๑	๑๔๐,๗๐๔	๒,๘๒๖	๓,๐๗๒	๑,๘๐๘
หนองไผ่	๑๒	๒๐๙,๘๘๐	๑๗,๖๙๐	๑๙๒,๑๙๐	๘,๐๔๓	๙,๗๘๒	๑๖๘,๘๔๓	๒,๑๐๘	๒,๒๔๘	๑,๘๗๓
หล่มเก่า	๓	๕๑,๙๕๕	๙,๓๘๕	๔๒,๕๗๐	๒,๓๓๖	๒,๙๙๘	๔๒,๐๒๐	๘๒๐	๘๗๕	๔๔๙
หล่มสัก	๗	๓๓,๒๘๔	๑๓,๗๘๘	๑๙,๔๙๖	๑,๙๓๗	๒,๔๔๒	๑๘,๗๘๘	๔๓	๔๗๘	๕๒๙

อำเภอ	ตำบล	พื้นที่ประกาศเขต(ไร่)	พื้นที่กันออก (ไร่)	พื้นที่ดำเนินการ (ไร่)	จัดสรรแล้ว(รวม)			ร้อยละ	คงเหลือ (ไร่)
					ราย	แปลง	ไร่		
รวมทั้งสิ้น		๑,๘๗๗,๕๐๔	๓๕๒,๑๐๖	๑,๕๒๕,๓๙๘	๘๘,๘๖๖	๑๐๔,๑๐๔	๑,๓๘๓,๑๖๒	๘๘.๐๕	๑๘๒,๒๓๖
ชนแดน	๘	๒๘๑,๓๑๑	๖,๐๙๖	๒๗๕,๒๑๖	๑๐,๙๘๙	๑๒,๖๒๖	๒๑๖,๖๑๕	๗๘.๘๔	๕๘,๖๙๙
บึงสามพัน	๙	๓๐๒,๔๗๐	๘๖,๙๒๕	๒๑๕,๕๔๕	๑๓,๒๓๐	๑๕,๘๒๒	๒๐๗,๐๕๒	๙๖.๔๖	๗,๖๑๑
เมืองฯ	๑๑	๘๘,๕๑๐	๓๒,๖๘๔	๕๕,๘๒๖	๓,๙๑๘	๔,๗๕๕	๔๔,๕๕๔	๘๕.๙๗	๓,๒๗๒
วังโป่ง	๕	๑๔๗,๕๓๘	๓๐๓	๑๔๗,๒๓๕	๗,๗๘๖	๘,๙๒๕	๑๐๘,๒๕๙	๗๓.๕๓	๓๘,๙๘๖
วิเชียรบุรี	๑๔	๕๑๓,๓๔๕	๗๗,๔๕๓	๔๓๕,๘๙๒	๒๖,๘๐๗	๓๐,๘๙๑	๓๙๐,๔๓๔	๘๙.๕๗	๕๕,๕๑๑

อำเภอ	ตำบล	พื้นที่ประกาศเขต(ไร่)	พื้นที่กันออก	พื้นที่ดำเนินการ	จัดสรรแล้ว(รวม)			ร้อยละ	คงเหลือ
			(ไร่)	(ไร่)	ราย	แปลง	ไร่		(ไร่)
ศรีเทพ	๗	๒๕๓,๒๑๐	๑๐๗,๗๗๒	๑๔๕,๔๓๘	๑๐,๔๔๑	๑๒,๒๔๓	๑๔๒,๕๑๒	๙๗.๙๙	๒,๙๒๖
หนองไผ่	๑๒	๒๐๙,๘๘๐	๑๗,๖๙๐	๑๙๒,๑๙๐	๑๐,๑๕๑	๑๒,๐๓๐	๑๗๐,๗๑๖	๘๘.๘๓	๒๑,๑๖๔
หล่มเก่า	๓	๕๑,๙๕๕	๙,๓๘๕	๔๒,๕๗๐	๓,๑๕๖	๓,๘๗๓	๔๒,๖๖๙	๙๙.๗๖	๑๐๑
หล่มสัก	๗	๓๓,๒๘๔	๑๓,๗๙๘	๑๙,๔๘๖	๒,๓๖๘	๒,๙๒๐	๑๙,๓๑๗	๙๙.๑๓	๑๖๗

ที่มา : สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดเพชรบูรณ์ ข้อมูล ณ วันที่ ๖ ก.พ.๒๕๖๗

ปี ๒๕๖๗

ข้อมูลการจัดสรรที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินจังหวัดเพชรบูรณ์ ได้รับมอบพื้นที่ซึ่งเป็นป่าสงวนแห่งชาติที่มีสภาพป่าเสื่อมโทรมจากกรมป่าไม้ เพื่อนำมาดำเนินการตามกระบวนการปฏิรูปที่ดินในเขตท้องที่จังหวัดเพชรบูรณ์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๑ ปัจจุบัน มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตปฏิรูปที่ดิน รวม ๙ อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอหล่มเก่า อำเภอหล่มสัก อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ อำเภอหนองไผ่ อำเภอบึงสามพัน อำเภอวิเชียรบุรี อำเภอศรีเทพ อำเภอชนแดน และอำเภอวังโป่ง มีพื้นที่กำหนดเป็นเขตปฏิรูปที่ดิน ๒๖ โครงการ มีพื้นที่ประกาศเขตจำนวน ๑,๘๗๗,๕๐๔ ไร่ เป็นพื้นที่กันออกจำนวน ๓๕๒,๑๐๕.๖๔ ไร่ พื้นที่ดำเนินการจำนวน ๑,๕๒๕,๓๙๘.๓๖ ไร่ ดำเนินการจัดที่ดินแล้วจำนวน ๑,๓๔๐,๓๓๒ ไร่ คงเหลือจำนวน ๑๘๕,๐๖๖.๓๖ ไร่

ตารางที่ ๑๕ ข้อมูลการจัดสรรที่ดิน (ส.ป.ก.) ปี ๒๕๖๗

อำเภอ	ตำบล	๑. จัดที่ดินแปลงเกษตร			๒. จัดที่ดินแปลงชุมชน		
		ราย	แปลง	ไร่	ราย	แปลง	ไร่
๙	๗๖	๖๖,๑๕๐	๗๙,๒๙๐	๑,๓๒๓,๒๖๒	๒๒,๕๓๓	๒๔,๖๒๐	๑๗,๐๗๐
ชนแดน	๘	๙,๔๒๐	๑๐,๙๑๗	๒๑๕,๗๑๒	๑,๕๗๙	๑,๗๑๙	๑,๒๗๓
บึงสามพัน	๙	๑๐,๐๗๔	๑๒,๓๐๐	๒๐๔,๒๕๒	๓,๑๒๐	๓,๔๙๐	๒,๘๙๘
เมืองเพชรบูรณ์	๑๑	๒,๙๗๕	๓,๖๘๓	๔๓,๕๓๑	๙๓๓	๑,๐๕๕	๘๐๕
วังโป่ง	๕	๕,๐๐๘	๕,๙๒๕	๑๐๖,๓๓๐	๒,๗๗๖	๒,๙๙๗	๑,๘๒๓
วิเชียรบุรี	๑๔	๑๘,๗๙๔	๒๒,๑๑๔	๓๘๓,๗๐๓	๗,๙๔๕	๘,๖๘๕	๕,๕๗๓
ศรีเทพ	๗	๗,๕๘๒	๙,๑๔๑	๑๔๐,๔๐๗	๒,๘๒๗	๓,๐๗๓	๑,๘๐๙
หนองไผ่	๑๒	๘,๐๔๒	๙,๗๘๙	๑๖๘,๘๓๑	๒,๑๐๘	๒,๒๔๘	๑,๘๗๓
หล่มเก่า	๓	๒,๓๒๗	๒,๙๘๔	๔๑,๗๖๓	๘๒๐	๘๗๕	๔๔๙
หล่มสัก	๗	๑,๙๒๘	๒,๔๓๗	๑๘,๗๓๓	๔๓๑	๔๗๘	๕๖๗

อำเภอ	ตำบล	๓. อนุญาต		จัดที่ดินแล้ว (รวม)		
		กิจการสาธารณูปโภคฯ		ราย	แปลง	ไร่
		แปลง	ไร่			
๙	๗๖	๓,๖๕๔	๓๒,๐๙๓	๘๘,๖๘๙	๑๐๗,๕๖๔	๑,๓๗๒,๔๒๕
ชนแดน	๘	๙๙๔	๘,๘๘๑	๑๐,๙๙๙	๑๓,๖๓๐	๒๒๕,๘๖๖
บึงสามพัน	๙	๕๔๙	๒,๕๐๓	๑๓,๑๙๔	๑๖,๓๓๙	๒๐๙,๖๕๓
เมืองเพชรบูรณ์	๑๑	๒๒๘	๑,๔๖๐	๓,๙๐๘	๔,๙๖๖	๔๕,๗๙๖
วังโป่ง	๕	๑๘๙	๑,๘๒๓	๗,๗๘๔	๙,๑๑๑	๑๐๙,๙๗๖
วิเชียรบุรี	๑๔	๘๔๖	๔,๓๙๙	๒๖,๗๓๙	๓๑,๖๔๕	๓๙๓,๖๗๕
ศรีเทพ	๗	๒๐๒	๘,๘๐๑	๑๐,๔๐๙	๑๒,๔๑๖	๑๕๑,๐๑๗
หนองไผ่	๑๒	๓๙๐	๓,๒๘๒	๑๐,๑๕๐	๑๒,๔๒๗	๑๗๓,๙๘๖
หล่มเก่า	๓	๑๖๑	๕๕๑	๓,๑๔๗	๔,๐๒๐	๔๒,๗๖๓
หล่มสัก	๗	๙๕	๓๙๓	๒,๓๕๙	๓,๐๑๐	๑๙,๖๙๓

ที่มา : สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดเพชรบูรณ์ ข้อมูล ณ วันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๗

๒.๓ แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

๒.๓.๑ พื้นที่ชลประทาน

แหล่งน้ำชลประทาน

โครงการชลประทานเพชรบูรณ์ มีพื้นที่ได้รับประโยชน์ทั้งหมด ๕๓๕,๓๑๑ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๙๔ ของพื้นที่เกษตรกรรมทั้งหมดสามารถจำแนก ดังนี้

๑) โครงการชลประทาน มีอ่างเก็บน้ำขนาดกลาง ๑๑ อ่าง ๓ ฝ่าย ในพื้นที่ ๕ อำเภอ ๑๒ ตำบล สามารถเก็บน้ำได้ ๑๙๓.๗๔๕ ล้านลูกบาศก์เมตร พื้นที่ได้รับประโยชน์ทั้งสิ้น ๑๕๙,๙๙๐ ไร่ ดังนี้

ตารางที่ ๑๗ โครงการชลประทานขนาดกลางและฝ่าย

ชื่อโครงการ	ตำบล	อำเภอ	ความจุ (ล้าน ลบ.ม.)	พื้นที่รับประโยชน์ (ไร่)
โครงการชลประทานขนาดกลาง				
๑. อ่างเก็บน้ำห้วยป่าแดง	ป่าเลา	เมือง	๑๘.๗๔	๑๒,๙๓๗
๒. อ่างเก็บน้ำคลองเฉลียงลับ	นาป่า	เมือง	๗.๘๕	๖,๐๕๙
๓. อ่างเก็บน้ำห้วยขอนแก่น	ห้วยไร่	หล่มสัก	๓๓.๒๒	๓๑,๘๘๐
๔. อ่างเก็บน้ำห้วยป่าเลา	ป่าเลา	เมือง	๘.๔๐	๑,๐๙๔
๕. อ่างเก็บน้ำห้วยใหญ่	ห้วยใหญ่	เมือง	๑๓.๒๕	๘,๒๗๘
๖. อ่างเก็บน้ำห้วยนา	วังชมพู	เมือง	๕.๖๕	๓,๖๐๐
๗. อ่างเก็บน้ำห้วยน้ำก้อ	น้ำก้อ	หล่มสัก	๒๐.๕๘	๑๓,๐๐๐
๘. อ่างเก็บน้ำคลองลำกง	วังท่าดี	หนองไผ่	๔๘.๕๑๕	๒๑,๐๐๐
๙. อ่างเก็บน้ำห้วยน้ำขุนใหญ่	น้ำขุน	หล่มสัก	๗.๕๒	๓,๕๐๐
ชื่อโครงการ	ตำบล	อำเภอ	ความจุ (ล้าน ลบ.ม.)	พื้นที่รับประโยชน์ (ไร่)
๑๐. อ่างเก็บน้ำห้วยเลิง	โคกปรัง	วิเชียรบุรี	๑๗.๒๐	๑๐,๐๐๐
๑๑. อ่างเก็บน้ำท่าพล	ท่าพล	เมือง	๑๒.๘๒๐	๑๐,๐๐๐
ฝ่าย				
๑. ฝ่ายศรีจันทร์	ท่าอิบุญ	หล่มสัก	-	๕,๖๔๖
๒. ฝ่ายฝั่งซ้ายแม่น้ำป่าสัก	ห้วยไร่	หล่มสัก	-	๒๙,๗๓๐
๓. ฝ่ายวังโป่ง	วังโป่ง	วังโป่ง	-	๓,๒๖๖
รวม			๑๙๓.๗๔๕	๑๕๙,๙๙๐

๒) โครงการชลประทานอันเนื่องมาจากพระราชดำริในจังหวัดเพชรบูรณ์ มี ๑๖ โครงการ อยู่ในอำเภอเขาค้อ ๑๓ โครงการ อำเภอหนองไผ่ ๑ โครงการ อำเภอวิเชียรบุรี ๑ โครงการ อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ ๑ โครงการ จำนวน ๗ ตำบล สามารถเก็บน้ำได้ ๔.๘๑๖ ล้านลูกบาศก์เมตร มีพื้นที่ได้รับประโยชน์ทั้งสิ้น ๗,๒๐๐ ไร่

ตารางที่ ๑๘ โครงการชลประทานอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

ชื่อโครงการ	ตำบล	อำเภอ	ความจุ (ล้าน ลบ.ม.)	พื้นที่รับประโยชน์ (ไร่)
อ่างเก็บน้ำ				
๑. อ่างเก็บน้ำห้วยสะเดาะพง ๒	สะเดาะพง	เขาค้อ	๐.๑๕๐	๑,๒๕๐
๒. อ่างเก็บน้ำรัตนคีติเยิง	ริมสีม่วง	เขาค้อ	๐.๑๘๑	อุบิโกค-บริโกค
๓. อ่างเก็บน้ำห้วยลึก	เขาค้อ	เขาค้อ	๑.๓๘๐	๔๐๐
๔. อ่างเก็บน้ำห้วยค้อ ๑	เขาค้อ	เขาค้อ	๐.๑๖๗	อุบิโกค-บริโกค
๕. อ่างเก็บน้ำรัตนัย ๑	เขาค้อ	เขาค้อ	๒.๐๒๐	๗๕๐
๖. อ่างเก็บน้ำหนองแม่นา	หนองแม่นา	เขาค้อ	๐.๔๙๕	๔๐๐
๗. อ่างเก็บน้ำกนกงาม	เขาค้อ	เขาค้อ	๐.๑๒๘	อุบิโกค-บริโกค
๘. อ่างเก็บน้ำบ้านทุ่งสมอ ๑	เขาค้อ	เขาค้อ	๐.๐๔๐	อุบิโกค-บริโกค
๙. อ่างเก็บน้ำบ้านทุ่งสมอ ๒	เขาค้อ	เขาค้อ	๐.๐๒๐	อุบิโกค-บริโกค
๑๐. อ่างเก็บน้ำบ้านทุ่งสมอ ๓	เขาค้อ	เขาค้อ	๐.๐๗๕	อุบิโกค-บริโกค
๑๑. อ่างเก็บน้ำบ้านทุ่งสมอ ๔	เขาค้อ	เขาค้อ	๐.๑๐๐	อุบิโกค-บริโกค
๑๒. อ่างเก็บน้ำพระตำหนัก	สะเดาะพง	เขาค้อ	๐.๐๖๐	อุบิโกค-บริโกค
ฝาย				
๑. ฝายคลองวัวเนา	บัววัฒนา	หนองไผ่	-	๔๐๐
๒. ฝายทดน้ำห้วยซึมน้อย	เข็กน้อย	เขาค้อ	-	อุบิโกค-บริโกค
๓. ฝายห้วยเล็ง	โคกปรัง	วิเชียรบุรี	-	๑,๐๐๐
๔. ฝายท่าพล	ท่าพล	เมือง	-	๓,๐๐๐
รวม			๔.๘๑๖	๗,๒๐๐

๓) โครงการชลประทานขนาดเล็กและอื่นๆ มีพื้นที่ได้รับประโยชน์ทั้งสิ้น ๓๐๔,๘๕๒ ไร่ ซึ่งได้ดำเนินการถ่ายโอนภารกิจในการดูแลบำรุงรักษาให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

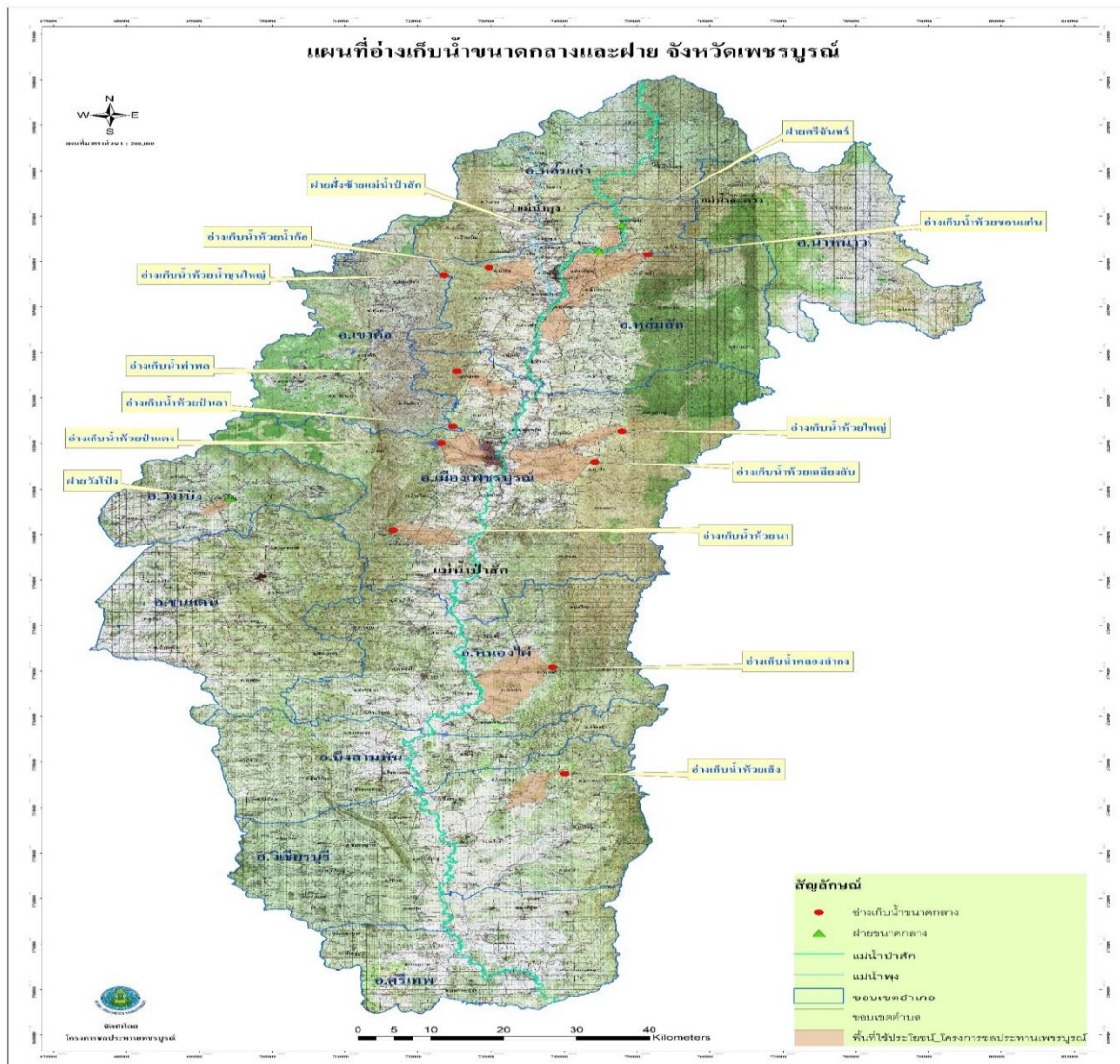
ตารางที่ ๑๙ โครงการอ่างเก็บน้ำขนาดเล็ก (ถ่ายโอนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)

ชื่อโครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ	อำเภอ	ความจุ (ล้าน ลบ.ม.)
อ่างเก็บน้ำ			
๑. บ้านเข็กน้อย ๑	อบต.สะเดาะพง	เขาค้อ	๐.๐๙๐
๒. บ้านเข็กน้อย ๒	อบต.ริมสีม่วง	เขาค้อ	๐.๐๒๐
๓. บ้านเข็กน้อย ๓	อบต.เขาค้อ	เขาค้อ	๐.๑๒๒
๔. ห้วยอ้อลื้อ	อบต.เขาค้อ	เขาค้อ	๐.๓๒๙
๕. บ้านเล่าลือ	อบต.เขาค้อ	เขาค้อ	๐.๑๕๐
๖. บ้านฟองเพชร	อบต.หนองแม่นา	เขาค้อ	๐.๔๕๐
๗. ห้วยห้วย	อบต.เขาค้อ	เขาค้อ	๐.๒๙๐
๘. คลองห้วยทราย	อบต.เขาค้อ	เขาค้อ	๐.๑๒๐
๙. แก้มลิงบ้านบุฉนวน	อบต.เขาค้อ	เขาค้อ	๑.๗๓๑
๑๐. ห้วยป่าห้อม	อบต.เขาค้อ	เขาค้อ	๐.๑๐๕

ชื่อโครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ	อำเภอ	ความจุ (ล้าน ลบ.ม.)
๑๑. บ้านนาเจริญ	อบต.เขาค้อ	เขาค้อ	๐.๑๓๐
๑๒. แก้มลิงหนองตะโกงาม	อบต.สะเดาะพง	เขาค้อ	๐.๐๘๔
๑๓. หนองจำบัง	อบต.นายม	เมืองเพชรบูรณ์	๐.๒๗๐
๑๔. ห้วยนาค	อบต.ห้วยสะแก	เมืองเพชรบูรณ์	๐.๕๐๐
๑๕. แก้มลิงห้วยชนเรือ	อบต.วังชมพู	เมืองเพชรบูรณ์	๐.๑๕๐
๑๖. ภูภิพระ	อบต.ท่าข้าม	ชนแดน	๐.๔๒๕
๑๗. คลองน้ำขึ้นน้ำลง	อบต.วังหิน	วังโป่ง	๐.๓๕๐
๑๘. ร่องตะแบก	อบต.วังโป่ง	วังโป่ง	๐.๑๘๐
๑๙. ห้วยน้ำใส	อบต.หล่มเก่า	หล่มเก่า	๐.๓๖๐
๒๐. ห้วยผักหวาน	อบต.ปากช่อง	หล่มสัก	๐.๐๗๐
๒๑. วังภูหนีบ	อบต.หล่มเก่า	หล่มเก่า	๐.๒๑๑
รวม			๖.๑๓๗

ที่มา : โครงการชลประทานเพชรบูรณ์ ณ กรกฎาคม ๒๕๖๗

ภาพที่ ๓ แผนที่อ่างเก็บน้ำขนาดกลางและฝาย

๒.๓.๒ โครงการแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน

จังหวัดเพชรบูรณ์ได้ดำเนินโครงการแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำไว้ใช้ในพื้นที่ทำการเกษตร บรรเทาปัญหา ภัยแล้ง และเพื่อเพิ่มผลผลิตและรายได้ให้แก่เกษตรกร ดำเนินการตั้งแต่ปี ๒๕๕๐ - ๒๕๖๗ โดยมีจำนวนทั้งสิ้น ๑๔,๒๒๔ บ่อ รายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ ๒๐ โครงการแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน ปี ๒๕๕๐ - ๒๕๖๗

ที่	อำเภอ	สระน้ำในไร่นา (บ่อจั่ว)* ขนาด ๑,๒๖๐ ลบ.ม. (๒๕๕๐-๒๕๖๖)	ปี ๒๕๖๗
๑	เมืองเพชรบูรณ์	๑,๗๒๘	๑๐๐
๒	หล่มเก่า	๑,๘๕๖	๓๙
๓	หล่มสัก	๑,๑๕๖	๘๘
๔	หนองไผ่	๑,๘๑๐	๑๐๐
๕	บึงสามพัน	๑,๓๖๗	๙๒
๖	วิเชียรบุรี	๒,๒๐๖	๑๒๕
๗	ศรีเทพ	๙๗๙	๘๐
๘	วังโป่ง	๘๖๑	๘๘
๙	ชนแดน	๑,๒๘๙	๘๘
๑๐	เขาค้อ	๖๘	-
๑๑	น้ำหนาว	๑๐๔	-
รวม		๑๓,๔๒๔	๘๐๐

ที่มา : สถานีพัฒนาที่ดินเพชรบูรณ์ ณ พฤศจิกายน ๒๕๖๖

๒.๓.๓ ข้อมูลบ่อบาดาลพื้นที่จังหวัดเพชรบูรณ์

ตารางที่ ๒๑ ข้อมูลบ่อบาดาลพื้นที่จังหวัดเพชรบูรณ์

ที่	อำเภอ	การเกษตร (บ่อ)	อุปโภคบริโภค (บ่อ)	รวม
๑	เมืองเพชรบูรณ์	๒๐	๒๑๐	๒๓๐
๒	ชนแดน	๕๖	๒๐๗	๒๖๓
๓	หล่มสัก	๑๖	๓๐๗	๓๒๓
๔	หล่มเก่า	๑๕๔	๑๗๖	๓๓๐
๕	วิเชียรบุรี	๑๒	๒๘๐	๒๙๒
๖	ศรีเทพ	๑	๑๔๙	๑๕๐
๗	หนองไผ่	๑๖	๖๘	๘๔
๘	บึงสามพัน	๖	๑๗๓	๑๗๙
๙	น้ำหนาว	๗	๗๐	๗๗
๑๐	วังโป่ง	๑๗	๑๑๐	๑๒๗
๑๑	เขาค้อ	๒	๓๙	๔๑
รวม		๓๐๗	๑,๗๘๙	๒,๐๙๖

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบูรณ์ ปี ๒๕๖๖

๒.๔ ข้อมูลสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัด

๒.๔.๑ ด้านการปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัด

ตารางที่ ๒๒ สถานการณ์การผลิตพืชจังหวัดเพชรบูรณ์

สถานการณ์การผลิตพืชจังหวัดเพชรบูรณ์ ปี ๒๕๖๖/๖๗					
กลุ่มพืช	จำนวนเกษตรกร (ราย)	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	พื้นที่ เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)
ข้าว	๙๗,๘๓๗	๑,๒๗๔,๘๔๐.๓๙	๑,๒๓๓,๘๘๗.๑๙	๗๘๘,๕๘๖	๗,๖๔๑
พืชไร่	๗๓,๘๔๕	๑,๗๕๘,๐๖๓.๕๐	๑,๓๔๒,๘๕๒.๐๔	๕,๒๕๖,๕๓๖	๑๓,๘๒๔
ไม้ผล	๑๙,๓๗๑	๑๔๗,๖๑๗.๗๕	๗๐,๓๙๖.๙๕	๔๓,๗๐๖	๒,๐๖๔
ไม้ยืนต้น	๙,๙๘๕	๑๖๓,๙๑๗.๕๐	๕๒,๗๗๑.๐๐	๒๔,๖๕๙	๑๓๕
พืชผัก	๖,๗๙๕	๒๗,๑๗๑.๓๙	๓๖,๘๙๔.๓๙	๖๖,๒๒๐	๑,๗๖๒
สมุนไพร	๔๘๗	๑,๐๖๑.๘๖	๒๐๗.๑๑	๑๕๓	๑๘
รวม	๒๐๘,๓๒๐	๓,๓๗๒,๖๗๒	๒,๗๓๗,๐๐๙	๖,๑๗๙,๘๖๐	๒๕,๔๔๔

ที่มา : ระบบสารสนเทศการผลิตทางการเกษตร กรมส่งเสริมการเกษตร ณ กรกฎาคม ๒๕๖๗

ตารางที่ ๒๓ ด้านการปลูกพืชเศรษฐกิจของจังหวัด ปีการผลิต ๒๕๖๖

ที่	ชนิดพืช	จำนวน เกษตรกร (ราย)	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อเก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิตที่ เก็บเกี่ยวได้ (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย ต่อไร่ (ก.ก.)	ราคา เกษตรกร ขายได้เฉลี่ย (บาท/ก.ก.)
๑	ข้าวนปี	๘๙,๒๒๓	๑,๑๙๔,๒๕๘.๕๕	๑,๑๕๔,๕๙๐.๓๕	๗๕๑,๖๙๕	๖๕๑.๐๕	๙.๗๕
๒	ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	๓๔,๑๐๖	๖๓๘,๘๑๑	๖๐๗,๔๗๖.๕๐	๕๓๖,๕๒๖	๘๘๓.๒๑	๘.๐๓
๓	มันสำปะหลัง	๑๙,๓๗๔	๔๔๐,๑๖๘	๒๙๒,๔๙๑.๗๕	๑,๑๒๕,๑๔๑	๓,๘๕๙.๙๔	๓.๒๘
๔	อ้อยโรงงาน	๑๑,๖๙๓	๓๓๑,๕๕๗.๗๕	๓๒๙,๔๒๑.๗๕	๓,๕๕๐,๓๑๐	๑๐,๗๗๗.๔๐	๑.๓๔
๕	ถั่วเขียว	๔,๖๙๔	๖๗,๗๙๙	๖๕,๕๗๔	๑๑,๐๔๒	๑๖๘๐.๔๐	๒๘.๓๒
๖	ยางพารา	๔,๐๗๕	๑๐๔,๐๓๔.๕๐	๔๕,๗๗๙.๒๕	๘,๒๕๑	๑๘๐.๒๕	๒๙.๘๕
๗	ยาสูบ	๓,๐๓๙	๑๗,๙๑๓.๒๕	๑๖,๓๒๐.๐๔	๔,๖๒๙	๒๘๓.๖๖	๑๑๐.๖๓
๘	หอมแดง	๔๖๓	๑,๑๓๙	๑,๑๐๙	๒,๒๑๖	๑,๙๙๘.๖๕	๒๔.๑๙
๙	กระเทียม	๕๘๖	๑,๑๖๗	๑,๑๒๗	๑,๗๘๓	๑,๕๘๒.๔๓	๒๖.๙๔
๑๐	มะม่วงดอกไม้	๑,๕๔๓	๑๘,๔๕๓.๕๐	๗,๖๓๗.๗๕	๖,๑๖๔	๘๐๗.๐๕	๒๘.๕๑
๑๑	มะขามหวาน	๑๐,๐๔๑	๙๐,๐๑๗.๒๕	๕๑,๖๖๑.๕๐	๒๕,๕๐๗.๘๑	๕๓๐.๒๐	๖๖.๕๗
๑๒	กะหล่ำปลี	๓๙๔	๒,๕๙๗	๑,๘๖๑.๗๕	๘,๔๔๒	๔,๕๓๔.๙๐	๑๑.๓๑

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดเพชรบูรณ์ ณ วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๗

๒.๔.๒ ด้านการปศุสัตว์ของจังหวัด

ตารางที่ ๒๔ คริวเรือนเกษตรกรด้านปศุสัตว์

อำเภอ	รวมเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์/ลูกพี่อาหารสัตว์ (ราย)	จำนวนรวม โคเนื้อ ทั้งสิ้น (ตัว)	จำนวนรวมเกษตรกรผู้เลี้ยง โคเนื้อ ทั้งสิ้น (ราย)	จำนวนรวม โคนม ทั้งสิ้น (ตัว)	จำนวนรวมเกษตรกรผู้เลี้ยง โคนม ทั้งสิ้น (ราย)	จำนวนรวม กระบือ ทั้งสิ้น (ตัว)	จำนวนรวมเกษตรกรผู้เลี้ยง กระบือ ทั้งสิ้น (ราย)	สุกร พื้นเมือง (ตัว)	จำนวนรวม สุกร ทั้งสิ้น (ตัว)	จำนวนรวมเกษตรกรผู้เลี้ยง สุกร ทั้งสิ้น (ราย)	จำนวนรวม ไก่ ทั้งสิ้น (ตัว)	จำนวนรวมเกษตรกรผู้เลี้ยง ไก่ ทั้งสิ้น (ราย)
เขาค้อ	๑,๙๓๕	๔,๘๒๕	๒๗๖	๔๖	๑	๔๖๖	๔๐	๖๒๕	๖๘๒	๖๒	๑๕๒,๕๓๔	๑,๘๔๔
ชนแดน	๔,๔๒๘	๑๔,๓๒๖	๙๒๓	๐	๐	๒,๐๙๐	๑๕๒	๐	๒๒,๖๔๓	๑๕๓	๔๐๗,๖๒๑	๔,๗๓๑
น้ำหนาว	๑,๓๒๕	๔๖๗	๓๒	๐	๐	๕๔๑	๔๔	๑๓	๔๐๔	๒๑	๘๕,๓๔๘	๑,๓๕๕
บึงสามพัน	๓,๑๗๓	๑๒,๗๖๘	๙๕๐	๐	๐	๕๔๑	๖๐	๔	๖,๘๖๖	๖๒	๑๒๓,๖๘๓	๒,๔๒๕
เมืองเพชรบูรณ์	๘,๒๒๓	๑๗,๙๔๓	๑,๓๘๕	๑๑๗	๓	๑,๐๙๐	๑๐๔	๔	๓๗,๖๐๘	๒๑๖	๑,๓๓๘,๓๔๓	๗,๖๕๘
วังโป่ง	๑,๔๔๙	๑,๘๑๗	๑๓๓	๐	๐	๑,๔๓๗	๑๐๖	๑๔	๔,๓๐๐	๔๒	๔๙,๔๘๘	๑,๓๖๒
วิเชียรบุรี	๕,๗๘๓	๑๔,๖๘๖	๙๓๕	๓๔	๑	๓๕๙	๕๗	๔	๑๘,๐๒๓	๒๐๔	๑,๖๒๙,๔๗๓	๕,๔๘๔
ศรีเทพ	๓,๑๔๙	๘,๓๑๐	๔๒๑	๗๔๒	๓๒	๑๔๘	๑๙	๒๖๓	๘,๓๖๗	๒๗	๒,๕๕๐,๓๐๒	๓,๐๕๖
หนองไผ่	๖,๖๙๓	๗,๑๓๐	๕๑๙	๒๗	๑	๙๑๘	๙๑	๓	๖,๓๒๕	๑๑๗	๕๖๘,๗๘๖	๖,๓๕๔
หล่มเก่า	๗,๑๔๓	๙๙๙	๑๕๑	๓๔	๓	๔๔๓	๘๙	๐	๒,๓๓๒	๑๙	๔๐๕,๓๕๒	๗,๑๑๐
หล่มสัก	๙,๐๒๕	๑๐,๑๗๘	๘๙๔	๗๓๘	๑๙	๒,๖๗๓	๓๔๗	๖๔	๔๘,๓๑๒	๑๓๒	๔๙๒,๓๔๗	๘,๒๙๕
รวม	๕๒,๓๒๖	๙๓,๔๔๙	๖,๖๑๙	๑,๗๓๘	๖๐	๑๐,๗๐๖	๑,๑๐๙	๙๙๔	๑๕๕,๘๖๒	๑,๐๕๕	๗,๘๐๓,๓๒๗	๔๙,๖๗๔

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดเพชรบูรณ์ ณ กรกฎาคม ๒๕๖๗

๒.๔.๓ ด้านการประมงของจังหวัด

ตารางที่ ๒๕ ด้านการประมงของจังหวัด ปี ๒๕๖๗

อำเภอ	ข้อมูลฟาร์ม				รวมพื้นที่เลี้ยงทั้งหมด (ไร่)	ข้อมูลเกษตรกร	
	ฟาร์มเลี้ยงแบบยังชีพ (ทบ.๑)		ฟาร์มเลี้ยงแบบพาณิชย์			บุคคลธรรมดา (ราย)	นิติบุคคล
	จำนวน (ฟาร์ม)	พื้นที่เลี้ยง (ไร่)	จำนวน (ฟาร์ม)	พื้นที่เลี้ยง (ไร่)			
เมืองเพชรบูรณ์	๑,๗๙๓	๒,๙๐๗.๔๖	๑๗๑	๒,๖๐๒.๑๒	๕,๕๐๙.๕๘	๑,๙๔๐	๑
ชนแดน	๗๐๔	๔๑๙.๘๑	๒	๑.๒๕	๗๐๔.๕๓	๗๐๕	๐
หล่มสัก	๑,๑๕๖	๑,๑๕๔.๕๓	๔๒	๕๖.๖๒	๑,๒๑๑.๑๕	๑,๒๐๒	๐
หล่มเก่า	๑,๙๗๘	๑,๔๐๒.๙๖	๓	๑๐.๕๐	๑,๔๑๓.๔๖	๑,๙๗๙	๐
วิเชียรบุรี	๗๕๕	๑,๐๕๒.๙๖	๓๙	๓๒.๒๕	๑,๐๘๗.๓๔	๗๙๔	๑
ศรีเทพ	๙๓๓	๘๑๕.๐๗	๖	๒๒.๗๗	๘๓๗.๘๕	๙๒๙	๐
หนองไผ่	๗๒๐	๖๘๔.๘๙	๒๐	๓๔.๓๘	๗๑๙.๒๗	๗๓๘	๐
บึงสามพัน	๓๕๙	๓๑๑.๑๐	๑๗	๔๔๗.๑๒	๗๕๘.๒๙	๓๗๕	๑
น้ำหนาว	๓๘	๓๓.๐๕	๐	๐	๓๓.๐๕	๓๘	๐
วังโป่ง	๓๙๑	๔๒๐.๘๒	๒	๑.๗๒	๔๒๒.๕๔	๓๙๕	๐
เขาค้อ	๓๒๙	๒๕๓.๒๗	๑	๕	๒๕๘.๒๗	๓๒๕	๐
รวม	๙,๑๕๖	๙,๔๕๕.๙๒	๓๐๓	๓,๒๑๓.๗๓	๑๒,๖๖๙.๖๕	๙,๔๒๐	๓

ตารางที่ ๒๖ ข้อมูลผู้ประกอบการฟาร์มเลี้ยงจระเข้

ที่	อำเภอ	ปี ๒๕๖๕		ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗	
		จำนวน (ราย)	จำนวน (ตัว)	จำนวน (ราย)	จำนวน (ตัว)	จำนวน (ราย)	จำนวน (ตัว)
๑	วิเชียรบุรี	๑	๒	๑	๒	๑	๒
๒	บึงสามพัน	๒	๙	๒	๙	๒	๘
๓	ชนแดน	๑	๑	๑	๑	๑	๑
๔	หนองไผ่	๒	๑๓	๒	๑๓	๒	๑๓
รวม		๖	๒๕	๖	๒๕	๖	๒๔

ตารางที่ ๒๗ สรุปข้อมูลผู้ขึ้นทะเบียนผู้ทำการประมง (ทบ.๓) จังหวัดเพชรบูรณ์

ข้อมูลชาวประมงที่ขึ้นทะเบียน	จำนวนชาวประมงที่ขอขึ้นทะเบียน (ราย)		
	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗
อำเภอหล่มสัก	๑,๐๘๐	๑,๐๘๐	๑,๑๕๙
อำเภอชนแดน	๕๗๒	๕๗๒	๕๗๗
อำเภอศรีเทพ	๔๖๔	๔๖๔	๔๗๐
อำเภอเมืองเพชรบูรณ์	๓๘๘	๓๘๓	๔๐๓
อำเภอหนองไผ่	๒๖๑	๒๖๘	๒๗๖
อำเภอหล่มเก่า	๒๕๗	๒๕๗	๒๖๒
อำเภอวังโป่ง	๑๔๔	๑๔๕	๑๔๕
อำเภอวิเชียรบุรี	๘๘	๘๘	๙๐
อำเภอเขาค้อ	๔๙	๔๙	๔๙
ชาวประมงจังหวัดอื่นๆ (ขึ้นทะเบียน จ.เพชรบูรณ์)	๑๙	๒๕	๒๐
อำเภอบึงสามพัน	๐	๐	๗
อำเภอน้ำหนาว	๐	๐	๐
รวม	๓,๓๒๒	๓,๓๓๑	๓,๔๕๘

ตารางที่ ๒๘ การขึ้นทะเบียนเกษตรกร/การปรับปรุงข้อมูลทะเบียนเกษตรกร

อำเภอ	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗
อำเภอหล่มสัก	๑,๒๑๐	๑,๑๘๙	๑,๒๐๒
อำเภอชนแดน	๗๕๔	๗๕๕	๗๐๕
อำเภอศรีเทพ	๙๙๐	๙๙๙	๙๒๙
อำเภอเมืองเพชรบูรณ์	๑,๙๑๖	๑,๙๒๙	๑,๙๔๑
อำเภอหนองไผ่	๗๔๗	๗๕๗	๗๓๘
อำเภอหล่มเก่า	๒,๐๖๔	๒,๐๖๗	๑,๙๗๙
อำเภอวังโป่ง	๔๒๖	๔๒๖	๓๙๕
อำเภอ	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗
อำเภอวิเชียรบุรี	๘๒๙	๘๓๘	๗๙๕
อำเภอเขาค้อ	๓๔๙	๓๕๐	๓๒๕
ชาวประมงจังหวัดอื่นๆ (ขึ้นทะเบียน จ.เพชรบูรณ์)	๐	๐	๐
อำเภอบึงสามพัน	๓๗๙	๓๙๔	๓๗๖
อำเภอน้ำหนาว	๑๗	๓๘	๓๘
รวม	๙,๖๘๑	๙,๗๔๒	๙,๔๒๓

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดเพชรบูรณ์ พฤษภาคม ๒๕๖๗

๒.๔.๔ ข้อมูลสินค้าเกษตรที่ได้รับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI)

ตารางที่ ๒๙ ข้าวไร้ลิ้มผิว ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

ที่	ชื่อ	นามสกุล	ที่อยู่/สถานประกอบการ					ที่ตั้งแปลงเพาะปลูก			พื้นที่เพาะปลูก		
			เลขที่	หมู่	ตำบล	อำเภอ	โทรศัพท์	ที่ตั้งหมู่	ตำบล	อำเภอ	จำนวนแปลง	ไร่	งาน
๑	นางสาวสุดารัตน์	บุญเพชร	๗๔	๗	หนองแม่นา	เขาค้อ	๐๘๑-๓๗๗๘๕๒๓	๗	หนองแม่นา	เขาค้อ	๑	๑	-
๒	นางสาวณัฐนันท์	ศิริพงษ์ชา บุสิทธิ์	๔๙	๕	หนองแม่นา	เขาค้อ	๐๖๔-๐๐๔๙๖๙๖	๕	หนองแม่นา	เขาค้อ	๑	๒	-
๓	นายธวัชชัย	พรหมบุญ	๒๒	๒	หนองแม่นา	เขาค้อ	๐๘๗-๐๑๘๕๐๕๐	๒	หนองแม่นา	เขาค้อ	๑	๖	๒
๔	นายสุทธิพงศ์	พลสยาม	๗๑	๒	เขาค้อ	เขาค้อ	๐๘๑-๕๓๕๒๓๔๘	๒	เขาค้อ	เขาค้อ	๑	๖	-
รวม										๔	๑๕	๒	

ตารางที่ ๓๐ มะขามหวาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

ที่	คำนำหน้า	ชื่อ	สกุล	ที่อยู่/ที่ตั้งแปลง		จำนวนแปลง	จำนวนพื้นที่		ประเภทการขออนุญาต	หมายเหตุ
				ตำบล	อำเภอ		(ไร่)	(งาน)		
๑	บริษัท โนน แคมมะรินด์ จำกัด			ป่าเลา	เมืองเพชรบูรณ์	-	-	-	ผู้ประกอบการ	ต่ออายุ
๒	นาย	หวาง	จันทร์ธา	ซับเปิบ	วังโป่ง	๑	๖๐	๐	ผู้ผลิต	ต่ออายุ
๓	นาย	แก้ว	ศรีคง	ริมสีมวง	เขาค้อ	๑	๑๕	๐	ผู้ผลิต	ต่ออายุ
๔	นาย	เปรย	มณีแก้ว	ริมสีมวง	เขาค้อ	๑	๕	๐	ผู้ผลิต	ต่ออายุ
๕	นางสาว	กนิษฐา	ฉินเฉลิมวงษ์	ปากช่อง	หล่มสัก	๔	๔๐	๐	ผู้ผลิต	ต่ออายุ
๖	นาง	จำเนียร	สีท่า	ปากช่อง	หล่มสัก	๑	๕	๐	ผู้ผลิต	ต่ออายุ
๗	นาย	สุวรรณ	จันทร์มา	ปากช่อง	หล่มสัก	๓	๑๐๐	๐	ผู้ผลิต	ต่ออายุ
๘	นางสาว	ประนอม	รูปทอง	ปากช่อง	หล่มสัก	๓	๓๗	๐	ผู้ผลิต	ต่ออายุ
๙	นางสาว	สมสวย	จันทร์มา	ท่าอัญญา	หล่มสัก	๑	๑๔	๐	ผู้ผลิต	ต่ออายุ
๑๐	นาง	บุญเคลือน	ทองปวน	ศิลา	หล่มเก่า	๑	๒๒	๐	ผู้ผลิต	ต่ออายุ
๑๑	นาย	พรชัย	กัญญาประสิทธิ์	ศิลา	หล่มเก่า	๑	๕	๐	ผู้ผลิต	ต่ออายุ
๑๒	นาย	ระเบียบ	สีเสื่อ	นาขำ	หล่มเก่า	๑	๔๘	๐	ผู้ผลิต	ต่ออายุ
๑๓	นาง	หนูพิศ	ทองหล่อ	นาขำ	หล่มเก่า	๑	๑๔	๐	ผู้ผลิต	ต่ออายุ
๑๔	นางสาว	สมจิตร	สารมะโน	นาขำ	หล่มเก่า	๑	๒๐	๐	ผู้ผลิต	ต่ออายุ
๑๕	นาง	พิมพ์ชนก	ราศรี	นาขำ	หล่มเก่า	๑	๖	๐	ผู้ผลิต	ต่ออายุ
๑๖	นาง	บุญรัง	โสประดิษฐ์	นาขำ	หล่มเก่า	๑	๔๒	๐	ผู้ผลิต	ต่ออายุ
๑๗	นาง	บุญหลาย	เกษเมือง	นาขำ	หล่มเก่า	๑	๑๔	๐	ผู้ผลิต	ต่ออายุ
๑๘	นาง	เบงขร	แก้วเพิ่ม	นาขำ	หล่มเก่า	๑	๒๐	๓	ผู้ผลิต	ต่ออายุ
๑๙	นาง	ต้น	ทองงา	นาขำ	หล่มเก่า	๑	๓๓	๐	ผู้ผลิต	ต่ออายุ
๒๐	บริษัท เค ซี ฟู้ด แอนด์ เบฟเวอเรจ จำกัด			นาขำ	หล่มเก่า	๑	๕	๐	ผู้ผลิตและ ผู้ประกอบการ	ต่ออายุ
๒๑	บริษัท สารัช มาร์เก็ตติ้ง จำกัด			หล่มเก่า	หล่มเก่า	๑	๑๐	๐.๙๐	ผู้ผลิตและ ผู้ประกอบการ	ต่ออายุ
๒๒	นาง	จิตตนันท์	โตพวง	ปากช่อง	หล่มสัก	๑	๒๑	๓	ผู้ผลิตและ ผู้ประกอบการ	ต่ออายุ
๒๓	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มส่งเสริมอาชีพแปรรูปมะขามหวานบ้านโนนเสาธง (จำนวน ๒๑ ราย)			ตะแบะ	เมืองเพชรบูรณ์	ตำบล	อำเภอ	๐	(ไร่)	(งาน)
๒๔	นางสาว	หทัยรัตน์	ดิศุทัย	ปากช่อง	หล่มสัก	๒	๒๐	๐	ผู้ผลิต	ขออนุญาต ครั้งแรก
๒๕	นาย	ราชันย์	ปัญญา ประสิทธิ์	ปากช่อง	หล่มสัก	๑	๑๖	๐	ผู้ผลิต	ขออนุญาต ครั้งแรก
๒๖	นาง	บุญมา	อุคพ้วย	ปากช่อง	หล่มสัก	๔	๑	๐	ผู้ผลิต	ขออนุญาต ครั้งแรก
๒๗	นางสาว	รำไพโร	ดาพัน	ปากช่อง	หล่มสัก	๑	๒	๓	ผู้ผลิต	ขออนุญาต ครั้งแรก

ที่	คำ	ชื่อ	สกุล	ที่อยู่/ที่ตั้งแปลง		จำนวน	จำนวนพื้นที่		ประเภทการ	หมายเหตุ
๒๘	นาง	อัมพร	โชคบัณฑิต	ปากช่อง	หล่มสัก	๑	๒	๓	ผู้ผลิต	ขออนุญาต ครั้งแรก
๒๙	นาย	คุณไกร	พุทธायอด	ปากช่อง	หล่มสัก	๓	๑๗	๐	ผู้ผลิต	ขออนุญาต ครั้งแรก
๓๐	นาย	मुख	ทองคำ	ปากช่อง	หล่มสัก	๑	๓	๑	ผู้ผลิต	ขออนุญาต ครั้งแรก
๓๑	นาย	สรวิศ	ศรีป้อ	ปากช่อง	หล่มสัก	๒	๑๖	๐	ผู้ผลิต	ขออนุญาต ครั้งแรก
๓๒	นาย	สมศักดิ์	ช่อวัด	ปากช่อง	หล่มสัก	๓	๓๘	๐	ผู้ผลิต	ขออนุญาต ครั้งแรก
๓๓	นาง	จันทิพย์	ราชโฉม	ปากช่อง	หล่มสัก	๒	๑๗	๐	ผู้ผลิต	ขออนุญาต ครั้งแรก
๓๔	นาย	ไพโรวัลย์	ชัยชนะ	ปากช่อง	หล่มสัก	๑	๑๒	๐	ผู้ผลิต	ขออนุญาต ครั้งแรก
๓๕	นาง	คำคัต	ชัยวงษา	ปากช่อง	หล่มสัก	๑	๖	๓	ผู้ผลิต	ขออนุญาต ครั้งแรก
๓๖	นาย	ธวัชมันน์	รุ่งสว่าง	ปากช่อง	หล่มสัก	๑	๕	๐	ผู้ผลิต	ขออนุญาต ครั้งแรก
๓๗	นาง	วันเพ็ญ	แสนบุรี	ปากช่อง	หล่มสัก	๑	๔	๒	ผู้ผลิต	ขออนุญาต ครั้งแรก
๓๘	นาย	สายยศ	ธิกะ	ปากช่อง	หล่มสัก	๑	๑๐	๒	ผู้ผลิต	ขออนุญาต ครั้งแรก
๓๙	นางสาว	จันทร์ขจร	สารีคำ	ปากช่อง	หล่มสัก	๑	๑๑	๐	ผู้ผลิต	ขออนุญาต ครั้งแรก
๔๐	นาง	บุญเรือง	เกษร	ปากช่อง	หล่มสัก	๑	๓	๑	ผู้ผลิต	ขออนุญาต ครั้งแรก
๔๑	นาย	เฮง	อุดพ้วย	ปากช่อง	หล่มสัก	๑	๑๘	๑	ผู้ผลิต	ขออนุญาต ครั้งแรก
๔๒	นาย	ภักดี	สังข์ทอง	ปากช่อง	หล่มสัก	๑	๓๑	๐	ผู้ผลิต	ขออนุญาต ครั้งแรก
๔๓	นาย	ปฐมพงษ์	ทองคำ	ปากช่อง	หล่มสัก	๑	๑๕	๐	ผู้ผลิต	ขออนุญาต ครั้งแรก
๔๔	นาย	ไต้	ธิกะ	ปากช่อง	หล่มสัก	๑	๕	๑	ผู้ผลิต	ขออนุญาต ครั้งแรก
๔๕	นาง	ลาบ	สายจันทร์ยนต์	ปากช่อง	หล่มสัก	๑	๑๔	๓	ผู้ผลิต	ขออนุญาต ครั้งแรก
๔๖	นาง	เสาวลักษณ์	มิ่งมูล	ปากช่อง	หล่มสัก	๑	๒๑	๓	ผู้ผลิต	ขออนุญาต ครั้งแรก
๔๗	นาง	สุภาพ	มูลคละสิริวานิช	ทำอัญญา	หล่มสัก	๑	๑๐	๑	ผู้ผลิต	ขออนุญาต ครั้งแรก
๔๘	บริษัท คิงมาร์เก็ต จำกัด			น้ำก้อ	หล่มสัก	๑	๑๕	๐	ผู้ผลิตและ ผู้ประกอบการ	ขออนุญาต ครั้งแรก
๔๙	นาง	นุจรีย์	สังข์ทอง	พุทบาท	ชนแดน	๑	๑๐	๐	ผู้ผลิต	ขออนุญาต ครั้งแรก
๕๐	นาง	สิรินนา	ทองโกมุต	พุทบาท	ชนแดน	๒	๔๒	๐	ผู้ผลิต	ขออนุญาต ครั้งแรก
๕๑	นางสาว	สมบัติ	สุกใส	พุทบาท	ชนแดน	๑	๓๙	๐	ผู้ผลิต	ขออนุญาต ครั้งแรก
๕๒	นาย	สมพงษ์	बै้าขาลี	ห้วยโป่ง	หนองไผ่	๑	๖๐	๐	ผู้ผลิต	ขออนุญาต ครั้งแรก
รวมเนื้อที่ (แปลง/ไร่/งาน)						๑๓๖	๑,๔๗๗	๐.๗๓		

ที่มา สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเพชรบูรณ์

๒.๔.๕ ข้อมูลการรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัยของจังหวัด

การรับรองมาตรฐานเกษตร GAP และ SL

ตารางที่ ๓๑ การรับรองมาตรฐานเกษตร GAP และ SL

มาตรฐานฟาร์ม	จำนวนฟาร์ม		จำนวนพื้นที่	
	ราย	แปลง	พื้นที่	หน่วย
๑. ด้านข้าว GAP (ศูนย์วิจัยข้าวพิษณุโลก) (ปรับปรุง ณ ๒๗ ธ.ค.๖๖)				
- ปี ๖๔ รายกลุ่ม จำนวน ๒ กลุ่ม รับรองแล้ว	๕๖ ราย ๕๖ แปลง		๙๖๒.๐๐ ไร่	
- ปี ๖๕ รายกลุ่ม จำนวน ๒ กลุ่ม รับรองแล้ว	๕๖ ราย ๕๖ แปลง		๙๖๒.๐๐ ไร่	
- ปี ๖๖ รายกลุ่ม จำนวน ๓ กลุ่ม รับรองแล้ว	๙๒ ราย ๙๒ แปลง		๑,๗๘๕.๐๐ ไร่	
รวม	๑๘๔ ราย ๑๘๔ แปลง		๑,๗๘๕.๐๐ ไร่	
๒. ด้านพืชผัก/ผลไม้ (ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรฯ) (ปรับปรุง ณ พ.ค.๖๗)				
- รับรอง	๑,๓๘๐	๑,๖๘๖	๑๘,๖๓๘.๓๗๓	ไร่
รวม	๑,๓๘๐	๑,๖๘๖	๑๘,๖๓๘.๓๗๓	ไร่
๓. ด้านพืช (ส.ป.ก. เพชรบูรณ์) (ปรับปรุง ณ พ.ค.๖๗)				
- พืชอาหาร มกษ ๙๐๐๑-๒๕๕๖	๖๗	๖๗	๗๓๒.๒๗๖	ไร่
- ข้าวโพดเมล็ดแห้ง (รายเดี่ยว) มกษ.๔๔๐๒-๒๕๕๓	๓๔	๓๙	๕๗๘.๐๐	ไร่
- ข้าวโพดเมล็ดแห้ง (แบบกลุ่ม) มกษ.๔๔๐๒-๒๕๕๓	๒๕	๒๙	๘๕๘.๓๙๖.๐๐	ไร่
			๔๔,๗๕๐	กก.
- มันสำปะหลัง (รายเดี่ยว) มกษ.๕๙๐๑-๒๕๕๓	๕	๕	๑๑๙.๐๐	ไร่
- อ้อยโรงงาน (รายเดี่ยว) มกษ.๕๙๐๒-๒๕๕๓	๑๙	๑๙	๓๒๓.๐๐	ไร่
รวม	๑๕๐	๑๕๙	๒,๖๑๐.๖๗๒	ไร่
			๔๔,๗๕๐	กก.
รวมด้านพืช (๑+๒+๓)	๑,๒๒๓	๑,๔๕๕	๑๗,๙๘๐.๕๕	ไร่
			๔๔,๗๕๐	กก.
๔. ด้านประมง (ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดเพชรบูรณ์) (ปรับปรุง ณ พ.ค.๖๗)				
- GAP ปี ๒๕๖๔ (ใบรับรองมีอายุ)	๓๐		๑๑๔.๒๕	ไร่
			๕๑	บ่อ
- GAP ปี ๒๕๖๕ (ใบรับรองมีอายุ)	๕๒		๙๓.๘๗๕	ไร่
			๘๙	บ่อ
- GAP ปี ๒๕๖๖ (ใบรับรองมีอายุ)	๓๓		๙๓	ไร่
			๗๒	บ่อ
รวม GAP	๑๑๕		๓๐๑.๑๒๕	ไร่
			๒๑๒	บ่อ
- SL ปี ๒๕๖๔ (ใบรับรองมีอายุ)	๑๙		๒๒.๕	ไร่
			๓๐	บ่อ
- SL ปี ๒๕๖๕ (ใบรับรองมีอายุ)	๑		๐.๕	ไร่
			๑	บ่อ
รวม SL	๒๐		๒๓	ไร่
			๓๑	บ่อ
มกษ. ๗๔๓๖ - ๒๕๖๓ (ใบรับรองมีอายุ) ปี ๒๕๖๖	๑๐		๔๒.๒๙๕	ไร่
มกษ. ๗๔๓๖ - ๒๕๖๓ (ใบรับรองมีอายุ) ปี ๒๕๖๗	๑๑		๓๐	บ่อ
			๑๑๙๗.๓๘	ไร่
			๒๖๒	บ่อ
รวม มกษ.	๒๑		๑,๒๓๙.๖๗๕	ไร่
			๒๙๒	บ่อ
รวมด้านประมง (๔)	๑๕๖		๑,๕๖๓.๘	ไร่
			๕๓๕	บ่อ

มาตรฐานฟาร์ม	จำนวนฟาร์ม		จำนวนพื้นที่	
	ราย	แปลง	พื้นที่	หน่วย
มาตรฐานฟาร์ม	จำนวนฟาร์ม		จำนวนพื้นที่	
	ราย	แปลง	พื้นที่	หน่วย
๔. ด้านปศุสัตว์ (สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดเพชรบูรณ์) (ปรับปรุง ณ พ.ศ.๖๗)				
- ฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ	๑๐๗	ฟาร์ม	๑๘,๑๖๘,๓๒๐	ตัว
- ฟาร์มเลี้ยงไก่ไข่	๒๖	ฟาร์ม	๖,๙๖๒,๔๓๙	ตัว
- ฟาร์มไก่พันธุ์	๑๘	ฟาร์ม	๑,๑๔๙,๙๓๘	ตัว
- ฟาร์มเป็ดพันธุ์	๓	ฟาร์ม	๒๗๔,๘๐๐	ตัว
- ฟาร์มเป็ดเนื้อ	๒	ฟาร์ม	๑๐๓,๒๐๐	ตัว
- สถานที่พักไข่สัตว์ปีก	๔	ฟาร์ม	๗๒๕,๐๐๐	ฟอง
- ฟาร์มเลี้ยงสุกร	๑๕๑	ฟาร์ม	๓๐๓,๘๗๔	ตัว
- ฟาร์มโคนม	๔๕	ฟาร์ม	๑,๑๘๑	ตัว
- ฟาร์มผึ้ง	๓	ฟาร์ม	๑,๙๕๐	รัง
รวมด้านปศุสัตว์	๓๕๙	ฟาร์ม	๒๖,๙๖๓,๗๕๒ ตัว ๗๒๕,๐๐๐ ๑,๙๕๐	ตัว ฟอง รัง

ตารางที่ ๓๒ การรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ และ PGS

ชนิดสินค้า	จำนวนฟาร์ม		จำนวนพื้นที่	
	ราย	แปลง	พื้นที่	หน่วย
๑. ด้านข้าวอินทรีย์ (ศูนย์วิจัยข้าวพิษณุโลก) (ปรับปรุง ณ ๒๗ ธ.ค.๖๖)				
- ปี ๖๔ รายเดี่ยว จำนวน ๒ กลุ่ม (T๓ ระยะให้การรับรอง)	๒๘ ราย ๓๒ แปลง		๒๗๐.๗๕ ไร่	
- ปี ๖๕ รายกลุ่ม จำนวน ๒ กลุ่ม (T๓ ระยะให้การรับรอง)	๒๙ ราย ๓๔ แปลง		๓๐๕.๗๕ ไร่	
- ปี ๖๖ รายกลุ่ม จำนวน ๒ กลุ่ม (T๓ ระยะให้การรับรอง)	๒๙ ราย ๓๓ แปลง		๓๐๘.๗๕ ไร่	
รวม	๒๙ ราย ๓๓ แปลง		๓๐๘.๗๕ ไร่	
๒. ด้านพืชผัก/ผลไม้อินทรีย์ (ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรฯ) (ปรับปรุง ณ พ.ศ.๖๗)				
- รับรองแล้ว	๒๕	ราย	๔๕๓.๔๗๐๘	ไร่
รวม	๒๕	ราย	๔๕๓.๔๗๐๘	ไร่
๓. ด้านประมง (ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดเพชรบูรณ์) (ปรับปรุง ณ พ.ศ.๖๗)				
- อินทรีย์ ปี ๒๕๖๑ (ใบรับรองมีอายุ)	๑		๓.๐๐ ๒	ไร่ บ่อ
- อินทรีย์ ปี ๒๕๖๓ (ใบรับรองมีอายุ)	๑		๒,๐๖๙.๐๐ ๑๕๐	ไร่ บ่อ
- อินทรีย์ ปี ๒๕๖๕ (ใบรับรองมีอายุ)	๑๕		๓๗.๕๐ ๑๗	ไร่ บ่อ
รวม	๑๗		๒,๑๐๙.๕๐ ๑๖๙	ไร่ บ่อ
รวม ๑+๒+๓				
ชนิดสินค้า	จำนวนฟาร์ม		จำนวนพื้นที่	
	ราย	แปลง	พื้นที่	หน่วย
๔. ด้านพืชผัก/ผลไม้ PGS (สถานีพัฒนาที่ดินเพชรบูรณ์) (ปรับปรุง ณ พ.ศ.๖๗)				
- กลุ่มเกษตรกร (กลุ่มขั้นที่ ๑ กลุ่มเตรียมความพร้อม)	๘๗		๓๓๑.๔๐	ไร่
- กลุ่มเกษตรกร (กลุ่มขั้นที่ ๒ กลุ่มที่พร้อมยกระดับ)	๑๐๐		๔๔๙.๒๐	ไร่
- กลุ่มเกษตรกร (กลุ่มขั้นที่ ๓ กลุ่มที่ได้รับการรับรอง)	๑๐๐		๑,๐๙๒.๔๐	ไร่
รวม	๒๘๗		๑,๘๗๓.๐๐	ไร่
๕. ด้านพืชผัก/ผลไม้ PGS (ส.ป.ก.เพชรบูรณ์) (ปรับปรุง ณ พ.ศ.๖๗)				

ชนิดสินค้า	จำนวนฟาร์ม		จำนวนพื้นที่	
	ราย	แปลง	พื้นที่	หน่วย
	๖๐		๔๕๐.๐๐	ไร่
รวม	๖๐		๔๕๐.๐๐	ไร่
รวม ๔+๕	๓๔๗		๒,๓๒๓ ไร่	ไร่
รวม ๑+๒+๓+๔				

ตารางที่ ๓๓ ฟาร์มมาตรฐานด้านปศุสัตว์ (GAP) ปี ๒๕๖๗

อำเภอ	สุกร		โคนม		ไก่เนื้อ		เป็ดเนื้อ		ไก่พันธุ์	
	ฟาร์ม	ตัว	ฟาร์ม	ตัว	ฟาร์ม	ตัว	ฟาร์ม	ตัว	ฟาร์ม	ตัว
เมือง	๕๑	๕๒,๙๐๒			๔๕	๑,๑๐๑,๐๖๐			๒	๖๑,๓๗๗
หล่มสัก	๕๔	๗๘,๕๒๒	๑๙	๖๓๗	๑๐	๓๐๐,๐๐๐				
หล่มเก่า	๒	๓,๖๖๐	๑	๑๒	๑๓	๒๑๒,๕๐๐				
หนองไผ่	๑๕	๕๕,๗๐๐	๑	๓๙	๑๗	๓๙๔,๒๘๐			๔	๓๐๒,๓๒๔
บึงสามพัน	๒	๗,๐๐๐			๒	๓๘,๐๐๐			๑	๔๐,๕๗๘
วิเชียรบุรี	๘	๑๖,๒๗๐	๑	๒๐	๙	๒,๐๐๘,๔๘๐	๑	๔๘,๐๐๐	๕	๔๔๓,๕๐๐
ศรีเทพ	๘	๑๗,๔๗๐	๒๓	๔๗๓	๖	๓,๙๘๐,๐๐๐	๑	๕๕,๒๐๐	๔	๒๖๘,๐๐๐
ชนแดน	๘	๖๙,๖๕๐			๔	๒๓๔,๐๐๐			๒	๓๔,๑๕๙
วังโป่ง	๓	๒,๗๐๐								
น้ำหนาว										
เขาค้อ					๒	๔๓,๐๐๐				
รวม	๑๕๑	๓๐๓,๘๗๔	๔๕	๑,๑๘๑	๑๐๗	๑๘,๑๖๘,๓๒๐	๒	๑๐๓,๒๐๐	๑๘	๑,๑๔๙,๙๓๘

อำเภอ	เป็ดพันธุ์		ไก่ไข่		ผึ้ง		สถานที่ฟักไข่	
	ฟาร์ม	ตัว	ฟาร์ม	ตัว	ฟาร์ม	ตัว	แห่ง	ฟอง
เมือง			๒๔	๖,๙๕๕,๔๓๙	๓	๑,๙๕๐	๒	๒๓๕,๐๐๐
หล่มสัก			๒	๗,๐๐๐				
บึงสามพัน	๑	๕๑,๐๐๐						
วิเชียรบุรี	๓	๒๒๓,๘๐๐					๒	๔๙๐,๐๐๐
รวม	๓	๒๗๔,๘๐๐	๒๖	๖,๙๖๒,๔๓๙	๓	๑,๙๕๐	๔	๗๒๕,๐๐๐

จัดการข้อมูล ณ กรกฎาคม ๒๕๖๗

๒.๕ สถาบันเกษตรกรและองค์กรเกษตรกร

ตารางที่ ๓๔ สหกรณ์ภาคการเกษตร

ที่	สหกรณ์ภาคการเกษตร	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗	
		แห่ง	ราย	แห่ง	ราย
๑	สหกรณ์การเกษตร	๔๙	๑๑๗,๕๘๕	๕๓	๑๑๗,๓๑๕
๒	สหกรณ์ประมง	๑	๗๒	๑	๗๕
๓	สหกรณ์ออมทรัพย์	๘	๒๐,๙๒๔	๘	๑๖,๙๘๘
๔	สหกรณ์บริการ	๑๒	๓,๕๓๙	๑๒	๓,๕๔๕
๕	สหกรณ์เครดิตยูเนียน	๓	๑,๘๖๔	๓	๑,๙๐๐
	รวม	๗๕	๑๔๐,๓๙๘	๗๗	๑๓๙,๘๒๓

ตารางที่ ๓๕ กลุ่มเกษตรกร

ที่	กลุ่มเกษตรกร	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗	
		กลุ่ม	ราย	กลุ่ม	ราย
๑	กลุ่มเกษตรกรทำนา	๒๔	๒,๐๙๓	๒๔	๒,๐๖๘
๒	กลุ่มเกษตรกรทำไร่	๑๘	๑,๒๕๑	๑๘	๑,๒๓๖
๓	กลุ่มเกษตรกรทำสวน	๓	๑๐๒	๓	๒๓๘
๔	กลุ่มเกษตรกรเลี้ยงสัตว์	๗	๔๑๐	๗	๓๙๙
	รวม	๕๔	๔,๐๙๙	๕๒	๓,๙๔๑

ตารางที่ ๓๖ ข้อมูลวิสาหกิจชุมชนและเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน ประจำปี ๒๕๖๗

ที่	อำเภอ	วิสาหกิจชุมชน				เครือข่ายวิสาหกิจชุมชน			
		ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗	
		จำนวน (แห่ง)	สมาชิก (ราย)	จำนวน (แห่ง)	สมาชิก (ราย)	จำนวน (แห่ง)	สมาชิก (ราย)	จำนวน (แห่ง)	สมาชิก (ราย)
๑	เมืองเพชรบูรณ์	๑๖๑	๓,๑๙๕	๑๕๕	๓,๑๒๕	๑	๑๐	๒	๑๐
๒	หล่มสัก	๑๔๕	๓,๙๐๖	๑๓๑	๔,๑๘๑	๑	๑๒	๑	๑๒
๓	หล่มเก่า	๑๐๘	๒,๙๗๗	๑๒๐	๓,๒๙๐				
๔	น้ำหนาว	๒๑	๓๕๙	๒๒	๓๖๑				
๕	เขาค้อ	๔๔	๕๘๓	๕๒	๗๑๙				
๖	หนองไผ่	๗๘	๑,๑๑๖	๘๐	๙๗๐	๔	๘๒	๔	๘๒
๗	ชนแดน	๑๙๔	๒,๘๖๒	๑๗๔	๒,๖๙๗	๕	๘๗	๔	๘๗
๘	วังโป่ง	๔๒	๙๓๓	๔๓	๙๒๕				
๙	บึงสามพัน	๕๕	๑,๐๖๙	๕๘	๑,๐๙๒	๒	๒๗	๒	๒๗
๑๐	วิเชียรบุรี	๑๐๒	๒,๑๖๐	๑๐๔	๒,๑๗๕				
๑๑	ศรีเทพ	๕๗	๑,๙๘๒	๔๙	๘๔๘				
	รวม	๑,๐๐๗	๒๑,๑๔๒	๑๐๒๘	๒๐,๓๘๓	๑๓	๒๑๘	๑๓	๒๑๘

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดเพชรบูรณ์ ณ กรกฎาคม ๒๕๖๗

ตารางที่ ๓๗ ข้อมูลกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร จังหวัดเพชรบูรณ์ ประจำปี ๒๕๖๖

ที่	อำเภอ	กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร จำนวน (แห่ง)	
		ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗
๑	เมืองเพชรบูรณ์	๑๖	๑๗
๒	หล่มสัก	๑๐	๑๐
๓	หล่มเก่า	๒	๔
๔	เขาค้อ	๑	๑
๕	น้ำหนาว	๔	๔
๖	ชนแดน	๕	๕
๗	วังโป่ง	๖	๖
๘	หนองไผ่	๒	๔
๙	บึงสามพัน	๕	๖
๑๐	วิเชียรบุรี	๗	๗
๑๑	ศรีเทพ	๖	๗
	รวมทั้งสิ้น	๖๔	๗๑

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดเพชรบูรณ์ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๗

ตารางที่ ๓๘ ข้อมูลกลุ่มยุวเกษตรกร จังหวัดเพชรบูรณ์

ที่	อำเภอ	กลุ่มยุวเกษตรกร จำนวน (แห่ง)	
		ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗
๑	เมืองเพชรบูรณ์	๒	๓
๒	หล่มสัก	๒	๒
๓	หล่มเก่า	๑	๔
๔	เขาค้อ	๑	๑
๕	น้ำหนาว	๑	๔
๖	ชนแดน	๒	๒
๗	วังโป่ง	๑	๖
๘	หนองไผ่	๑	๔
๙	บึงสามพัน	๑	๖
๑๐	วิเชียรบุรี	๑	๗
๑๑	ศรีเทพ	๓	๗
	รวมทั้งสิ้น	๑๖	๒๑

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดเพชรบูรณ์ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๗

ตารางที่ ๓๙ ข้อมูลสถาบันต่างๆ ในจังหวัดเพชรบูรณ์ ข้อมูลองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่น

ที่	ชื่อกลุ่มองค์กร	ที่ตั้ง			ประเภท	จำนวนสมาชิก
		ตำบล	อำเภอ	จังหวัด		
๑	กลุ่มบริหารจัดการแหล่งน้ำหนองระหาร	ห้วยสะแก	เมืองเพชรบูรณ์	เพชรบูรณ์	การประมงน้ำจืด	๒๑
๒	กลุ่มชุมชนคนรักป่า ตำบลหนองแม่นา	หนองแม่นา	เขาค้อ	เพชรบูรณ์	การประมงน้ำจืด	๓๓
๓	กลุ่มโครงการธนาคารสินค้าเกษตรแหล่งเก็บน้ำร่องแพบ	คลองกระจิง	ศรีเทพ	เพชรบูรณ์	การประมงน้ำจืด	๓๕
๔	กลุ่มผู้ใช้น้ำอ่างแกมสิงบ้านขุนวน	น้ำร้อน	เมืองเพชรบูรณ์	เพชรบูรณ์	การประมงน้ำจืด	๑๑๖
๕	กลุ่มประมงอ่างเก็บน้ำห้วยน้ำใส	หล่มเก่า	หล่มเก่า	เพชรบูรณ์	การประมงน้ำจืด	๒๗
๖	กลุ่มประมงท้องถิ่นอ่างเก็บน้ำห้วยท่าพล	ท่าพล	เมืองเพชรบูรณ์	เพชรบูรณ์	การประมงน้ำจืด	๕๔
๗	กลุ่มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ บ้านกองทูนที่ดิน	นาสนุ่น	ศรีเทพ	เพชรบูรณ์	การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	๓๐
๘	กลุ่มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ตำบลกันจู่	กันจู่	บึงสามพัน	เพชรบูรณ์	การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	๑๕
๙	กลุ่มประมงหนองแส บ้านโนนแดง	บึงคล้า	หล่มสัก	เพชรบูรณ์	การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	๔๕
๑๐	กลุ่มวังท่าดีอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำเขื่อนท่าลาว	วังท่าดี	หนองไผ่	เพชรบูรณ์	การประมงน้ำจืด	๓๕
๑๑	กลุ่มเพาะพันธุ์และผลิตลูกพันธุ์สัตว์น้ำจืดตำบลวังหิน อำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์	วังหิน	วังโป่ง	เพชรบูรณ์	การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	๑๕
๑๒	กลุ่มจัดการประมงในแหล่งน้ำหนองขาม	บ้านตัว	หล่มสัก	เพชรบูรณ์	การประมงน้ำจืด	๕๑
๑๓	กลุ่มคนรักอ่างห้วยนา	วังขมภู	เมืองเพชรบูรณ์	เพชรบูรณ์	การประมงน้ำจืด	๓๖

ที่	ชื่อกลุ่มองค์กร	ที่ตั้ง			ประเภท	จำนวนสมาชิก
		ตำบล	อำเภอ	จังหวัด		
๑๔	กลุ่มบริหารจัดการประมงแหล่งน้ำหนองกัมคลาน	ช้างตะลูด	หล่มสัก	เพชรบูรณ์	การประมงน้ำจืด	๓๘
๑๕	กลุ่มบริหารจัดการแหล่งน้ำสักหลง	ลานบ่า	หล่มสัก	เพชรบูรณ์	การประมงน้ำจืด	๔๓
๑๖	กลุ่มอนุรักษ์แหล่งน้ำ อ่างเก็บน้ำน้ำขึ้นน้ำลง ตำบลวังหิน อำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์	วังหิน	วังโป่ง	เพชรบูรณ์	การประมงน้ำจืด	๘
๑๗	กลุ่มแปรรูปปลาบ้านวังร่อง	ห้วยไร่	หล่มสัก	เพชรบูรณ์	การแปรรูปสัตว์น้ำ	๑๓
๑๘	กลุ่มครัวหล่มเก่า รักษาสุขภาพ	บ้านเนิน	หล่มเก่า	เพชรบูรณ์	การแปรรูปสัตว์น้ำ	๒๓
๑๙	กลุ่มเพาะเลี้ยงปลาน้ำจืดบ้านห้วยยางทอง	วังขวาง	น้ำหนาว	เพชรบูรณ์	การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	๒๑
รวม						๖๕๙

ตารางที่ ๔๐ จำนวนอาสาสมัครเกษตรกรของจังหวัดเพชรบูรณ์

อำเภอ	อาสาสมัครเกษตรกรหมู่บ้าน	ครูบัญชี	หมอดินอาสา	ประมงอาสา	เศรษฐกิจการเกษตรอาสา	ครูยาง	อาสาสมัครปฐพีดินเพื่อเกษตรกรกรม	อาสาปศุสัตว์	อาสาฝนหลวง	อาสาสมัครสหกรณ์	อาสาสมัครชลประทาน	ชวานาอาสา	อาสาสมัครเกษตรและสหกรณ์	สารวัตรเกษตรอาสา	ไหมอาสา	Q อาสา	รวมสาขา (นับซ้ำ)
เมืองฯ	๒๒๑	๑๗	๒๑๙	๓๑	๑	๓	๙	๒๓๗	๕	๒	๑๙	๕๐	๐	๖๖	๐	๒	๘๗๗
ชนแดน	๑๔๐	๙	๑๓๙	๒๕	๑	๐	๒๒	๑๗๑	๑๘	๓	๐	๖๕	๐	๑	๐	๒	๕๙๖
หล่มสัก	๒๕๐	๑๑	๒๕๔	๒๙	๑	๐	๑๓	๕๒๗	๖	๔	๘	๒๓๑	๐	๒๖	๐	๕	๑,๓๖๕
หล่มเก่า	๙๙	๑๑	๙๘	๒๑	๑	๐	๙	๙๗	๕	๒	๐	๑๗	๐	๔๓	๐	๔	๔๐๗
วิเชียรบุรี	๑๙๒	๘	๑๘๙	๓๐	๑	๐	๑๗	๑๗๙	๙	๓	๒	๑๓๙	๐	๑๒	๐	๒	๗๘๓
ศรีเทพ	๑๐๖	๔	๑๐๖	๕	๑	๐	๑๓	๑๐๖	๑๑	๒	๐	๑๒๑	๐	๑	๐	๓	๔๗๙
หนองไผ่	๑๔๒	๑๐	๑๔๑	๑๙	๑	๒	๑๕	๑๐๖	๖	๓	๓	๑๓๗	๐	๓๕	๐	๒	๖๒๒
บึงสามพัน	๑๒๒	๕	๑๒๑	๑๐	๑	๐	๑๐	๑๔๑	๖	๓	๐	๑๐๘	๐	๕	๑	๑	๕๓๔
น้ำหนาว	๓๐	๑	๓๒	๒	๑	๐	๐	๒๘	๒	๒	๐	๐	๐	๐	๐	๑	๙๙
วังโป่ง	๖๔	๕	๖๔	๑	๑	๐	๑๐	๖๙	๔	๒	๐	๒๑	๐	๑๕	๐	๒	๒๕๘
เขาค้อ	๗๒	๕	๗๑	๐	๑	๐	๐	๖๖	๒	๒	๑	๑	๐	๖	๑๐	๑	๒๓๘
รวมทั้งสิ้น	๑,๔๓๘	๘๖	๑,๔๓๔	๑๗๓	๑๑	๕	๑๑๘	๑,๗๒๗	๗๔	๒๘	๒๘	๘๙๐	๐	๒๑๐	๑๑	๒๕	๖,๒๕๘

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดเพชรบูรณ์ ณ กรกฎาคม ๒๕๖๗

ตารางที่ ๔๑ ข้อมูลจุดเรียนรู้โครงการส่งเสริมแนวทางเกษตรทฤษฎีใหม่

อำเภอ	จำนวน (ราย)
เมืองเพชรบูรณ์	๘
ชนแดน	๑๐
หล่มสัก	๔
หล่มเก่า	๙
วิเชียรบุรี	๑๒
ศรีเทพ	๔
หนองไผ่	๙
บึงสามพัน	๙
น้ำหนาว	-
วังโป่ง	๒
เขาค้อ	๓
รวมทั้งสิ้น	๗๐

ที่มา : สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเพชรบูรณ์ ณ กรกฎาคม ๒๕๖๕

ข้อมูลการเกษตรแบบแปลงใหญ่ปี พ.ศ.๒๕๕๙ - ๒๕๖๗

จังหวัดเพชรบูรณ์ ได้เริ่มดำเนินการโครงการระบบส่งเสริมเกษตรแบบแปลงใหญ่ ตั้งแต่ ปี พ.ศ.๒๕๕๙

- ๒๕๖๗ มีแปลงใหญ่ทั้งสิ้นจำนวน ๑๐๔ แปลง ประกอบด้วย

- กรมส่งเสริมการเกษตร จำนวน ๗๒ แปลง
- กรมประมง จำนวน ๓ แปลง
- กรมปศุสัตว์ จำนวน ๔ แปลง
- กรมการข้าว จำนวน ๒๒ แปลง
- การยางแห่งประเทศไทย จำนวน ๓ แปลง

แบ่งตามกลุ่มสินค้าแปลงใหญ่ ได้ ๘ กลุ่ม ได้แก่ ๑) ข้าว ๒) พืชไร่ ๓) ไม้ยืนต้น ๔) ไม้ผล ๕) พืชผัก และสมุนไพร ๖) หม่อนไหม ๗) ประมง ๘) ปศุสัตว์

ตารางที่ ๔๒ ข้อมูลแปลงใหญ่จังหวัดเพชรบูรณ์

ชนิดสินค้า	จำนวนแปลง	เมือง	หล่มสัก	หล่มเก่า	น้ำหนาว	เขาค้อ	ชนแดน	วังโป่ง	หนองไผ่	บึงสามพัน	วิเชียรบุรี	ศรีเทพ
๑) ข้าว	๒๒	๗	๓	๒			๑	๔	๒	๑	๒	๑
๒) ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	๑๗	๓	๒	๑			๕	๑	๑	๑	๒	๑
๓) มันสำปะหลัง	๗						๒		๑		๒	๒
๔) ถั่วเขียว	๒								๒			
๕) อ้อยโรงงาน	๕									๓		๒
๖) ส้มโอ	๑		๑									
๗) กล้าย	๒			๑	๑							
๘) มะม่วง	๔	๑						๒	๑			
๙) มะขาม (หวาน/เปรี้ยว)	๑๐	๑		๖			๒	๑				
๑๐) ทุเรียน	๑				๑							
๑๑) ชมพูทับทิม	๑									๑		

ชนิดสินค้า	จำนวน แปลง	เมือง	หล่มสัก	หล่มเก่า	น้ำหนาว	เขาค้อ	ชนแดน	วังโป่ง	หนองไผ่	บึงสามพัน	วิเชียรบุรี	ศรีเทพ
จันทร์												
๑๒) โกโก้	๑	๑										
๑๓) ฝ้าย	๑										๑	
๑๔) พืชผัก	๑๓	๑	๖	๓			๑	๑				๑
๑๕) สมุนไพร (กระชายดำ) สมุนไพร (พืชผัก)	๓		๑		๑	๑						
๑๖) มะละกอ	๑			๑								
๑๗) แมคคาเดเมีย	๑					๑						
๑๘) กาแฟ	๑				๑							
๑๙) ยางพารา	๓				๑		๑		๑			
๒๐) หม่อนไหม	๑											๑
๒๑) ปลานิล	๑	๑										
๒๒) ปลาตะเพียน ขาว	๒	๑										๑
๒๓) โคนม	๒		๑									
๒๔) โคนเนื้อ	๑						๑					
๒๕) แพะ	๑						๑					
รวม	๑๐๔	๑๖	๑๔	๑๔	๕	๒	๑๔	๙	๘	๕	๗	๑๐

ข้อมูล ณ กรกฎาคม ๒๕๖๗

ข้อมูลศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร

ข้อมูลศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) ศูนย์หลัก และ(ศพก.)

ศูนย์เครือข่าย

ตารางที่ ๔๓ ข้อมูลศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) ศูนย์หลัก และ(ศพก.)

ศูนย์เครือข่าย

ที่	อำเภอ	ศพก. หลัก (ศูนย์)	ศพก. เครือข่าย (ศูนย์) ทั้งหมด	ศพก. เครือข่าย		
				ด้านปศุสัตว์	ด้านประมง	ด้านอื่นๆ
๑	เมืองเพชรบูรณ์	๑	๒๘	๓	๗	
๒	หล่มสัก	๑	๒๙	๓	๗	
๓	หล่มเก่า	๑	๑๖	๓	๑๐	
๔	เขาค้อ	๑	๑๕	๓	๗	
๕	น้ำหนาว	๑	๒๗	๓	๔	
๖	ชนแดน	๑	๑๖	๓	๗	
๗	วังโป่ง	๑	๑๘	๓	๗	
๘	หนองไผ่	๑	๑๖	๓	๗	
๙	บึงสามพัน	๑	๑๗	๓	๗	
๑๐	วิเชียรบุรี	๑	๑๓	๓	๗	
๑๑	ศรีเทพ	๑	๑๙	๔	๗	
	รวมทั้งสิ้น	๑๑	๒๑๔	๓๔	๗๗	

ตารางที่ ๔๔ ศูนย์เครือข่าย (ศูนย์จัดการดินปุ๋ยชุมชน)

ที่	อำเภอ	ระดับ	ที่ตั้ง	ชื่อประธาน	โทรศัพท์	พืชหลัก
๑	เมืองเพชรบูรณ์	A	ศูนย์เรียนรู้ชุมชนพลังเกษตรสร้างสุข สยามคูโบต้า-หนองผักบุ้ง	นายณภดล ชำนาญการ	๐๖ ๑๕๙๔ ๓๘๓๙	ข้าวและข้าวโพดเลี้ยงสัตว์
๒	เขาค้อ	C	๒๒ หมู่ ๒ ต.หนองแม่นา	นายธวัชชัย พรหมบุญ	๐๘ ๗๐๑๘ ๕๐๕๐	ข้าวไร่
๓	ชนแดน	C	ม.๕ บ้านหนองแดง อ.ชนแดน	นางลำพิน บุญทรง	๐๙ ๗๒๗๐ ๗๙๖๗	ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์
๔	น้ำหนาว	A	ม.๙ ต.วังกวาง	นางวงเดือน สีใสสงค์	๐๙ ๘๒๖๘ ๓๒๑๓	ข้าวโพด
๕	น้ำหนาว	A	ม.๕ ต.น้ำหนาว	นายสุวิษ คุ้มพวง	๐๙ ๒๙๕๐ ๐๙๘๑	ข้าวไร่
๖	บึงสามพัน	C	ม.๔ ต.กันจุก	นายสุวรรณ ปั้นปัญญา	๐๘ ๙๕๖๕ ๖๓๐๓	ข้าว
๗	วังโป่ง	C	ม.๑ ต.ท้ายดง	นายวรรณลพ ถนอมผล	๐๘ ๘๔๒๑ ๖๕๓๐	ข้าว
๘	วิเชียรบุรี	A	ม.๘ ต.สามแยก	นายพลกฤษณ์ เฉยทอง	๐๙ ๕๖๕๙ ๔๙๘๗	ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์, ข้าว
๙	ศรีเทพ	A	ศาลาประชาคมหมู่บ้านเกาะแก้ว ม.๕ ต.คลองกระจิง	นายมงคล สมอบ้าน	๐๙ ๒๓๙๓ ๗๓๕๕	ข้าว
๑๐	หนองไผ่	B	บ้านเจริญทรัพย์ ม.๑๔ ต.เพชรละคร	นายแสงตะวัน วงษ์ตาแสง	๐๙ ๘๘๑๐ ๑๔๔๓	ข้าว
๑๑	หล่มเก่า	A+	ม.๑๕ ต.วังบาล	นางช่อม ทองหง่า	๐๘ ๗๐๑๑ ๗๒๑๐	ข้าว
๑๒	หล่มสัก	B	ม.๙ ต.ท่าอิบุญ	นายสุทัศน์ ยาพรหม	๐๖ ๑๒๔๗ ๑๕๔๕	ข้าว
๑๓	หล่มสัก	C	ม.๕ ต.บ้านกลาง	นายชัยรัตน์ เรืองน้อย	๐๙ ๓๓๐๒ ๘๘๓๘	ข้าว, พืชผัก
๑๔	หล่มสัก	C	ม.๘ ต.ลานป่า	น.ส.เนตรชนก ศรีศิลป์	๐๘ ๘๕๖๒ ๔๘๔๐	ส้มโอ
๑๕	ชนแดน	C	ม.๕ บ้านหนองแดง ต.ชนแดน	นางลำพิน บุญทรง	๐๙ ๗๒๗๐ ๗๙๖๗	ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดเพชรบูรณ์ ณ กรกฎาคม ๒๕๖๖

ตารางที่ ๔๕ ข้อมูล Smart Farmer และ Young Smart Farmer จังหวัดเพชรบูรณ์ ประจำปี ๒๕๖๖

ที่	อำเภอ	ด้านพืช (ราย)		ด้านปศุสัตว์		ด้านประมง		ด้านอื่นๆ ระบุ	
		Smart Farmer	Young Smart Farmer	Smart Farmer	Young Smart Farmer	Smart Farmer	Young Smart Farmer	Smart Farmer	Young Smart Farmer
๑	เมืองเพชรบูรณ์	๒๐	๕๗	๔	๑	๐	๐		
๒	หล่มสัก	๒๐	๕๘	๓	๑	๐	๐		
๓	หล่มเก่า	๒๐	๓๒	๔	๑	๐	๐		
๔	เขาค้อ	๒๐	๒๗	๔	๑	๐	๐		
๕	น้ำหนาว	๒๒	๒๒	๔	๑	๐	๐		
๖	ชนแดน	๒๐	๔๔	๔	๑	๐	๐		
๗	วังโป่ง	๒๐	๑๒	๔	๑	๐	๐		
๘	หนองไผ่	๒๐	๒๐	๓	๑	๐	๐		
๙	บึงสามพัน	๒๐	๑๔	๓	๑	๐	๐		
๑๐	วิเชียรบุรี	๒๒	๒๓	๓	๑	๐	๐		
๑๑	ศรีเทพ	๒๐	๒๓	๔	-	๐	๐		
	รวมทั้งสิ้น	๒๒๔	๓๓๒	๔๐	๑๐	๐	๐		

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดเพชรบูรณ์ ณ กรกฎาคม ๒๕๖๖ และทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดเพชรบูรณ์ ,สำนักงานประมงจังหวัดเพชรบูรณ์ ณ พฤษภาคม ๒๕๖๗

ตารางที่ ๔๖ ข้อมูลจุดเรียนรู้โครงการส่งเสริมแนวทางเกษตรทฤษฎีใหม่ ปี ๒๕๖๔

อำเภอ	จำนวน (ราย)
เมืองเพชรบูรณ์	๘
ชนแดน	๑๐
หล่มสัก	๔
หล่มเก่า	๙
วิเชียรบุรี	๑๒
ศรีเทพ	๔
หนองไผ่	๙
บึงสามพัน	๙
น้ำหนาว	-
วังโป่ง	๒
เขาค้อ	๓
รวมทั้งสิ้น	๗๐

ข้อมูลผลิตภัณฑ์ OTOP และวิสาหกิจชุมชน

จังหวัดเพชรบูรณ์ มีผู้ผลิต ผู้ประกอบการ OTOP ที่ลงทะเบียน ตั้งแต่ปี ๒๕๕๗ - ๒๕๖๖ จำนวน ๙๙๐ ราย/กลุ่ม จำนวนผลิตภัณฑ์ที่ลงทะเบียน ๒,๘๕๒ ผลิตภัณฑ์ แยกประเภท ดังนี้

- อาหาร	จำนวน	๑,๓๔๘	ผลิตภัณฑ์
- ประเภทเครื่องดื่ม	จำนวน	๑๗๗	ผลิตภัณฑ์
- ผ้าและเครื่องแต่งกาย	จำนวน	๓๑๐	ผลิตภัณฑ์
- ของใช้ ของตกแต่ง และของที่ระลึก	จำนวน	๖๒๗	ผลิตภัณฑ์
- ประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร	จำนวน	๓๙๐	ผลิตภัณฑ์

ตารางที่ ๔๗ มูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP ของจังหวัดเพชรบูรณ์ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖) (หน่วย : บาท)

มูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP				
ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖
๒,๕๗๕,๖๒๖,๒๓๐	๒,๑๔๓,๔๙๓,๔๒๑	๒,๘๑๖,๓๐๘,๓๗๕	๓,๐๘๐,๕๐๗,๓๖๓	๓,๒๐๔,๗๘๓,๐๐๒.๔๔

ตารางที่ ๔๘ ข้อมูลการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP มาก ๕ ลำดับแรก (หน่วย : บาท)

ลำดับ	ผลิตภัณฑ์ OTOP	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖
๑	ประเภทอาหาร	๑,๐๒๘,๘๙๘,๖๙๘	๒,๐๒๓,๔๗๑,๒๘๔	๒,๑๑๐,๒๕๖,๙๙๒	๒,๓๑๕,๙๕๑,๓๙๘
๒	ประเภทเครื่องดื่ม	๑๙๐,๒๓๙,๕๙๑	๒๑๒,๒๐๘,๓๙๙	๒๐๐,๓๘๐,๔๔๐	๑๘๔,๖๖๖,๘๒๙
๓	ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย	๑๔๑,๘๙๕,๖๖๕	๑๔๗,๐๗๖,๓๔๓	๑๘๔,๑๒๓,๘๗๖	๑๓๙,๘๗๕,๑๘๖
๔	ประเภทของใช้ ของฝากฯ	๒๑๓,๒๓๕,๕๖๘	๑๗๗,๔๗๖,๓๔๓	๒๐๘,๔๕๗,๕๐๕	๒๐๖,๒๘๗,๒๓๗
๕	ประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร	๑๗๖,๗๖๙,๗๖๖	๒๕๖,๐๗๕,๕๕๘	๓๗๗,๒๘๘,๕๕๐	๓๕๘,๐๐๒,๓๕๒

จังหวัดเพชรบูรณ์ ส่งผลิตภัณฑ์ OTOP เข้าคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ จำนวน ๑๒๒ ผลิตภัณฑ์ ผลการคัดสรร OTOP แยกตามประเภทผลิตภัณฑ์

ตารางที่ ๔๙ ผลการคัดสรร OTOP แยกตามประเภทผลิตภัณฑ์

ที่	ประเภท	ระดับดาว					รวมทั้งสิ้น
		๑	๒	๓	๔	๕	
๑	อาหาร	๑	๔	๑๐	๒๘	๓	๔๖
๒	เครื่องดื่ม	๐	๐	๐	๕	๓	๘
๓	ผ้าฯ	๐	๓	๑๔	๗	๒	๒๖
๔	ของใช้ฯ	๐	๗	๑๖	๒	๐	๒๕
๕	สมุนไพรฯ	๐	๐	๔	๗	๖	๑๗
รวม		๑	๑๔	๔๔	๔๙	๑๔	๑๒๒

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเพชรบูรณ์

ส่วนที่ ๓

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเพชรบูรณ์

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกจังหวัดเพชรบูรณ์ ที่จะมีผลกระทบต่อการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ จะนำมาเป็นพื้นฐานในการกำหนดทิศทางการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ตามเครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ ดังนี้

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดย McKinsey ๗-S Framework

ซึ่งจะวิเคราะห์ว่ามี จุดแข็ง จุดอ่อน อย่างไรในปัจจุบันทั้ง ๗ ประการ ประกอบด้วย

๑. กลยุทธ์ (Strategy)
๒. โครงสร้างขององค์กร (Structure)
๓. ระบบการปฏิบัติงาน (System)
๔. บุคลากร (Staff)
๕. ทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill)
๖. รูปแบบการบริหารจัดการ (Style)
๗. ค่านิยมร่วม (Shared Values)

ตารางที่ ๕๐ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดย McKinsey ๗-S Framework

๗-S McKinsey	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
ปัจจัยด้านกลยุทธ์ด้านการเกษตร (Strategy)		
การผลิต	S๑ จังหวัดมีนโยบายและให้ความสำคัญด้านการเกษตร โดยเฉพาะการผลิตสินค้าเกษตรมาตรฐานปลอดภัย และส่งเสริมการตลาดภายในจังหวัด (ด้านพืช ประมง ปศุสัตว์)	W๑ การพัฒนาด้านการเกษตร ยังไม่ครอบคลุมตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน (Value Chain) (ด้านพืช ประมง ปศุสัตว์)
ทรัพยากร	S๒ จังหวัดให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างทรัพยากรการผลิตด้านการเกษตร โดยเฉพาะแหล่งน้ำ และที่ดินทำกินของเกษตรกร (คทช.) S๓ จังหวัดให้ความสำคัญและมีแนวทางการขับเคลื่อนเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านภัยพิบัติอย่างชัดเจน	W๒ ขาดแหล่งกักน้ำไว้ใช้ทำการเกษตรในฤดูแล้ง (ด้านพืช ประมง ปศุสัตว์) W๓ การทำประมงเป็นแบบยังชีพ เนื่องจากแหล่งน้ำไม่เพียงพอ
การบริหาร	S๔ จังหวัดกำหนดเป้าหมายการพัฒนา ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๘๕) ที่เกี่ยวข้องกับด้านการเกษตร (การท่องเที่ยว/เกษตรมูลค่าสูง/สิ่งแวดล้อม) S๕ จังหวัดมีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยมีการจัดงานเทศกาลประจำปีทั้งระดับจังหวัดและระดับอำเภอ ซึ่งเกื้อหนุนต่อการจำหน่ายสินค้าเกษตร S๖ จังหวัดมุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาและพัฒนาความมั่นคงโดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงแบบบูรณาการ ผ่านการขับเคลื่อนโครงการ “เพชรบูรณ์พอเพียง”	

๗-S McKinsey	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์กรด้านการเกษตรของจังหวัด (Structure)		
<p>โครงสร้างการบริหาร ภาคการเกษตร</p>	<p>S๗ หน่วยงานภาคการเกษตรครอบคลุมทุกภารกิจที่เกี่ยวข้องตั้งอยู่ในพื้นที่</p> <p>S๘ มีศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม (AIC) และเครือข่ายองค์ความรู้ภาคการเกษตรในพื้นที่</p> <p>S๙ มีศักยภาพในการรองรับการลงทุนด้านอุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร</p> <p>S๑๐ มีระบบการบริหารจัดการน้ำในเขตพื้นที่ชลประทาน</p>	<p>W๔ อุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตรไม่ครอบคลุม ทุกชนิดพืช และมีการกระจุกตัวบางช่วงเวลา (ด้านพืช ประมง ปศุสัตว์)</p> <p>W๕ รูปแบบการรวมกลุ่มเกษตรกร เป็นกลุ่มเฉพาะกิจ เพื่อเข้าถึงแหล่งเงินทุน แต่ไม่มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง</p> <p>W๖ ข้อจำกัดของการเช่าที่ดินทำกิน เช่น เกษตรกรผู้เช่าขาดแรงจูงใจในการพัฒนาที่ดิน และกิจกรรมต่างๆ เนื่องจากขาดความมั่นคงกรรมสิทธิ์ที่ดิน</p> <p>W๗ เกษตรกรนิยมปลูกพืชตามกระแส</p> <p>W๘ ขาดโรงเชือดสัตว์ที่ได้มาตรฐาน ในระดับชุมชน</p>
<p>โครงสร้างกายภาพ จังหวัด</p>	<p>S๑๑ จังหวัดมีสถานที่ท่องเที่ยวแหล่งอารยธรรมสำคัญระดับโลก และมีภูมิประเทศมีศักยภาพเป็นแหล่งท่องเที่ยว ที่เอื้อต่อการส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร</p> <p>S๑๒ มีเนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรมากที่สุดในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑</p> <p>S๑๓ มีแหล่งรวบรวมและกระจายสินค้าพืชผัก</p> <p>S๑๔ มีสินค้าเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์และมีชื่อเสียงระดับประเทศ (ไถ่อย่างวิเชียรบุรี) และสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) (มะขามหวาน, ข้าวเหนียวดำลิ้มผิว) ของจังหวัด</p> <p>S๑๕ มีเส้นทางถนนที่เชื่อมโยงระดับภูมิภาค (เหนือ กลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)</p> <p>S๑๖ เป็นแหล่งเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจสำคัญ (ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์) มากที่สุดเป็นอันดับ ๑ ของประเทศ</p> <p>S๑๗ สภาพพื้นที่อุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การเพาะปลูก สามารถผลิตสินค้าทางการเกษตร (ด้านพืช ประมง ปศุสัตว์) ที่มีความหลากหลาย</p>	<p>W๙ พื้นที่ทำการเกษตรไม่มีเอกสารสิทธิ์</p> <p>W๑๐ เกษตรกรบางส่วนไม่มีพื้นที่ทำการเกษตรเป็นของตนเอง</p> <p>W๑๑ การขาดแคลนแรงงานด้านการเกษตร (ด้านพืช ประมง ปศุสัตว์)</p> <p>W๑๒ เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุ และไร้ทายาทการเกษตร</p> <p>W๑๓ มีพื้นที่เสี่ยงเกิดภัยแล้งมากที่สุดในอันดับแรกของภาคเหนือ (๕๐๐,๐๐๐ ไร่กว่า)</p>
ปัจจัยด้านการบริหารจัดการด้านการเกษตร (System)		
<p>ภาครัฐ</p>	<p>S๑๘ มีกลไกขับเคลื่อนงานด้านการเกษตรทั้งในเชิงนโยบาย (อ.พ.ก.) และการปฏิบัติเชิงพื้นที่ในระดับจังหวัด (SCP) และระดับอำเภอ (SCD) อย่างชัดเจน</p> <p>S๑๙ กลไกการส่งเสริมองค์ความรู้ด้านการเกษตรผ่านระบบศูนย์เรียนรู้ (ศพก.) และเกษตรกรต้นแบบที่หลากหลายและครอบคลุมทุกด้าน/ทุกอำเภอ</p>	<p>W๑๔ การบูรณาการภาคการเกษตรยังขาดความเข้มแข็ง (ด้านพืช ประมง ปศุสัตว์)</p> <p>W๑๕ มีการโยกย้าย/สับเปลี่ยนบุคลากรในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์บ่อยครั้ง ส่งผลให้การพัฒนาพื้นที่ไม่ต่อเนื่อง</p>
<p>เกษตรกร</p>	<p>S๒๐ มีระบบการพัฒนาเกษตรกรทั้งในรูปแบบการรวมกลุ่ม (ส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่/วิสาหกิจชุมชน/กลุ่มเกษตรกร/สหกรณ์) และระบบรายบุคคล (Smart Farmer/Young Smart Farmer) ในพื้นที่</p>	

๗-S McKinsey	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
ปัจจัยด้านบุคลากรด้านการเกษตรของจังหวัด (Staff)		
เกษตรกร	S๒๑ Smart Farmer/Young Smart Farmer และอาสาสมัครเกษตร มีทักษะที่หลากหลาย และอยู่ครอบคลุมในพื้นที่ทุกอำเภอ	
ภาครัฐ	S๒๒ บุคลากรในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีศักยภาพ ในการพัฒนางานด้านเกษตร และสหกรณ์ในจังหวัด	W๑๖ อัตรากำลังผู้ปฏิบัติงานตรวจ รับรอง มาตรฐานความปลอดภัยสินค้าเกษตรในพื้นที่ไม่เพียงพอต่อภารกิจที่ได้รับ
ปัจจัยด้านทักษะ ความรู้ ความสามารถ ด้านการเกษตร (Skill)		
เกษตรกร	S๒๓ เกษตรกรต้นแบบ Smart Farmer/Young Smart Farmer และอาสาสมัครเกษตร มีทักษะในการถ่ายทอดองค์ความรู้ ด้านการเกษตร และเทคโนโลยีและ นวัตกรรมทางการเกษตร	W๑๗ เกษตรกรส่วนใหญ่ขาดทักษะการเป็นผู้ประกอบการด้านการเกษตร (ด้านพืช ประมง ปศุสัตว์) W๑๘ เกษตรกรขาดทักษะด้านการบัญชี และการวิเคราะห์ด้านรายได้รายจ่าย (ด้านพืช ประมง ปศุสัตว์)
ภาครัฐ	S๒๔ บุคลากรในสังกัดของกระทรวงเกษตร มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านและพร้อม ให้การสนับสนุนเกษตรกร	W๑๙ การโยกย้ายทำให้การทำงานไม่ต่อเนื่อง
ปัจจัยด้านแบบแผนหรือพฤติกรรมกรรมการบริหารจัดการด้านการเกษตร (Style)		
เกษตรกร	S๒๕ กลุ่มเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรส่วนใหญ่ มีความเข้มแข็ง	W๒๐ รูปแบบการรวมกลุ่มเกษตรกร เป็นกลุ่ม เฉพาะกิจ เพื่อเข้าถึงแหล่งเงินทุน แต่ไม่มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างความยั่งยืน W๒๑ เกษตรกรยังมุ่งเน้นด้านการผลิตเป็น สำคัญ และยังไม่ตระหนักถึงการเพิ่ม มูลค่าสินค้า และผันตัวเป็นผู้ประกอบการ ด้านการเกษตร (ด้านพืช ประมง ปศุสัตว์) W๒๒ เกษตรกรยังไม่ตระหนักถึงความสำคัญ ของการจัดการด้านบัญชีฟาร์ม (ด้านพืช ประมง ปศุสัตว์)
ภาครัฐ	S๒๖ บุคลากรในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีการกำหนดค่านิยมร่วมกัน HOPE	
ปัจจัยด้านพฤติกรรมโดยทั่วไปของเกษตรกรจังหวัด (Shared Values)		
เกษตรกร	S๒๗ เกษตรกรเริ่มตระหนักและมีแนวโน้ม ปรับรูปแบบการผลิตสินค้าเกษตรที่ปลอดภัย มากขึ้น	W๒๓ เกษตรกรทำการเกษตรแบบดั้งเดิม ส่วนใหญ่ขาดการยอมรับการใช้ เทคโนโลยีสมัยใหม่ นิยมปลูกพืชเชิงเดี่ยว W๒๔ เกษตรกรเน้นผลิตในเชิงปริมาณ ไม่เน้น คุณภาพ (ด้านพืช ประมง ปศุสัตว์) W๒๕ เกษตรกรรุ่นใหม่ไม่นิยมรวมกลุ่ม W๒๖ เกษตรกรมีข้อจำกัดในการบริหารจัดการ วัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร W๒๗ เกษตรกรไม่เปิดรับการปรับเปลี่ยน รูปแบบการผลิตตามคำแนะนำของภาครัฐ (นาเปียกสลับแห้ง ปุ๋ยสั่งตัด การปรับ สายพันธุ์ ฯลฯ) W๒๘ เกษตรกรบางส่วนไม่นิยมการใช้วิทยากร

๗-S McKinsey	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
		ใหม่ๆ เพื่อใช้ในการผลิตพืชผลทางการเกษตรเพื่อลดต้นทุนในการผลิต
ปัจจัยการผลิตด้านการเกษตร (ดิน น้ำ ปุ๋ย พันธุ์)		
	S๒๘ ศักยภาพของพื้นที่เหมาะสมกับการผลิตสินค้าเกษตรที่หลากหลาย S๒๙ ผลผลิตทางการเกษตรของจังหวัดได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพ สินค้าเกษตรปลอดภัย	W๒๙ พื้นที่เกษตรกรรมส่วนใหญ่ขาดแหล่งน้ำ น้ำต้นทุน และระบบชลประทาน (อ่างเก็บน้ำขนาดกลาง-ใหญ่) ยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่เพาะปลูกของจังหวัด W๓๐ ขาดการส่งเสริมการผลิตเมล็ดพันธุ์คุณภาพที่เหมาะสมกับพื้นที่ของจังหวัด (ภายนอก)

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกโดย PESTEL Analysis

๑. ปัจจัยด้านการเมืองและความมั่นคง (Political Factors) เช่น นโยบายของรัฐ ระบบการปกครอง เสถียรภาพด้านการเมือง ความร่วมมือระหว่างประเทศ
๒. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ (Economic Factors) เช่น การปรับอัตราภาษี อัตราดอกเบี้ย อัตราการจ้างงาน ภาวะทางเศรษฐกิจ
๓. ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม (Social cultural Factors) เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา ค่านิยม การบริโภคอุปโภค
๔. ปัจจัยด้านเทคโนโลยี (Technological Factors) เช่น เครื่องจักรกลทางการเกษตร เทคโนโลยีสารสนเทศ
๕. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม (Environment Factors) เช่น สภาพภูมิอากาศ ภูมิประเทศ ธรรมชาติ
๖. ปัจจัยด้านกฎหมาย (Law/Legal Factors) เช่น กฎหมายแรงงาน กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค ระเบียบข้อบังคับด้านธุรกิจ

ตารางที่ ๕๑ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกโดย PESTEL Analysis

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
ด้านการเมืองและความมั่นคง (Political Factors)	
O๑ มีแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นการเกษตรที่ชัดเจน และให้ความสำคัญกับการยกระดับการผลิตให้เข้าสู่คุณภาพมาตรฐานความปลอดภัย O๒ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีแผนยุทธศาสตร์และนโยบายซึ่งกำหนดเป้าหมายการพัฒนาครอบคลุมในทุกมิติ O๓ การผลักดันการพัฒนาอย่างยั่งยืน Sustainable Development Goals : SDGs ร่วมกันของ ๑๙๓ ประเทศโลก O๔ มีแผนปฏิบัติการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรอินทรีย์แห่งชาติ O๕ รัฐบาลมีผลักดันการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม และระบบดิจิทัลในการบริหารจัดการในทุกภาคส่วนผ่านนโยบาย Thailand ๔.๐ O๖ การผลักดันยุทธศาสตร์การบริหารเชิงรุกแบบบูรณาการกับทุกภาคส่วน โดยเฉพาะโมเดล	T๑ การเมืองในปัจจุบันยังขาดเสถียรภาพและทิศทางที่ชัดเจน T๒ ผลจากสงครามระหว่างประเทศมหาอำนาจที่ส่งผลกระทบต่อปัจจัยการผลิตด้านการเกษตรที่นำเข้าจากต่างประเทศมีต้นทุนที่สูงขึ้น T๓ การเปลี่ยนแปลงรัฐบาล ทำให้นโยบายไม่มีความต่อเนื่อง

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
<p>“เกษตรทันสมัย พาณิชย์ทันสมัย”</p> <p>O๗ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เข้าร่วมลงนาม MOU การผลักดันการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในรูปแบบ BCG Economy Model</p> <p>O๘ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีหน่วยงานประจำการในต่างประเทศ เพื่อขยายความร่วมมือในการพัฒนา ด้านการเกษตรและการส่งออกสินค้าระหว่างประเทศ</p> <p>O๙ รัฐบาลมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศไทย ให้กลายเป็นศูนย์กลางเมืองแห่งอุตสาหกรรมระดับโลก โดยการยกระดับไทยเป็น Agriculture and Food Hub ตามวิสัยทัศน์ IGNITE THAILAND</p> <p>O๑๐ รัฐบาล ดำเนินมาตรการลดเผา</p>	
ด้านเศรษฐกิจ (Economic Factors)	
<p>O๑๑ อุตสาหกรรมเกษตรมีแนวโน้มจะขยายตัวอย่างต่อเนื่อง เพื่อรองรับความต้องการด้านอาหาร ที่ขยายตัวเพิ่มขึ้นตามบริบทโลก</p> <p>O๑๒ ประเทศไทยเป็นหนึ่งในผู้ผลิตเชิงพาณิชย์ ส่งออกอาหารสัตว์เลี้ยง มากเป็นอันดับ ๓ ของโลก</p> <p>O๑๓ ประเทศไทยส่งออกยางพาราเป็นอันดับ ๑ ของโลก</p> <p>O๑๔ ประเทศไทยส่งออกข้าวอันดับ ๓ ของโลก และเป็นแชมป์ข้าวหอมมะลิของโลก</p> <p>O๑๕ ประเทศไทยเป็นผู้ผลิตและส่งออกมันสำปะหลัง มากเป็นอันดับ ๓ ของโลก</p> <p>O๑๖ ประเทศไทยเป็นแชมป์ส่งออกผลไม้ไปจีน ครองส่วนแบ่งการตลาดร้อยละ ๔๐</p> <p>O๑๗ ประเทศไทยส่งออกน้ำตาล เป็นอันดับ ๒ ของโลก รองจากประเทศบราซิล</p>	<p>T๔ วัตถุดิบสำหรับผลิตอาหารสัตว์ส่วนใหญ่พึ่งพาการนำเข้า เช่น ปลาป่น และกากถั่วเหลือง ราคาวัตถุดิบมีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้น</p> <p>T๕ หนี้สินครัวเรือนเกษตร มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น</p> <p>T๖ ระบบเศรษฐกิจแบบเปิดทำให้การแข่งขันทางการตลาดสินค้าเกษตรรุนแรงขึ้น</p> <p>T๗ ต่างประเทศใช้นโยบายกีดกันทางการค้าสำหรับสินค้าเกษตรโดยใช้มาตรการที่ไม่ใช่ภาษี</p> <p>T๘ นักลงทุนจากภายนอกสนับสนุนให้ทำการเกษตรโดยไม่คำนึงถึงความเหมาะสมของสภาพพื้นที่ (ภัยจากมิถุนาชีพชกชวในให้ลงทุน)</p> <p>T๙ การลักลอบนำเข้าเนื้อสัตว์จากประเทศเพื่อนบ้านทำให้เกิดการแทรกแซงทางการตลาด</p> <p>T๑๐ ปัญหาระบบเศรษฐกิจภายนอกและภายในของประเทศมีความผันผวน</p> <p>T๑๑ การบริหารจัดการของรัฐบาลบางนโยบาย ส่งผลกระทบให้ปัจจัยการผลิตมีต้นทุนที่สูงขึ้น</p>
ด้านสังคมและวัฒนธรรม (Social cultural Factors)	
<p>O๑๘ ตำนาน ประเพณี วัฒนธรรม และวิถีชีวิตชุมชนของไทย (Soft Power) ได้รับความยอมรับในระดับโลก</p> <p>O๑๙ กระแสนิยมรักสุขภาพ หันมาบริโภคอาหารปลอดภัย</p> <p>O๒๐ กระแสการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพเป็นที่นิยมเพิ่มมากขึ้น</p>	<p>T๑๒ สัดส่วนของแรงงานเกษตร อายุมากกว่า ๖๐ ปี เพิ่มขึ้น แรงงานอายุน้อย ลดลงอย่างมาก</p> <p>T๑๓ การเข้าสู่สังคมผู้สูงวัย</p>
ด้านเทคโนโลยี (Technological Factors)	
<p>O๒๑ มีกลไกขับเคลื่อนงานด้านเทคโนโลยีการเกษตรที่ชัดเจน ผ่านคณะกรรมการขับเคลื่อนนโยบายเทคโนโลยีเกษตร ๔.๐</p> <p>O๒๒ มีการจัดทำข้อมูลกลาง เพื่อใช้ในการบริหารจัดการ</p>	<p>T๑๔ การแทรกแซงทางระบบดิจิทัลมีความรุนแรง ส่งผลต่อการปรับตัวของเกษตรกรไทย ที่ยังไม่สามารถปรับตัวได้ทันต่อกระแสความเปลี่ยนแปลง</p> <p>T๑๕ การขาดแคลนเทคโนโลยีทางการเกษตรสมัยใหม่</p>

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
<p>ภาคการเกษตร โดยการจัดตั้ง “ศูนย์ข้อมูลเกษตรแห่งชาติ (National Agriculture Big-Data Center : NABC)</p> <p>O๒๓ มีการรวบรวมองค์ความรู้ งานวิชาการ งานวิจัย ที่เกี่ยวข้องด้านการเกษตร ผ่านศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม (Agritech and Innovation Center : AIC) จำนวน ๑๖ กลุ่ม ๘๖๑ เรื่อง และ ศูนย์ความเป็นเลิศ (Center of Excellent : COE) จำนวน ๓๕ เรื่อง ครอบคลุมทุกพื้นที่ทั่วประเทศ</p>	<p>T๑๖ การหลอกลวง และกลโกงทางดิจิทัลเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสามารถสร้างความเสียหายและส่งผลกระทบต่อ การเปิดรับเทคโนโลยีดิจิทัลของเกษตรกร</p>
ด้านสิ่งแวดล้อม (Environment Factors)	
<p>O๒๔ กระแสนูรักษ์สิ่งแวดล้อมของโลก</p> <p>O๒๕ กระแสการผลิตหรือการส่งเสริมนโยบายพลังงานสะอาด/พลังงานหมุนเวียน</p> <p>O๒๖ รัฐบาลนโยบาย Carbon Neutrality เพื่อให้ประเทศไทยเป็นผู้นำของอาเซียนในด้านการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์สู่ชั้นบรรยากาศ</p>	<p>T๑๗ Climate Change ปัญหามลพิษธรรมชาติ ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติ ในบางพื้นที่ถูกทำลาย โดยเกิดจากอุทกภัย/ภัยแล้ง/การตัดไม้ทำลายป่า/การเผาพื้นที่ทางการเกษตร</p> <p>T๑๘ สภาวะโลกรวน ที่ประเทศไทยเผชิญกับปรากฏการณ์เอลนีโญและลานีญาในปีเดียวกัน ทำให้เกิดภัยพิบัติในด้านการเกษตร</p> <p>T๑๙ การเกิดศัตรูระบาดในพืช โรคระบาดสัตว์ และโรคอุบัติใหม่</p>
ด้านกฎหมาย (Law/Legal Factors)	
<p>O๒๗ มีหน่วยงานกำกับดูแลที่เกี่ยวกับปัจจัยการผลิตด้านการเกษตร (สารวัตรเกษตร กวก./คณะกรรมการวัตถุอันตราย)</p>	<p>T๒๐ ข้อจำกัดในการพัฒนาการทำเกษตรในพื้นที่ ไม่มีเอกสารสิทธิ์</p> <p>T๒๑ โครงการของหน่วยงานบางหน่วยงาน ไม่สามารถดำเนินการในบางพื้นที่ได้ เนื่องจากข้อจำกัดด้านกฎหมาย</p> <p>T๒๓ กระบวนการในการขออนุญาต/ใช้ประโยชน์ที่ดิน มีความซับซ้อน</p>

ตารางที่ ๕๒ การกำหนดกลยุทธ์ โดยใช้ TOWS Matrix

	โอกาส (Opportunities : O)	อุปสรรค (Threats : T)
	<p>๑. การเชื่อมต่อนโยบายการพัฒนาภาคเกษตรในทุกมิติ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ</p> <p>๒. มียุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องสนับสนุนการพัฒนาภาคเกษตร อาทิ Thailand ๔.๐, BCG, SDG, Carbon Neutrality ,การยกระดับไทยเป็น Agriculture and Food Hub ตามวิสัยทัศน์ IGNITE THAILAND</p> <p>๓. ศักยภาพการเป็นฐานการผลิตและการส่งออกสินค้าเกษตรที่สำคัญ (ข้าว, ยางพารา, อาหารสัตว์, ผลไม้)</p> <p>๔. ศูนย์ AIC และศูนย์ COE มีครอบคลุมทั่วประเทศ</p> <p>๕. กระแสนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และพลังงานสะอาด</p> <p>๗. Soft Power ของไทย ได้รับความนิยมในระดับโลก และเกิดกระแสความนิยมการท่องเที่ยวประเทศไทย</p>	<p>๑. การเปลี่ยนแปลงรัฐบาล ทำให้นโยบายไม่มีความต่อเนื่อง</p> <p>๒. สงครามระหว่างประเทศมหาอำนาจส่งผลกระทบต่อต้นทุนการเกษตร</p> <p>๓. นโยบายกีดกันทางการค้าระหว่างประเทศ ส่งผลให้แข่งขันทางการตลาดสินค้าเกษตรมีความรุนแรงมากขึ้น</p> <p>๔. การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ส่งผลให้แรงงานภาคเกษตรลดลง (ด้านพืชประมง ปศุสัตว์)</p> <p>๕. การแทรกแซงด้านเทคโนโลยีดิจิทัลมีความรุนแรง</p> <p>๖. สภาวะโลกรวน ที่ประเทศไทยเผชิญกับปรากฏการณ์เอลนีโญและลานีญาในปีเดียวกัน ทำให้เกิดภัยพิบัติในด้านการเกษตร</p> <p>๗. ข้อจำกัดด้านกฎหมายในการพัฒนาภาคเกษตร</p>
จุดแข็ง (Strengths : S)	กลยุทธ์เชิงรุก	กลยุทธ์เชิงแก้ไข
<p>๑. จังหวัดมุ่งเป้าพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย</p> <p>๒. จังหวัดให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรการเกษตร (แหล่งน้ำ)</p> <p>๓. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและสุขภาพ</p> <p>๔. มีการพัฒนาการเกษตรในรูปแบบเกษตรกรรมยั่งยืน</p> <p>๕. มีการขับเคลื่อนภาคเกษตรเพื่อสร้างมูลค่า</p> <p>๖. การบูรณาการเพื่อรับมือภัยพิบัติ</p> <p>๗. กลไกการขับเคลื่อนงานภาคเกษตรที่ครอบคลุมทุกมิติในทุกกระดับ</p> <p>๘. สภาพพื้นที่อุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การเพาะปลูก สามารถผลิตสินค้าทางการเกษตรที่มีความหลากหลาย</p>	<p>SO๑ การพัฒนาระบบการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ</p> <p>SO๒ การสร้างมูลค่าสินค้าเกษตร ด้วยการแปรรูป โดยใช้เทคโนโลยี/นวัตกรรม และ Soft Power</p> <p>SO๓ การพัฒนารูปแบบการผลิตภาคเกษตรโดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อความยั่งยืนและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม</p> <p>SO๔ การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการงานภาคเกษตรด้วยระบบเทคโนโลยีดิจิทัล</p>	<p>ST๑ เพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิต โดยการใช้เทคโนโลยี/นวัตกรรมในการลดต้นทุนและเพิ่มผลผลิต</p> <p>ST๒ เพิ่มพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืนเพื่อลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติ</p> <p>ST๓ การเพิ่มทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อรองรับแรงงานผู้สูงวัยภาคเกษตร</p>
จุดอ่อน (Weaknesses : W)	กลยุทธ์เชิงป้องกัน	กลยุทธ์เชิงรับ
<p>๑. การพัฒนาด้านการเกษตรยังไม่ครอบคลุมตลอดห่วงโซ่อุปทาน</p> <p>๒. สถาบันเกษตรกรยังขาดความเข้มแข็ง</p> <p>๓. เกษตรกรขาดทักษะเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร</p> <p>๔. เกษตรกรยึดรูปแบบการผลิตแบบเดิมและมุ่งเน้นปริมาณ ไม่นับคุณภาพ</p>	<p>WO๑ สนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกรให้สามารถเข้าถึงแหล่งทุนภาครัฐ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การแปรรูป และการตลาด</p> <p>WO๒ สร้างความเข้มแข็งแก่สถาบันเกษตรกร ด้วยการเพิ่มประสิทธิภาพบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ</p>	<p>WT๑ การบริการจัดการอย่างมีส่วนร่วมทุกภาคส่วนในระดับชุมชน เพื่อการแก้ไขและพัฒนาภาคการเกษตรอย่างเป็นระบบ</p>

<p>๕. เกษตรกรมีข้อจำกัดในการเข้าถึงเทคโนโลยี/นวัตกรรม</p> <p>๖. ข้อจำกัดด้านทรัพยากรการผลิตไม่เพียงพอ (แหล่งน้ำ, พันธุ์, ต้นทุน)</p> <p>๗. ข้อจำกัดของการเช่าที่ดินทำ ทำให้ขาดความมั่นคงกรรมสิทธิ์ที่ดิน</p> <p>๘. เกษตรกรนิยมปลูกพืชตามกระแส</p> <p>๑๐. ขาดแหล่งน้ำในการทำการเกษตรในฤดูแล้ง ส่งผลกระทบต่อการทำการเกษตร(พืช ประมง ปศุสัตว์)</p>	<p>WO๓ การเชื่อมโยงขยายผลองค์ความรู้เทคโนโลยี/นวัตกรรมด้านเกษตร จากศูนย์ AIC และ COE ไปสู่ศูนย์เรียนรู้การเกษตร</p>	
---	---	--

ส่วนที่ ๔

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดเพชรบูรณ์ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

๑. เป้าหมายการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดเพชรบูรณ์

“เพชรบูรณ์เมืองเกษตรปลอดภัย ก้าวไกลด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม” ประกอบด้วย
ประเด็นการพัฒนา ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน
และยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัย สู่อุตสาหกรรม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและ
นวัตกรรม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและ
ยั่งยืน

๒. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

- จำนวนรายได้ของเกษตรกรเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑/ปี
- จำนวนเกษตรกรได้รับการอบรมพัฒนาเกษตรกรให้เป็น Smart Farmer ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ราย/ปี
- จำนวนเกษตรกรรุ่นใหม่ได้รับการอบรมพัฒนาเกษตรกรให้เป็น Young Smart Farmer
ไม่น้อยกว่า ๓๐ ราย/ปี
- สหกรณ์มีความเข้มแข็งระดับ ๑ และ ๒ อย่างน้อยร้อยละ ๔๗
- วิสาหกิจชุมชนและกลุ่มเกษตรกรมีความเข้มแข็ง ร้อยละ ๓๐
- จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมวิสาหกิจชุมชนไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ราย/ปี
- จำนวนการรับรองสินค้าเกษตรปลอดภัย/เกษตรอินทรีย์ อย่างน้อย ๑๐ ชนิดสินค้า/ปี
- จำนวนแปลง/ฟาร์ม ที่ยื่นขอรับการตรวจรับรองมาตรฐานเกษตรปลอดภัย/เกษตรอินทรีย์ไม่น้อยกว่า
๒๐ แปลง/ฟาร์ม/ปี
- จำนวนแปลง/ฟาร์ม ได้รับการรับรองมาตรฐานเกษตรปลอดภัย/เกษตรอินทรีย์ ไม่น้อยกว่า
๑๐ แปลง/ฟาร์ม/ปี
- จำนวนการนำผลงานวิจัยและพัฒนาด้านการเกษตร/เทคโนโลยีเกษตร ไปใช้ประโยชน์ไม่น้อยกว่า
๑๐ เรื่อง/ปี
- จำนวนเกษตรกรได้รับการอบรมพัฒนาด้านการเกษตร/เทคโนโลยีเกษตร ไม่น้อยกว่า ๕๐ ราย/ปี
- จำนวนของระบบส่งน้ำชลประทานได้รับการ ปรับปรุง/ซ่อมแซม ไม่น้อยกว่า ๑๐ แห่ง/ปี
- จำนวนแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๑๐๐ บ่อ/ปี
- จำนวนพื้นที่ระบบอนุรักษ์ดินและน้ำบนพื้นที่สูง/ลุ่ม-ดอน ไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ ไร่/ปี

๓. ประเด็นการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

เป้าหมาย	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เกษตรกรได้รับการพัฒนาสามารถพึ่งพาตนเองได้ และภาคภูมิใจในการประกอบอาชีพ ๒. สนับสนุนให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรเป็นผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรแบบมืออาชีพ (Smart Farmer) ๓. พัฒนาและเชื่อมโยงเครือข่ายในการประกอบอาชีพเกษตรกรรวม
ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<ol style="list-style-type: none"> ๑. จำนวนรายได้ของเกษตรกรเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑/ปี ๒. จำนวนเกษตรกรได้รับการอบรมพัฒนาเกษตรกรให้เป็น Smart Farmer ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ราย/ปี ๓. จำนวนเกษตรกรรุ่นใหม่ได้รับการอบรมพัฒนาเกษตรกรให้เป็น Young Smart Farmer ไม่น้อยกว่า ๓๐ ราย/ปี ๔. สหกรณ์มีความเข้มแข็งระดับ ๑ และ ๒ อย่างน้อยร้อยละ ๔๗ ๕. วิสาหกิจชุมชนและกลุ่มเกษตรกรมีความเข้มแข็ง ร้อยละ ๓๐ ๖. จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนากิจการวิสาหกิจชุมชนไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ราย/ปี
แนวทางการพัฒนา	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรให้สามารถแข่งขัน และสร้างความร่วมมือเชื่อมโยงเครือข่ายในและนอกจังหวัด ๒. ส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้เกษตรกรไปสู่เกษตรกรมืออาชีพ (Smart Farmer, Young Smart Farmer) ๓. สร้างและเชื่อมโยงเครือข่ายของเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรกับศูนย์เรียนรู้และศูนย์เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้าน และศูนย์ AIC

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทานและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัย สู่เกษตรกรอินทรีย์

เป้าหมาย	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทานสินค้าเกษตร ๒. ปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้คุณภาพ และมาตรฐานปลอดภัย อย่างยั่งยืน
ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<ol style="list-style-type: none"> ๑. จำนวนการรับรองสินค้าเกษตรปลอดภัย/เกษตรกรอินทรีย์ อย่างน้อย ๑๐ ชนิดสินค้า/ปี ๒. จำนวนแปลง/ฟาร์ม ที่ยื่นขอรับการตรวจรับรองมาตรฐานเกษตรปลอดภัย/เกษตรกรอินทรีย์ไม่น้อยกว่า ๒๐ แปลง/ฟาร์ม/ปี ๓. จำนวนแปลง/ฟาร์ม ได้รับการรับรองมาตรฐานเกษตรปลอดภัย/เกษตรกรอินทรีย์ไม่น้อยกว่า ๑๐ แปลง/ฟาร์ม/ปี
แนวทางการพัฒนา	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทานสินค้าเกษตรสู่อุตสาหกรรม แปรรูปผลิตภัณฑ์ ๒. ส่งเสริมการทำเกษตรกรรมแบบปลอดภัย และสอดคล้องกับความต้องการของตลาด ๓. พัฒนาประสิทธิภาพระบบการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยที่มีคุณภาพมาตรฐาน

๔. ส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทานสินค้าเกษตรสู่อุตสาหกรรม แปรรูปผลิตภัณฑ์

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

เป้าหมาย	<ol style="list-style-type: none"> ๑. สนับสนุนการผลิตงาน/กิจกรรมด้านการวิจัย เทคโนโลยี นวัตกรรมด้านการเกษตร ๒. ผลักดันการนำผลงานวิจัย เทคโนโลยี นวัตกรรมด้านการเกษตรไปประยุกต์ใช้ในพื้นที่
ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<ol style="list-style-type: none"> ๑. จำนวนการนำผลงานวิจัยและพัฒนาด้านการเกษตร/เทคโนโลยีเกษตร ไปใช้ประโยชน์ไม่น้อยกว่า ๑๐ เรื่อง/ปี ๒. จำนวนเกษตรกรได้รับการอบรมพัฒนาด้านการเกษตร/เทคโนโลยีเกษตร ไม่น้อยกว่า ๕๐ ราย/ปี
แนวทางการพัฒนา	<ol style="list-style-type: none"> ๑. สนับสนุนให้มีการนำผลงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์อย่างจริงจัง ๒. สนับสนุนการพัฒนาเกษตรกรรมด้วยงานวิจัย เทคโนโลยีเกษตร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

เป้าหมาย	<ol style="list-style-type: none"> ๑. สร้างสมดุลระหว่างการใช้และการอนุรักษ์ทรัพยากรทางธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร ๓. การบริหารจัดการทรัพยากรการผลิตทางการเกษตรมีประสิทธิภาพมากขึ้น
ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<ol style="list-style-type: none"> ๑. จำนวนของระบบส่งน้ำชลประทานได้รับการ ปรับปรุง/ซ่อมแซม ไม่น้อยกว่า ๑๐ แห่ง/ปี ๒. จำนวนแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๑๐๐ บ่อ/ปี ๓. จำนวนพื้นที่ระบบอนุรักษ์ดินและน้ำบนพื้นที่สูง/ลุ่ม-ดอน ไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ ไร่/ปี
แนวทางการพัฒนา	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ส่งเสริมการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรการผลิตทางการเกษตร ๒. ส่งเสริมการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ๓. พัฒนาแหล่งน้ำและการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตรให้เหมาะสม ๔. การบริหารจัดการพื้นที่ทำกินทางการเกษตร

๔. แผนที่แสดงความต้องการของแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดเพชรบูรณ์ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) กับแผน ๓ ระดับ

<p>แผนระดับ ๑</p> <p>ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน</p> <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมาย ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น ประเด็น การเกษตรสร้างมูลค่า ประเด็นย่อย เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูปเกษตรอัจฉริยะ 								
<p>แผนระดับ ๒</p> <p>ประเด็น การเกษตร</p> <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บทฯ ผลิตภัณฑ์รวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น แผนย่อยของแผนแม่บทฯ เกษตรปลอดภัย เป้าหมายแผนย่อย สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น <p>แนวทางการพัฒนา ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการ ให้สามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน</p>	<p>แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ</p> <p>ประเทศไทยได้ยุทธศาสตร์ชาติ</p> <ul style="list-style-type: none"> หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง เป้าหมายการพัฒนา มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น แนวทางการพัฒนา การยกระดับขีดความสามารถของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร 	<p>นโยบายและแผนระดับชาติ</p> <p>ว่าด้วยความมั่นคง</p> <p>นโยบายว่าด้วยความมั่นคงที่ ๙</p> <p>เป้าหมาย : การยกระดับการจัดกรความเสี่ยงเสี่ยงสาธารณภัยที่สาคัญอันเกิดจากภัยธรรมชาติ และภัยที่เกิดจากกิจกรรมทำของมนุษย์ที่เกิดขึ้น และ/หรือ เป็นภัยซ้ำซ้อน (Compound Hazards) ไปสู่มาตรฐานตามหลักสากล</p> <p>นโยบายว่าด้วยความมั่นคงที่ ๑๔</p> <p>เป้าหมาย : การพัฒนาศักยภาพการเตรียมพร้อมสำหรับการระดมทรัพยากรที่จำเป็นเพื่อใช้ในกรณีประเทศเผชิญกับภัยคุกคามหรือวิกฤตการณ์ระดับชาติ</p>	<p>นโยบายว่าด้วยความมั่นคง ๑๗</p> <p>เป้าหมาย : พื้นที่เป้าหมายระดับตำบลที่มีปัญหาความมั่นคงสำคัญเร่งด่วนลดลง ผลสัมฤทธิ์พื้นที่เป้าหมายระดับตำบลได้รับการแก้ไขปัญหาค่าและพัฒนากำหนดให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและชุมชนมีความเข้มแข็ง นำไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน</p>	<p>แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG</p> <p>“เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ประชาชนมีรายได้ดี คุณภาพชีวิตดี รักษา</p>	<p>แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG</p> <p>“เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ประชาชนมีรายได้ดี คุณภาพชีวิตดี รักษา</p>	<p>แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG</p> <p>“เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ประชาชนมีรายได้ดี คุณภาพชีวิตดี รักษา</p>	<p>แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG</p> <p>“เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ประชาชนมีรายได้ดี คุณภาพชีวิตดี รักษา</p>	<p>แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG</p> <p>“เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ประชาชนมีรายได้ดี คุณภาพชีวิตดี รักษา</p>
<p>แผนระดับ ๓</p> <p>แผนพัฒนาภาคเหนือ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)</p> <p>มุ่งสู่การพัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศ เชื่อมโยงกับอนุภูมิภาค และเติบโตอย่างยั่งยืน เพื่อพัฒนาไปสู่ การเป็น</p>	<p>แผนพัฒนาจังหวัดเพชรบูรณ์</p> <p>“ดินแดนแห่งความสุขของคนอยู่ และผู้มาเยือน”</p> <p>มุ่งมั่นส่งเสริมการเกษตรปลอดภัยและสร้างสรรค์มูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร พัฒนาและ</p>	<p>แผนปฏิบัติการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์</p> <p>ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)</p> <p>“เกษตรกรรมคุณภาพชีวิตที่ดี มีรายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี”</p>	<p>แผนปฏิบัติการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์</p> <p>ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)</p> <p>“เกษตรกรรมคุณภาพชีวิตที่ดี มีรายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี”</p>	<p>แผนปฏิบัติการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์</p> <p>ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)</p> <p>“เกษตรกรรมคุณภาพชีวิตที่ดี มีรายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี”</p>	<p>แผนปฏิบัติการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์</p> <p>ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)</p> <p>“เกษตรกรรมคุณภาพชีวิตที่ดี มีรายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี”</p>	<p>แผนปฏิบัติการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์</p> <p>ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)</p> <p>“เกษตรกรรมคุณภาพชีวิตที่ดี มีรายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี”</p>	<p>แผนปฏิบัติการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์</p> <p>ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)</p> <p>“เกษตรกรรมคุณภาพชีวิตที่ดี มีรายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี”</p>	<p>แผนปฏิบัติการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์</p> <p>ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)</p> <p>“เกษตรกรรมคุณภาพชีวิตที่ดี มีรายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี”</p>

	<p>“ฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศไทย” เชื่อมโยงกับอนุภูมิภาค และเติบโตได้อย่างยั่งยืน โดยใช้ทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอัตลักษณ์ นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภาคให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ</p>	<p>ยกระดับการท่องเที่ยวทุกมิติ พร้อมยกระดับคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างความมั่นคงของสังคม รวมทั้งรักษาความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และยกระดับขีดความสามารถทางเศรษฐกิจและการบริการภาครัฐ เพื่อมุ่งไปสู่การเป็นเมืองแห่งความสุขของคนอยู่และผู้มาเยือน</p>	<p>ยกระดับคุณภาพสินค้าเกษตรของจังหวัดเพชรบูรณ์ให้ได้การรับรองมาตรฐาน</p>	<p>และฟื้นฟูฐานทรัพยากรจากความหลากหลายทางชีวภาพให้มีความปลอดภัยด้านสุขภาพ และนวัตกรรม”</p> <p>ยกระดับมาตรฐานสู่การเป็นแหล่งผลิตและให้บริการที่มีคุณภาพ มีความปลอดภัย มีสุขอนามัยที่ดี ให้ความสำคัญกับระบบการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม</p>
--	--	---	--	---

<p>สาระสำคัญ แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดเพชรบูรณ์</p>	<p>เป้าประสงค์หลักการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดเพชรบูรณ์</p> <p>“เพชรบูรณ์เมืองเกษตรปลอดภัย ก้าวไกลด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม”</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สร้างความภาคภูมิใจในอาชีพเกษตรกรรม สามารถพึ่งพาตนเองได้ มีการถ่ายทอดความรู้ ภายนอกอย่างเข้มแข็ง 2. ส่งเสริมความสามารถของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรในการยกระดับผลิตภาพ ประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ ความปลอดภัยของตลาดสินค้าเกษตร ให้ตอบสนองความต้องการของตลาด 3. สร้างความแข็งแกร่งในการแข่งขันของสินค้าเกษตร รวมทั้งพัฒนางานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ประโยชน์ 4. ส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรเกษตรและโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพรวมถึงการปรับตัวและการสร้างภูมิคุ้มกันภายใต้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
<p>ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. จำนวนรายได้ของเกษตรกรเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑/ปี 2. จำนวนเกษตรกรได้รับการอบรมพัฒนาเกษตรกรให้เป็น Smart Farmer ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ราย/ปี 3. จำนวนเกษตรกรรุ่นใหม่ได้รับการอบรมพัฒนาเกษตรกรให้เป็น Young Smart Farmer ไม่น้อยกว่า ๓๐ ราย/ปี 4. สหกรณ์มีความเข้มแข็งระดับ ๑ และ ๒ อย่างน้อยร้อยละ ๔๗ 5. วิสาหกิจชุมชนและกลุ่มเกษตรกรมีความเข้มแข็ง ร้อยละ ๓๐ 6. จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาทักษะอาชีพไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ราย/ปี 7. จำนวนการรับรองสินค้าเกษตรปลอดภัย/เกษตรกรอินทรีย์ อย่างน้อย ๑๐ ชนิดสินค้า/ปี 8. จำนวนแปลง/ฟาร์ม ที่ยื่นขอรับการตรวจรับรองมาตรฐานเกษตรปลอดภัย/เกษตรกรอินทรีย์ ไม่น้อยกว่า ๒๐ แปลง/ฟาร์ม/ปี 9. จำนวนแปลง/ฟาร์ม ได้รับการรับรองมาตรฐานเกษตรปลอดภัย/เกษตรกรอินทรีย์ ไม่น้อยกว่า ๑๐ แปลง/ฟาร์ม/ปี 10. จำนวนการนำผลงานวิจัยและพัฒนาด้านการเกษตร/เทคโนโลยีเกษตร ไปใช้ประโยชน์ไม่น้อยกว่า ๑๐ เรื่อง/ปี 11. จำนวนเกษตรกรได้รับการอบรมพัฒนาด้านการเกษตร/เทคโนโลยีเกษตร ไม่น้อยกว่า ๕๐ ราย/ปี 12. จำนวนของระบบส่งน้ำชลประทานได้รับการ ปรับปรุง/ซ่อมแซม ไม่น้อยกว่า ๑๐ แห่ง/ปี 13. จำนวนแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๑๐๐ บ่อ/ปี 14. จำนวนพื้นที่ระบบอนุรักษ์ดินและน้ำบนพื้นที่สูง/ลุ่ม-ดอน ไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ ไร่/ปี

ประเด็นการพัฒนา ด้านการเกษตรและ สหกรณ์ของจังหวัดเพชรบูรณ์	๑ สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร	๒ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ สินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทานและ ยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัย สู่เกษตรอินทรีย์	๓ เพิ่มความสามารถในการแข่งขัน ภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและ นวัตกรรม	๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตร และสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน
---	--	--	--	--

โครงการสำคัญ	จำนวน ๑๐๓ โครงการ งบประมาณ ๒๖,๐๙๕,๓๗๙ บาท	จำนวน ๗๓ โครงการ งบประมาณ ๓๑,๕๕๒,๕๓๖ บาท	จำนวน ๑๓ โครงการ งบประมาณ ๓,๗๙๓,๘๔๐ บาท	จำนวน ๓๘ โครงการ งบประมาณ ๓๗๑,๑๑๕ บาท
--------------	--	---	--	--

แบบ กษ.๑

๕. แบบฟอร์มสรุปโครงการด้านการเกษตรและสหกรณ์ที่สำคัญของจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖ - พ.ศ. ๒๕๗๐) จังหวัดเพชรบูรณ์

เป้าหมายการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดเพชรบูรณ์

ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัดของประเด็นการพัฒนา	ค่าเป้าหมาย				
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร	๑. จำนวนรายได้ของเกษตรกรเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑/ปี ๒. จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการอบรมพัฒนาเกษตรกรให้เป็น Smart Farmer ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ราย/ปี ๓. จำนวนเกษตรกรรุ่นใหม่ได้รับการอบรมพัฒนาเกษตรกรให้เป็น Young Smart Farmer ไม่น้อยกว่า ๓๐ ราย/ปี ๔. สหกรณ์มีความเข้มแข็งระดับ ๑ และ ๒ อย่างน้อยร้อยละ ๙๐ ๕. วิสาหกิจชุมชนและกลุ่มเกษตรกรมีความเข้มแข็ง ร้อยละ ๓๐	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑ ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ราย ไม่น้อยกว่า ๓๐ ราย	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑ ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ราย ร้อยละ ๓๐	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑ ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ราย ร้อยละ ๓๐	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑ ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ราย ร้อยละ ๓๐	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๕ ไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ ราย ไม่น้อยกว่า ๑๕๐ ราย
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอด	๑. จำนวนการรับรองสินค้าเกษตรปลอดภัย/เกษตรกรอินทรีย์ อย่างน้อย ๑๐ ชนิดสินค้า/ปี	ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ราย อย่างน้อย ๑๐ ชนิดสินค้า/ปี	ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ราย อย่างน้อย ๑๐ ชนิดสินค้า/ปี	ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ราย อย่างน้อย ๑๐ ชนิดสินค้า/ปี	ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ราย อย่างน้อย ๑๐ ชนิดสินค้า/ปี	ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ราย อย่างน้อย ๕๐ ชนิดสินค้า/ปี

ส่วนที่ ๕

แบบ กษ.๑-๑
(Project idea รายโครงการ)

แบบฟอร์มโครงการแบบย่อ (Project idea) ของโครงการสำคัญด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

๑. โครงการยกระดับทำตลาดออนไลน์ พัฒนาหมู่บ้านสู่การผลิตสินค้ามูลค่าสูง

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการยกระดับทำตลาดออนไลน์ พัฒนาหมู่บ้านสู่การผลิตสินค้ามูลค่าสูง
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรให้สามารถแข่งขัน และสร้างความร่วมมือเชื่อมโยงเครือข่ายในและนอกจังหวัด
๓. หลักการและเหตุผล	บ้านโคกมน หมู่ที่ ๒ ตำบลโคกมน อำเภอน้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์ “กลุ่มวิสาหกิจชุมชนน้ำหนาวอาราบิก้า” จุดเริ่มต้นในการสร้างกลุ่ม คือ นางสาวสัมฤทธิ์ มั่นเมือง เริ่มทำในอาชีพเกษตรกร และด้วยโอกาสที่ได้ทำงานที่ตอยช้าง จังหวัดเชียงรายแหล่งปลูกกาแฟคุณภาพลำดับต้นๆ ของประเทศ จึงทำให้ได้รับประสบการณ์และความรู้ในการปลูกกาแฟ ตลอดจนรูปแบบการดำเนินธุรกิจกาแฟ ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้เกิดความประทับใจใน “กาแฟอาราบิก้า” ว่าสามารถเป็นพืชรายได้ที่เปลี่ยนวิถีชีวิตเกษตรกรบนพื้นที่สูงจาก “ภูเขาหัวโล้น – ทำไร่เลื่อนลอย” ให้เป็นวิถี “คนอยู่ร่วมกับป่าได้อย่างยั่งยืน” ในการเริ่มต้นอาชีพเกษตรกร โดยเริ่มต้นจากการปลูกกาแฟแบบรักป่า โดยมีต้นแบบมาจาก อำเภอตอยช้าง จังหวัดเชียงราย ปลูกกาแฟพันธุ์อาราบิก้า แซมกับไม้ป่าเนื้อที่เพียง ๒ งานในพื้นที่หมู่ที่ ๒ ตำบลโคกมน อำเภอเมืองน้ำหนาว ด้วยความตั้งใจที่จะอยู่ร่วมกับป่า จึงเลือกการทำเกษตร แบบอินทรีย์ คือ ไม่ใช้สารเคมีในกระบวนการเพาะปลูกเลย ด้วยความมุ่งมั่นตั้งใจในการสร้างอาชีพเกษตรกรที่เหมาะสมกับการอยู่ร่วมกับป่า ทำให้เนื้อที่ ๒ งานนั้นสามารถสร้างผลผลิต ที่เกินความคาดหมาย กาแฟอาราบิก้าที่ปลูกแซมไม้ป่าออกผลผลิตเป็นที่น่าพอใจ ในปีที่ ๒ ของการปลูกกาแฟ นำมาแปรรูปก็ได้กาแฟที่มีรสชาติดี สามารถเป็นต้นแบบให้แก่เกษตรกรทั่วไปได้ ดังนั้นเพื่อให้กลุ่มและชุมชนเข้าถึงตลาดมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องสร้างการเรียนรู้ถึงกระบวนการทำตลาดออนไลน์ เพื่อให้เกษตรกรรู้เท่าทันโลกยุคดิจิทัล และอันตรายจากสื่อออนไลน์ สามารถปรับตัวให้ก้าวทันยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีที่ทวีความรุนแรงมากขึ้น
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนาความรู้เกษตรกรให้สามารถพึ่งตนเองในเรื่องการเข้าถึงตลาดออนไลน์ ๒. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจชุมชนให้มีเข้มแข็งสามารถพึ่งพาตนเองได้ ๓. เพื่อให้กลุ่มดำเนินธุรกิจได้อย่างยั่งยืน
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. กลุ่มสามารถสร้างรายได้จากการจำหน่ายผลผลิตที่มีคุณภาพเพิ่มขึ้นอย่างน้อย ๑๐% ๒. เกษตรกรชุมชนมีความเข้มแข็งและสามารถพึ่งพาตนเองได้
๖. พื้นที่เป้าหมาย	บ้านโคกมน หมู่ที่ ๒ ตำบลโคกมน อำเภอเมืองน้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์
๗. กิจกรรมหลัก	๑. ถ่ายทอดความรู้เรื่องดินและการจัดการดินนา ๒. ถ่ายทอดความรู้เรื่องการเก็บตัวอย่างดินและวิเคราะห์ดินเบื้องต้น ๓. ถ่ายทอดความรู้เรื่องการปรับปรุงบำรุงดินในพื้นที่นาข้าว
งบประมาณ หน่วยงานรับผิดชอบ	งบประมาณ ๑๐๒,๐๐๐ บาท ศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์(AIC)/สำนักงานสถิติจังหวัด

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	เพชรบูรณ์ สำนักงานเกษตรอำเภอ/สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเพชรบูรณ์
๘. หน่วยงานดำเนินการ	- ศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์(AIC)/สำนักงานสถิติจังหวัดเพชรบูรณ์ - สำนักงานเกษตรอำเภอ/สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเพชรบูรณ์
๙. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	พ.ศ. ๒๕๖๗-๒๕๖๘
๙. งบประมาณ	๑๐๒,๐๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (Output)	๑. บ้านโคกมน หมู่ที่ ๒ ตำบลโคกมน อำเภอน้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์ มีเกษตรกรได้รับความรู้ในการทำตลาดออนไลน์ จำนวน ๒๕ ราย ๒. มีการเชื่อมโยงเครือข่ายระหว่างเกษตรกร หน่วยงานภาครัฐ และเอกชน
๑๑. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. เกษตรกรได้รับความรู้ในการทำตลาดออนไลน์ และนำไปใช้ปฏิบัติได้จริงในชีวิตประจำวัน ๒. เกษตรกร สามารถเข้าถึงตลาดออนไลน์ และขายสินค้าได้มากยิ่งขึ้น ๓. เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้น

๒. โครงการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวคุณภาพดี

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวคุณภาพดี
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรให้สามารถแข่งขัน และสร้างความร่วมมือเชื่อมโยงเครือข่ายในและนอกจังหวัด
๓. หลักการและเหตุผล	กลุ่มแปลงใหญ่ข้าวสหกรณ์การเกษตรเพชรบูรณ์ จำกัด เกิดจากการรวมกลุ่มของเกษตรกรที่ปลูกข้าวซึ่งเป็นอาชีพหลักของคนในชุมชน ซึ่งปัจจัยการผลิตที่สำคัญที่สุดในการปลูกข้าว คือ เมล็ดพันธุ์ข้าวคุณภาพดี ซึ่งจะช่วยให้ข้าวมีอัตราการงอกที่สมบูรณ์ แข็งแรง ผลผลิตสูง มีเมล็ดพันธุ์ข้าวที่มีมาตรฐาน ขายได้ ราคาดี แต่ในปัจจุบัน เกษตรกรผู้ปลูกข้าวยังประสบปัญหาขาดแคลนเมล็ดพันธุ์ข้าวคุณภาพดีที่ใช้เก็บเมล็ดพันธุ์ไว้ปลูกในฤดูกาลถัดไป ส่งผลให้เกษตรกรเกิดปัญหาการขาดแคลนเมล็ดพันธุ์ข้าวคุณภาพดีสำหรับการเพาะปลูก ทำให้เกษตรกร ต้องไปจัดหา/ซื้อในตลาดทั่วไป โดยเฉพาะซื้อจากพ่อค้าคนกลาง ซึ่งมีในราคาที่ค่อนข้างสูง ส่งผลให้มีต้นทุน การผลิตที่สูงตามไปด้วย ดังนั้นจึงต้องมีการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนเมล็ดพันธุ์ข้าวพันธุ์ดี และส่งเสริมให้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว มีเมล็ดพันธุ์ข้าว คุณภาพดีไว้ใช้ในการเพาะปลูกเพื่อให้เกษตรกรมีเมล็ดพันธุ์ข้าวที่ดีได้มาตรฐานไว้ใช้เองในชุมชน และสามารถกระจายไปสู่ยังชุมชนใกล้เคียงได้อย่างทั่วถึง
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนาความรู้เกษตรกรให้สามารถพึ่งตนเองในเรื่องเมล็ดพันธุ์ข้าวคุณภาพดีในชุมชน ๒. เพื่อสนับสนุนให้เกิดระบบการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวที่เหมาะสมกับวิถีเกษตรกร ๓. เพื่อรักษาคุณภาพผลผลิตทางการเกษตรและสร้างมูลค่าเพิ่ม ๔. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจชุมชนให้เข้มแข็งสามารถพึ่งพาตนเองได้ ๕. เพื่อให้กลุ่มดำเนินธุรกิจได้อย่างยั่งยืน

๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. กลุ่มสามารถสร้างรายได้จากการจำหน่ายผลผลิตที่มีคุณภาพเพิ่มขึ้นอย่างน้อย ๑๐% ๒. เกษตรกรชุมชนมีความเข้มแข็งและสามารถพึ่งพาตนเองได้
๖. พื้นที่เป้าหมาย	บ้านอีโดกวังจาน หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านโตก อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์
๗. กิจกรรมหลัก	
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ หน่วยงานรับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๑. ถ่ายทอดความรู้เรื่องดินและการจัดการดินนา ๒. ถ่ายทอดความรู้เรื่องการเก็บตัวอย่างดินและวิเคราะห์ดินเบื้องต้น ๓. ถ่ายทอดความรู้เรื่องการปรับปรุงบำรุงดินในพื้นที่นาข้าว
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ หน่วยงานรับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๑. เรียนรู้เรื่องของการตัดพันธุ์ปูน ๒. การเรียนรู้โรค-แมลงศัตรูข้าว ตามระยะการเจริญเติบโตของข้าว ๓. การวางแผนการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวในฤดูต่อไป
๘. หน่วยงานดำเนินการ	ศูนย์วิจัยข้าวพิษณุโลก/สำนักงานเกษตรอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ สถานีพัฒนาที่ดินเพชรบูรณ์/สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเพชรบูรณ์/องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโตก
๙. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	พฤษภาคม - ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๗
๙. งบประมาณ	๗,๕๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (Output)	๑. บ้านอีโดกวังจาน หมู่ที่ ๙ อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ มีเกษตรกรได้รับความรู้ในการกระบวนการผลิตเมล็ดพันธุ์ และการตัดข้าวพันธุ์ปูน จำนวน ๓๐ ราย ๒. มีการจัดเชื่อมโยงเครือข่ายระหว่างเกษตรกรและหน่วยงานภาครัฐ
๑๑. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. เกษตรกรได้รับความรู้ในการกระบวนการผลิตเมล็ดพันธุ์ และการตัดข้าวพันธุ์ปูน ๒. เกษตรกรได้เมล็ดพันธุ์ข้าวที่ดี มีคุณภาพ สามารถขายได้ในราคาดี

๓. โครงการก่อสร้างอาคารคัดแยกและจัดเก็บวัตถุดิบผลผลิตทางการเกษตร

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการก่อสร้างอาคารคัดแยกและจัดเก็บวัตถุดิบผลผลิตทางการเกษตร
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรให้สามารถแข่งขัน และสร้างความร่วมมือเชื่อมโยงเครือข่ายในและนอกจังหวัด
๓. หลักการและเหตุผล	จังหวัดเพชรบูรณ์มีพื้นที่ปลูกมะขามหวาน ๙๓,๓๕๓ ไร่ ผลผลิต ๒๘,๑๘๓ ตัน มูลค่า ๒,๐๐๐.๙๙ ล้านบาท ดังนั้นการพัฒนาการผลิตคุณภาพจึงเป็นการสนับสนุนการพัฒนากระบวนการผลิตตามระบบคุณภาพเพิ่มผลผลิตการเกษตรมีคุณภาพ ปลอดภัยได้มาตรฐาน และมีมูลค่าเพิ่มที่ยั่งยืน และการบริหารจัดการ การเชื่อมโยงตลาด ซึ่งสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) หมายเหตุที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำ ด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง แผนพัฒนาภูมิภาคเหนือตอนล่าง ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรสอดคล้องกับการตลาดด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี และแผนพัฒนาจังหวัด

	<p>เพชรบูรณ์ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การส่งเสริมเกษตรปลอดภัย และเกษตรอินทรีย์อย่างครบวงจร</p> <p>อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ มีพื้นที่การเกษตร จำนวน ๑๗๒,๒๘๙.๑๔ ไร่ ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพการเกษตร มีการปลูกพืชหลากหลายชนิด พืชเศรษฐกิจ เช่น ข้าว ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ มันสำปะหลัง เกษตรกรมีการปลูกพืชตามลักษณะภูมิประเทศ ใช้องค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีผสมผสานกับด้านปัญญาท้องถิ่น ทำให้ผลผลิตที่ได้มีการ พัฒนาด้านการผลิต และด้านการตลาด พืชเศรษฐกิจที่นิยมปลูกมาก คือ มะขามหวาน ความต้องการของตลาดมีมาก ทั้งในประเทศ และนอกประเทศ ซึ่งผลผลิตสามารถพัฒนาคุณภาพจนเป็นที่ยอมรับของตลาด แต่เนื่องจากปัจจุบันมีผลผลิตมะขาม และผลผลิตทางการ เกษตรอื่นๆ ออกมาจำนวนมากพร้อมๆ กันสถานที่ในการรองรับผลผลิตมีไม่เพียงพอ ทำให้ประสบปัญหาไม่มีสถานที่คัดแยกผลผลิต และที่เก็บผลผลิตวัตถุดิบ เพื่อรอการบรรจุและจำหน่ายต่อไปเพื่อส่งเสริมให้กลุ่มวิสาหกิจมีอาคารรวบรวม คัดแยก และเก็บวัตถุดิบผลผลิตทางการเกษตร กลุ่มแปลงใหญ่มะขามหวาน ยังขาดโรงคัดแยกและเก็บวัตถุดิบผลผลิตทางการเกษตร จำนวน ๑ หลัง</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อส่งเสริมให้กลุ่มแปลงใหญ่มะขามหวาน มีอาคารรวบรวม คัดแยก และเก็บวัตถุดิบผลผลิตทางการเกษตร จำนวน ๑ หลัง
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	แปลงใหญ่มะขามหวานบ้านปากออก หมู่ที่ ตำบลปากช่อง อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ มีอาคารรวบรวม คัดแยก และเก็บวัตถุดิบผลผลิตทางการเกษตร จำนวน ๑ หลัง
๖. พื้นที่เป้าหมาย	แปลงใหญ่มะขามหวานบ้านปากออก หมู่ที่ ตำบลปากช่อง อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ มีอาคารรวบรวม คัดแยก และเก็บวัตถุดิบผลผลิตทางการเกษตร สมาชิก ๔๓ ราย
๗. กิจกรรมหลัก งบประมาณ หน่วยงานรับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	<p>สร้างอาคารคัดแยกและจัดเก็บวัตถุดิบผลผลิตทางการเกษตร ขนาดกว้าง ๑๕ เมตร ยาว ๑๘ เมตร</p> <p>งบประมาณ ๑,๒๑๐,๐๐๐ บาท (ประมาณการ)</p> <p>สำนักงานเกษตรจังหวัดเพชรบูรณ์ กรมส่งเสริมการเกษตร</p> <p>สำนักงานเกษตรอำเภอหล่มสัก</p> <p>สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเพชรบูรณ์</p>
๘. หน่วยงานดำเนินการ	สำนักงานเกษตรจังหวัดเพชรบูรณ์ / สำนักงานเกษตรอำเภอหล่มสัก
๙. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ตุลาคม ๒๕๖๘ – กันยายน ๒๕๖๙
๙. งบประมาณ	งบประมาณ ๑,๒๑๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (Output)	อาคารรวบรวม คัดแยก และเก็บวัตถุดิบผลผลิตทางการเกษตร จำนวน ๑ หลัง
๑๑. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	กลุ่มแปลงใหญ่ได้อาคารรวบรวม คัดแยกและเก็บวัตถุดิบผลผลิตทาง การเกษตร จำนวน ๑ หลัง เพื่อเก็บผลผลิตทางการเกษตร

๔. โครงการยกระดับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตมะขามหวาน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	ยกระดับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตมะขามหวาน
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรให้สามารถแข่งขัน และสร้างความร่วมมือเชื่อมโยงเครือข่ายในและนอกจังหวัด
๓. หลักการและเหตุผล	มะขามหวานเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดเพชรบูรณ์จากสถิติข้อมูลอำเภอหล่มเก่า มีพื้นที่ปลูกมะขามหวานเป็นอันดับ ๑ ของจังหวัดเพชรบูรณ์ กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่บ้านขึ้นาค ตำบลตำตอกลอย อำเภอหล่มเก่า เป็นหมู่บ้านที่มีเกษตรกรปลูกมะขามหวานเป็นจำนวนมาก และมีแปลงใหญ่มะขามหวาน แต่ยังมีประสบปัญหาการผลิตมะขามหวานที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาด ซึ่งกลุ่มแปลงใหญ่บ้านขึ้นาค มีการรวบรวมผลผลิตจากสมาชิกเพื่อนำมาคัด แยกเกรด A B C จากนายซึ่งได้สูงกว่าเดิม คิดเป็น ๑๐๐ % ผลผลิตที่ได้รับรองมาตรฐาน GAP และอยู่ระหว่างขอรับรอง GI กลุ่มมีการทำตลาดทั้งในและต่างประเทศ มีการวางแผนการตลาด ตั้งแต่เริ่มต้นกระบวนการผลิต การประเมินผลผลิต การจัดการหลังการเก็บเกี่ยว ซึ่งปัจจุบันมีตลาดต่างประเทศ ได้แก่ อินเดีย จีน และเกาหลี เป้าหมายในอนาคตต้องการขยายตลาดต่างประเทศให้เพิ่มมากขึ้น พร้อมๆ กับการเพิ่มทักษะด้านภาษา ต่างประเทศ แต่ในข้อเท็จจริง กระบวนการผลิตให้ได้คุณภาพ ยังขาดเทคโนโลยีที่ทันสมัยอีกหลายประเด็น ได้แก่ เรื่องน้ำ การกักเก็บน้ำ เทคโนโลยีการใช้น้ำ เรื่องการผลิตที่ทันสมัย เช่น การรวบรวมและการคัดเกรด การบริหารจัดการสวน การแปรรูป เรื่องการจัดการโรคและแปลงศัตรูพืชอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และเรื่องภาษาต่างประเทศ ระเบียบข้อบังคับของการส่งออก ช่องทางเจรจาการค้าต่างประเทศ ฯลฯ โดยมีเป้าหมายเพิ่มผลผลิตที่มีคุณภาพให้เพียงพอต่อความต้องการของตลาด และขยายตลาดต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อยกระดับการผลิตและการแปรรูปมะขามหวานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	เกษตรกรจำนวน ๕๐ ราย มีความรู้และเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการผลิตมะขามหวานคุณภาพ
๖. พื้นที่เป้าหมาย	ม.๑๒ ตำบลตำตอกลอย เกษตรกรเป้าหมาย
๗. กิจกรรมหลัก	การอบรมให้ความรู้กับเกษตรกร
กิจกรรมหลัก งบประมาณ หน่วยงานรับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	อบรมเกษตรกร จำนวน ๕๐ ราย ๒ วัน ๔๐,๐๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดเพชรบูรณ์ /สำนักงานเกษตรอำเภอหล่มเก่า สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเพชรบูรณ์
๘. หน่วยงานดำเนินการ	สำนักงานเกษตรอำเภอหล่มเก่า
๙. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
๙. งบประมาณ	งบประมาณ ๔๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (Output)	เกษตรกรผู้ปลูกมะขาม/แปลงใหญ่มะขามมีความรู้และสามารถนำเทคโนโลยีไปใช้ในการผลิตมะขามหวานคุณภาพ
๑๑. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	กลุ่มผู้ปลูกมะขาม/แปลงใหญ่มะขามหวาน มีปริมาณผลผลิตเพิ่มขึ้นและมีคุณภาพในการจำหน่ายและส่งออก

๕. โครงการสนับสนุนแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร (ข้าวอินทรีย์)

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการสนับสนุนแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร (ข้าวอินทรีย์)
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรให้สามารถแข่งขัน และสร้างความร่วมมือเชื่อมโยงเครือข่ายในและนอกจังหวัด
๓. หลักการและเหตุผล	<p>จังหวัดเพชรบูรณ์ มีพื้นที่ทำการเกษตร ๔,๔๘๑,๗๔๗ ไร่ โดยเป็นพื้นที่ปลูกข้าว ๑,๑๙๔,๒๕๘ ไร่ เกษตรกร ๘๙,๒๒๕ ราย ผลผลิตรวม ๗๕๐,๐๙๕ ตัน มูลค่า ๗,๓๑๓.๔๒ ล้านบาท ซึ่งผลิตผลทางการเกษตรของจังหวัดเพชรบูรณ์ มีหลากหลายชนิดที่ให้ผลตอบแทนค่อนข้างสูง และมีปัญหาหลาย ๆ ด้าน เช่น ภัยธรรมชาติ โรคระบาดในพืชและสัตว์ ต้นทุนการผลิตที่เพิ่มขึ้น การขาดแคลนด้านแรงงาน ตลอดจน การเก็บรักษาให้ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพ เป็นต้น ทำให้จังหวัดเพชรบูรณ์ประสบปัญหาในเรื่องผลผลิตพืชที่ล้นน้อยลงมาก ผลผลิตไม่เพียงพอ กับความต้องการของผู้บริโภค จึงมีการเพิ่มประสิทธิภาพในการเชื่อมโยงผู้ประกอบการให้ครบวงจร ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ รวมไปถึงการเชื่อมโยงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับวงจรการผลิตพืชที่ปลูกในจังหวัดเพชรบูรณ์ ในการผลิตควรให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมด้วย เช่น ธุรกิจสนับสนุน สถาบันการศึกษา สมาคมการค้า สถาบันวิจัย และหน่วยราชการ จะเข้ามาสนับสนุนการทำงานให้ครบทุกด้าน ร่วมกันพัฒนาด้านการผลิต การตลาด และผลิตผลทางการเกษตรอื่นๆ รวมถึง การพัฒนาผลผลิตทางการเกษตร เพื่อใช้เป็นแหล่งผลิตผลทางการเกษตร พัฒนาผลิตภัณฑ์ของเกษตรกรให้มีคุณภาพ ดังนั้น การพัฒนาการผลิตคุณภาพจึงมีความจำเป็น ตั้งแต่การพัฒนากระบวนการผลิตตามระบบคุณภาพเกษตรปลอดภัยได้มาตรฐาน เพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรแปรรูป ในกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ให้มีเครื่องหมายรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรแปรรูป และเพื่อเป็นการเพิ่มการส่งเสริมและพัฒนาชุมชน กลุ่มเกษตรกรให้เข้มแข็งสามารถพึ่งพาตนเองได้ อีกทั้ง ยังเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มที่ยั่งยืน การบริหารจัดการ และการเชื่อมโยงตลาดเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการแก่เกษตรกรทั่วไปให้สามารถเข้าถึงบริการภาครัฐได้อย่างทั่วถึงและพร้อมจะเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ดังนั้น การพัฒนาและการผลิตสินค้าเกษตรมีคุณภาพ จึงเป็นการสนับสนุนยุทธศาสตร์พัฒนากระบวนการผลิตตามระบบคุณภาพเพิ่มผลผลิตการเกษตร มีคุณภาพ ปลอดภัยได้มาตรฐาน และมีมูลค่าเพิ่มที่ยั่งยืน และการบริหารจัดการ การเชื่อมโยงตลาด ซึ่งสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน กับการพัฒนาภายใต้แผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ประเด็นการพัฒนาด้านที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรและบริการมูลค่าสูง เพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ประเด็นการพัฒนาด้านที่ ๑ พัฒนาเกษตรปลอดภัย เกษตรอัจฉริยะ อาหารแปรรูปและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ เพิ่มมูลค่าและยกระดับมาตรฐานระดับสากล และแผนพัฒนาจังหวัดเพชรบูรณ์ ประเด็นการพัฒนาด้านที่ ๑ การส่งเสริมเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์แบบครบวงจรชาวบ้านในหมู่บ้านดงเสือเหลือง หมู่ที่ ๗ ตำบลดงขุย อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร ปลูกข้าว ในพื้นที่ประมาณ ๗๕% ของพื้นที่หมู่บ้าน และต้องนำข้าวเปลือกไปสีที่นอกหมู่บ้านหรือโรงสีเอกชน ทำให้มีค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้น คณะกรรมการหมู่บ้าน จึงได้เสนอโครงการโรงสีข้าวชุมชนขึ้น เพื่อให้ประชาชนในชุมชนสามารถนำข้าวเปลือกมาสีได้ใกล้ขึ้น ลดค่าใช้จ่ายของเกษตรกรลง สร้างรายได้จากการจำหน่ายข้าวสารให้แก่ประชาชนในหมู่บ้าน ชาวบ้านมีงานทำ มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น บริโภคข้าวสารที่ปลอดภัย และสมาชิกได้มีสิทธิจากผลกำไรกลับคืนในรูปแบบด้านสวัสดิการและ</p>

	ช่วยเหลือสังคมด้านสาธารณประโยชน์ของหมู่บ้าน
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อสนับสนุนอุปกรณ์โรงสีข้าวอินทรีย์ ๒. เพื่อรักษาคุณภาพผลผลิตทางการเกษตรและสร้างมูลค่าเพิ่ม ๓. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็งสามารถพึ่งพาตนเองได้
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. สามารถลดต้นทุนการผลิต ๒. มีรายได้จากการจำหน่ายสินค้าเกษตรแปรรูปเพิ่มขึ้น อย่างน้อย ๑๐% ๓. ชุมชนมีความเข้มแข็งและสามารถพึ่งพาตนเองได้
๖. พื้นที่เป้าหมาย	หมู่ที่ ๗ บ้านดงเสือเหลือง ต.ดงขุย อ.ชนแดน จ.เพชรบูรณ์
๗. กิจกรรมหลัก งบประมาณ หน่วยงาน รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สนับสนุนเครื่องสีข้าวอินทรีย์ มีส่วนประกอบสำคัญ หัวสีข้าวสาร, หัวบดรา, ตะแกรงร่อน ๔ ชั้น, กะพ้อตัดข้าว มีมอเตอร์ ๓.๕ แรงม้าในตัว มีความสูง ๑๖๐ x กว้าง ๑๕๐ x ลึก ๑๖๕ ซม. สีข้าวได้ ๑๐๐ - ๑๕๐กก. (ข้าวเปลือก) ใช้เวลา ๑ชั่วโมง ๓๐,๐๐๐ บาท (กอ.รมน.จังหวัดเพชรบูรณ์) สำนักงานเกษตรอำเภอชนแดน
๘. หน่วยงานดำเนินการ	สำนักงานเกษตรอำเภอชนแดน / อบต.ดงขุย / กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (กอ.รมน.จังหวัดเพชรบูรณ์)
๙. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๗๐
๙. งบประมาณ	๓๐,๐๐๐ บาท (สนับสนุนของ กอ.รมน.จังหวัดเพชรบูรณ์/งบพัฒนาจังหวัด/งบ FuctionFuction)
๑๐. ผลผลิต (Output)	๑. มีรายได้จากการจำหน่ายสินค้าเกษตรแปรรูปเพิ่มขึ้น ๒. ชุมชนมีอาชีพที่มั่นคง รายได้ในครัวเรือนเพิ่มขึ้นและพึ่งพาตนเองได้
๑๑. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. ชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้นและยั่งยืน ๒. ชุมชนมีแหล่งผลิตและพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตร ข้าวอินทรีย์ สินค้าเกษตรแปรรูป

๖. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตร

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตร
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรให้สามารถแข่งขัน และสร้างความร่วมมือเชื่อมโยงเครือข่ายในและนอกจังหวัด
๓. หลักการและเหตุผล	จังหวัดเพชรบูรณ์มีพื้นที่ทำการเกษตร ๔,๔๘๑,๗๔๗ ไร่ พื้นที่ปลูกมะขามหวาน ๙๓,๔๗๒ ไร่ ผลผลิต ๕๒,๘๕๔ ตัน มูลค่า ๓,๘๐๐ ล้านบาท ซึ่งปัจจุบันผลิตผลจากทางการเกษตรของจังหวัดเพชรบูรณ์ หลายชนิดที่ให้ผลตอบแทนค่อนข้างสูง จากปัญหาหลาย ๆ ด้าน เช่น เชื้อรา แมลง ต้นทุนการผลิตที่เพิ่มขึ้น ปัญหาการขาดแคลนด้านแรงงาน และการเก็บรักษาให้ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพ เป็นต้น ทำให้จังหวัดเพชรบูรณ์ประสบปัญหาในเรื่องผลผลิตพืชที่ลดน้อยลงมาก ผลผลิตไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้บริโภค จึงมีการเพิ่มประสิทธิภาพในการเชื่อมโยงผู้ประกอบการให้ครบวงจร ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำและปลายน้ำ รวมไปถึงการเชื่อมโยงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับวงจรการผลิตพืชที่ปลูกในเพชรบูรณ์ ในการผลิตควรให้ชุมชนเข้ามาร่วมด้วย เช่น ธุรกิจสนับสนุน สถาบันการศึกษา สมาคมการค้า สถาบันวิจัย และหน่วย

๗. กิจกรรมหลัก	พัฒนาคุณภาพการผลิต (ครุภัณฑ์)
กิจกรรมหลัก งบประมาณ หน่วยงานรับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ตู้อบแห้งพลังงานแสงอาทิตย์ ทรงโดม แบบ ๒ ชั้น ขนาดกว้าง ๒ เมตร ยาว ๒ เมตร สูง ๑.๕ เมตร จำนวน ๒ หลัง งบประมาณ ๗๐,๐๐๐ บาท (ประมาณการ) สำนักงานเกษตรอำเภอวังโป่ง สำนักงานเกษตรจังหวัดเพชรบูรณ์ กรมส่งเสริมการเกษตร สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเพชรบูรณ์
๘. หน่วยงานดำเนินการ	สำนักงานเกษตรจังหวัดเพชรบูรณ์ / สำนักงานเกษตรอำเภอวังโป่ง
๙. ระยะเวลาในการ ดำเนินโครงการ	เมษายน ๒๕๖๗- มีนาคม ๒๕๖๘
๙. งบประมาณ	๗๐,๐๐๐ บาท งบจังหวัด (ประมาณการ)
๑๐. ผลผลิต (Output)	๑. มีรายได้จากการจำหน่ายสินค้าเกษตรแปรรูปเพิ่มขึ้น ๒. มีแหล่งสาธิตการเรียนรู้การอบแห้งพลังงานแสงอาทิตย์แบบเรือนกระจก ๓. กลุ่มวิสาหกิจมีอาชีพมั่นคง มีรายได้ในครัวเรือนเพิ่มขึ้นและพึ่งพาตนเองได้
๑๑. ผลลัพธ์จากการ ดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. กลุ่มวิสาหกิจชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้นและยั่งยืน ๒. มีแหล่งเรียนรู้ในการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ และพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์

๗. การฝึกอบรมด้านการผลิตมะขามหวาน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	การฝึกอบรมด้านการผลิตมะขามหวาน
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรให้สามารถแข่งขัน และสร้างความร่วมมือเชื่อมโยงเครือข่ายในและนอกจังหวัด
๓. หลักการและเหตุผล	มะขามหวานเป็นพืชเอกลักษณ์และพืชเศรษฐกิจของจังหวัดเพชรบูรณ์ เพราะสภาพดินและอากาศที่ดี ความโดดเด่นในเรื่องของรสชาติที่เป็นเอกลักษณ์ จนได้รับความนิยมจากผู้บริโภค และได้รับการขึ้นทะเบียนบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) ปัญหาสำคัญของมะขามหวานคือ การเสื่อมเสียจากเชื้อราซึ่งไม่สามารถมองเห็นได้จากภายนอก ทำให้ผู้บริโภคไม่มั่นใจในคุณภาพ โดยเฉพาะมะขามหวานจากกลุ่มชุมชนขนาดเล็ก การเกิดเชื้อราในมะขามหวานจะเกิดตั้งแต่การเริ่มออกดอกของมะขามหวาน เกษตรกรส่วนใหญ่นิยมใช้สารเคมีฉีดรดลาดันและพุ่มใบเพื่อลดการเกิดเชื้อราในมะขาม ซึ่งการใช้สารเคมีทำให้มะขามมีการตกค้างของสารเคมี และเกิดผลเสียต่อสุขภาพของเกษตรกร การป้องกันและลดเชื้อราในมะขามหวานสำหรับกลุ่มชุมชนขนาดเล็กนิยมทำโดยการนั่งในถังถึง และ/หรือผึ่งแดด ซึ่งสามารถช่วยลดการเกิดเชื้อราได้ แต่ยังคงพบการเสื่อมเสียเนื่องจากเชื้อรา และสีของฝักไม่สม่ำเสมอ การเกิดเชื้อราในมะขามหวานเป็นปัญหาสำคัญของเกษตรกรชาวสวนมะขามหวานมาโดยตลอด ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเกิดเชื้อราในมะขามหวาน พบว่า ปัจจัย ที่ทำให้เชื้อราเจริญเติบโตดี คือ ปริมาณฝน ความชื้นในดินและอากาศ ปริมาณน้ำตาลซูโครสในเนื้อมะขาม ความหนาของเนื้อมะขาม ต้นมะขามที่เกิดเชื้อรามากมักมีร่มเงามาบังแสงหรือต้นที่อยู่ในที่ลุ่ม และทรงพุ่มหนาแน่นทึบ จะเกิดเชื้อรา ได้มาก โรคเชื้อราในฝักมะขามหวาน ยากที่จะป้องกันกำจัดเพราะมีปัจจัยหลายอย่างที่ทำให้มะขามเกิดเชื้อราในเนื้อจะเกิดรุนแรงมากเมื่อมีฝนตก ในขณะที่มะขามแก่หรือ

	ระยะหมู (ใกล้สุก) เนื้อมะขามเริ่มเปลี่ยนเป็นสีเหลืองและแยกออกจากเปลือก ระยะสุกใกล้เก็บเกี่ยว ฝักมะขามเริ่มเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลจนถึงฝักแห้ง เชื้อราจะแพร่ระบาดโดยอาศัยลมฝน และการไหลไปตามหยดน้ำบนกิ่งไปยัง ฝักมะขามเข้าทางขั้วผลหรือผ่านทางเปลือกฝักมะขาม จึงเป็นการยากที่จะป้องกันกำจัดโดยฉีดพ่นด้วยสารเคมี
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจในการดูแลรักษามะขาม ๒. สามารถลดต้นทุนการผลิต ๓. เพื่อรักษาคุณภาพผลผลิตทางการเกษตรและสร้างมูลค่าเพิ่ม
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. ได้ผลผลิตมะขามหวานที่มีคุณภาพ และมีความปลอดภัยเชื้อรามากขึ้น ๒. ได้ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่เพิ่มมากขึ้น ๓. ได้ราคาผลผลิตสูงขึ้น ๔. กลุ่มวิสาหกิจชุมชนมีความเข้มแข็งและสามารถพึ่งพาตนเองได้
๖. พื้นที่เป้าหมาย	บ้านวังเหว หมู่ ๔ ตำบลยางงาม อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์
๗. กิจกรรมหลัก	การฝึกอบรมด้านการผลิตมะขามหวาน
กิจกรรมหลัก งบประมาณ หน่วยงานรับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ฝึกอบรมด้านการผลิตมะขามหวาน ๒๐,๐๐๐ บาท สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนไม้ผลสามัคคี / เกษตรกรผู้ปลูกมะขาม บ้านวังเหว สำนักงานเกษตรอำเภอหนองไผ่ องค์การบริหารส่วนตำบลยางงาม สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเพชรบูรณ์
๘. หน่วยงานดำเนินการ	สำนักงานเกษตรจังหวัดเพชรบูรณ์ สำนักงานเกษตรอำเภอหนองไผ่ องค์การบริหารส่วนตำบลยางงาม
๙. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ตุลาคม ๒๕๖๗ – กันยายน ๒๕๖๘
๙. งบประมาณ	๒๐,๐๐๐ บาท (ประมาณการ) องค์การบริหารส่วนตำบลยางงาม
๑๐. ผลผลิต (Output)	๑. ได้ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่สูงขึ้น โดยปลอดภัยเชื้อรา ๒. มีรายได้จากการจำหน่ายสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้น ๓. กลุ่มวิสาหกิจและเกษตรกรหมู่บ้านวังเหวมีอาชีพมั่นคง มีรายได้ในครัวเรือนเพิ่มขึ้นและพึ่งพาตนเองได้
๑๑. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. ได้ผลผลิตมะขามหวานปลอดภัยเชื้อราและแมลงศัตรูพืช ๒. กลุ่มวิสาหกิจและเกษตรกรหมู่บ้านวังเหวมียาได้เพิ่มขึ้น และยั่งยืน

๘. โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตชมพูทับทิมจันทร์ บ้านคลองปากโบสถ์ อำเภอบึงสามพัน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตชมพูทับทิมจันทร์ บ้านคลองปากโบสถ์ อำเภอบึงสามพัน
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรให้สามารถแข่งขัน และสร้างความร่วมมือเชื่อมโยงเครือข่ายในและนอกจังหวัด
๓. หลักการและเหตุผล	ชมพูทับทิมจันทร์เป็นไม้ผลที่สำคัญที่สามารถสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรในพื้นที่บ้านคลองปากโบสถ์ หมู่ที่ ๑๗ ตำบลหนองแจงอำเภอบึงสามพัน จังหวัดเพชรบูรณ์ ได้เป็นอย่างมาก เพราะนิยมปลูกเป็นพืชแบบสวนเดี่ยว ประกอบกับพื้นที่บ้านคลองปากโบสถ์ มีความเหมาะสมในการปลูกชมพูทับทิมจันทร์เป็นอย่างมาก ทำให้ผลผลิตชมพูที่ได้นั้นมีคุณภาพสูง รสชาติดี ทำให้ผู้บริโภคติดใจในรสชาติที่หวาน กรอบ เนื้อแน่นจึงเริ่มเป็นที่นิยม ทำให้ปัจจุบันผลผลิตชมพูในพื้นที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้บริโภค เนื่องจากขาดแหล่งน้ำที่เพียงพอต่อความต้องการของชมพู และขาดแคลนแรงงาน รวมถึงขาดองค์ความรู้ในหลายๆด้านที่เกี่ยวกับการปลูกชมพู ทั้งในด้านการลดต้นทุนการผลิต การเพิ่มปริมาณผลผลิต การเพิ่มคุณภาพ/มูลค่าสินค้า การรับรองมาตรฐาน และอื่นๆ สำนักงานเกษตรอำเภอบึงสามพันมองเห็นถึงความสำคัญและปัญหาเหล่านี้ จึงต้องการขับเคลื่อนการเกษตรระดับหมู่บ้านสู่การผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง เพื่อเพิ่มรายได้ กระจายรายได้ให้แก่คนในชุมชนสร้างอาชีพและสามารถประกอบอาชีพทางการเกษตรอย่างมั่นคงและยั่งยืนต่อไป
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ul style="list-style-type: none"> - แหล่ง/จุดจำหน่ายสินค้าเกษตรที่เป็นมาตรฐาน - แหล่งน้ำที่เพียงพอต่อการปลูกชมพูทับทิมจันทร์ - เพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าเกษตร (ชมพูทับทิมจันทร์) - แปรรูปสินค้าเกษตร (ชมพูทับทิมจันทร์) - สร้างอาชีพที่มั่นคง และยั่งยืน
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<ul style="list-style-type: none"> - มีจุดจำหน่ายสินค้าที่มีมาตรฐาน - มีแหล่งน้ำที่เพียงพอต่อการปลูกชมพูทับทิมจันทร์ - การรับรองมาตรฐาน GI - ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการแปรรูปชมพูทับทิมจันทร์ - เกษตรกรประกอบอาชีพได้อย่างยั่งยืน และมีรายได้มั่นคง
๖. พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มแปลงใหญ่ชมพูทับทิมจันทร์ หมู่ที่ ๑๗ ตำบลหนองแจง อำเภอบึงสามพัน จังหวัดเพชรบูรณ์
๗. กิจกรรมหลัก	
๗.๑ กิจกรรมหลัก ๑ งบประมาณ หน่วยงานรับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	<p>โครงการสร้างแหล่งรวบรวมและจำหน่ายชมพูทับทิมจันทร์</p> <p>๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท</p> <ul style="list-style-type: none"> - สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเพชรบูรณ์ - สำนักงานสหกรณ์จังหวัด
๗.๒ กิจกรรมหลัก ๒ งบประมาณ หน่วยงานรับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	<p>โครงการก่อสร้างระบบกระจายน้ำด้วยพลังงานแสงอาทิตย์</p> <p>๒,๔๐๐,๐๐๐ บาท</p> <ul style="list-style-type: none"> - สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเพชรบูรณ์ - สำนักงานพลังงานจังหวัดเพชรบูรณ์
๗.๓ กิจกรรมหลัก ๓	โครงการจัดอบรมให้ความรู้กับเกษตรกร

งบประมาณ หน่วยงานรับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๑๐,๐๐๐ บาท สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเพชรบูรณ์ สำนักงานเกษตรจังหวัดเพชรบูรณ์/สำนักงานเกษตรอำเภอบึงสามพัน
๘. หน่วยงานดำเนินการ	หน่วยงานหลัก สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเพชรบูรณ์ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สำนักงานเกษตรจังหวัดเพชรบูรณ์/สำนักงานเกษตรอำเภอบึงสามพัน สำนักงานพลังงานจังหวัดเพชรบูรณ์/สำนักงานสหกรณ์จังหวัดเพชรบูรณ์ สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเพชรบูรณ์
๙. ระยะเวลาในการ ดำเนินโครงการ	ปี พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐
๙. งบประมาณ	งบประมาณทั้งหมด : ๒,๓๙๙,๕๐๐ บาท แหล่งงบประมาณ : ๑. งบ. สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเพชรบูรณ์ ๒. งบ. ตามภารกิจของหน่วยงาน
๑๐. ผลผลิต (Output)	สามารถผลิตชมพูทับทิมจันทร์ได้เพียงพอต่อความต้องการของตลาดและผู้บริโภค สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เข้าถึงง่ายสะดวกต่อการซื้อขาย ขนส่ง และกระจายสินค้า
๑๑. ผลลัพธ์จากการ ดำเนินโครงการ (Outcome)	- เกษตรกรในพื้นที่เป้าหมาย มีจุดจำหน่าย/ตลาดเกษตรที่ถาวร - เกษตรกรในพื้นที่เป้าหมายสามารถรองรับราคาขายชมพูทับทิมจันทร์ - เกษตรกรในพื้นที่สามารถพัฒนาคุณภาพผลผลิตให้ได้มาตรฐานพีช ปลอดภัย GAP ทุกแปลงและมาตรฐานพีชบ่งชี้ภูมิศาสตร์/พีช GI

๙. โครงการสูบน้ำเพื่อการเกษตรด้วยพลังงานแสงอาทิตย์เพื่อลดต้นทุนการผลิต

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการสูบน้ำเพื่อการเกษตรด้วยพลังงานแสงอาทิตย์เพื่อลดต้นทุนการผลิต
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรให้สามารถแข่งขัน และสร้างความร่วมมือเชื่อมโยงเครือข่ายในและนอกจังหวัด
๓. หลักการและเหตุผล	กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกกล้วยหอมทอง บ้านซึ้งเจริญ หมู่ที่ ๗ ตำบลซึ้งน้อย อำเภอวิเชียรบุรี ได้มีการรวมกลุ่มกันจัดตั้งวิสาหกิจชุมชนกล้วยหอมทองบ้านซึ้งเจริญขึ้น โดยมีการใช้กลไกของกลุ่มในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ในกระบวนการผลิตกล้วยหอมทอง การจัดทำบัญชี รวมถึงการบริหารจัดการกลุ่ม ซึ่งสมาชิกกลุ่มมีการปลูกกล้วยหอมทองบนพื้นที่รวมกว่า ๓๐๐ ไร่ โดยปัญหาหลักของกลุ่มที่พบคือ ต้นทุนการผลิตที่ค่อนข้างสูง ทั้งในส่วนของค่าแรงงานในการดูแลเก็บเกี่ยว ค่าสูบน้ำเพื่อใช้ในการผลิต ค่าปุ๋ย ค่าไม้ค้ำต้นกล้วย กลุ่มวิสาหกิจชุมชนกล้วยหอมทองบ้านซึ้งเจริญขึ้น จึงได้เล็งเห็นช่องทางการลดต้นทุนการผลิตจากค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำเพื่อใช้ในการผลิต ซึ่งแต่เดิมใช้การสูบน้ำโดยปั้มน้ำและใช้ไฟฟ้าจากการไฟฟ้า ซึ่งมีค่าใช้จ่ายที่สูงถึง ร้อยละ ๒๐ ของต้นทุนทั้งหมด กลุ่มเกษตรกรจึงมีความต้องการลดค่าใช้จ่ายด้านดังกล่าว โดยการปรับเปลี่ยนมาใช้ไฟฟ้าจากระบบพลังงานแสงอาทิตย์ทดแทน
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เกษตรกรสามารถลดต้นทุนในการสูบน้ำเพื่อใช้ในการกระบวนการผลิตได้ ๒. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจชุมชนให้มีเข้มแข็งสามารถพึ่งพาตนเองได้

	๓. เพื่อให้กลุ่มดำเนินธุรกิจได้อย่างยั่งยืนภายใต้ต้นทุนการผลิตที่เหมาะสม
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	ต้นทุนการผลิตจากค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำในกระบวนการผลิตลดลง อย่างน้อย ร้อยละ ๑๐
๖. พื้นที่เป้าหมาย	บ้านซับรุ่งเจริญ หมู่ ๗ ตำบลยางงาม อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์
๗. กิจกรรมหลัก งบประมาณ หน่วยงานรับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ระบบสูบน้ำพลังงานแสงอาทิตย์แบบเคลื่อนที่ ๑๙๘,๐๐๐ บาท (ประมาณการจาก ระบบสูบน้ำพลังงานแสงอาทิตย์แบบเคลื่อนที่ ชุดละ ๒๒,๐๐๐ บาท สมาชิกกลุ่ม ๙ ราย) สำนักงานเกษตรอำเภอวิเชียรบุรี/สำนักงานเกษตรจังหวัดเพชรบูรณ์ สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเพชรบูรณ์
๘. หน่วยงานดำเนินการ	สำนักงานเกษตรจังหวัดเพชรบูรณ์ /สำนักงานเกษตรอำเภอหนองไผ่
๙. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ตุลาคม ๒๕๖๗ – กันยายน ๒๕๖๘
๙. งบประมาณ	๑๙๘,๐๐๐ บาท (ประมาณการ) - งบพัฒนาจังหวัด - กองทุนเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน กระทรวงพลังงาน
๑๐. ผลผลิต (Output)	๑. เกษตรกรมีระบบสูบน้ำพลังงานแสงอาทิตย์ เพื่อใช้ในกระบวนการผลิต ๒. ต้นทุนการผลิตจากค่าไฟฟ้าในการสูบน้ำในกระบวนการผลิตลดลง
๑๑. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	เกษตรกรมีการใช้พลังงานสะอาด ในการทำการเกษตร เป็นส่วนหนึ่งในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

๑๐. โครงการพัฒนาศักยภาพการผลิตมะเขือเทศราชินีสู่สินค้าเกษตรมูลค่าสูง

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการพัฒนาศักยภาพการผลิตมะเขือเทศราชินีสู่สินค้าเกษตรมูลค่าสูง
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรให้สามารถแข่งขัน และสร้างความร่วมมือเชื่อมโยงเครือข่ายในและนอกจังหวัด
๓. หลักการและเหตุผล	อำเภอศรีเทพ เป็นพื้นที่ราบลุ่มใต้สุดของจังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ถือได้ว่าเป็นพื้นที่ปลูกพืชไร่แหล่งสำคัญในจังหวัด โดยโรงงาน เนื่องจากพื้นที่ส่วนมากขาดแคลนน้ำในการเพาะปลูก ถึงแม้จะมีแม่น้ำป่าสักไหลผ่าน แต่เนื่องจากลำน้ำมีคอรวดเร็วในฤดูฝน และขาดแคลนในช่วงฤดูแล้ง ทำให้เกษตรกรนิยมทำการเกษตรพืชไร่ หรือเพาะปลูกพืชที่ใช้น้ำน้อย โรงงาน มันสาปะหลัง ข้าว และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ (ข้อมูลการผลิต ๒๕๖๖/๖๗ ; ระบบสารสนเทศการผลิต ด้านการเกษตร) ตำบลศรีเทพ เป็นหนึ่งในตำบลที่มีการทำการเกษตรที่สำคัญของอำเภอศรีเทพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบ้านศรีเทพ อำเภอศรีเทพ เกษตรกรมีการผลิตข้าวเป็นหลักเพื่อบริโภคภายในครัวเรือน และผลิตพืชไร่โดยเฉพาะอ้อยไร่ ๓๐๐ ไร่ มีการทำเกษตรแบบดั้งเดิมที่มีการเผา และใช้สารเคมี ในกระบวนการผลิต ก่อให้เกิดต้นทุนที่สูง สภาพแวดล้อม ทำให้เกษตรกรเผชิญปัญหาหนี้สิน ที่สูงจากต้นทุนการผลิต และกระบวนการจัดการที่ไม่เหมาะสม จึงได้มีแนวผลิตพืชมาปลูกมะเขือเทศราชินี เนื่องจากมีมูลค่าตอบแทนต่อหน่วยต่อไร่ที่สูงกว่า ด้วยการทดลองปลูกลองผิดลอง ๑๔ ปี จากอดีตจนถึงปัจจุบัน ทำให้สามารถสร้างรายได้จากการผลิตมากกว่าการทำพืชไร่แบบดั้งเดิม เป็นที่ต้องการ แต่เนื่องจากมะเขือเทศราชินีเป็นพืชใหม่ที่เกษตรกรผลิต ยังขาดการบริหารจัดการผลิตอย่างเป็นระบบ ในการวางแผนผลิตทั้งคุณภาพและปริมาณ และไม่มีความสามารถในการกำหนดราคาการจำหน่ายผลผลิต ทำให้ประสบปัญหาผลผลิต

	มาตรฐานตามความต้องการของตลาด ราคาตกต่ำ ก่อให้เกิดหนี้สินสะสมจากการกู้เงินเพื่อมาลงทุน ประกอบกับก่อให้เกิดปัญหาต่อการผลิตที่ควรมีการวางแผนให้มีประสิทธิภาพ จึงควรมีการจัดทำโครงการพัฒนาศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง ก่อให้เกิดการบริหารจัดการกระบวนการผลิตอย่างเป็นระบบตลอดห่วงโซ่อุปทานทำให้เกิดปฏิกิริยา “ใช้ตลาดนำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้” เป็นหลัก เพื่อเกษตรกรสามารถผลิตสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพ สร้างชีวิตที่ดีขึ้น เกษตรกรสามารถพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืนต่อไป
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เสริมสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ให้แก่เกษตรกรในกระบวนการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทาน เพื่อพัฒนาการผลิตมะเขือเทศมูลค่าสูง ที่มีความสามารถในการบริหารจัดการกลุ่มอย่างมีประสิทธิภาพนำไปสู่การเป็นต้นแบบและขยายผล
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	เกษตรกรได้รับความรู้ในกระบวนการผลิตมะเขือเทศอย่างครบวงจร จำนวน ๑๔ ราย
๖. พื้นที่เป้าหมาย	บ้านรักไทย หมู่ที่ ๑๒ ตำบลศรีเทพ อำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์
๗. กิจกรรมหลัก	
กิจกรรมหลัก ๑. งบประมาณ หน่วยงาน รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ฝึกอบรมเพิ่มองค์ความรู้ เรื่อง การผลิตมะเขือเทศราชินีให้ได้คุณภาพตรงตามมาตรฐานแก่กลุ่มเกษตรกร - ศึกษาดูงานการบริหารจัดการผลผลิตอย่างเป็นระบบตลอดห่วงโซ่อุปทานการผลิต - ศึกษาทดลองเทคโนโลยีการผลิตมะเขือเทศราชินีที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพพื้นที่
กิจกรรมหลัก ๒. งบประมาณ หน่วยงาน รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	- พัฒนามลิตภัณฑ์และรูปแบบบรรจุภัณฑ์ให้โดดเด่น ทันสมัย มีเอกลักษณ์ และเป็นที่ต้องการของตลาด
๘. หน่วยงานดำเนินการ	๑. กอ.รมน. ๒. สำนักงานเกษตรอำเภอศรีเทพ ๓. สำนักงานเกษตรจังหวัดเพชรบูรณ์ ๔. สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเพชรบูรณ์
๙. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๗๐
๙. งบประมาณ	๖๖๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (Output)	เกษตรกรสามารถพัฒนาระบบการผลิตมะเขือเทศราชินีสู่สินค้าเกษตรมูลค่าสูงอย่างเป็นระบบ มีการวางแผนการผลิต ต้องการของตลาด ๒. เกษตรกรสามารถพัฒนาคุณภาพมาตรฐานมะเขือเทศราชินีให้เป็นที่ยอมรับของตลาด
๑๑. ผลลัพธ์จากการดำเนิน	เกษตรกรสามารถผลิตมะเขือเทศราชินีให้มีมูลค่าสูงขึ้น ร้อยละ ๕ จากราคาจำหน่ายเดิม

โครงการ (Outcome)	
๑๑. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและแปรรูปสินค้ามะขามหวาน อำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์	
หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและแปรรูปสินค้ามะขามหวาน อำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรให้สามารถแข่งขัน และสร้างความร่วมมือเชื่อมโยงเครือข่ายในและนอกจังหวัด
๓. หลักการและเหตุผล	<p>จังหวัดเพชรบูรณ์มีพื้นที่ทำการเกษตร ๔,๔๘๑,๗๔๗ ไร่ พื้นที่ปลูกมะขามหวาน ๙๓,๔๗๒ ไร่ ผลผลิต ๕๒,๘๕๔ ตัน มูลค่า ๓,๘๐๐ ล้านบาท ซึ่งปัจจุบันผลิตผลจากการเกษตรของจังหวัดเพชรบูรณ์ หลายชนิดที่ให้ผลตอบแทนค่อนข้างสูง จากปัญหาหลาย ๆ ด้าน เช่น เชื้อรา แมลง ตันทุนการผลิตที่เพิ่มขึ้น ปัญหาการขาดแคลนด้านแรงงาน และการเก็บรักษาให้ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพ เป็นต้น ทำให้จังหวัดเพชรบูรณ์ประสบปัญหาในเรื่องผลผลิตพืชที่ลดน้อยลงมาก ผลผลิตไม่เพียงพอกับความต้องการของผู้บริโภค จึงมีการเพิ่มประสิทธิภาพในการเชื่อมโยงผู้ประกอบการให้ครบวงจร ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำและปลายน้ำ รวมไปถึงการเชื่อมโยงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับวงจรการผลิตพืชที่ปลูกในเพชรบูรณ์ ในการผลิตควรให้ชุมชนเข้ามาช่วยด้วย เช่น ธุรกิจสนับสนุนสถาบันการศึกษา สมาคมการค้า สถาบันวิจัย และหน่วยราชการ จะเข้ามาสนับสนุนการทำงานให้ครบทุกด้าน ร่วมกันพัฒนาด้านการผลิต การตลาด และผลิตผลทางการเกษตรอื่นๆ รวมถึงการพัฒนาาระบบอบแห้งพลังงานแสงอาทิตย์แบบเรือนกระจก เพื่อใช้เป็นแหล่งอบผลิตผลทางการเกษตร พัฒนาผลิตภัณฑ์ของเกษตรกรให้มีคุณภาพ ดังนั้นการพัฒนาการผลิตคุณภาพจึงมีความจำเป็น ตั้งแต่การพัฒนาระบบการผลิตตามระบบคุณภาพเกษตรปลอดภัยได้มาตรฐาน เพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรแปรรูป ในกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ให้มีเครื่องหมายรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรแปรรูป และเพื่อเป็นการเพิ่มการส่งเสริมและพัฒนาชุมชน กลุ่มเกษตรกรให้เข้มแข็งสามารถพึ่งพาตนเองได้ อีกทั้งยังเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มที่ยั่งยืน การบริหารจัดการ และการเชื่อมโยงตลาดเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการแก่เกษตรกรทั่วไปให้สามารถเข้าถึงบริการภาครัฐได้อย่างทั่วถึง ดังนั้นการพัฒนาการผลิตคุณภาพจึงเป็นการสนับสนุนยุทธศาสตร์พัฒนากระบวนการผลิตตามระบบคุณภาพเพิ่มผลผลิตการเกษตรมีคุณภาพ ปลอดภัยได้มาตรฐาน และมีมูลค่าเพิ่มที่ยั่งยืน และการบริหารจัดการ การเชื่อมโยงตลาด ซึ่งสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน เพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาเกษตรปลอดภัย เกษตรอัจฉริยะ อาหารแปรรูปและอุตสาหกรรม สร้างสรรค์ เพิ่มมูลค่าและยกระดับมาตรฐานระดับสากล และแผนพัฒนาจังหวัดเพชรบูรณ์ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การส่งเสริมเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์แบบครบวงจร</p> <p>สืบเนื่องจากผลผลิตการเกษตรของจังหวัดเพชรบูรณ์ เช่น มะขามหวาน มะม่วง ซึ่งเป็นผลไม้เศรษฐกิจที่ทำรายได้ให้เกษตรกรเป็นอย่างมาก และสามารถนำมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ได้หลายชนิด พื้นที่ของจังหวัดเพชรบูรณ์มีศักยภาพในการผลิตพืช ด้วยศักยภาพในด้านการเกษตรมีความเหมาะสมเป็นอย่างยิ่ง เกษตรกรมีการปลูกพืชตามลักษณะภูมิประเทศ ใช้องค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีผสมผสานกับด้านปัญญาท้องถิ่น ทำให้ผลผลิตที่ได้มีการพัฒนาด้านการผลิต และด้านการตลาด พืชเศรษฐกิจที่เกษตรกรนิยมปลูกมาก คือ มะขามหวาน มะม่วง ความต้องการของตลาดมีมาก ทั้งในประเทศ และนอกประเทศ ซึ่งผลผลิตสามารถพัฒนาคุณภาพจนเป็นที่ยอมรับของตลาด แต่บางครั้งผลผลิตออกมาจำนวนมากในเวลาเดียวกัน จึงได้ทำการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร เช่น มะขามหวานแกะเปลือก มะขามหวานผ่าเมล็ด ทำให้เกษตรกรมีรายได้เสริมจากอาชีพหลักทางการเกษตร ใช้แรงงานคนในชุมชนมาช่วยกันทำงาน ก่อให้เกิดรายได้และความสามัคคีในชุมชน แต่ในการผลิตนี้จะประสบกับปัญหาสำคัญ ในเรื่องของการตากผลผลิตทางการ</p>

	<p>เกษตรในฤดูฝน ทำความเสียหายในระยะที่เก็บรักษาไว้เพื่อรอการจำหน่าย ผลผลิตกันที่ไม่ดีไม่มีคุณภาพ ทั้งนี้โรงเรือนตากยังช่วยลดระยะเวลาในการแปรรูปลดขั้นตอนในการผลิตได้เป็นอย่างมาก และป้องกันฝุ่นและแมลงที่เป็นพาหะนำโรคมารบกวน เช่น แมลงวัน เป็นต้น ทำให้ผลผลิตกันที่ได้จากการตากแห้ง มีความสะอาด ถูกหลักอนามัย ยกระดับคุณภาพผลผลิตกัน</p> <p>อำเภอวังโป่ง มีพื้นที่ปลูกมะขามหวาน จำนวน ๕,๓๘๙ ไร่ เกษตรกรมีการรวมกลุ่ม เพื่อพัฒนาผลผลิตให้ได้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน และได้ดำเนินการจัดตั้งเป็นวิสาหกิจชุมชน โดยจดทะเบียนจัดตั้งเป็นวิสาหกิจชุมชนไม้ผลตำบลซับเปิบ รหัสทะเบียน ๙-๖๗-๑๐-๐๓/๑-๐๐๑๒ ในปี ๒๕๖๐ ต่อมาปี ๒๕๖๑ สำนักงานเกษตรอำเภอวังโป่งได้ประชาสัมพันธ์โครงการระบบส่งเสริมเกษตรแบบแปลงใหญ่ โดยกลุ่มวิสาหกิจชุมชนไม้ผลตำบลซับเปิบ สนใจสมัครเข้าร่วมโครงการระบบส่งเสริมเกษตรแบบแปลงใหญ่ กรมส่งเสริมการเกษตรได้ดำเนินการจัดตั้งกลุ่มแปลงใหญ่มะขามหวาน ตำบลซับเปิบ ปัจจุบันมีสมาชิก จำนวน ๕๓ ราย พื้นที่ปลูกมะขามหวาน ๑,๔๗๔ ไร่ ซึ่งการส่งเสริมให้เกษตรกรพัฒนาคุณภาพผลผลิตทางการเกษตรและสร้างมูลค่าเพิ่ม กลุ่มวิสาหกิจมีอาชีพมั่นคง มีรายได้ในครัวเรือนเพิ่มขึ้นและพึ่งพาตนเองได้ เพื่อให้เกษตรกรมีความยั่งยืน</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อรักษาคุณภาพผลผลิตทางการเกษตรและสร้างมูลค่าเพิ่ม 2. เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ในการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ และพัฒนาคุณภาพผลผลิตกันทางการเกษตร 3. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจชุมชนให้มีเข้มแข็งสามารถพึ่งพาตนเองได้
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<ol style="list-style-type: none"> 1. รายได้จากการจำหน่ายสินค้าเกษตรแปรรูปเพิ่มขึ้นอย่างน้อย ๑๐% 2. มีแหล่งเรียนรู้ในการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ และพัฒนาคุณภาพผลผลิตกันทางการเกษตร จำนวน ๑ แห่ง 3. กลุ่มวิสาหกิจมีอาชีพมั่นคง มีรายได้ในครัวเรือนเพิ่มขึ้นและพึ่งพาตนเองได้ ๑ กลุ่ม
๕ พื้นที่เป้าหมาย	วิสาหกิจชุมชนไม้ผลตำบลซับเปิบ อำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์
๖. กิจกรรมหลัก	<ol style="list-style-type: none"> 1. อบรมเกษตรกรการพัฒนาคุณภาพผลผลิตทางการเกษตรและสร้างมูลค่าเพิ่ม 2. ศึกษาดูงาน การพัฒนาคุณภาพผลผลิตกันและการแปรรูป 3. พัฒนาคุณภาพผลผลิตกัน (ครุภัณฑ์)
๖.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	อบรมเกษตรกรการพัฒนาคุณภาพผลผลิตทางการเกษตรและสร้างมูลค่าเพิ่ม
งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๑๖,๘๕๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดเพชรบูรณ์ สำนักงานเกษตรอำเภอวังโป่ง
๖.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	ศึกษาดูงาน การพัฒนาคุณภาพผลผลิตกันและการแปรรูป
งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๒๖,๑๕๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดเพชรบูรณ์ สำนักงานเกษตรอำเภอวังโป่ง
๖.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓	พัฒนาคุณภาพผลผลิตกัน (ครุภัณฑ์)
งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	- ตู้อบแห้งนวัตกรรมไฮบริด (พลังงานแสงอาทิตย์และไฟฟ้า) ทรงโดม ๒ ชั้น แบบเคลื่อนที่ ขนาดกว้าง ๒ เมตร ยาว ๒ เมตร สูง ๑.๕ เมตร จำนวน ๓ หลัง ๙๖,๐๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดเพชรบูรณ์ สำนักงานเกษตรอำเภอวังโป่ง
๗. หน่วยงานดำเนินการ	หน่วยงานรับผิดชอบ : สำนักงานเกษตรจังหวัดเพชรบูรณ์ หน่วยงานร่วมดำเนินการ : สำนักงานเกษตรอำเภอวังโป่ง
๘. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ตุลาคม ๒๕๖๘ - กันยายน ๒๕๖๙

๙. งบประมาณ	๑๓๙,๐๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (Output)	๑. มีรายได้จากการจำหน่ายสินค้าเกษตรแปรรูปเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๑๐ ๒. มีแหล่งสาธิตการเรียนรู้การอบแห้งพลังงานแสงอาทิตย์ ๑ แห่ง ๓. กลุ่มวิสาหกิจมีอาชีพมั่นคง มีรายได้ในครัวเรือนเพิ่มขึ้นและพึ่งพาตนเองได้ ๑ กลุ่ม
๑๑. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. กลุ่มวิสาหกิจชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้นและยั่งยืน ๒. มีแหล่งเรียนรู้ในการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ และพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ ๓. เกษตรกรชุมชนมีความเข้มแข็งและสามารถพึ่งพาตนเองได้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทานและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัย สู่เกษตรกรอินทรีย์

-

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

๑. โครงการส่งเสริมเพิ่มศักยภาพแปลงใหญ่ไม่ผลไม่ยืนต้น เพื่อมุ่งสู่เกษตรกรมูลค่าสูง

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการส่งเสริมเพิ่มศักยภาพแปลงใหญ่ไม่ผลไม่ยืนต้น เพื่อมุ่งสู่เกษตรกรมูลค่าสูง
๒. แนวทางการพัฒนา	สนับสนุนให้มีการนำผลงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์อย่างจริงจัง
๓. หลักการและเหตุผล	<p>การเกษตรแบบแปลงใหญ่ เป็นการดำเนินงานซึ่งเน้นการรวมกลุ่มของเกษตรกรรายย่อยในพื้นที่ โดยวางระบบการผลิตและการบริหารจัดการในแนวทางเดียวกัน เพื่อประหยัดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต โดยเน้นการผลิตให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ตามนโยบายการตลาด นำการผลิต นำไปสู่การจัดการสินค้าเกษตรสู่สมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทาน สร้างเสถียรภาพของราคาสินค้าเกษตรได้อย่างมั่นคงในอนาคตตามแผนปฏิบัติการเกษตร โดยเกษตรกรยังคงเป็นเจ้าของพื้นที่และร่วมกันดำเนินการบริหารจัดการการผลิต ทั้งนี้ การกำหนดพื้นที่เป้าหมายของเกษตรแปลงใหญ่ ดำเนินการในพื้นที่ต่าง ๆ เช่น พื้นที่ในเขตชลประทานพื้นที่ปฏิรูปที่ดิน พื้นที่ในเขตสหกรณ์นิคม และพื้นที่เกษตรทั่วไป โดยเกษตรกรสมาชิกแปลงใหญ่จะร่วมกันกำหนดเป้าหมายการผลิตการถ่ายทอดเทคโนโลยี การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทุกขั้นตอน จนถึงเชื่อมโยงตลาดกับภาคเอกชนแบบประชารัฐ การปรับระบบส่งเสริมการเกษตร แปลงใหญ่ จะก่อให้เกิดความร่วมมือในการผลิตโดยเกษตรกรหรือองค์กรเกษตรกรในพื้นที่ที่มีการดำเนินกิจกรรมที่ใกล้เคียงกันหรือติดต่อกันเป็นแปลงใหญ่ทำให้เกิดขนาดเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้น (Economy of Scale)</p> <p>สำนักงานเกษตรจังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งมีภารกิจในการส่งเสริมและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตร ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรของเกษตรกรให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของสินค้าเกษตร และเพิ่มรายได้ของเกษตรกร ตลอดจนดูแลคุณภาพชีวิตของเกษตรกร จัดทำโครงการระบบส่งเสริมเกษตรแบบแปลงใหญ่ ที่มีการบริหารจัดการร่วมกัน ให้เกษตรกรเป็นศูนย์กลางในการดำเนินงาน ผลักดันให้เกษตรกรรวมกลุ่มในการผลิตเพื่อร่วมกันจัดหาปัจจัยการผลิตที่มีคุณภาพดี ราคาถูก และใช้เทคโนโลยีการเกษตรที่เหมาะสม เช่น เครื่องจักรกลการเกษตร (Motor Pool) เพื่อลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร ตลอดจนการจัดการด้านการตลาด ช่วยพัฒนาเกษตรกรให้มีคุณภาพชีวิตดีขึ้น มีการพัฒนาเชิงพื้นที่ตามศักยภาพ มีการพัฒนาเชิงพื้นที่ตามศักยภาพ ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรตามความต้องการตลาด ด้วยการบูรณาการทุกภาค</p>

	<p>ส่วน โดยหน่วยงานภาครัฐให้การสนับสนุนและอำนวยความสะดวก เป็นการเพิ่มอำนาจการต่อรองของเกษตรกรตลอดกระบวนการผลิต ตลอดโซ่อุปทาน ผลจากการดำเนินงานที่ผ่านมา ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๗ จำแนกตามชนิดสินค้า แบ่งออกเป็น ๘ กลุ่ม ๒๖ ชนิดสินค้า ได้แก่ ไม้ผล ๒๓ กลุ่ม ไม้ยืนต้น ๔ กลุ่ม พืชไร่ ๓๔ กลุ่ม ผัก/สมุนไพร ๑๖ กลุ่ม ข้าว ๒๔ กลุ่ม ปศุสัตว์ ๕ กลุ่ม ยางพารา ๕ กลุ่ม ประมง ๓ กลุ่ม และหม่อนไหม ๑ กลุ่ม รวมทั้งสิ้น ๑๑๕ กลุ่ม</p> <p>สำนักงานเกษตรจังหวัดเพชรบูรณ์ จึงได้ดำเนินการทำโครงการขอรับการจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรให้เป็นสินค้าเกษตรมูลค่าสูง โดยวิธีการจัดอบรมถ่ายทอดความรู้ ศึกษาดูงานเพื่อพัฒนาตัวเอง เรียนรู้วิธีการจัดการแปลงใหญ่ เพื่อศึกษาแนวทางการจัดตั้งและบริหารจัดการแปลงใหญ่ เรียนรู้เทคนิคการเกษตรสมัยใหม่ เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ได้โอกาสทางธุรกิจ การใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เพื่อเป็นความรู้ แนวทางนำไปพัฒนาแปลงของตนเอง</p>
<p>๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>๑. พัฒนาองค์ความรู้ด้านการเกษตร นวัตกรรมและเทคโนโลยี ๒. ส่งเสริมการรวมกลุ่มและพัฒนาการผลิตสินค้าให้เป็นสินค้าเกษตรมูลค่าสูง ๓. แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ เรียนรู้ปัญหาและอุปสรรคตลอดจนวิธีการแก้ไข และการบริหารกลุ่มให้ประสบผลสำเร็จ</p>
<p>๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<p>๑. สมาชิกกลุ่มแปลงใหญ่ที่ผ่านการอบรมและดูงานนำความรู้ไปใช้ ร้อยละ ๙๐ ๒. ส่งเสริมกลุ่มแปลงใหญ่ไม้ผลไม้ยืนต้นให้เป็นสินค้าเกษตรมูลค่าสูง อย่างน้อยจำนวน ๕ กลุ่ม</p>
<p>๖. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>๑. เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานแปลงใหญ่/เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องระดับจังหวัดและอำเภอ จำนวน ๑๕ คน ๒. ประธานเครือข่ายแปลงใหญ่ระดับอำเภอ จำนวน ๑๑ คน ๓. ประธาน/คณะกรรมการแปลงใหญ่ไม้ผล ไม้ยืนต้น ระดับอำเภอ ๒๗ กลุ่ม ๆ ละ ๒ คน จำนวน ๕๔ คน</p>
<p>๗. กิจกรรมหลัก</p>	<p>๑. ฝึกอบรมเพิ่มศักยภาพการผลิตไม้ผลไม้ยืนต้นให้เป็นสินค้าเกษตรมูลค่าสูง ๒. ศึกษาดูงานเพื่อเชื่อมโยงเครือข่าย เชื่อมโยงการตลาด ด้านการผลิตไม้ผลไม้ยืนต้น ๓. จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สรุปผลการศึกษาดูงาน และจัดทำแผนพัฒนากลุ่ม</p>
<p>๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ฝึกอบรมเพิ่มศักยภาพการผลิตไม้ผลไม้ยืนต้น ๑๑๕,๗๒๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดเพชรบูรณ์ สำนักงานเกษตรอำเภอ ทุกอำเภอ (แปลงใหญ่ไม้ผลไม้ยืนต้น)</p>
<p>๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ศึกษาดูงานเพื่อเชื่อมโยงเครือข่ายการผลิตไม้ผลไม้ยืนต้น ๔๖๙,๐๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดเพชรบูรณ์ สำนักงานเกษตรอำเภอ ทุกอำเภอ (แปลงใหญ่ไม้ผลไม้ยืนต้น)</p>
<p>๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>พัฒนายกระดับคุณภาพสินค้าเกษตร ๒๕๐,๐๐๐ สำนักงานเกษตรจังหวัดเพชรบูรณ์ สำนักงานเกษตรอำเภอ</p>
<p>๘. หน่วยงานดำเนินการ</p>	<p>สำนักงานเกษตรจังหวัดเพชรบูรณ์</p>

๙. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ตุลาคม ๒๕๖๘ ถึง กันยายน ๒๕๖๙
๑๐. งบประมาณ	๘๓๔,๗๒๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	๑. สมาชิกกลุ่มแปลงใหญ่ที่ผ่านการอบรมและดูงานนำความรู้ไปใช้อย่างน้อย จำนวน ๖๐ คน ๒. ส่งเสริมกลุ่มแปลงใหญ่ไม่ผลไม่ยืนต้นให้เป็นสินค้าเกษตรมูลค่าสูงอย่างน้อย จำนวน ๕ กลุ่ม
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. เกษตรกรแปลงใหญ่นำองค์ความรู้ด้านการเกษตร นวัตกรรมและเทคโนโลยี ไปพัฒนาต่อยอดการดำเนินงานอาชีพการเกษตรของตนเองและการดำเนินงานของแปลงใหญ่ได้ ๒. เกษตรกรแปลงใหญ่พัฒนาการผลิตสินค้าให้เป็นสินค้าเกษตรมูลค่าสูง ๓. เกิดการเชื่อมโยงเครือข่าย ด้านองค์ความรู้การเกษตร ด้านการผลิตสินค้าเกษตร และด้านการตลาด ๔. เกิดการบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่และเกษตรกรกลุ่มแปลงใหญ่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

-

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทานและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัย สู่เกษตรอินทรีย์

ลำดับ	โครงการ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	คำเป้าหมาย/งบประมาณ												รวม ๕ ปี งบประมาณ (บาท)
				พ.ศ. ๒๕๖๖		พ.ศ. ๒๕๖๗		พ.ศ. ๒๕๖๘		พ.ศ. ๒๕๖๙		พ.ศ. ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี งบประมาณ (บาท)		
				เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)			
๓๕	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (พืชเคี้ยวมัน/กาแฟ/พืชผัก/พืชตระกูลถั่ว/อ้อย/มันสำปะหลัง/ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	๒	สำนักงานเกษตรจังหวัดเพชรบูรณ์	๓๔๐ ราย	๕๔๐,๕๓๐	๕๗๕ ราย	๑,๑๔๒,๙๐๐	๕๗๕ ราย	๑,๑๔๒,๙๐๐	๕๗๕ ราย	๑,๑๔๒,๙๐๐	๕๗๕ ราย	๑,๑๔๒,๙๐๐	๕,๑๒๒,๑๓๐		
๓๖	โครงการส่งเสริมการปลูกไม้ผลเมืองหนาวในพื้นที่โครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวงห้วยน้ำขาว	๑	สำนักงานเกษตรจังหวัดเพชรบูรณ์	-	-	๓๕ ราย	๑๔๔,๖๐๐	-	-	-	-	-	-	๑๔๔,๖๐๐		
					๒๗,๒๖๘,๓๘๐		๒๗,๒๖๒,๒๑๔		๓๒,๙๔๘,๓๑๙		๓๑,๕๘๒,๕๓๖		๓๑,๗๐๐,๘๗๑	๑๓๙,๕๗๐,๗๒๕		

หมายเหตุ : แหล่งงบประมาณได้แก่

- ๑ หมายถึง งบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด
- ๒ หมายถึง งบประมาณของกระทรวง/กรม
- ๓ หมายถึง งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ๔ หมายถึง งบประมาณอื่น ๆ (เอกชน กองทุน เงินกู้)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

ลำดับ	โครงการ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	ค่าเป้าหมาย/งบประมาณ												รวม ๕ ปี งบประมาณ (บาท)
				พ.ศ. ๒๕๖๖		พ.ศ. ๒๕๖๗		พ.ศ. ๒๕๖๘		พ.ศ. ๒๕๖๙		พ.ศ. ๒๕๗๐				
				เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)			
๑๘	ปรับปรุงสะพาน คสล.ข้ามคลองสันนิคม ๑๐+๐๐๐ กว้าง ๖ ม. ยาว ๑๐ ม. อ่างเก็บน้ำห้วยขอนแก่น โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	๑ แห่ง	๒,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	-	-	-	-	๒,๐๐๐,๐๐๐		
๑๙	ปรับปรุงก่อสร้างห้องน้ำชุมชนภูมิกษัตริย์ทุกหมู่บ้านระยะที่ ๑ อ่างเก็บน้ำรัชชโยธิน เนื่องจากภาพพระราชดำริ	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	๑ แห่ง	๒,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	-	-	-	-	๒,๐๐๐,๐๐๐		
๒๐	แก้มลิงหนองโถกเกิน ระยะที่ ๒ บริเวณที่ ๑๐๐๐๐ สบ.ม.	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	๑ แห่ง	๔,๘๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	-	-	-	-	๔,๘๐๐,๐๐๐		
๒๑	อาคารรับน้ำ แก้มลิงห้วยใหญ่ โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	๑ แห่ง	๒,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	-	-	-	-	๒,๐๐๐,๐๐๐		
๒๒	พังกันน้ำป้องกันตลิ่งห้วยน้ำพุ	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	๑ แห่ง	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	-	-	-	-	๕๐,๐๐๐,๐๐๐		
๒๓	ปรับปรุงก่อสร้างที่ทำการงานพัฒนาพื้นที่โครงการอ่างเก็บน้ำรัชชโยธินเนื่องจากพระราชดำริ	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	๑ แห่ง	๒,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	-	-	-	-	๒,๐๐๐,๐๐๐		
๒๔	แก้มลิงสะพานควน บริเวณที่ ๑๐๐๐๐ สบ.ม.	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	๑ แห่ง	๘,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	-	-	-	-	๘,๐๐๐,๐๐๐		
๒๕	สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าและระบบส่งน้ำบ้านท่าอัญญา	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	๑ แห่ง	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	-	-	๒๐,๐๐๐,๐๐๐		
๒๖	อาคารป้องกันตลิ่งบ้านกองหลัด	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	๑ แห่ง	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	-	-	๑๕,๐๐๐,๐๐๐		
๒๗	อาคารป้องกันตลิ่งท้ายฝายน้ำชีชัยแม่บ้านป่า (บ้านวัง)	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	๑ แห่ง	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	-	-	๒๐,๐๐๐,๐๐๐		
๒๘	ปรับปรุงทำนบกั้นดินและ Spillway ที่บ้านวังเสมอ ๒	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	๑ แห่ง	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	-	-	๕๐,๐๐๐,๐๐๐		
๒๙	แก้มลิงโคกใหญ่หรืออาคารประกอบบริเวณที่ ๑๐๐๐๐ สบ.ม.	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	๑ แห่ง	๑๖,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	-	-	๑๖,๐๐๐,๐๐๐		
๓๐	สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านวังขอนแก่น	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	-	-	๑ แห่ง	-	-	-	-	-	-		
๓๑	แก้มลิงบ้านอีโคก	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	-	-	๑ แห่ง	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	๓๐,๐๐๐,๐๐๐		
๓๒	แก้มลิงคลองลำตาแลพร้อมอาคารประกอบ	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	-	-	๑ แห่ง	๘,๕๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	๘,๕๐๐,๐๐๐		
๓๓	แก้มลิงบึงสามพันพร้อมอาคารประกอบ	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	-	-	๑ แห่ง	๘,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	๘,๐๐๐,๐๐๐		

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

ลำดับ	โครงการ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	ค่าเป้าหมาย/งบประมาณ												รวม ๕ ปี งบประมาณ (บาท)
				พ.ศ. ๒๕๖๖		พ.ศ. ๒๕๖๗		พ.ศ. ๒๕๖๘		พ.ศ. ๒๕๖๙		พ.ศ. ๒๕๗๐				
				เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)			
๓๔	แก้ไขสิ่งแวดล้อมที่พร้อมอาคารประกอบ	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	๑ แห่ง	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	-	-	-	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	
๓๕	แก้ไขสิ่งแวดล้อมที่พร้อมอาคารประกอบ	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	๑ แห่ง	๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	-	-	-	๕,๐๐๐,๐๐๐	
๓๖	แก้ไขสิ่งแวดล้อมที่พร้อมอาคารประกอบ	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	๑ แห่ง	๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	-	-	-	๕,๐๐๐,๐๐๐	
๓๗	อาคารป้องกันกั้นลึกลงของ	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	๑ แห่ง	๒๑,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	-	-	-	๒๑,๐๐๐,๐๐๐	
๓๘	ปรับปรุงท่อนดินและSpilewayเขื่อนบ้านทุ่งเสมอ ๓	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	๑ แห่ง	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	-	-	-	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	
๓๙	แก้ไขสิ่งแวดล้อมที่พร้อมอาคารประกอบ	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	๑ แห่ง	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	-	-	-	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	
๔๐	ปรับปรุงท่อนดินและSpilewayเขื่อนบ้านทุ่งเสมอ ๑	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	๑ แห่ง	๗,๕๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	-	-	-	๗,๕๐๐,๐๐๐	
๔๑	สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำท่าพล	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	-	-	-	-	๑ แห่ง	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	
๔๒	แก้ไขสิ่งแวดล้อมที่พร้อมอาคารประกอบ	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	-	-	-	-	๑ แห่ง	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	
๔๓	แก้ไขสิ่งแวดล้อมที่พร้อมอาคารประกอบ	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	-	-	-	-	๑ แห่ง	๑๒,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	๑๒,๐๐๐,๐๐๐	
๔๔	ฝายบ้านเขายางโป่งพร้อมระบบส่งน้ำตำบลโคกปรัง อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	-	-	-	-	๑ แห่ง	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	
๔๕	แก้ไขสิ่งแวดล้อมที่พร้อมอาคารประกอบตำบลบึงสามพัน อำเภอบึงสามพัน จังหวัดเพชรบูรณ์	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	-	-	-	-	๑ แห่ง	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	
๔๖	แก้ไขสิ่งแวดล้อมที่พร้อมระบบส่งน้ำตำบลชัยบุรพา อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	-	-	-	-	๑ แห่ง	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	
๔๗	แก้ไขสิ่งแวดล้อมที่พร้อมอาคารประกอบตำบลคอกกลอย อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	-	-	-	-	๑ แห่ง	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	
๔๘	พืชน้ำในบึงกั้นลึกลงที่พร้อมอาคารประกอบตำบลคอกกลอย อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	-	-	-	-	๑ แห่ง	๔๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	๔๐,๐๐๐,๐๐๐	
๔๙	อ่างเก็บน้ำบ้านสบเปือย ตำบลคอกกลอย อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	-	-	-	-	๑ แห่ง	๑,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	๑,๐๐๐,๐๐๐	

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

ลำดับ	โครงการ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	ค่าเป้าหมาย/งบประมาณ						รวม ๔ ปีงบประมาณ (บาท)
				พ.ศ. ๒๕๖๖		พ.ศ. ๒๕๖๗		พ.ศ. ๒๕๖๘		
				เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	
๕๐	สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านท่าไม้ทอง	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	-	-	๑ แห่ง	๔๕,๐๐๐,๐๐๐	๔๕,๐๐๐,๐๐๐
๕๑	ปรับปรุงสะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก บริเวณหน้าฝายห้วยเล็ง	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	-	-	๑ แห่ง	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐
๕๒	ปรับปรุงสะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก ข้ามคลองส่งน้ำสายใหญ่ฝั่งขวา ฝ่ายห้วยเล็ง	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	-	-	๑ แห่ง	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐
๕๓	ฝายบ้านป่าห้วยขอนแก่น	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	-	-	๑ แห่ง	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐
๕๔	ปรับปรุงสะพาน คล. ขันคลอง ๑๘-LMC กม.๓+๖๕๐ อ่างเก็บน้ำห้วยป่าแดง กว้าง ๖.๐๐ ม. ยาว ๗.๐๐ ม.	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	-	-	๑ แห่ง	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐
๕๕	ก่อสร้างอาคารเก็บน้ำที่บริเวณ (ทดแทนของเดิม) อ่างเก็บน้ำรัตนชัยอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	-	-	๑ แห่ง	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐
๕๖	ก่อสร้างห้องเก็บและห้องสูบน้ำ สำหรับนักท่องเที่ยว อ่างเก็บน้ำรัตนชัยอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	-	-	๑ แห่ง	๖๐๐,๐๐๐	๖๐๐,๐๐๐
๕๗	ก่อสร้างบ้านพักเจ้าหน้าที่ (ทดแทนของเดิม) พร้อมบ่อขยาย อ่างเก็บน้ำรัตนชัยอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	-	-	๑ แห่ง	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐
๕๘	งานปรับปรุงภูมิทัศน์และเขตติดตั้งในอ่างเก็บน้ำรัตนชัยอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	-	-	๑ แห่ง	๔,๒๐๐,๐๐๐	๔,๒๐๐,๐๐๐
๕๙	งานปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณทางาน อ่างเก็บน้ำรัตนชัยอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	-	-	๑ แห่ง	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐
๖๐	งานปรับปรุงภูมิทัศน์และซ่อมแซมบ้านพักรับรอง ที่งานอ่างเก็บน้ำห้วยขุมใหญ่	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	-	-	๑ แห่ง	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐
๖๑	งานปรับปรุงภูมิทัศน์และซ่อมแซมศาลาเอนกประสงค์ บริเวณสันเขื่อนอ่างเก็บน้ำห้วยน้ำเกือ	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	-	-	๑ แห่ง	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐
๖๒	ปรับปรุงสะพาน คล. คลอง ๑-L-RMC กม. ๓+๕๐ กว้าง ๖ ม. ยาว ๖ ม. อ่างเก็บน้ำห้วยป่าแดง โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	-	-	๑ แห่ง	๒,๕๐๐,๐๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐
๖๓	ชุดดอกอ่างเก็บน้ำห้วยป่าแดง โครงการชลประทานเพชรบูรณ์ บริเวณผืนดิน ๓๕๕.๔๕๐ ลูกบาศก์เมตร	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	-	-	๑ แห่ง	๒๐๔,๐๐๐,๐๐๐	๒๐๔,๐๐๐,๐๐๐

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

ลำดับ	โครงการ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	ค่าเป้าหมาย/งบประมาณ						รวม ๔ ปีงบประมาณ (บาท)
				พ.ศ. ๒๕๖๖		พ.ศ. ๒๕๖๗		พ.ศ. ๒๕๖๘		
				เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	
๖๔	ชุดออกอ่างเก็บน้ำห้วยป่าเลา โครงการชลประทานเพชรบูรณ์ บริเวณคันดิน ๓๖๓,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	-	-	๑ แห่ง	๑๙,๕๐๐,๐๐๐	๑๙,๕๐๐,๐๐๐
๖๕	ชุดออกอ่างเก็บน้ำคลองเฉลียงลับ โครงการชลประทานเพชรบูรณ์ บริเวณคันดิน ๓๐๔,๗๐๐ ลูกบาศก์เมตร	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	-	-	๑ แห่ง	๑๖,๓๐๐,๐๐๐	๑๖,๓๐๐,๐๐๐
๖๖	ชุดออกอ่างเก็บน้ำห้วยนา โครงการชลประทานเพชรบูรณ์ บริเวณคันดิน ๓๕๔,๒๐๐ ลูกบาศก์เมตร	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	-	-	๑ แห่ง	๒๑,๕๐๐,๐๐๐	๒๑,๕๐๐,๐๐๐
๖๗	ชุดออกอ่างเก็บน้ำห้วยใหญ่ โครงการชลประทานเพชรบูรณ์ บริเวณคันดิน ๓๕๗,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	-	-	๑ แห่ง	๒๐,๕๐๐,๐๐๐	๒๐,๕๐๐,๐๐๐
๖๘	สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านเนินคนธา	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	-	-	๑ แห่ง	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	๓๕,๐๐๐,๐๐๐
๖๙	สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำหนองสรวง	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	-	-	๑ แห่ง	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	๓๕,๐๐๐,๐๐๐
๗๐	สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านแม่(๒)	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	-	-	๑ แห่ง	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	๓๕,๐๐๐,๐๐๐
๗๑	แก้มลิงหนองระหาร	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	-	-	๑ แห่ง	๖,๐๐๐,๐๐๐	๖,๐๐๐,๐๐๐
๗๒	แก้มลิงบึงสามพันพร้อมอาคารประกอบ	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	-	-	๑ แห่ง	๒๕,๐๐๐,๐๐๐	๒๕,๐๐๐,๐๐๐
๗๓	แก้มลิงโคกใหญ่พร้อมอาคารประกอบ บริเวณคันเก็บกัก ๓๐๐,๐๐๐ ลบ.ม.	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	-	-	๑ แห่ง	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐
๗๔	ฝายห้วยน้ำยา ตำบลศิลา อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	-	-	๑ แห่ง	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐
๗๕	ฝายปากห้วยไคร้-ห้วยม่วง ตำบลนาข้า อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	-	-	๑ แห่ง	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐
๗๖	อ่างเก็บน้ำบ้านตะโกงาม ตำบลชัยภูมิ อำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	-	-	๑ แห่ง	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐
๗๗	แก้มลิงห้วยอีมาย - เฉลียงลับ ตำบลนาป่า อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	-	-	๑ แห่ง	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐
๗๘	ห้วยระบายน้ำปากคลองฝั่งขวาห้วยชัย ตำบลลำหล่ง อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	-	-	๑ แห่ง	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐
๗๙	แก้มลิงชะโป่งควาย ตำบลวังท่าดี อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์	๒	โครงการชลประทานเพชรบูรณ์	-	-	-	-	๑ แห่ง	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

ลำดับ	โครงการ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	ค่าเป้าหมาย/งบประมาณ												รวม ๔ ปี งบประมาณ (บาท)
				พ.ศ. ๒๕๖๖		พ.ศ. ๒๕๖๗		พ.ศ. ๒๕๖๘		พ.ศ. ๒๕๖๙		พ.ศ. ๒๕๗๐				
				เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย	งบประมาณ (บาท)			
๕๕	โครงการเพื่อการปรับปรุงที่ดินเพื่อเกษตรกรที่เร่งด่วนและเป็นภารกิจของ	๒	สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม	๓๓๓ ไร่	๒๕๔,๕๔๐	๓๓๓ ไร่	๒๕๔,๕๔๐	๓๓๓ ไร่	๒๕๔,๕๔๐	๓๓๓ ไร่	๒๕๔,๕๔๐	๓๓๓ ไร่	๒๕๔,๕๔๐	๑,๒๒๒,๗๐๐		
๕๖	โครงการก่อสร้างบ่อบาดล หรือสิ่งสูงพร้อมระบบกระจายน้ำในเขตปฏิรูปที่ดิน	๒	สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม	๑ แห่ง	๑,๓๕๗,๐๐๐	-	-	-	-	-	-	-	-	๑,๓๕๗,๐๐๐		
๕๗	โครงการเพิ่มผลผลิตกัญกานกรวมและปลาตะเพียนขาว เพื่อความมั่นคงทางด้านอาหาร	๑	สำนักงานประมงจังหวัดเพชรบูรณ์	๑ โครงการ	๑,๓๐๕,๕๖๐	-	-	-	-	-	-	-	-	๑,๓๐๕,๕๖๐		
๕๘	โครงการสร้างมูลค่าเพิ่มจากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร	๒	สำนักงานเกษตรจังหวัดเพชรบูรณ์	๒๐๐	๑๐๐,๕๐๐	๓๐๐ ไร่	๑๖๖,๕๐๐	๓๐๐ ไร่	๑๖๖,๕๐๐	๓๐๐ ไร่	๑๖๖,๕๐๐	๓๐๐ ไร่	๑๖๖,๕๐๐	๗๖๖,๐๐๐		
๕๙	โครงการส่งเสริมการหยุดเผาในพื้นที่การเกษตร	๒	สำนักงานเกษตรจังหวัดเพชรบูรณ์	๔๒๐	๑๕๙,๘๐๐	๓๐๐ ไร่	๑๕๗,๖๐๐	๓๐๐ ไร่	๑๕๗,๖๐๐	๓๐๐ ไร่	๑๕๗,๖๐๐	๓๐๐ ไร่	๑๕๗,๖๐๐	๗๕๐,๒๐๐		
					๑๕๘,๒๐๑,๖๕๙		๑๕๘,๒๐๑,๖๕๙		๑๕๘,๒๐๑,๖๕๙		๑๕๘,๒๐๑,๖๕๙		๑๕๘,๒๐๑,๖๕๙	๑,๕๘๐,๗๖๒,๐๑๕		

หมายเหตุ : แหล่งงบประมาณได้แก่

- ๑ หมายถึง งบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด
- ๒ หมายถึง งบประมาณของกระทรวง/กรม
- ๓ หมายถึง งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ๔ หมายถึง งบประมาณอื่นๆ (เอกชน กองทุน เงินกู้)

ภาคผนวก

คำสั่งคณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์
ที่ ๓ /๒๕๖๒
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัด

ตามคำสั่งคณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ที่ ๒/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๖๒ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัด เพื่อดำเนินการและปฏิบัติงานพัฒนาการเกษตรในระดับพื้นที่ ไว้แล้ว นั้น

เพื่อให้การดำเนินการและปฏิบัติงานพัฒนาการเกษตรในระดับพื้นที่ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น คณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติเศรษฐกิจการเกษตร พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้ยกเลิกคำสั่งคณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ดังกล่าวข้างต้น และแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัดขึ้นใหม่ โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

องค์ประกอบ

๑. ผู้ว่าราชการจังหวัด	ประธานอนุกรรมการ
๒. ผู้แทนหน่วยทหารกองทัพบกในพื้นที่ หรือผู้แทนกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (กอ.รมน.) ในจังหวัด	อนุกรรมการ
๓. ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด	อนุกรรมการ
๔. ปลัดจังหวัด	อนุกรรมการ
๕. หัวหน้าสำนักงานจังหวัด	อนุกรรมการ
๖. ท้องถิ่นจังหวัด	อนุกรรมการ
๗. พาณิชย์จังหวัด	อนุกรรมการ
๘. อุตสาหกรรมจังหวัด	อนุกรรมการ
๙. ทรพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	อนุกรรมการ
๑๐. ประธานสภาเกษตรกรจังหวัด	อนุกรรมการ
๑๑. ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัด	อนุกรรมการ
๑๒. ประธานหอการค้าจังหวัด	อนุกรรมการ
๑๓. ผู้แทนสถาบันการศึกษาด้านการเกษตรในพื้นที่จังหวัด	อนุกรรมการ
๑๔. ผู้อำนวยการสำนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จังหวัด	อนุกรรมการ
๑๕. ประมงจังหวัด	อนุกรรมการ
๑๖. ปศุสัตว์จังหวัด	อนุกรรมการ
๑๗. ผู้แทนหน่วยงานกรมการข้าวที่รับผิดชอบพื้นที่จังหวัด	อนุกรรมการ
๑๘. ผู้แทนหน่วยงานกรมวิชาการเกษตรที่รับผิดชอบพื้นที่จังหวัด	อนุกรรมการ
๑๙. ผู้แทนหน่วยงานกรมหม่อนไหมที่รับผิดชอบพื้นที่จังหวัด	อนุกรรมการ

๒๐. ผู้อำนวยการ....

๒๐. ผู้อำนวยการโครงการชลประทานจังหวัด	อนุกรรมการ
๒๑. ผู้อำนวยการสถานีพัฒนาที่ดินพื้นที่จังหวัด	อนุกรรมการ
๒๒. ปฏิรูปที่ดินจังหวัด	อนุกรรมการ
๒๓. เกษตรจังหวัด	อนุกรรมการ
๒๔. สหกรณ์จังหวัด	อนุกรรมการ
๒๕. หัวหน้าสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์	อนุกรรมการ
๒๖. ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่รับผิดชอบพื้นที่จังหวัด	อนุกรรมการ
๒๗. หัวหน้าส่วนราชการ และ/หรือ หัวหน้าหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ที่มีภารกิจเกี่ยวข้องในพื้นที่จังหวัดนั้น ตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นสมควร จำนวนไม่เกิน ๓ หน่วยงาน	อนุกรรมการ
๒๘. ผู้อำนวยการการยางแห่งประเทศไทยจังหวัด	อนุกรรมการ
๒๙. ผู้อำนวยการองค์การตลาดเพื่อเกษตรกร/ผู้แทนที่รับผิดชอบพื้นที่จังหวัด	อนุกรรมการ
๓๐. ผู้ทรงคุณวุฒิ ไม่เกิน ๒ ท่าน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง	อนุกรรมการ
๓๑. ประธานกรรมการบริษัท ประชากรรัฐรักสามัคคีจังหวัด (วิสาหกิจเพื่อสังคม) จำกัด	อนุกรรมการ
๓๒. ประธานสมาพันธ์ SME ไทย จังหวัด	อนุกรรมการ
๓๓. ประธานกรรมการเครือข่ายศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพ การผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) ระดับจังหวัด	อนุกรรมการ
๓๔. เกษตรและสหกรณ์จังหวัด	อนุกรรมการและเลขานุการ

อำนาจหน้าที่

๑. กำหนดยุทธศาสตร์ แผนงาน โครงการกิจกรรมพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด ให้สอดคล้องกับนโยบาย (Agenda) และแนวทางการดำเนินงานการพัฒนาการเกษตรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อขับเคลื่อนภาคการเกษตรของประเทศไทย ให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล

๒. วางแผน ส่งเสริม สนับสนุนการผลิตสินค้าเกษตรให้ตรงตามความต้องการของตลาด (Demand Driven) ครอบคลุมกระบวนการผลิตทางการเกษตร รวมทั้งรายงานสถานการณ์การผลิตสินค้าเกษตร และคาดการณ์ปริมาณผลผลิตในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

๓. ประสานข้อมูลด้านการตลาด กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อวางแผนการบริหารจัดการสินค้าเกษตรที่สำคัญ รวมถึงสนับสนุนให้มีการเจรจาซื้อขายผลผลิตระหว่างเกษตรกรและผู้ประกอบการ

๔. ประสานการแก้ไขปัญหาด้านการเกษตรและสหกรณ์ในจังหวัด (Area-based) กับหน่วยงานรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง

๕. ทำหน้าที่เป็นกลไกในการกำกับ ดูแล ขับเคลื่อนการดำเนินการตามนโยบายและแนวทางการพัฒนาการเกษตรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รวมทั้งแผนพัฒนาจังหวัดนั้น ๆ

๖. ติดตามและรายงานผลการดำเนินงานโครงการตามนโยบายที่สำคัญด้านการเกษตรและสหกรณ์ในจังหวัด ต่อคณะกรรมการบริหารการขับเคลื่อนงานนโยบายสำคัญและการแก้ไขปัญหาภาคเกษตร

๗. สื่อสาร ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารด้านการเกษตรและสหกรณ์ เพื่อสร้างความเข้าใจ ที่ถูกต้องเกี่ยวกับข้อเท็จจริงต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อเกษตรกรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

๘. แต่งตั้งคณะทำงาน และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องตามความจำเป็นและเหมาะสม

๙. ปฏิบัติงาน...

๘. ปฏิบัติงานอื่นๆ ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และคณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์มอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายกฤษฎา บุญราช)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ประธานกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์

คำสั่งคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเพชรบูรณ์

ที่ ๑ /๒๕๖๒

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการและผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเพชรบูรณ์

ตามคำสั่งคณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ที่ ๓/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัด เพื่อทำหน้าที่ ดำเนินการและปฏิบัติงานพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด ซึ่งได้กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง หัวหน้าส่วนราชการ และ/หรือ หัวหน้าหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ที่มีภารกิจเกี่ยวข้องในพื้นที่จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวนไม่เกิน ๓ หน่วยงาน และผู้ทรงคุณวุฒิ ไม่เกิน ๒ ท่าน ในคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ระดับจังหวัด นั้น

คณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเพชรบูรณ์ จึงขอแต่งตั้งคณะกรรมการ และผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อปฏิบัติหน้าที่เป็นคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัด ดังต่อไปนี้

๑. หัวหน้าส่วนราชการ และ/หรือ หัวหน้าหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ที่มีภารกิจเกี่ยวข้องในพื้นที่ จังหวัดเพชรบูรณ์ ได้แก่

- ๑) นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดเพชรบูรณ์
- ๒) ประชาสัมพันธ์จังหวัดเพชรบูรณ์
- ๓) ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาอาหารสัตว์เพชรบูรณ์

๒. ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่

- ๑) คณบดีคณะเทคโนโลยีการเกษตรและเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
- ๒) พัฒนาการจังหวัดเพชรบูรณ์

มีอำนาจหน้าที่ตามคำสั่งคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัดที่ ๓/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๒

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายสืบศักดิ์ เอี่ยมวิจารณ์)
ผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบูรณ์

คำสั่งคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเพชรบูรณ์

ที่ ๑ /๒๕๖๗

เรื่อง แต่งตั้งคณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเพชรบูรณ์

ตามคำสั่งคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ ๓/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๒ แต่งตั้งคณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยการบูรณาการจากหลายภาคส่วน ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นกรอบและแนวทางในการขับเคลื่อนนโยบายสำคัญของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ไปสู่การปฏิบัติในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพไว้แล้ว นั้น

เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ในระดับพื้นที่ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น คณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเพชรบูรณ์ จึงอาศัยอำนาจตามความใน ข้อ ๘ ของคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัด ยกเลิกคำสั่งคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเพชรบูรณ์ ดังกล่าวข้างต้น และแต่งตั้งคณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเพชรบูรณ์ขึ้นใหม่ โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. เกษตรและสหกรณ์จังหวัดเพชรบูรณ์	ประธานคณะทำงาน
๒. เกษตรจังหวัดเพชรบูรณ์ หรือผู้แทน	คณะทำงาน
๓. ปศุสัตว์จังหวัดเพชรบูรณ์ หรือผู้แทน	คณะทำงาน
๔. สหกรณ์จังหวัดเพชรบูรณ์ หรือผู้แทน	คณะทำงาน
๕. ปฏิรูปที่ดินจังหวัดเพชรบูรณ์ หรือผู้แทน	คณะทำงาน
๖. ประมงจังหวัดเพชรบูรณ์ หรือผู้แทน	คณะทำงาน
๗. ผู้อำนวยการโครงการชลประทานเพชรบูรณ์ หรือผู้แทน	คณะทำงาน
๘. ผู้อำนวยการสถานีพัฒนาที่ดินเพชรบูรณ์ หรือผู้แทน	คณะทำงาน
๙. หัวหน้าสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์เพชรบูรณ์ หรือผู้แทน	คณะทำงาน
๑๐. ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรเพชรบูรณ์ หรือผู้แทน	คณะทำงาน
๑๑. ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยเกษตรที่สูงเพชรบูรณ์ หรือผู้แทน	คณะทำงาน
๑๒. ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดเพชรบูรณ์ หรือผู้แทน	คณะทำงาน
๑๓. ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาอาหารสัตว์เพชรบูรณ์ หรือผู้แทน	คณะทำงาน
๑๔. หัวหน้าด่านกักกันสัตว์เพชรบูรณ์ หรือผู้แทน	คณะทำงาน
๑๕. ผู้อำนวยการการยางแห่งประเทศไทยสาขาเพชรบูรณ์ หรือผู้แทน	คณะทำงาน
๑๖. องค์การตลาดเพื่อเกษตรกรจังหวัดเพชรบูรณ์ หรือผู้แทน	คณะทำงาน
๑๗. ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๑๒ นครสวรรค์ หรือผู้แทน	คณะทำงาน
๑๘. ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยข้าวพิษณุโลก หรือผู้แทน	คณะทำงาน
๑๙. ผู้อำนวยการศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ ที่กำกับดูแล
จังหวัดเพชรบูรณ์ หรือผู้แทน	คณะทำงาน
๒๐. ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดเพชรบูรณ์ หรือผู้แทน	คณะทำงาน
๒๑. ประธานกรรมการเครือข่ายศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพ
การผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) จังหวัดเพชรบูรณ์	คณะทำงาน

/๒๒. พาณิชย์...

๒๒. พาณิชยจังหวัดเพชรบูรณ์ หรือผู้แทน	คณะทำงาน
๒๓. อุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์ หรือผู้แทน	คณะทำงาน
๒๔. พัฒนาการจังหวัดเพชรบูรณ์ หรือผู้แทน	คณะทำงาน
๒๕. หัวหน้าสำนักงานจังหวัดเพชรบูรณ์ หรือผู้แทน	คณะทำงาน
๒๖. หัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จังหวัดเพชรบูรณ์ หรือผู้แทน	คณะทำงาน
๒๗. นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดเพชรบูรณ์ หรือผู้แทน	คณะทำงาน
๒๘. ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด เพชรบูรณ์ หรือผู้แทน	คณะทำงาน
๒๙. ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบูรณ์ หรือผู้แทน	คณะทำงาน
๓๐. คณบดีคณะเทคโนโลยีการเกษตรและเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ หรือผู้แทน	คณะทำงาน
๓๑. ผู้อำนวยการสำนักงาน ธ.ก.ส จังหวัดเพชรบูรณ์ หรือผู้แทน	คณะทำงาน
๓๒. หัวหน้ากลุ่มยุทธศาสตร์พัฒนาการเกษตร สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเพชรบูรณ์	คณะทำงาน และเลขานุการ
๓๓. เจ้าหน้าที่กลุ่มยุทธศาสตร์พัฒนาการเกษตร สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเพชรบูรณ์	คณะทำงานและ ผู้ช่วยเลขานุการ

มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. ดำเนินการขับเคลื่อนตามนโยบายและแนวทางการดำเนินงานการพัฒนาการเกษตรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
๒. จัดทำยุทธศาสตร์ แผนงาน โครงการกิจกรรมพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดให้สอดคล้องกับนโยบายและแนวทางการดำเนินงานการพัฒนาการเกษตรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เพื่อขับเคลื่อนภาคการเกษตรของจังหวัด ให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล
๓. ร่วมติดตามและสรุปรายงานผลการดำเนินงานโครงการตามนโยบายสำคัญด้านการเกษตรและสหกรณ์ในจังหวัด
๔. รวบรวมประเด็นปัญหาด้านการเกษตรและสหกรณ์ในจังหวัด เสนอคณะอนุกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัด
๕. รวบรวม และจัดทำข้อมูลข่าวสารด้านการเกษตรและสหกรณ์ ในการสร้างความเข้าใจในทางที่ถูกต้องเกี่ยวกับข้อเท็จจริงต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อเกษตรกรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
๖. รายงานผลการดำเนินงาน ให้คณะอนุกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเพชรบูรณ์ และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องตามความจำเป็นและเหมาะสม
๗. ปฏิบัติงานอื่นๆ ตามที่คณะอนุกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเพชรบูรณ์มอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๗

(นายภุชงค์ คงเมือง)

ผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบูรณ์

ประธานคณะอนุกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเพชรบูรณ์